Duke Library Service Center
D02849720W

סֵדֶר תְּפִלָּה

יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל

THE FORM
OF
DAILY PRAYERS

ACCORDING TO THE CUSTOM
OF THE GERMAN AND POLISH JEWS
WITH THE NEWEST TRANSLATION
IN PROSE AND VERSE.

VIENNA 1922.

PRINTED BY H. WAGNER, GES. M. B. H.
V., SCHÖNBRUNNERSTRASSE 147.

Seder Tefilah

סֵדֶר תְּפִלָּה

Yeshu'at Yisra'el

יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל

THE FORM

OF

DAILY PRAYERS

ACCORDING TO THE CUSTOM
OF THE GERMAN AND POLISH JEWS
WITH THE NEWEST TRANSLATION
IN PROSE AND VERSE.

VIENNA 1922.

PRINTED BY H. WAGNER, GES. M. B. H
V., SCHÖNBRUNNERSTRASSE 147.

955 R4 M 9978
17/18/12 33357
D02849720W
Duke University Libraries

PREFACE.

In offering this volume to the Jewish public of the English tongue, I venture to say without exaggeration that it is the best of its kind ever appeared. Not only because it is the latest, and consequently absorbed all the excellencies of the former editions, but principally because the main part of our prayers which are excerpts of our Holy Writ are translated into a language and rendered into an English no former edition contains. I am so sure of it, as I am sure that the translation of our Holy Scriptures by the Jewish Publication Society of America is the best, and purest, and truest. It is to that translation which the most part of this volume owes so much. And this alone is sufficient to gratify the finest taste of the English language, and to give a special dignification to this prayer-book.

The Editor.

CONTENTS.

	Page
Prayer for Children	1
Morning Prayers	3
Shemoneh Esreh	108
יעלה ויבא	126
על הנסים	130
אבינו מלכנו	140
והוא רחום	146
Reading of the Law	172
אשרי, ובא לציון	184
קדיש, Kaddish	194
עלינו לשבח	196
מזמורים של יום	200
The 13 Articles of Belief (י״ג עקרים)	220
Inaugu ation of the Sabbath (קבלת שבת)	226
Evening Service for Sabbaths and Festivals	244
EveningService forSabbaths	260
קידוש for Sabbath Eve	276
Morning Service for Sabbaths and Festivals	278
Order of Reading the Law on Sabbaths and Festivals	314
Mussaph Service for the Sabbath	336
אין כאלהינו	351
שיר היחוד לשבת	354
קידוש for Sabbath Morning	362
מנחה Service for the Sabbath	364
ברכי נפשי, שיר המעלות	370
thics of the fathers (פרקי אבות)	386
Evening Prayers for the going out of Sabbath, and for Week-days	432
זמירות למוצאי שבת	460
הבדלה	461
נטילת לולב	467
Hallel (הלל)	468
Mussaph Service for the New-Moon	479
ערוב תבשילין (Erub)	485
Prayer for the Three Festivals	486
Mussaph Prayer for the Three Festivals	493

	Page
קידוש for the Three Festivals	506
The Priestly Blessing (ברכת כהנים)	508
Prayer for the New-Year	515
קידוש for the New-Year	525
Mussaph Prayer for the New-Year	527
סדר תשליך	552
סדר הכפרות	553
Prayer for the Day of Atonement	554
Mussaph Prayer for the Day of Atonement	574
נעילה Concluding Prayer for the Day of Atonement	580
סדר חנוכה	586

	Page
סדר פורים	590
Grace after Meat (סדר ברכת המזון)	595
Grace after a Wedding Feast	606
Blessings said on various occasions (סדר ברכות)	610
Prayer before retiring to rest	618
סדר ברכת הלבנה	628
Prayer before entering on a journey תפלת הדרך	631
Prayer for a sea-voyage תפלת הים	634
סדר ספירת העומר	638
סדר ברית מילה	642
סדר פדיון הבן	644
יזכור	646
קדיש	648

MORNING PRAYER FOR CHILDREN.

Blessed art thou, O Eternal!—our God, the King of the Universe, who hath sanctified us with his commandments, and enjoined us to wash our hands.

The Law of old, thro' Moses given,
Is Israel's heritage from Heaven.
On my head light
Its blessings bright!—
Thy father's hest, my son, obey,
Nor from a mother's teaching stray:
That Law my trust shall ever be,
For God Almighty aideth me.
All-faithful God and King!

Hear, O Israel! the Eternal, our God, is an Eternal Unity.

Blessed be the name of the glory of his sovereignty for evermore.

And ye who lovingly do cleave
Unto our God Eternal,
Shall all of you this day receive
A share in life supernal.
I wait in hopeful expectation,
Eternal One! for thy salvation.

MORNING PRAYER FOR CHILDREN.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם׃

תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ משֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃
בְּרָכוֹת יָחֵלוּ עַל רֹאשִׁי׃

שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃
תּוֹרָה תְּהִי אֱמוּנָתִי וְאֵל שַׁדַּי בְּעֶזְרָתִי׃

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ׃

The rabbinically sanctioned abridged forms of the Grace after Meat and שמונה עשרה (Eighteen Blessings) are added in the Appendix.

תְּפִלָּה.

Before etering synagogue, say:

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ:

On entering the synagogue, say:

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא
בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה
אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ
יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ
עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

שלשה עשר עקרים, בחרוזים מסודרים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ:

Before entering synagogue, say:

Thy house I enter constantly, through thine abundant mercy.
Still worship at thy holy fane, in reverence of thee.

On entering the synagogue, say:

How goodly, Jakob, are thy tents, Israel, thy abodes.
Thy house I enter constantly, through thine abundant mercy.
Still worship at thy holy fane, in reverence of thee.
O Lord! I love thy dwelling-place, whereon thy glory rests;
There I humbly bow and bend the knee, before the Lord, my Maker
And offer prayer in time of Grace, Eternal! unto thee:
O God! thou ever merciful, respond with true salvation.

THE THIRTEEN ARTICLES OF FAITH.

Extol the living God! His praises sound!
Whose being unbegun no time can bound.
A unity is He, beside Him none,
By mortal unconceived, Eternal One.

אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ הַיָּמִין מְשִׁיחֵנוּ לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:

Without similitude, or corp'ral fame,
Man's lips His hallowed state can ne'er proclaim.
Or ere creation rose, He stood sublime,
Alone and unsustained before all time.
To Him, Eternal Lord, all things below,
As to their God supreme, allegiance owe.
The gift of prophecy did He consign
Unto a choosen few of glorious line:
Yet like to Moses none in Israel rose,
'Fore whose rapt gaze Himself did God disclose
The law of Truth hath He His people given,
Thro' him, the prophet proved most true to Heaven;
His law God ne'er will change whilst time shall be,
Nor alter in the least eternally.
No secret from His gaze the heart enfolds,
Who, ere aught is begun, the end beholds.
The good man He rewards with virtue's meed,
And visits on the bad each wicked deed.
Messiah shall He send, when good shall seem,
To such as patient wait till He redeem.
The dead shall grace divine to life restore,
Blest be His sacred name for evermore!

Lord of the Universe, He reigned
 Before creation's teeming birth:
Erst when His fiat all ordained,
 Acknowledged King supreme on earth.

וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא׃
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה׃
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה׃
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה׃
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה׃
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא׃
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה׃
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ

And, when these worlds shall pass away,
He still shall govern, sole, sublime,
Who was, who is, and will be aye,
All-glorious to the end of time.
One only God, with none beside
To equal Him, or share His throne;
Beyond the reach of time and tide,
Pow'r and dominion His alone.
Without compare or parallel,
Ne'er knowing variance or change,
No power can lessen, increase swell
His migthy empire's boundless range.
My God and my Redeemer lives,
A shelt'ring Rock when woes befall;
My banner, He a refuge gives,
A cup of solace, when I call.
To Him my spirit I consign,
Or when I sleep, or vigils keep,
Yield with my soul this frame of mine,
My God is near, I know not fear.

Blessed art thou, — the Eternal, our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to wash the hands.

Blessed art thou, — the Eternal, our God, King of the universe, who hath formed man in wisdom, and created in him various apertures and tubes. Before thy glorious throne 'tis manifestly

אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ אֲפִילוּ שָׁעָה אֶחָת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּ*שָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְ*רֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְ*רֵי תוֹרָתְ*ךָ בְּפִינוּ וּבְ*פִיּוֹת
עַמְּ*ךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ
וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּ*ךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ
יוֹדְ*עֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְ*דֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁ*מָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְ*לַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר־בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְ*ךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:
יִשָּׂא יְהוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ

known that, if but one of them be opened or closed, it would be impossible to exist and endure in thy presence. Blessed art thou, — the Eternal, who healeth all flesh and worketh wondrously.

Blessed art thou, the Lord, our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to engage in the study of the words of the Divine Law.

And do thou, O Eternal, our God! render pleasant, we beseech thee, the words of thy Law, in our mouths, and in the mouths of thy people, the house of Israel; so that we and our offspring, and the offspring of thy people, the house of Israel, may all be cognizant of thy name, and studious of thy Law.

Blessed art thou, O Eternal! who hast imparted the Law unto thy people Israel.

Blessed art thou, the Eternal! our God, King of the universe, who hath selected us from among all nations, aud given us His Law. Blessed art thou, O Eternal! who hast bestowed the Law.

The Eternal bless and preserve thee! The Eternal cause his countenance to shine upon thee, and be gracious unto thee! The Eternal direct his countenance towards thee, and grant the peace!

דְּבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וּלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ. אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

These are the things that have no limits fixed (in the divine dispensation): the corner of the field (to be left unmown for the poor gleaners); the first fruits; the offering when appearing at the Temple; the practice of kindly acts; and the study of the Law. These are the things whereof man enjoys the interest in this world, whilst the principal is reserved for the world to come: viz., honoring father and mother; the practice of kinldy acts; punctual attendance at the house of study, morning and evening; hospitality towards strangers; tending the sick; the promotion of matrimony; following the departed to their last home; devotion when at prayer; and the furtherance of peace amongst our fellowmen; - but the acquisition of a knowledge of the Word of God outweighs them all.

My God, this soul, from Thee derived,
Is, as Thou gav'st it, pure;
By Thee created, formed, inbreathed,
Through Thee it shall endure:

Till come the hour when thou shalt please
To take my soul to Thee,
Returning it in heavenly grace,
In dim futurity.

Then while this living soul of mine
Doth dwell within my frame,
Thee as my God, my fathers' God,
I'll thankfully proclaim;

Thee, Sovereign Ruler of all deeds
Enacted here on earth;
Thee, Lord of every living soul
That starteth into birth.

Oh, bless we then th' Eternal Cause,
From now till evermore,
Whose Grace unto man's mouldering clay
The soul shall once restore.

Blessed art thou, the Eternal, our God, King of the universe who hath granted unto the cock perception to distinguish between day and night.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

Women say בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה
מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

B. a. t. O. E. o. G. K. o. t. u. who hath not made me other than an Israelite.

" " " " " " " " " who hath not made me a slave.

" " " " " " " " " who hath not made me a woman.

" " " " (women say) who hath made me according to His will.

" " " " " " " " " who maketh the blind to see.

" " " " " " " " " who doth clothe the naked.

" " " " " " " " " who setteth the fettered free.

" " " " " " " " " who raiseth up those that are bowed down.

" " " " " " " " " who expandeth the earth above the waters.

" " " " " " " " " who supplieth all my need.

" " " " " " " " " who directeth the steps of man.

" " " " " " " " " who girdeth Israel with power.

" " " " " " " " " who crowneth Israel with glory.

" " " " " " " " " who granteth strength to the weary.

" " " " " " " " " who removeth sleep from mine eyes and slumber from mine eyelids.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל יִשְׁלוֹט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית. מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית.

May it be thy will, O Eternal! our God, and the God of our fathers, to guide our steps within thy Law, and cause us to cleave unto thy commandments. Suffer us not to enter upon a course of sin, transgression, and iniquity, or fall into temptation and disgrace.

O do not let evil imagination obtain the mastery over us, and keep us far from sinful men and evil associations. Cause us to adhere to good impulses and good deeds, and so curb our inclinations that they may be subservient to thee.

Let us this day, as on all others, find grace, favour, and mercy in thine eyes, as in the eyes of all who see us; and requite us with acts of loving kindness. Blessed art thou, O Eternal! who bestoweth loving kindness upon his people Israel.

O may it be thy will, Eternal my God, and the God of my fathers! to save me this day, and every day, alike from the arrogant and from arrogance, from evil men, and from evil associates, from evil neighbours, from evil occurrences, and from the adversary that seeks to destroy; from harsh judgment, as well as from a harsh opponent (at the seat of justice), whether he be, or he be not, a son of the covenant.

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר.

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל.

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל־גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן.

Man should ever be God-fearing in the privacy of life confess the truth in his heart, and rising early say:

Sovereign of all worlds! Not in reliance upon our righteous deeds do we lay our supplications before thee, but by reason of thine abundant mercies. What are we? What is our kindness? What our righteousness? What our help? What our strength and power? What shal we say in thy presence, Eternal! our God, and the God of our fathers? Are not all heroes as nought before thee, and men of renown as though they had never been, the wise as though void of knowledge, and men of intelligence deprived of understanding? For the multitude of their deeds are mere emptiness, and the days of their lives a fleeting breath before thee: nay even the pre-eminence of man above the beast is nugatory, for all is vanity.

But we are thy people, the confederates of thy covenant the descendants of Abraham, by thee befriended, to whom thou didst swear on Mount Moriah; the progeny of Isaac, his only son, who was bound upon the altar; the community of Jacob, thy son, thy firstborn, upon whom, by virtue of the love that thou didst bear him, and the joy thou didst experience in him, thou didst bestow the names of Israel and Jeshurun,

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ. אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ כְּשֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל־מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ נְפוּצוֹת קוֶֹיךָ

Therefore are we in duty bound thankfully to acknowledge thee, to praise and glorify thee, to bless and hallow, and proffer homage and thanksgiving to thy name. O how happy are we! how goodly is our portion, how pleasant our lot, how beautiful our heritage! Happy we, who early and late, morning and evening, twice a day exclaim: —

Hear, O Israel! the Lord our God, the Lord is one. Blessed be the name of the glory of His kingdom for ever and ever!

Thou wast the same ere yet the world was created, and art the same since its creation. The same in this world, and the same in the world to come. O sanctify thy name through those who are wont to hallow it; sanctify thy name throughout thy universe; raise and exalt our power. Blessed art thou, O Eternal! who sanctifiest thy name amid assembled multitudes.

Thou art, Eternal! our God, in heaven and on earth, as in the highest heaven of heavens. Verily thou art the first, and thou art the last, and besides thee, God there is none. O gather those that hope in thee, from the four corners of

מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֶלְיוֹן לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעָל. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה

the earth, and cause all the inhabitants of the world to recognize and clearly see, that thou alone art God over all the realms of earth. Thou didst fashion the heavens and the earth, the sea and all that is therein.

Who amongst all the works of thy hand on high, or here below, can say to thee: What doest thou? Our Father who art in heaven, shew mercy unto us for the sake of thy great name that has been conferred upon us; and fulfil unto us that which is written: "At that time will I restore you, then will I assemble you; for I will render you a name and a glory amongst all the peoples of the earth, when I bring back your captives before your eyes, saith the Eternal."

(Num. XXVIII.) And the Lord spoke unto Moses, saying: Command the children of Israel, and say unto them: My food which is presented unto Me for offerings made by fire, of a sweet savour unto Me, shall ye observe to offer unto Me in its due season. And thou shalt say unto them: This is the offering made by fire which ye shall bring unto the Lord: he-lambs of the first year without blemish, two day by day, for a continual burnt-offering.

בַּבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃
וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה
אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

On Sabbath add the following:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃
עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

The one lamb shalt thou offer in the morning, and the other lamb shalt thou offer at dusk; and the tenth part of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with the fourth part of a hin of beaten oil. It is a continual burnt-offering, which was offered in mount Sinai, for a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

And the drink-offering thereof shall be the fourth part o a hin for the one lamb; in the holy place shalt thou pou out a drink-offering of strong drink unto the Lord.

And the other lamb shalt thou present at dusk; as the meal-offering of the morning, and as the drink-offering thereof, thou shalt present it, an offering made by fire, of a sweet savour unto the Lord.

(Lev. I, 11.*)* And he shall kill it on the side of the altar northward before the Lord; and Aaron's sons, the priests, shall dash its blood against the altar round about.

On Sabbath add the following:

(*Num. XXVIII.*, 9.) And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof. This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

On New-moon add the following:

וּבְרָאשֵׁי֙ חָדְשֵׁיכֶ֔ם תַּקְרִ֥יבוּ עֹלָ֖ה לַיהוָ֑ה פָּרִ֨ים בְּנֵֽי־בָקָ֤ר
שְׁנַ֙יִם֙ וְאַ֣יִל אֶחָ֔ד כְּבָשִׂ֧ים בְּנֵי־שָׁנָ֛ה שִׁבְעָ֖ה
תְּמִימִֽם׃ וּשְׁלֹשָׁ֣ה עֶשְׂרֹנִ֗ים סֹ֤לֶת מִנְחָה֙ בְּלוּלָ֣ה בַשֶּׁ֔מֶן
לַפָּ֖ר הָאֶחָ֑ד וּשְׁנֵ֤י עֶשְׂרֹנִים֙ סֹ֤לֶת מִנְחָה֙ בְּלוּלָ֣ה בַשֶּׁ֔מֶן
לָאַ֖יִל הָאֶחָֽד׃ וְעִשָּׂרֹ֣ן עִשָּׂר֗וֹן סֹ֤לֶת מִנְחָה֙ בְּלוּלָ֣ה
בַשֶּׁ֔מֶן לַכֶּ֖בֶשׂ הָאֶחָ֑ד עֹלָה֙ רֵ֣יחַ נִיחֹ֔חַ אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃
וְנִסְכֵּיהֶ֗ם חֲצִ֣י הַהִין֩ יִהְיֶ֨ה לַפָּ֜ר וּשְׁלִישִׁ֧ת הַהִ֣ין לָאַ֗יִל
וּרְבִיעִ֥ת הַהִ֛ין לַכֶּ֖בֶשׂ יָ֑יִן זֹ֣את עֹלַ֥ת חֹ֙דֶשׁ֙ בְּחָדְשׁ֔וֹ
לְחָדְשֵׁ֖י הַשָּׁנָֽה׃ וּשְׂעִ֨יר עִזִּ֥ים אֶחָ֛ד לְחַטָּ֖את לַיהוָ֑ה
עַל־עֹלַ֧ת הַתָּמִ֛יד יֵעָשֶׂ֖ה וְנִסְכּֽוֹ׃

On New-moon add the following:

(Num. XXVIII., 11.) And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without blemish; and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for each bullock; and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram; and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord. And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for the ram and the fourth part of a hin for a lamb. This is the burnt-offering of every new moon throughout the months of the year. And one he-goat for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

א אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן
הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב
מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב:
ב פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל
הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת
שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין
בְּבֵית הַדָּשֶׁן: ג חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת
הַצִּבּוּר: שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן
אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ

וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת׃ ד הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים׃ ה זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת. אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי׃ שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת׃

ו הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן

אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל
לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא
שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:
ז שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה.
וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־
הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד:
הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל
לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ח הַבְּכוֹר
וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד
הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר
לְכָל־אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי
יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא
לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרֶשֶׁת בָּהֵן: מִקַּל וָחֹמֶר. וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן
אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל
וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן
אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט
שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן
הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד
עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא
לִטְעוֹן טֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא
לְהַחֲמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טֹעַן
אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר
שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל
לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ.
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ: וְכֵן שְׁנֵי
כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

On putting on the Arba Kanfot in the morning, the following is said:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִת׃

Before putting on the Taleth the following is said, standing:

הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף גּוּפִי בְּצִיצִת כֵּן תִּתְעַטֵּף רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּרְמַ״ח אֵבָרַי וּשְׁסָ״ה גִידַי בְּאוֹר הַצִּיצִת הָעוֹלֶה תַּרְיַ״ג וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה כַּךְ אֶזְכֶּה לַחֲלוּקָא דְרַבָּנָן וּלְטַלִּית נָאָה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוַת צִיצִת תִּנָּצֵל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּתְפִלָּתִי מִן הַחִיצוֹנִים וְהַטַּלִּית יִפְרוֹשׂ כְּנָפָיו עֲלֵיהֶם וְיַצִּילֵם כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף אָמֵן׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִת׃

After the Taleth has been put on the following is said:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃ יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם׃ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃ מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִת זוֹ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל־פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ וְתַרְיַ״ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אָמֵן׃

Before putting on the Tefillin the following is said:

הִנְנִי מְכַוֵּן בְּהַנָּחַת תְּפִלִּין לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי שֶׁצִּוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ וְהֵם אַרְבַּע פַּרְשִׁיּוֹת אֵלּוּ, שְׁמַע, וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ, קַדֶּשׁ, וְהָיָה כִּי יְבִאֲךָ, שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִחוּדוֹ וְאַחְדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְשֶׁנִּזְכּוֹר נִסִּים וְנִפְלָאוֹת

שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּהוֹצִיאוֹ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם וַאֲשֶׁר לוֹ הַכֹּחַ וְהַמֶּמְשָׁלָה בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כִּרְצוֹנוֹ. וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן זְרוֹעוֹ הַנְּטוּיָה. וְשֶׁהִיא נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעְבֵּד בָּזֶה תַּאֲוַת וּמַחְשְׁבוֹת לִבֵּנוּ לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ נֶגֶד הַמּוֹחַ שֶׁהַנְּשָׁמָה שֶׁבְּמוֹחִי עִם חוּשַׁי וְכוֹחוֹתַי כֻּלָּם יִהְיוּ מְשֻׁעְבָּדִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשֶּׁפַע מִצְוַת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלַי לִהְיוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים וְשֶׁפַע קֹדֶשׁ וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּלִי הִרְהוּר חֵטְא וְעָוֹן כְּלָל וְשֶׁלֹּא יְפַתֵּנוּ וְלֹא יִתְגָּרֶה בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְיַנִּיחֵנוּ לַעֲבוֹד אֶת יְיָ כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבֵנוּ. אָמֵן:

The Phylactery is then put on the left hand, and the following is said:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין:

It is then tightened and wound seven times round the arm: The Phylactery for the head is then put on and the following is said:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

After having fixed the Phylactery for the head, that of the hand is wound thrice round the middle finger, and the following is said:

וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְיָ:

ואח״כ יאמר: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת הֲנָחַת תְּפִלִּין זוּ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל־פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ וְתַרְיַ״ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן סֶלָה:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אָב הָרַחֲמָן הַמְּהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִרוֹת וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ. יָחִיד. חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר

Blessed be He who but spake, and the world arose. Blessed be He. Blessed the Creator of primeval being; blessed He who sayeth and performeth; blessed He who decreeth and establisheth; blessed He who hath compassion on the earth; blessed He who hath compassion on His creatures; blessed He who requiteth with a goodly recompense those that fear Him. Blessed be He who liveth for ever, and endureth for aye; blessed He who redeemeth and delivereth, blessed be His name!

Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, Almighty and merciful Father, who is praised by the mouth of his people, lauded and glorified by the tongue of his pions ones, his servants. With the songs of David, thy servant, will we praise thee, Eternal, our God, with laudatory hymns and psalmody, aggrandize, exalt, and glorify thee, invoke thy name, and proclaim thy sovereignty. Our King, our God, sole Being, eternally existing! O King!

עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ

— praised and glorified for evermore be His great name. Blessed art Thou, O Eternal! King, who art adored with praies.

O give thanks unto the Lord, call upon His name; make known His doings among the peoples. Sing unto Him, sing praises unto Him; speak ye of all His marvellous works. Glory ye in His holy name; let the heart of them rejoice that seek the Lord. Seek ye the Lord and His strength; seek His face continually. Remember His marvellous works that He hath done, his wonders, and the judgments of His mouth; O ye seed of Israel His servant, ye children of Jacob, His chosen ones. He is the Lord our God; his judgments are in all the earth. Remember His covenant for ever, the word which He commanded to a thousand generations; (the covenant) which He made with Abraham, and His oath unto Isaac; and He established it unto Jacob for a statute, to Israel for an everlasting covenant; saying: 'Unto thee will I give the land of Canaan, the lot of your inheritance.' When ye were but a few men in number, yea, very few, and sojourners in it, and when they went about from nation to nation, and from one kingdom to another people, He suffered no man to do them wrong, yea, for their sake He reproved kings: 'Touch not Mine anointed ones,

בִּמְשִׁיחָי, וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ
בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים
וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ:
הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ
לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־
בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־
הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם

and do My prophets no harm.' Sing unto the Lord, all the earth; proclaim His salvation from day to day. Declare His glory among the nations, His marwellous works among all the peoples. For great is the Lord, and highly to be praised; He also is to be feared above all gods. For all the gods of the peoples are things of nought; but the Lord made the heavens. Honour and majesty are before Him; strength and gladness are in His place. Ascribe unto the Lord, ye kindreds of the peoples, ascribe unto the Lord glory and strength. Ascribe unto the Lord the glory due unto His name; bring an offering, and come before Him; worship the Lord in the beauty of holiness. Tremble before Him, all the earth; the world also is established that it cannot be moved. Let the heavens be glad, and let the earth rejoice; and let them say among the nations: 'The Lord reigneth.' Let the sea roar, and the fulness thereof; let the field exult, and all that is therein; then shall the trees of the wood sing for joy, before the Lord, for He is come to judge the earth.

O give thanks unto the Lord; for He is good; for His mercy endureth for ever. And say ye: 'Save us, O God of our salvation, and gather us together and deliver us from the nations, that we may give thanks unto Thy holy name, that we may triumph in Thy praise.' Blessed be the Lord, the God of Israel, from everlasting even to everlasting. And all the people

אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן
וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ:
אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי: זְכוֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ
עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים ׀ מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן ׀ עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: לַייָ הַיְשׁוּעָה
עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה ׀ אֶת־
עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמַח

said: ‘Amen’, and praised the Lord. Extol ye the Eternal, our God, and bow down before his footstool, holy is he. Extol ye the Eternal, our God, and bow down towards his holy mount, for holy is the Eternal, our God. Yea he, being merciful, forgiveth iniquity, and destroyeth not; yea, oft hath he diverted his anger, and rouseth not all his wrath. Thou, O Eternal, wilt not withhold thy compassion: thy kindness and truth shall ever preserve me. Remember thy mercy and kindness, O Eternal, for they exist from everlasting. Ascribe power unto God, whose pride is in Israel, whose might is in the clouds. Fearful art thou, O God, from out thy sanctuaries. God of Israel is he, granting power and strength unto the people: Blessed be God! God of retribution, Eternal, God of retribution, shine forth! Exalt thyself, O Judge of the earth, give their reward unto the arrogant. Unto the Eternal is salvation; upon thy people be thy blessing, Selah! The Eternal Lord of hosts is with us; a refuge unto us is the God of Jacob, Selah! Lord of hosts! happy the man that puts his trust in thee. Eternal, help! O may he, the King, answer us on the day whereon we call.

Save thy people, and bless thine inheritance, pasture and sustain them for evermore. Our soul doth wait for the Eternal! who is our help and shield. For in him

לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ:
קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי ׀ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי ׀
בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי
גָמַל עָלָי:

On Sabbath and Holidays, the morning preceding the Day of Atonement, the day before, and the Intermediate Days of Passover, the following Psalm is omitted.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ
לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא (וְלוֹ קרי)
אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו ׀ בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה
הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד־דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

On Week Days proceed to „The glory of the Eternal shall endure" etc.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת: אֵין־אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים

our heart rejoiceth; for in his sacred name we trust. Then let thy tender mercy, O Eternal, be upon us, even as we have trustingly looked up to thee. Suffer us, O Eternal, to behold thy loving kindness, and grant us thy salvation. O rise unto our aid, and deliver us for thy mercy's sake. Thou who hast proclaimed: "I am the Eternal, thy God, who brought thee forth from the land of Egypt: open wide thy mouth, that I may fill it." Happy the people unto whom such things are vouchsafed; happy the people whose God is the Eternal. As for me, I do confide in thy mercy, my heart delighteth in thy salvation.

I will sing unto the Eternal, for he hath manifested loving kindness unto me.

On Sabbath and Holidays, the morning preceding the Day of Atonement, the day before, and the Intermediate Days of Passover, the following Psalm is omitted.

(Psalm C.) A Psalm of Thanksgiving. Shout unto the Lord, all the earth. Serve the Lord with gladness; Come before His presence with singing. Know ye that the Lord He is God; it is He that hath made us, and we are His, His people, and the flock of His pasture. Enter into His gates with thanksgiving, and into His courts with praise; give thanks unto Him, and bless His name. For the Lord is good; His mercy endureth for ever; and His faithfulness unto all generations.

On Week Days proceed to "The glory of the Eternal shall endure" etc.

(Psalm XIX.) For the Leader. A Psalm of David. The heavens declare the glory of God, and the firmament showeth His handiwork; day unto day uttereth speech, and night unto night revealeth knowledge; there is no speech, there are no words, neither is

בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ ׀ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה
תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם־אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן
יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ:
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְיָ
בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ ׀ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד
מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז
רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר
בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים ׀ חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז
אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ־לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ:
אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי:

their voice heard. Their line is gone out through all the earth, and their words to the end of the world. In them hath He set a tent for the sun, which is as a bridegroom coming out of his chamber, and rejoiceth as a strong man to run his course. His going forth is from the end of the heaven, and his circuit unto the ends of it; and there is nothing hid from the heat thereof.

The law of the Lord is perfect, restoring the soul; the testimony of the Lord is sure, making wise the simple. The precepts of the Lord are right, rejoicing the heart; the commandment of the Lord is pure, enlightening the eyes. The fear of the Lord is clean, enduring for ever; the ordinances of the Lord are true, they are righteous altogether; more to be desired are they than gold, yea, than much fine gold; sweeter also than honey and the honeycomb. Moreover by them is Thy servant warned; in keeping of them there is great reward. Who can discern errors? Clear Thou me from hidden faults. Keep back Thy servant also from presumptuous sins, that they may not have dominion over me; then shall I be faultless, and I shall be clear from great transgression. Let the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable before Thee, O Lord, my Rock, and my Redeemer.

(Psalm XXXIV.) (A Psalm of David; when he changed his demeanour before Abimelech, who drove him away, and he departed.) I will bless the Lord at all times; His praise shall continually be in my mouth. My soul shall

בַּיָי תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיָי אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיָי שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
חֹנֶה מַלְאַךְ־יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְראוּ אֶת־יְיָ קְדשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃

glory in the Lord; the humble shall hear thereof, and be glad. O magnify the Lord with me, and let us exalt His name together. I sought the Lord, and He answered me, and delivered me from all my fears. They looked unto Him, and were radiant; and their faces shall never be abashed. This poor man cried, and the Lord heard, and saved him out of all his troubles. The angel of the Lord encampeth round about them that fear Him, and delivereth them. O consider and see that the Lord is good; happy is the man that taketh refuge in Him. O fear the Lord, ye His holy ones; for there is no want to them that fear Him. The young lions do lack, and suffer hunger; but they that seek the Lord want not any good thing. Come, ye children, hearken unto me; I will teach you the fear of the Lord. Who is the man that desireth life, and loveth days, that he may see good therein? Keep thy tongue from evil, and thy lips from speaking guile. Depart from evil, and do good; seek peace, and pursue it. The eyes of the Lord are toward the righteous, and His ears are open unto their cry. The face of the Lord is against them that do evil, to cut off the remembrance of them from the earth. They cried,

צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ׃
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם ׀ הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֺנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃

and the Lord heard, and delivered them out of all their troubles. The Lord is nigh unto them that are of a broken heart, and saveth such as are of a contrite spirit. Many are the ills of the righteous, but the Lord delivereth him out of them all. He keepeth all his bones; not one of them is broken. Evil shall kill the wicked; and they that hate the righteous shall be held guilty.

The Lord redeemeth the soul of His servants; and none of them that take refuge in Him shall be desolate

(Psalm XC.) A prayer of Moses, the man of God. Lord Thou hast been our dwelling-place in all generations. Before the mountains were brought forth, or ever Thou hadst formed the earth and the world, even from everlasting to everlasting, Thou art God. Thou turnest man to contrition; and sayest: 'Return, ye children of men.' For a thousand years in Thy sight Are but as yesterday when it is past, and as a watch in the night. Thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep; in the morning they are like grass which groweth up. In the morning it flourisheth, and groweth up; in the evening it is cut down, and withereth.

For we are consumed in Thine anger, and by Thy wrath are we hurried away. Thou hast set our iniquities before Thee, our secret sins in the light of Thy countenance. Four all our days are passed away in Thy wrath; we bring our years to an end as a tale

יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ ׀ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת ׀ שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי ׀ נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ ׀ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא

that is told. The days of our years are threescore years and ten, or even by reason of strength fourscore years; yet is their pride but travail and vanity; for it is speedily gone, an we fly away. Who knoweth the power of Thine anger, and Thy wrath according to the fear that is due unto Thee? So teach us to number our days, that we may get us a heart of wisdom.

Return, O Lord; how long? And let it repent Thee concerning Thy servants. O satisfy us in the morning with Thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days. Make us glad according to the days wherein Thou hast afflicted us, according to the years wherein we have seen evil. Let Thy work appear unto Thy servants, and Thy glory upon their children. And let the graciousness of the Lord our God be upon us; establish Thou also upon us the work of our hands; yea, the work of our hands establish Thou it.

(Psalm XCI.) O thou that dwellest in the covert of the Most High, and abidest in the shadow of the Almighty; I will say of the Lord, who is my refuge and my fortress, My God in whom I trust, that He will deliver thee from the snare of the fowler, and from the noisome pestilence. He will cover thee with His pinions, and under His wings shalt thou take refuge; His truth is a shield and a buckler.

Thou shalt not be afraid of the terror by night, nor of the arrow that flieth by day; of the pestilence that walketh in darkness, nor of the destruction that wasteth at noonday.

יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ
רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ
לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף
בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין:
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ
יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אורך ימים תרי

הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ: שֶׁעֹמְדִים
בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ
כִּי־טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר־לוֹ יָהּ
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי

A thousand may fall at thy side, and ten thousand at thy right hand; it shall not come nigh thee. Only with thine eyes shalt thou behold, and see the recompense of the wicked.

For thou hast made the Lord who is my refuge, even the Most High, thy habitation. There shall no evil befall thee, neither shall any plague come nigh thy tent.

For He will give His angels charge over thee, to keep thee in all thy ways. They shall bear thee upon their hands, lest thou dash thy foot against a stone. Thou shalt tread upon the lion and asp; the young lion and the serpent shalt thou trample under feet.

Because he hath set his love upon Me, therefore will I deliver him; I will set him on high, because he hath known My name. He shall call upon Me, and I will answer him; I will be with him in trouble; I will rescue him, and bring him to honour. With long life will I satisfy him, and make him to behold My salvation.'

(Psalm CXXXV.) Halleluja! Praise ye the name of the Lord; give praise, O ye servants of the Lord, ye that stand in the house of the Lord, in the courts of the house of our God. Praise ye the Lord, for the Lord is good; sing praises unto His name, for it is pleasant. For the Lord hath chosen Jacob unto Himself, and Israel for His own treasure.

For I know that the Lord is great, and that our Lord is above all gods. Whatsoever the Lord pleased, that hath He done, in heaven and in earth, in the seas and in all deeps; who causeth the vapours to ascend from the ends of the earth; He maketh lightnings for the rain; He bringeth forth the wind out of His treasuries.

מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה: שָׁלַח | אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן | מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ | מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Who smote the first-born of Egypt, both of man and beast. He sent signs and wonders into the midst of thee, O Egypt, upon Pharaoh, and upon all his servants.

Who smote many nations, and slew mighty kings: Sihon king of the Amorites, and Og king of Bashan, and all the kingdoms of Canaan; and gave their land for a heritage, a heritage unto Israel His people.

O Lord, Thy name endureth for ever; Thy memorial, O Lord, troughout all generations. For the Lord will judge His people, and repent Himself for His servants. The idols of the nations are silver and gold, the work of men's hands. They have mouths, but they speak not; eyes have they, but they see not; they have ears, but they hear not; neither is there any breath in their mouths. They that make them shall be like unto them; yea, every one that trusteth in them.

O house of Israel, bless ye the Lord; O house of Aaron, bless ye the Lord; O house of Levi, bless ye the Lord; ye that fear the Lord, bless ye the Lord. Blessed be the Lord out of Zion, who dwelleth at Jerusalem. Hallelujah.

(Psalm CXXXVI.) O give thanks unto the Lord, for He is good, for His mercy endureth for ever.
O give thanks unto the God of gods, F. H. m. e. f. e.
O give thanks unto the Lord of lords, " " " " " "

לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

To Him who alone doeth great wonders, F. H. m. e. f. e.

To Him that by understanding made the heavens, " " " " " "

To Him that spread forth the earth above the waters, " " " " " "

To Him that made great lights, " " " " " "

The sun to rule by day, " " " " " "

The moon and stars to rule by night, " " " " " "

To Him that smote Egypt in their first-born, " " " " " "

And brought out Israel from among them, " " " " " "

With a strong hand, and with an outstretched arm, For His mercy endureth for ever

To Him who divided the Red Sea in sunder, F. H. m. e. f. e.

And made Israel to pass through the midst of it, " " " " " "

But overthrew Pharaoh and his host in the Read Sea, " " " " " "

To Him that led His people through the wilderness, " " " " " "

To Him that smote great kings; " " " " " "

And slew mighty kings, " " " " " "

לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי־יָשָׁר דְּבַר־יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד:

Sihon king of the Amorites, F. H. m. e. f. e.

And Og king of Bashan, „ „ „ „ „ „

And gave their land for a heritage, „ „ „ „ „ „

Even a heritage unto Israel His servant, „ „ „ „ „ „

Who remembered us in our low estate, „ „ „ „ „ „

And hath delivered us from our adversaries, „ „ „ „ „ „

Who giveth food to all flesh, „ „ „ „ „ „

O give thanks unto the God of heaven, „ „ „ „ „ „

(Psalm XXXIII.) Rejoice in the Lord, O ye righteous, praise is comely for the upright. Give thanks unto the Lord with harp, Sing praises unto Him with the psaltery of ten strings. Sing unto Him a new song; Play skilfully amid shouts of joy. For the word of the Lord is upright; and all His work is done in faithfulness. He loveth righteousness and justice; the earth is full of the loving-kindness of the Lord. By the word of the Lord were the heavens made; and all the host of them by the breath of His mouth. He gathereth the waters of the sea together as a heap; He layeth up the deeps in storehouses. Let all the earth fear the Lord; let all the

יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי
אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם ׀ בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט
יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל
כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל
בְּרָב־כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל מִמָּוֶת
נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ יְהִי־
חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ

and it was; He commanded, and it stood. The Lord bringet the counsel of the nations to nought; He maketh the though of the peoples to be of no effect. The counsel of the Lor standeth for ever, the thoughts of His heart to all generation Happy is the nation whose God is the Lord; the people whom He hath chosen for His own inheritance. The Lord looketh fro heaven; He beholdeth all the sons of men; from the place o His habitation He looketh intently upon all the inhabitants o the earth; He that fashioneth the hearts of them all, tha considereth all their doings. A king is not saved by the multi tude of a host; a mighty man is not delivered by grea strength. A horse is a vain thing for safety; neither doth i afford escape by its great strength. Behold, the eye of th Lord is toward them that fear Him, toward them that wai for His mercy; to deliver their soul from death, and to keep them alive in famine. Our soul hath waited for the Lord; He is our help and our shield. For in Him doth our heart rejoice because we have trusted in His holy name. Let Thy mercy, O Lord, be upon us, according as we have waited for Thee.

(Psalm XCII.) A Psalm, a Song. For the sabbath day. It is a good thing to give thanks unto the Lord, and to sing praises unto Thy name, O Most High; to declare Thy loving-kindness in the morning, and Thy faithfulness in the night seasons, with an instrument of ten strings, and with the psaltery; with a solemn sound upon the harp. For Thou, Lord, hast made me glad through Thy work; I will exult in the works of

מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים | כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ | יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם מִקֹּלוֹת | מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ | נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹּדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

Thy hands. How great are Thy works, O Lord! Thy thoughts are very deep. A brutish man knoweth not, neither doth a fool understand this. When the wicked spring up as the grass, and when all the workers of iniquity do flourish; it is that they may be destroyed for ever. But Thou, O Lord, art on high for evermore. For, lo, Thine enemies, O Lord, for, lo, Thine enemies shall perish; all the workers of iniquity shall be scattered. But my horn hast Thou exalted like the horn of the wild-ox; I am anointed with rich oil. Mine eye also hath gazed on them that lie in wait for me, Mine ears have heard my desire of the evil-doers that rise up against me. The righteous shall flourish like the palm-tree; he shall grow like a cedar in Lebanon. Planted in the house of the Lord, they shall flourish in the courts of our God. They shall still bring forth fruit in old age; they shall be full of sap and richness; to declare that the Lord is upright, My Rock, in whom there is no unrighteousness.

(Psalm XCIII.) The Lord reigneth; He is clothed in majesty; the Lord is clothed, He hath girded Himself with strength; yea, the world is established, that it cannot be moved. Thy throne is established of old; Thou art from everlasting. The floods have lifted up, O Lord, the floods have lifted up their voice; the floods lift up their roaring. Above the voices of many waters, the mighty breakers of the sea, the Lord on high is mighty. Thy testimonies are very sure, holiness becometh Thy house, O Lord, for evermore.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ ׀ יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ:
יְיָ הֵפִיר עֲצַת־גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ:
כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר־לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי ׀ לֹא־יִטֹּשׁ
יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

(On week-days commence here.)

The glory of the Eternal be for ever; may the Eternal rejoice in his works. The name of the Eternal be blessed from now until evermore. From the rising of the sun unto the setting thereof, praised be the Eternal's name. Exalted above all nations is the Eternal, above the heavens is his glory. O Eternal! thy name lasts for ever, O Eternal! thy memorial throughout all generations. The Eternal in the heavens hath established his throne, and his kingly power ruleth over everything. Let the heavens rejoice, and the earth be glad; and be it said amongst the peoples: The Eternal reigns.

The Eternal reigneth; the Eternal hath reigned; the Eternal will reign for ever and ever. The Eternal reigns for evermore; the heathen have perished from his land. The Eternal hath annulled the counsel of the heathen, frustrated the imaginings of nations. Many are the conceptions in the heart of man, but the counsel of the Eternal shall alone endure. The counsel of the Eternal shall stand for ever, the conceptions of his heart throughout all generations. For he spake and it arose, he commanded and it endured. For the Eternal hath elected Zïon, determined it to be his dwelling-place. For Jacob hath the Everlasting One chosen unto himself, Israel as his peculiar treasure. For the Eternal will not forsake his people, his heritage will he not abandon. Yea he, being merciful, pardoneth guilt and destroyeth not; frequently doth he avert his anger, and arouseth not all his wrath. — O Eternal, save! O King! respond to us upon the day whereon we call.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ ׀ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר
וָדוֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם

Happy they who dwell in thy house, they shall be ever praising thee, Selah! — Happy the people that is so circumstanced, happy the people whose God is the Eternal!

(Psalm CXLV.) (A Psalm of) praise; of David. I will extol Thee, my God, O King; and I will bless Thy name for ever and ever. Every day will I bless Thee; and I will praise Thy name for ever and ever. Great is the Lord, and highly to be praised; and His greatness is unsearchable. One generation shall laud Thy works to another, and shall declare Thy mighty acts. The glorious splendour of Thy majesty, and Thy wondrous works, will I rehearse. And men shall speak of the might of Thy tremendous acts; and I will tell of Thy greatness. They shall utter the fame of Thy great goodness, and shall sing of Thy righteousness. The Lord is gracious, and full of compassion; slow to anger, and of great mercy. The Lord is good to all; and His tender mercies are over all His works. All Thy works shall praise Thee, O Lord; and Thy saints shall bless Thee. They shall speak of the glory of Thy kingdom, and talk of Thy might; to make known to the sons of men His mighty acts, and the glory of the majesty of His kingdom. Thy kingdom is a kingdom for all ages, and Thy dominion endureth throughout all generations. The Lord upholdeth all that fall, and raiseth up all those that are bowed down. The eyes of all wait for Thee, and Thou givest them their food in due season.

בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק
יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־
שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת
כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־
בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ ׀ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן
אָדָם ׀ שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה ׀ שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט ׀
לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ ׀
פֹּקֵחַ עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ ׀ שֹׁמֵר

Thou openest Thy hand, and satisfiest every living thing with favour. The Lord is righteous in all His ways, and gracious in all His works. The Lord is nigh unto all them that call upon Him, to all that call upon Him in truth. He will fulfil the desire of them that fear Him; He also will hear their cry, and will save them. The Lord preserveth all them that love Him; but all the wicked will He destroy. My mouth shall speak the praise of the Lord; and let all flesh bless his holy name for ever and ever.

(Psalm CXLVI.) Hallelujah. Praise the Lord, O my soul. I will praise the Lord while I live; I will sing praises unto my God while I have my being. Put not your trust in princes, nor in the son of man, in whom there is no help. His breath goeth forth, he returneth to his dust; in that very day his thoughts perish. Happy is he whose help is the God of Jacob, whose hope is in the Lord his God, who made heaven and earth, the sea, and all that in them is; who keepeth truth for ever; who executeth justice for the oppressed; who giveth bread to the hungry. The Lord looseth the prisoners; the Lord openeth the eyes of the blind; the Lord raiseth up them that are bowed down; the Lord loveth the righteous; the Lord preserveth the

אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃
יִמְלֹךְ יְיָ ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃

בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא
לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים
לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ
אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃
עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם ׀
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן
לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו
אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת־יְיָ הַלְלִי
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃
הַשָּׂם־גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ
אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר

strangers; He upholdeth the fatherless and the widow; but the way of the wicked He maketh crooked. The Lord will reign for ever, Thy God, O Zion, unto all generations. Hallelujah.

(Psalm CXLVII.) Hallelujah; for it is good to sing praises unto our God; for it is pleasant, and praise is comely. The Lord doth build up Jerusalem, He gathereth together the dispersed of Israel; He healeth the broken in heart, and bindeth up their wounds. He counteth the number of the stars; He giveth them all their names. Great is our Lord, and mighty in power; His understanding is infinite. The Lord upholdeth the humble; He bringeth the wicked down to the ground. Sing unto the Lord with thanksgiving, sing praises upon the harp unto our God; who covereth the heaven with clouds, who prepareth rain for the earth, who maketh the mountains to spring with grass. He giveth to the beast his food, and to the young ravens which cry. He delighteth not in the strength of the horse; He taketh no pleasure in the legs of a man. The Lord taketh pleasure in them that fear Him, in those that wait for His mercy. Glorify the Lord, O Jerusalem; praise thy God, O Zion. For He hath made strong the bars of thy gates; He hath blessed thy children within thee. He maketh thy borders peace; He giveth thee in plenty the fat of wheat. He sendeth out His commandment upon earth; His word runneth very swiftly,

כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ

He giveth snow like wool; He scattereth the hoar-frost like ashes. He casteth forth His ice like crumbs; Who can stand before His cold? He sendeth forth His word, and melteth them; He causeth His wind to blow, and the waters flow. He declareth His word unto Jacob, His statutes and His ordinances unto Israel. He hath not dealt so with any nation; and as for His ordinances, they have not known them. Hallelujah

(Psalm CXLVIII.) Hallelujah. Praise ye the Lord from the heavens; praise Him in the heights. Praise ye Him, all His angels; praise ye Him, all His hosts. Praise ye Him, sun and moon; praise Him, all ye stars of light. Praise Him, ye heavens of heavens, and ye waters that are above the heavens. Let them praise the name of the Lord; for He commanded, and they were created. He hath also established them for ever and ever; He hath made a decree which shall not be transgressed. Praise the Lord from the earth, ye sea-monsters, and all deeps; fire and hail, snow and vapour, stormy wind, fulfilling His word; mountains and all hills, fruitful trees and all cedars; beasts and all cattle, creeping things and winged fowl; kings of the earth and all peoples, princes and all judges of the earth; both young men and maidens, old men and children; let them praise the name of the Lord, for His name alone is exalted; His glory is above

הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים:
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם:
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצֶה
יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד
יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת
בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר
מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ
בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־
שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל
יָהּ הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

the earth and heaven. And He hath lifted up a horn for His people, a praise for all His saints, even for the children of Israel, a people near unto Him. Hallelujah.

(Psalm CXLIX.) Hallelujah. Sing unto the Lord a new song, and His praise in the assembly of the saints. Let Israel rejoice in His Maker; let the children of Zion be joyful in their King. Let them praise His name in the dance; let them sing praises unto Him with the timbrel and harp. For the Lord taketh pleasure in His people; He adorneth the humble with salvation. Let the saints exult in glory; let them sing for joy upon their beds. Let the high praises of God be in their mouth, and a two-edged sword in their hand; to execute vengeance upon the nations, and chastisements upon the peoples; to bind their kings with chains, and their nobles with fetters of iron; to execute upon them the judgment written; He is the glory of all His saints. Hallelujah.

(Psalm CL.) Hallelujah. Praise God in His sanctuary; praise Him in the firmament of His power. Praise Him for His mighty acts; praise Him according to His abundant greatness. Praise Him with the blast of the horn; praise Him with the psaltery and harp. Praise Him with the timbrel and dance; praise Him with stringed instruments and the pipe. Praise Him with the loud-sounding cymbals; Praise Him with the clanging cymbals. Let every thing that hath breath praise the Lord. Hallelujah.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ ׀ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ ׀ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן:

(The following paragraph is recited standing.)

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה־הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים

Blessed be the Eternal for evermore, Amen! and Amen! Blessed be the Eternal from Zion, who dwelleth in Jerusalem. Hallelujah! Blessed be the Eternal, God of Israel, who alone performeth wondrous things: and blest be his resplendent name for ever; whilst with his glory all the earth is filled. Amen! and Amen!

(The following paragraph is recited standing.)

(*1. Chron. XXIX. 10—13.*) Wherefore David blessed the Lord before all the congregation; and David said: 'Blessed be Thou, O Lord, the God of Israel our father, for ever and ever. Thine, O Lord, is the greatness, and the power, and the glory, and the victory, and the majesty; for all that is in the heaven and in the earth is Thine; Thine is the kingdom, O Lord, and Thou art exalted as head above all. Both riches and honour come of Thee, and Thou rulest over all; and in Thy hand is power and might; and in Thy hand it is to make great, and to give strength unto all. Now therefore, our God, we thank Thee, and praise Thy glorious name.

(*Neh. IX. 6—11.*) Thou art the Lord, even Thou alone; Thou hast made heaven, the heaven of heavens, with all their host, the earth and all things that are thereon, the seas and all

וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם׃ וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ׃

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה׃ וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף׃ וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃

that is in them, and Thou preservest them all; and the host of heaven worshippeth Thee. Thou art the Lord the God, who didst choose Abram, and broughtest him forth out of Ur of the Chaldees, and gavest him the name of Abraham; and foundest his heart faithful before Thee, and madest a coverant with him to give the land of the Canaanite, the Hittite, the Amorite, and the Perizzite, and the Jebusite, and the Girgashite, even to give it unto his seed, and hast performed Thy words; for Thou art righteous. And Thou sawest the affliction of our fathers in Egypt, and heardest their cry by the Red Sea; and didst show signs and wonders upon Pharaoh, and on all his se vants, and on all the people of his land; for Thou knewest that they dealt proudly against them; and didst get Thee a name, as it is this day. And Thou didst divide the sea before them, so that they went through the midst of the sea on the dry land; and their pursuers Thou didst cast into the depths, as a stone into the mighty waters.

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם׃
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה
עַבְדּוֹ׃

אז ישר is recited standing

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ

(Exod. XIV. 30, 31; XV. 1—18.) Thus the Lord saved Israel that day out of the hand of the Egyptians; and Israel saw the Egyptians dead upon the sea-shore And Israel saw the great work which the Lord did upon the Egyptians, and the people feared the Lord and they believed in the Lord, and in His servant Moses

Then sang Moses and the children of Israel this song unto the Lord, and spoke, saying:

I will sing unto the Lord, for He is highly exalted; the horse and his rider hath He thrown into the sea The Lord is my strength and song, and He is become my salvation; this is my God, and I will glorify Him My father's God, and I will exalt Him. The Lord is a man of war, the Lord is His name. Pharaoh's chariots and his host hath He cast into the sea, and his chosen captains are sunk in the Red Sea. The deeps cover them. — They went down into the depths like a stone Thy right hand, O Lord, glorious in power, Thy right hand, O Lord, dasheth in pieces the enemy. And in the greatness of Thine excellency Thou overthrowest them that rise up against Thee; Thou sendest forth Thy wrath, it consumeth them as stubble. And

אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה | בָּאֵלִם יְהֹוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה
פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ: נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהֹוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ

with the blast of Thy nostrils the waters were piled up—the floods stood upright as a heap; the deeps were congealed in the heart of the sea. The enemy said: 'I will pursue, I will overtake, I will divide the spoil; my lust shall be satisfied upon them; I will draw my sword, my hand shall destroy them.' Thou didst blow with Thy wind, the sea covered them; they sank as lead in the mighty waters. Who is like unto Thee, O Lord, among the mighty? Who is like unto Thee, glorious in holiness, fearful in praises, doing wonders? Thou stretchedst out Thy right hand—the earth swallowed them. Thou in Thy love hast led the people that Thou hast redeemed; Thou hast guided them in Thy strength to Thy holy habitation. The peoples have heard, they tremble; Pangs have taken hold on the inhabitants of Philistia. Then were the chiefs of Edom affrighted; the mighty men of Moab trembling taketh hold upon them; all the inhabitants of Canaan are melted away. Terror and dread falleth upon them; by the greatness of Thine arm they are as still as a stone; till Thy people pass over, O Lord,

קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עלהם
את מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃

כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃
וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ ׀ אֶחָד׃

(On Sabbaths and Festivals proceed to נשמת.)

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה

till the people pass over that Thou hast gotten. Thou bringest them in, and plantest them in the mountain of Thine inheritance, the place, O Lord, which Thou hast made for Thee to dwell in, the sanctuary, O Lord, which Thy hands have established. The Lord shall reign for ever and ever.

For unto the Eternal is the sovereignty, and he is the ruler of all nations. And the victors shall ascend Mount Zion, to judge the mount of Esau; and the kingdom shall be the Eternal's. Then shall the Eternal be King over all the earth; on that day the Eternal shall be one, and his name be one. As it is thus written in thy law: Hear, O Israel! the Eternal is our God, the Eternal is One.

(On Sabbaths and Festivals proceed to Nishmas, page 200.)

Praised be thy name for ever, O our King! God and King, great and holy, in heaven and on earth! for thee beseem, O Eternal, our God, and the God of our fathers, song and praise; hymn and psalmody; strength and dominion; victory, greatness, and power; adoration and glory; sanctity and homage, laudation

נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

הש״ץ אומר חצי קדיש.

Whilst the congregation say softly:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל׃

The Reader says:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים׃ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

and thanksgiving, from now unto everlasting. Blesse art thou, O Eternal, Omnipotent Sovereign! great sub ject of praise, God to whom thanksgiving is due, Lor of wondrous deeds, who accepteth the songs of psal mody: King, who liveth to all eternity.

(The Reader says:)	(Whilst the congregation say softly:)
Bless ye the Eternal, who is blessed for evermore: (Cong. and Reader say:) Blessed be the Eternal, who is blessed for evermore. Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath formed the light, and created the darkness, maketh peace, and createth everything.	Blessed and praised, glorified, extolle and exalted be the name of the Su preme King of Kings, blessed be he! wh is the first and the last, and beside whom there is no God. Extol ye him who surmounteth the high heavens by Yah his name, and exult ye in his presence; though his name be exalted above all blessing and praise. Blessed be the name of the glory of his kingdom for evermore. Be the name of the Eternal blessed from now and until everlasting.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרֵאשִׁית׃ מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם׃ אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ׃ אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ׃ תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת עַל־כָּל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ (שֶׁיָּצַרְתָּ) הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה׃

Who enlighteneth the earth and those who dwel thereon in compassion, and in his goodnes reneweth ever day by day the work of creation. How multitu dinous are thy works, O Eternal! All of them i wisdom hast thou formed; replete is the earth wit thy possessions. O King! who art sublime alone fo ever, who art praised and glorified, and self-exalte from the days of everlasting. God of the universe! i thine abundant mercy have compassion on us, Lord o our strength! Rock of our refuge! Shield of our safety Our sure Sustainer! The blessed God, great in wis dom, who prepared and formed the sun-beams, benefi cently fashioned for the glory of his name; luminarie did he set up around his mighty seat; the leaders c his hosts, hallowed beings, extol the Almighty, conti nually declare the glory of God and his holiness. B thou blest, O Eternal, our God! for the excellence of th work of thy hands, and for the radiant orbs that tho hast fashioned. They shall ever glorify thee. Selah

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ)דִבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים (כֻּלָּם קְדוֹשִׁים) וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין וּמַמְלִיכִין:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

Be thou praised, our Rock, our King, and our Redeemer! who createdst hallowed beings; praised be thy name for ever, O our King! who formedst ministering messengers, ministers who all do stand aloft beyond human ken, and proclaim in awe with united voice the words of the living God and sovereign of the universe. All the offspring of love, all of them purely bright, all fraught with power; and all perform in fear and reverence the will of their Master. All of them open their mouths in sanctity and purity, with song and psalmody, and bless and praise, glorify and revere, ascribing sanctity and sovereign power to the name of God, the great, mighty, and tremendous King, holy is he. All take upon themselves the yoke of the kingdom of Heaven, one from another, and grant permission each to other to consecrate their Maker in spiritual calm, with unpolluted lip, and melody divine, they all with one accord and voice responsive say in awe:

קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהֹוָה צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים׃

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהֹוָה מִמְּקוֹמוֹ׃

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם
זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ. וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא
לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל
מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת
נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃ כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה
כֻלָּנוּ בִמְהֵרָה לְאוֹרוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת׃

Holy, holy, holy is the Lord of hosts, replete is the whole world with his glory.

And the ever-revolving spirits and the creatures of sanctity with mighty tone do rise aloft, turning towards the Seraphim, to whom in praise they say: Blessed be the glory of the Eternal from his dwelling-place!

To the God, ever blessed, they proffer dulcet strains; to the King, God ever living and existing, hymns do they utter, and cause their songs of praise to resound. For it is he alone who worketh mighty deeds, produceth things ever new, is the Arbiter of battles, who soweth righteousness, causeth salvation to spring forth, createth remedies, fearful in renowned deeds, Lord of wonders, who reneweth in his goodness day by day in perpetuity the work of creation, as 'tis said: To him who made the greater lights (shall praise be given); for his mercy endureth for ever. A new light upon Zion mayest thou cause to shine, and may all of us ere long enjoy its radiance. Blessed art thou, O Eternal, Creator of celestial lights!

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה
וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם
חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן
הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל
לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־
כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ
וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת
לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־
עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

With love abounding hast thou loved us, Eternal, our God! with great and exuberant mercy hast thou had compassion on us. Our Father, our King! for the sake of our ancestors who confided in thee, and to whom thou didst impart the laws of life, be in like manner gracious unto us and teach us. Our Father, Father All-compassionate, who art ever merciful, have pity on us, and implant in our hearts the faculty to understand and clearly to conceive, to hear, to learn and to teach, to observe, to carry out, and to confirm, all the doctrinal dicta of thy Law in love. Enlighten our eyes in thy Law, and do thou cause our hearts to cleave unto thy commandments; and unite our hearts to love and to reverence thy name, that we may not be put to shame for evermore. For in thy holy name, great and sublime, do we confide: we would fain rejoice and jubilate in thy salvation. O cause us to return in peace from the four corners of the earth, leading us with mien erect unto our own land. For the God that worketh salvation art thou, and us hast thou selected from amidst peoples of every tongue, and brought us nigh unto thy great name in truth, Selah! to give thanks unto thee and proclaim thy unity, in love. Blessed art thou,— the Eternal, who has chosen his people Israel in love.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר ׀ אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת ׀ עַל יָדֶךָ וְהָיוּ
לְטֹטָפֹת בֵּין ׀ עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם ׀ עַל־מְזֻזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם

(When praying alone, say:) GOD, FAITHFUL KING!
(Deut. VI, 4—9.)

Hear, O Israel: the Lord our God: the Lord is One!

Blessed be the name of the glory of his sovereignty for evermore!

And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might. And these words, which I command thee this day, shall be upon thy heart; and thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be for frontlets between thine eyes. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates.

(Deut. XI, 13—21.) And it shall come to pass, if ye shall hearken diligently unto My commandments which I command you this day, to love the Lord your God, and to serve Him with all your heart and with all

וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה ׀ אַף־יְהוָה בָּכֶם ׀
וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם ׀
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

your soul, that I will give the rain of your land in its season, the former rain and the latter rain, that thou mayest gather in thy corn, and thy wine, and thine oil. And I will give grass in thy fields for thy cattle, and thou shalt eat and be satisfied. Take heed to yourselves, lest your heart be deceived, and ye turn aside, and serve other gods, and worship them; and the anger of the Lord be kindled against you, and He shut up the heaven, so that there shall be no rain, and the ground shall not yield her fruit; and ye perish quickly from off the good land which the Lord giveth you. Therefore shall ye lay up these My words in your heart and in your soul; and ye shall bind them for a sign upon your hand, and they shall be for frontlets between your eyes. And ye shall teach them your children, talking of them, when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates; that your days may

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם

be multiplied, and the days of your children, upon the land which the Lord swore unto your fathers to give them, as the days of the heavens above the earth.

(Num. XV, 37—41.) And the Lord spoke unto Moses, saying: 'Speak unto the children of Israel, and bid them that they make them throughout their generations fringes in the corners of their garments, and that they put with the fringe of each corner a thread of blue. And it shall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the Lord, and do them; and that ye go not about after your own heart and your own eyes, after which ye use to go astray; that ye may remember and do all My commandments, and be holy unto your God. I am the

אֶת־כָּל־מִצְוֹתָ֑י וִהְיִיתֶ֥ם קְדֹשִׁ֖ים לֵֽאלֹהֵיכֶֽם׃ אֲנִ֞י יְהוָ֣ה אֱלֹֽהֵיכֶ֗ם אֲשֶׁ֨ר הוֹצֵ֤אתִי אֶתְכֶם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לִהְי֥וֹת לָכֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃ עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר׃ אֱמֶת

Lord your God, who brought you out of the land o
Egypt, to be your God: I am the Lord your God.'

True and valid, firmly fixed and all-enduring right and trustworthy, lovely and endeared, desirabl and pleasant, sublime and all-powerful, regular an acceptable, and good and beautiful is this word unt us for ever and ever. True is the God of the univers our King, the Rock of Jacob, the Shield of our Sal vation. Throughout all generations he endureth, an his name endureth; his throne is firmly fixed, and hi sovereignty and faithfulness abide for evermore. Hi words instinct with life, permanent, trustworthy an desirable for ever, and to all eternity; unto us, ou fathers, and unto our children and our descendants, an unto all the descendants of the progeny of Israel, thy servants. Unto the earliest generation as unto the latest, a word good and valid for evermore; all truth and truthfulness, a statute that shall never pass away True it is that thou art the Eternal, our God, and the God of our fathers, our King, King of our fathers, ou

שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ
לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם
מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי־אָרֶץ
אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים
עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר
לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ
מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ:
כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ
וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד
מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל

Redeemer, Redeemer of our fathers, our Creator, Ro of our salvation, our Deliverer, and Saviour, thy nar is everlasting. There is no God besides thee.

Help of our fathers art thou from of old; shield ar Saviour unto their children after them in every gene ation. In the most exalted sphere is thy dwelling-plac and thy judicial power and thy clemency extend un the utmost limits of the earth. Happy the man th giveth ear to thy commandments, an thy law and th word layeth up in his heart. It is true that thou a the Lord of thy people, and a mighty King to defer their cause. It is true that thou art the first, and tho art the last, and besides thee we have no King redeem or save. From Egypt didst thou redeem u Eternal, our God, and from the house of bondag didst thou deliver us. All their first-born didst thou sla whilst thy first-born didst thou redeem, and the Re Sea didst thou cleave, and the presumptuous drowr whilst thou didst lead thy loved ones through, the water did cover their foes, not one of whom was left. There fore did thy favoured ones praise God and extol hin

וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה | בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

and thy beloved send forth hymns, songs, and praises blessings and thanksgiving unto the sovereign God, the living and ever enduring; high and exalted, great and tremendous, who humbleth the proud, and exalteth the humble, freeth the fettered, and delivereth the oppressed aideth the needy, and granteth the petition of his people when they cry unto him. Praises did they utter unto the most high God, blessed and ever to be blessed is he! Moses and the children of Israel attuned to thee a song of praise, replete with joy, when all exclaimed:

Who is like unto thee amongst the mighty, O Eternal! Who is like unto thee, glorious in holiness, fearful in praises, working wonders!

A new himn did the redeemed unto thy name upon the sea-shore sing; with one acclaim all together thanked and did thee homage as they said: The Eternal will reign for ever and ever.

O thou Rock of Israel! rise to the help of Israel, and free, according to thy promise, Judah and Israel, our Redeemer, Eternal of Hosts his name — Holy One of Israel — Blessed art thou, O Eternal! who hath redeemed Israel.

שמונה עשרה לחול.

למנחה כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

(On the Ten Penitential Days insert till "ever-living God.")

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

O Lord! open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise.

Blessed art thou, O Eternal! our God and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, the God that is great, mighty, and tremendous, the most high God, who bestoweth gracious favours, possessor of all, who remembereth the pious deeds of the patriarchs, and will bring a Redeemer unto their remotest posterity in love.

(On the Ten Penitential Days insert till "ever-living God".)

Remember us unto life, O King! who delightest in life, and inscribe us in the book of life, for thine own sake, O ever-living God!

King, Helper, Saviour and Shield! Blessed art thou, O Eternal! the Shield of Abraham.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים
אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(From the Musaf of Shemini Azereth till the Musaf of the first day of Pesach, say:)

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר.
מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(During the Ten Pentinential Days insert the following:)

מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים

קדושה לש"ץ בחזרת התפלה.
נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם
כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים

Thou art mighty for ever, O Lord! reviving the dead; thou art all-powerful to save.

(From the Musaf of Shemini Azereth till the Musaf of the first day of Pesach, say:)

Who causeth the wind to blow, and the rain to descend.

He sustaineth the living in mercy, and reanimateth the dead in abundant compassion, supporteth the fallen, and healeth the sick, releaseth those that are bound, and establisheth his faithfulness unto those who sleep in the dust. Who is like unto thee, Lord of mighty deeds! Who to be compared unto thee, O King! who ordainest death, and restorest to life, and causest salvation to spring forth!

(During the Ten Penitential Days insert the following:)

Who is like unto thee, Father of compassion! who remembereth his creatures unto life in mercy.

Yea, faithful art thou to quicken the dead. Blessed art thou, O Eternal! who restorest to life the dead.

Thou art holy and thy name is holy, and they

(On the Reader's repeating the Ameda the following is added:)

Reader: We will sanctify thy name in this world, even

בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר: ק"ה קָדוֹשׁ

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ. ק"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: ק"ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ):

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

who are holy praise thee daily, Selah!

Blessed art thou, O Eternal, holy God! (During the Ten Penitential Days substitute — holy King!)

as it is sanctified in the heave above, as it is written by t prophet: And one did call un the other, saying: —

Congregation: Hol holy, holy is the Eterna hosts, the whole earth is reple with his glory.

Reader: Those who are over against them say responsiv "Blessed".

Congregation: Blessed be the glory of the Etern from his abiding-place!

Reader: And in thy holy words is it written thus:

Congregation: "The Eternal shall reign for ever, th God, O Zion, throughout all generations. Hallelujah!"

Reader: From generation to generation will we declar thy greatness, and from eternity to eternity will we sanctif thy holiness, and thy praise, O our God! From our mouth shall not depart for ever, for a great and holy God and Kin art thou. Blessed art thou, O Eternal, holy God! (During th Ten Penitential Days say — holy King!)

O thou who dost graciously bestow knowledge on mankind, and teachest mortals understanding, do thou graciously bestow upon us from thee knowledge understanding and discernment. Blessed art thou, O Eternal! who bestowest knowledge.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה
בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ
כִּי פָשָׁעְנוּ [בתענית צבור אומרין כאן סליחות.] כִּי מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה
לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ
מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק
אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית צבור אומר החזן כאן עננו:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי
תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה

Cause us to return, O our Father! to thy Law, bring us near, O our King! to thy service; and lead us back in perfect repentance to thy presence. Blessed art thou, O Eternal! who takest pleasure in repentance.

Pardon us, O our Father! for we have sinned; forgive us, O our King! for we have transgressed. For thou art he who pardons and forgives. Blessed art thou, O Eternal! All-gracious, abundant in pardon.

Look upon our affliction and defend our cause, and redeem us speedily for the sake of thy name, for a mighty Redeemer art thou. Blessed art thou, O Eternal! the Redeemer of Israel.

Heal us, O Eternal! that we may (indeed) be healed, do thou save us, that we may (in sooth) be

שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ: כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בקיץ בְּרָכָה (* בחורף טַל וּמָטָר לִבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

---

*) These words are said only in the winter season. i. e. from about the 3rd or 4th December till Passover.

saved, for thou art our glory; and grant a perfect cure unto all our wounds, for thou, O God and King! art a faithful and merciful healer. Blessed art thou the Eternal—who healeth the sick of his people Israel.

Bless for us, O Eternal, our God! this year and every species of its produce, so as to prove a benefit; and grant (dew and rain for*) a blessing upon the surface of the earth; satisfy us with thy goodness, and bless this year of ours like unto the best of years. Blessed art thou, O Eternal! who blessest the years.

Cause the great trumpet to resound for our liberation, and the banner to be reared for the gathering of our exiles, and do thou bring us together from the four quarters of the globe. Blessed art thou, the Eternal—who collecteth the outcasts of his people Israel.

---

*) These words are said only in the winter season, i. e from about the 3rd or 4th December till Passover.

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ
כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה
וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

(בעש״ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט ואם לא אמרו, דעת רוב הפוסקים שאין צריך לחזור.

וְלַמַּלְשִׁינִים | אַל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־
עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם
מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר
וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל־פְּלֵיטַת

Restore our rulers as of old, and our counsellors as at first; and remove from us sorrow and sighing, and do thou rule over us alone in kindness and compassion, and render us righteous in judgment. Blessed art thou, O Eternal, King! who lovest righteousness and justice. (During the Ten Penitential Days say: — The King of Justice.)

Unto slanderers let there be no hope, and may all the doers of wickedness perish in an instant, yea, all be speedily cut off: and they who presumptuously oppose thee be uprooted and shattered, or cast down and humbled speedily in our days. Blessed art thou, O Eternal! who shatterest foes, and humiliatest the arrogant.

Unto the just and pious, and unto the elders of thy peole of the house of Israel, and the remnant of

סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם. וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח־לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין:*) נחם לט״ב. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

(On the ninth day of Ab the following is inserted at Minchah:)

נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלָיִם. וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֵבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשּׁוֹמֵמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בָנֶיהָ. וְהַחֲרֵבָה מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבְּזוּיָה

their scribes, unto the proselytes of piety, and unto us may thy compassion be moved, O Eternal, our God! Bestow an ample recompense upon all who faithfully confide in thy name, and grant that our portion be with them for ever, nor suffer us to be ashamed, for in thee have we put our trust. Blessed art thou, O Eternal! the support and confidence of the righteous.

And unto Jerusalem, thy city, in mercy mayest thou return, and dwell therein as thou hast promised. O rebuild it speedily, in our days, as an everlasting structure, and the throne of David do thou full soon therein set up.

(On the ninth day of Ab the following is inserted at Minchah:)

Do thou comfort, O Eternal, our God! the mourners of Zion and the mourners of Jerusalem, and the mourning city, wasted, despoiled, and desolate, that mourneth, bereft of her children, wasted as to her habitations, despoiled of her glories,

מִכְּבוּדָהּ. וְהַשּׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חָפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלָדָה. וַיְבַלְּעוּהָ לִגְיוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים. וַיָּטִילוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֶחָרֶב. וַיַּהַרְגוּ בְזָדוֹן חֲסִידֵי עֶלְיוֹן. עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה. וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לִבִּי לִבִּי עַל־חַלְלֵיהֶם. מֵעַי מֵעַי עַל־חַלְלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ וּבָאֵשׁ אַתָּה עָתִיד לִבְנוֹתָהּ. כָּאָמוּר וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם: את צמח וכו׳.

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

and desolate for lack of inhabitants. She sits, with veiled countenance, like unto a barren woman, childless; swallowed up by invading legions, invested by idolaters, who put thy people Israel to the sword, and slew the pious ones of the Most High. Therefore doth Zion weep bitterly, and Jerusalem uplift her voice: My heart, my heart (bleeds) for their slain, my inmost parts, my inmost parts (are moved) by reason of their slain! For thou, O Eternal! hast with fire consumed her, but with fire wilt thou also in time to come rebuild her, as it s said: And I will be unto her, saith the Eternal, like a wall of fire round about, and a glory will I be in the midst of her. Blessed art thou, O Eternal! who comfortest Zion, and rebuildest Jerusalem.

Let the scion of David, thy servant, flourish speedily, and do thou enhance his power with thy salvation that we daily hope for. Blessed art thou, O Eternal! who causest the horn of salvation to sprout forth.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה, וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵנוּ׃ *) עננו לתענית כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

(On a Fast Day the following is here inserted:)

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ. אַל־תֵּפֶן אֶל־רִשְׁעֵנוּ. וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. הֱיֵה־נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ. יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנוּ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. יחיד כי אתה וכו׳. והחזן חותם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה׃

Listen to our voice, O Eternal, our God! have pi and compassion upon us, and accept our prayers mercy and in favour; for thou, O God! dost hearke unto prayer and supplication. Do not therefore let u leave thy presence void of result.

(On a Fast Day the following is here inserted:)

Answer us, O Eternal! answer us on the day of ou fasting, for we are in grievous tribulation. Pay n regard unto our wicked doings, hide not thy countenanc from us, and withdraw not thyself from our supplica tions. Be near, we beseech thee, unto our cry; let th mercy be at hand to comfort us, and grant our solic tations ere we call unto thee, as it is promised: "An it shall come to pass that I will answer ere they cal and even while they are speaking I will grant the prayer." For thou art he, O Eternal! who answeret in the day of need, redeemeth and delivereth in th day of trouble and distress.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם
וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ
וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל
בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ:

(On the New-Moon and the Intermediate Days of the Festivals the following is here inserted:)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לר״ח	לחוה״מ פסח	לחוה״מ סכות
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:	חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה:	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה

זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה

Accept, O Eternal, our God! thy people Israel a their prayer, restore the service to the oracle of t house, and the burnt-offerings of Israel and their praye in love, accept with favour. And may the worship Israel, thy servant, be ever acceptable in thy presen

(On the New-Moon and the Intermediate Days of the Festivals the following is here inserted:)

Our God and the God of our Fathers! suffer to asce and come before thee, to reach (thee) and be regarded, hea borne in mind and remembered, our memorial and our appoi ed destiny, and the memorial of our ancestors, and that Messiah, the son of David, thy servant, and the memorial Jerusalem, thy holy city, as well as that of all thy people of t house of Israel, in thy presence, for deliverance and for go for grace, mercy and compassion, life and peace, on this d

of the New Moon.	of the Feast of Unleavened Bread	of the Feast Tabernacles

Remember us, O Eternal, our God! thereon, for good, a

וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּ(ס)
וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵי(נוּ).
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִי(ם):
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹ(ן):

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּ(ה) הוּא יְיָ אֱלֹהֵי(נוּ) וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹ(הֵי) כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵ(ר) בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹ(ת) לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹ(שׁ) עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּ(נוּ) כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹ(ף)

appoint us thereon a blessing, and save us thereon for life And for the sake of the word of salvation and of mercy have pity and compassion on us; have mercy on us and save us for unto thee are our eyes directed; for, God and King! merciul and compassionate art thou.

And may our eyes behold when thou returnest unto Zion in compassion. Blessed art thou, the Eternal—who restoreth his divine glory unto Zion.

We gratefully acknowledge that thou art, O Eternal! our God, the God of our ancestors for evermore. The Rock of our life, the Shield of our salvation, art thou throughout all generations. We will render thanks unto thee, and declare thy praise, because of our lives that are entrusted to thy hand, and our

(Said during the Reader's repetition of the annexed prayer.)

the God of all flesh, our Creator, who created the beginning. Blessings and thanksgiving to thy great and holy name, for having preserved alive and sustained us. Continue so to preserve alive

וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ | גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

On Channukah and Purim add the following:

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

לחנוכה.

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן־יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו

לפורים.

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

souls that are confided unto thee; because also of thy miracles that are daily shown unto us, thy wonders and thy acts of beneficence that are at all times, at even, morn, and noonday. O thou ever kind One! whose mercies never end; All-compassionate! for thy benevolence is inexhaustible. For ever do we hope in thee.

and sustain us, and assemble our captives in the courts of thy sanctuary, to observe thy statutes and perform thy will and to serve thee with unblemished heart. That we may be grateful unto thee, blessed God! to whom our thanksgivings are due.

(On Channukah and Purim add the following:)

(We thank thee) for the miracles and the redemption, for the mighty deeds and the victories, and the successful wars which thou didst achieve for our ancestors, in earlier days, at the present season.

(On Channukah.)

In the days of Matathias, son of Jochanan, the high priest, the

(On Purim.)

In the days of Mordecai and Esther, in

להנוכה.

כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם
תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי
רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם.
רַבְתָּ אֶת־רִיבָם דַּנְתָּ אֶת־דִּינָם
נָקַמְתָּ אֶת־נִקְמָתָם מָסַרְתָּ
גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים
בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד
טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים
וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ.
וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן
כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ

לפורים.

כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן
הָרָשָׁע בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד
לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת־
כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר
וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים
בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלֹשָׁה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים
עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר
וּשְׁלָלָם לָבוֹז: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ
אֶת־עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ
אֶת — מַחֲשַׁבְתּוֹ.
וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְמוּלוֹ
בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֶת־בָּנָיו עַל הָעֵץ:

(On Channukah.)

Hasmonean and his sons, when the sinful government of Javan (Syria) rose up against thy people Israel to cause them to forget thy Law, and to transgress the statutes of thy will. But thou in thine abundant mercy didst rise to their aid in the day of their trouble, didst plead their cause, conduct their suit, and avenge their wrong; thou deliveredst the mighty into the hands of the weak, the many into the hands of the few, the impure into the hands of the pure, the wicked into the hands of the righteous, the presumptuous into the hands of those who engage in the study of thy Law. Thus didst thou make unto thyself a great and holy name in this world of thine, and for thy people Israel didst thou effect great salvation and redemption as on this day: whereafter thy children en-

(On Purim.)

the capital Shushan when there rose up against them Haman the wicked, and sought to destroy, to slay, and to extirpate all the Jews, young and old, sucklings and women, on one day, the thirteenth day of the twelfth month, that is the month of Adar, and to take their spoil for a prey. But thou, in thine abundant mercy, didst frustrate his counsel and nullify his device, and cause his design to recoil upon his own head, so that he and his sons were hanged upon the gallows.

בָּנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת־הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת־
מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ
מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(During the Ten Penitential Days insert:)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ
בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ
סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ
נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו
כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

tered the oracle of thy house, clean ed thy temple, purified thy sanctuary, kindled lights in thy holy courts, and appointed these Eight Days of Dedication, to give thanks and glory to thy holy name.

For all these things be thy name blessed and extolled, O our King! continually unto all eternity.

(During the Ten Penitential Days insert:)

O do thou inscribe for a life of happiness all the children of thy covenant.

And all who live shall thank thee, Selah! and praise thy name in truth. God of our salvation and our succour, Selah! Blessed art thou, O Eternal! All-beneficent thy name, unto whom it is fitting to render thanks.

(On the repetition by the Reader, the following piece is inserted:)

Our God and the God of our fathers! bless us with the threefold blessing contained in the Law, as written by the hand of Moses, thy servant, and pronounced by the mouth of Aaron and his sons, the priests, thy holy people, as follows:

The Eternal bless and preserve thee!

The Eternal cause his countenance to shine upon thee, and be gracious unto thee!

The Eternal direct his countenance towards thee, and grant thee peace!

בשחרית.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.

במנחה ובערבית

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בעש״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל ׀ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

(In the morning service say:)

Bestow peace, happiness and blessing, grace and compassion upon us and upon all Israel, thy people. Bless us all together, O our Father! with the light of thy countenance; for in the light of thy countenance hast thou given us the Law of Life, and the love of kindness and justice, blessing and mercy, life and peace. O let it be pleasing in thy sight to bless thy people Israel at all times and seasons with thy peace.

(In the afternoon and evenir service say:)

Bestow abundar peace upon thy peo ple Israel for ever more. For thou, (King! art Lord o all peace. O let i then be pleasing ir thy sight to bless thy people Israel at all times and seasons with thy peace.

(During the Ten Penitential Days insert the following:)

In the book of life, bles ing, and peace, and easy competence, may we be remembered, and in cribed, we as well as all thy people of the house of Israel, for happy life and peace. Blessed art thou, O Eternal! who makest peace.

Blessed art thou, — the Eternal! who blesseth his people Israel with peace.

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר התפלה בקול ואומר מתהלה אדני שפתי תפתח בלחש.

(Here, on New-Moon, Chanukah, and the Intermediate Days of the Festivals, Hallel is said.)

My God! guard thou my tongue from evil, and my lips from uttering deceit. To those who curse me may my soul be silent, and humble as the dust to all. O do thou open my heart by virtue of thy Law, and thy commandments let my soul pursue. And as for all those who meditate evil concerning me, do thou speedily frustrate their counsel, and render null and void their imaginings. Do so for the sake of thy name; do so for the sake of thy right hand; do so for the sake of thy holiness; do so for the sake of thy Law, that thy beloved ones may be saved. Aid with thy right hand, and grant my prayer. May the words of my mouth and the meditations of my heart be acceptable in thy presence, Eternal! my Rock and my Redeemer! May he who maketh peacy in his high heavens grant peace unto us and unto all Israel, and say ye, Amen!

May it be acceptable unto thee, Eternal! our God, and the God of our fathers, that the sanctuary may be rebuilt speedily in our days, and our portion assigned us in thy Law. There will we serve thee in reverence, as in days of old, and as in years of yore. And may the offerings of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Eternal, as in days of old, and as in years of yore.

(Here, on New-Moon, Channukah, and the Intermediate Days of the Festivals, Hallel is said.)

סֵדֶר אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ

During the Ten Penitential Days, Sabbath excepted, say the following:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בָּרֵךְ (בעשי״ת חַדֵּשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :

(During the Ten Penitential Days, Sabbath excepted, say the following:)

Our Father, our King! we have sinned before thee.

" " " " we have no sovereign but thee.

" " " " deal with us for the sake of thy name.

" " " " renew unto us a prosperous year.

" " " " render void all evil decrees against us.

" " " " annul the devices of those who hate us.

" " " " frustrate the counsel of our foes.

" " " " hold back from us every adversary and every hinderer.

" " " " silence those who would hinder and accuse us.

" " " " avert pestilence and sword, famine, captivity and destruction (and plague) from the children of thy covenant.

" " " " withhold the plague from thy inheritance.

" " " " send a complete cure to those of thy people who are ailing.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ*) בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ*) בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ*) בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ*) בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ*) בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

---

*) In the concluding Service of the Day of Atonement, substitute throughout חתמנו in lieu of כתבנו

Our Father, our King! cause us to return with perfect repentance to thy presence.

” ” ” ” pardon and forgive all our iniquities.

” ” ” ” blot out and remove our transgressions and sins from thy sight.

” ” ” ” nullify the evil of the sentence decreed against us.

” ” ” ” annul in thine abundant mercy all the records of our guilt.

” ” ” ” remember that we are dust.

” ” ” ” be mindful of us for good in thy presence.

” ” ” ” inscribe*) us in the book of happy life.

” ” ” ” inscribe us in the book of merit.

” ” ” ” inscribe us in the book of maintenance and support.

” ” ” ” inscribe us in the book of redemption and salvation.

” ” ” ” inscribe us in the book of pardon and forgiveness.

” ” ” ” cause salvation speedily to sprout forth for us.

” ” ” ” exalt the horn of Israel, thy people.

---

*) In the concluding Service of the Day of Atonement, substitute throughout "seal us", in lieu of "inscribe us". —

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל־שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ:

Our Father, our King! exalt the horn of thine anointed.

„ „ „ „ fill our hands with thy blessings.

„ „ „ „ fill our store-houses with thy plenty.

„ „ „ „ hearken unto our voice, have pity and compassion upon us.

„ „ „ „ accept our prayers in mercy and in favour.

„ „ „ „ open the gates of heaven to our prayer.

„ „ „ „ turn us not away from thy presence with wishes unfulfilled.

„ „ „ „ may this hour be one of mercy, and a time for favour in thy presence.

„ „ „ „ have pity upon us, our children, and our household.

„ „ „ „ grant our prayer for the sake of those slain for thy holy name.

„ „ „ „ grant our prayer for the sake of those massacred on account of thy unity.

„ „ „ „ grant our prayer for the sake of those who have passed through fire and water for the sanctification of thy name.

„ „ „ „ requite before our eyes the blood of thy servants that hath been shed.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעֲנֵנוּ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

The following Propitiatory Prayers are said in the morning service of every Monday and Thuraday.

וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ

Our Father, our King! grant our prayer for thy sake, if not for our

„ „ „ „ grant our prayer for thy sake, and save u

„ „ „ „ grant our prayer for the sake of thin abundant mercy.

„ „ „ „ grant our prayer for the sake of thy nam the great, the mighty, and the awe-in spiring, whereby we are called.

„ „ „ „ be gracious unto us and answer us, fo merits we have none; deal charitably an mercifully with us, and save us.

(The following Propitiatory Prayers are said in the morning service of every Monday and Thursday.)

But he, being merciful, forgiveth iniquity, and destroye not; frequently averting his anger, he rouseth not all h wrath. Thou, Eternal! wilt not withhold thy mercies from u thy clemency and truth shall protect us ever. Save us, Eterna our God! and gather us from among the nations, to rend thanks unto thy holy name, and glory in thy praise. If tho didst take strict heed of iniquities, O God! Lord! who coul abide? But with thee is forgiveness, in order that thou maye be revered. Deal not with us according to our sins, requit u

תַּעֲשֶׂה־לָּנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל עָלֵינוּ: אִם־עֲוֹנֵינוּ
עָנוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יַעֲנֵנוּ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגְּבֵנוּ שֵׁם
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ וּזְכָר־לָנוּ אֶת־
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה | אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד
חֲזָקָה וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ
אֲדֹנָי כְּכָל־צִדְקֹתֶיךָ יָשָׁב־נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ
יְרוּשָׁלַיִם הַר־קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ
יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל־סְבִיבֹתֵינוּ: וְעַתָּה
שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר
פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי:

not according to our iniquities. Even though our iniquities should testify against us, deal with us, O Eternal! in accordance with thy name. Remember thy mercies, O Eternal! and thine acts of grace, for they are from eternity. May the Eternal answer us in the day of trouble; the name of the God of Jacob prove our security. Eternal, help! O may the King answer us on the day we call. Our Father, our King! be gracious unto us and answer us; for we have no meritorious deeds; exhibit clemency towards us for the sake of thy name. Our Lord, our God! hearken unto the voice of our supplications, emember unto us the covenant of our ancestors, and save us or the sake of thy name. And now, O Eternal, our God! who didst bring thy people Israel forth from the land Egypt with a mighty hand, and madest thyself a name as at this day (we confess) we have sinned and acted wickedly. O Lord in accordance with all thy acts of clemency, turn away, we beseech thee, thine anger and thy wrath from thy city of Jerusalem, from thy holy mountain; for it is due to our sins and to the iniquities of our fathers that Jerusalem and thy people have become a reproach unto all that are around us Now, therefore, give ear, O our God! unto the prayer of thy servant, and unto his supplications, and cause thy countenance to shine upon thy sanctuary that is desolate, for thou art Lord Supreme.

הַטֵּה אֱלֹהַי ׀ אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי ׀ לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי ׀ שְׁמָעָה אֲדֹנָי ׀ סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃ אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ׃ הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ׃ חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה (נָא) אֱלֹהֵיהֶם׃ יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד־לָנוּ בְּעֵת צָרָה׃ יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה

Incline, O my God! thine ear, and hearken; open thine eyes and look upon our desolate places, and upon the city that was called by thy name; for it is not because of our righteous deeds that we bring our supplications before thee, but in reliance on thine abundant mercies. O Lord, hearken! O Lord, forgive! O Lord, give heed, and grant our prayer! Do not delay, for thy sake, O my God! for by thy name are called thy city and thy people. Our Father, Father of compassion! suffer us to behold a favourable sign, and gather together our dispersed ones from the four corners of the earth, in order that all nations may recognize and acknowledge that thou, O Eternal! art our God. And now, O Eternal! our Father art thou, we are the clay, and thou he who shapes us and the work of thy hand are we all. Save us for the sake of thy name, our Rock, our King, and our Redeemer! Have pity, O Eternal! upon thy people, and do not let thine inheritance become a reproach, or the nations hold sway over them. Wherefore should it be said among the peoples: Where is their God? We are conscious of having sinned, and that no one can plead our cause; O may thy great name then grant us aid in the time of trouble. We know that no meritorious deeds are ours; deal (mercifully) with us for the sake of thy name. As a father hath compassion upon his children, so mayest thou have compassion upon us, and save us for the sake of thy

עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כּ
תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ חֲמוֹל עַ
עַמֶּךָ רַחֵם עַל נַחֲלָתֶךָ חוּסָה־נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חָנֵּ
מַלְכֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת
הַבֶּט־נָא רַחֶם־נָא עַל־עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵ
וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מַרְעִיתֶךָ וְאַל־יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְ
עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ רַחֵם עָלֵי
לְמַעַן בְּרִיתֶךָ הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ
הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת אָנָּא סְלַח־נָ
אֵל טוֹב וְסַלָּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃
אָנָּא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּ
הַבְּתָרִים וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד לְמַ
יִשְׂרָאֵל׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹ
נִקְרָא עָלֵינוּ עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת׃ עֲשֵׂה עִמָּ

name. Have pity upon thy people, have compass on upon thy heritage; have pity, we beseech thee, according to the abundance of thy compassion; be gracious unto us and answer us for thine, O Eternal! is justice, thou doest wonders at all times

O look down and have compassion, we beseech thee upon thy people speedily for the sake of thy name. In thine abundant mercies, O Eternal our God! have pity and compassion, und save the flock of thy pasture; suffer not wrath to prevail against us, for our eyes are directed in suspense towards thee: save us for the sake of thy name. Have compassion upon us for the sake of thy covenant; look down and answer us in the time of trouble, for unto thee O Eternal! is salvation, in thee is our confidence, O God of pardon! We beseech thee, pardon us, God good and forgiving! for an Almighty King, gracious and compassionate art thou.

We beseech thee, O King, gracious and compassionate! remember and regard the covenant between the divided sacrifice, and suffer to present itself before thee (the memory of) the only son, a victim, ready bound, for Israel's sake. Our Father, our King! be gracious unto us and answer us; for we are called by thy great name: O thou who doest wonders at all

כְּחַסְדְּךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ
יְיָ הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַחְסֵנוּ אַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ
כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ וּכְרֹב טוּבְךָ
הוֹשִׁיעֵנוּ וַחֲמָל־נָא עָלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלוֹהַּ אַחֵר
מִבַּלְעָדֶיךָ צוּרֵנוּ: אַל־תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל־תִּרְחַק
מִמֶּנּוּ: כִּי נַפְשֵׁנוּ קָצְרָה מֵחֶרֶב וּמִשְּׁבִי וּמִדֶּבֶר
וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ כִּי לְךָ קִוִּינוּ וְאַל
תַּכְלִימֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ: וּזְכָר־לָנוּ אֶת־
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ רְאֵה בְצָרוֹתֵינוּ
וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה:
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ כִּי אֵין
כָּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אָנָּא שָׂא נָא פְשָׁעֵנוּ: אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיָּם הַחֲסִין בַּכֹּחַ
חָסִיד וָטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ: כִּי אַתָּה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ

times, deal with us in accordance with thy loving kindness; have pity and compassion, look down and answer us in the time of trouble, for thine, O Eternal! is salvation. Our Father, our King, and our Refuge! deal not with us according to the wickedness of our deeds: remember thy mercies, O Eternal! and thine acts of loving kindness, and in proportion to thine abundant goodness save us, and pity us, we beseech thee; for we have none other God but thee, our Rock! Do not forsake us. O Eternal, our God! be not far from us. For our soul is oppressed by reason of the sword, and captivity, pestilence and plague. O do thou deliver us from all kinds of sorrow and grief, for in thee we hope; put us not to shame, O Eternal, our God! and cause thy countenance to shine upon us. Remember unto us the covenant of our fathers, and save us for the sake of thy name. Look upon our afflictions, and give ear unto the voice of our prayer, for thou hearest the prayer of every mouth.

Almighty, All-merciful and All-gracious! have compassion upon us and upon all thy works, for there is none like unto thee, O Eternal, our God! We beseech thee, pardon our transgressions, our Father, our King, our Rock, and our Redeemer! God ever living and enduring! mighty in power, gracious and beneficent towards all thy productions; for thou, O Eternal! art our God. Almighty, long-suffering, and full of compassion! deal with us according to the abundance of

כְּרֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִיַּד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אַל־תַּנִּיחֵנוּ: אַל־תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת הוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קָשְׁיֵנוּ וְאֶל־רִשְׁעֵנוּ וְאֶל חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אָתָּה: כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ עֹשֶׂה חֶסֶד חִנָּם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר

thy mercy, and save us for the sake of thy name. Hearken, O our King! unto our prayer, and from all sorrow and grief do thou deliver us. Our Father, our King art thou, and by thy name are we called. O leave us not. Forsake us not, O our Father! abandon us not, O our Creator! forget us not, O our Maker! for thou, O Omnipotent King! art gracious and compassionate.

There is none like unto thee, gracious and compassionate as thou art, O Eternal, our God! none like unto thee, Almighty! long-suffering and abundant in kindness and truth. Save us in thy great compassion from the din of battle, and from the quaking of terror do thou deliver us. Remember thy servants Abraham, Isaac and Jacob; regard not our stubborness, our wickedness, and our sins. Turn away from thy fierce wrath, and bethink thee of the evil (that is destined) unto thy people. Avert from us the deadly plague, for thou art compassionate, for such is thy way, throughout all generations bestowing unmerited favour. Have pity, O Eternal! upon thy people, and deliver us from thy wrath, and keep from us the visitation of malady and harsh decrees, for thou art the guardian of Israel. Unto

יִשְׂרָאֵל: לְךָ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה
נִּתְאוֹנֵן וּמַה־נֹּאמַר מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה
דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ | הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא
הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ
חִכִּינוּ לְךָ יְיָ קִוִּינוּ לְךָ יְיָ נְיַחֵל אַל־תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּ
כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם כָּל־בֶּרֶךְ וְכָל־קוֹמָ
לְךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִ
נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עִצְּבוֹנֵנוּ אַל
תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חָסִינוּ בָךְ: אָבִי
מַלְכֵּנוּ אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זְכָר־לָ
אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֵדוֹתֵנוּ בְּכָל־יוֹם יְיָ אֶחָד: הַבִּיטָ
בְעָנְיֵנוּ כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ: חוּסָה
עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שִׁבְיֵנוּ וְאַל־תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּ

thee, O Eternal! pertaineth righteousness, und unto us th suffusion of shame. How shall we lament? What shall w say? What shall be the purport of our speech? How attempt t justify ourselves? We will examine our ways and search the diligently, and return unto thee, for thy right hand is extende to receive the penitent. We beseech thee, O Eternal! save us We beseech thee, O Eternal! cause us to prosper. We beseec thee, O Eternal! answer us on the day when we invoke thee In thee, O Eternal! we confide: In thee, O Eternal! do we hope Be not silent, nor suffer us to be afflicted; for the nations say Their hope is lost. Every knee, however high, to thee shall bow

O thou who openest thy hand to receive transgressors an sinners who repent, our souls are confounded through the great ness of our tribulations. O forget us not for ever; arise and sav us, for in thee do we put our trust. Our Father, our King though we be void of righteousness and virtuous deeds, remembe unto us the covenant with our fathers, and our daily testimony to thy Eternal Unity. Look thou upon our affliction, for grea are our sorrows, and the oppression of our hearts. Have pity on us, O Eternal! in the land of our captivity, and pour no

אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵ·
בַּגּוֹיִם וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה: עַד־מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁ·
וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד־צָר: עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְקִנְאָתְךָ עַ·
אוֹיְבֶיךָ הֵם יֵבֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם וְאַל־יִמְעֲטוּ לְפָנֶ·
תְּלָאוֹתֵינוּ: מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ וְא·
לֹא לְמַעֲנֵנוּ לְמַעַנְךָ פְּעַל וְאַל־תַּשְׁחִית זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ
וְחוֹן אוֹם הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם תָּמִ·
בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד

·he Propitiatory Prayers are not said on the New-Moon; during the whole ·onth of Nissan; the thirty-third day of Omer; from the first of Sivan to ·he day after the Feast of Weeks; the day before New-Year; the Ninth of ·b; from the day before the Day of Atonement to the close of the Feast of ·abernacles; Purim; Channukah; the fifteenth of Ab; and the fifteent of Shebat.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד־
יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אַל אֶפֹּלָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא
רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי:

out thy wrath upon us, for we are thy people, the children o thy covenant. O God! look upon our waning glory among th nations, and how we are abominated as though unclean. Hov long shall (the people of) thy strength be in captivity? (the that are) thy glory in the adversary's power? Arouse th might and thy zeal against thine enemies, that their influenc may decline in shame and terror; and let not our suffering seem insignificant in thy sight. Let thy mercies full soon com unto our aid in the day of our trouble; if not for our sak do it for thine own, and destroy not the remembrance of ou remnant. O be gracious unto the people who ever proclai thy name, twice a day, as they lovingly exclaim:

Hear, O Israel, the Eternal is our God:
the Eternal is One!

(The Propitiatory Prayers are not said one the New-Moon; during the who month of Nissen; the thirty third day of Omer; from the first of Sivan to t day after the Feast of Weeks; the day before New-Year; the Ninth of Ab; fro the day before the Day of Atonement to the close of the Feast of Tabernacle Purim; Channukah; the fifteenth of Ab; and the fifteenth of Shebat.)

And David sait unto God: I am sorely troubled; O m we fall into the hand of the Eternal, for abundant are h mercies; but into the hand of man let me not fall.

All-Merciful and Gracious Being! I have sinne before thee. O Eternal! thou who art full

יְיָ אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ
תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְיָ כִּי־אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ
כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד
וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי
הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת
זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ: יָגַעְתִּי
בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי
בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס
עֵינִי עָתְקָה בְּכָל־צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי־שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְיָ
תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ
מְאֹד כָּל־אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

compassion! have pity upon me, and accept m supplications. O Eternal! reprove me not in thin anger, in the wrath chastise me not. Be graciou unto me, O Eternal! for I am faint; heal me, O Eternal for my very bones quake. My soul doth trembl exceedingly. Say thou, O Eternal! how long this shal be. Return, O Eternal! liberate my soul, save me fo thy loving-kindness' sake. For in death there is n remembrance of thee, in the tomb who shall giv thanks unto thee? I am weary with my sighing, inundate my bed at night with my tears, my couc do I bedew. Mine eye wasteth with grief, aged a it is through all my adversaries. Depart from me all ye evil-doers, for the Eternal hath given ear unt my weeping voice. The Eternal hath heard my sup-plication; the Eternal will accept my prayer. Exceedingl abashed and confounded shall all mine enemies be in an instant shall they turn back overwhelmed wit shame.

In Mondays and Thursdays the following, as far as the second "decreed against thy people", is inserted in the Morning Service.

קו"ח יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּ
וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃

ק׳ הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה, כִּי הָיִינוּ לַעַג וָקֶלֶס בַּגּוֹי
נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן לַטֶּבַח יוּבָל, לַהֲרֹ
וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחֶרְפָּה׃

קו"ח וּבְכָל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל
תִּשְׁכָּחֵנוּ׃ יי אלהי

ק׳ זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה, חוֹן אוֹם לְשִׁנְ
מְקַוֶּה, טָהוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ קָרְבָה, יָגַעְנוּ וְלֹ
הוּנַח לָנוּ, רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ׃

קו"ח אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁ
בָּחָרְתָּ׃ יי אלהי

(On Mondays and Thursdays the following, as far as the second "decreed against thy people", is inserted in the Morning Service.

(Reader and Congregation.) O Eternal, God of Israel! turn aside from the fierceness of thy wrath, and relent as to the evil decreed against thy people.

(Congregation.) Look down from heaven, and see how we are a laughing-stock and an object of scorn among the nations; we are esteemed but as a flock to be led to slaughter; to be slain and destroyed, delivered up to blows and ignominy.

(*Cong. and Read.*) Yet, despite all this, thy name have we not forgotten; we beseech thee, then, forget us not.

(*Cong.*) Strangers say, we have no hope or expectation. Shew grace, therefore, unto the people that trusteth in thy name. O thou Pure One! accelerate our salvation; we are weary, yet are we not suffered to rest: O may thy mercy prevail to avert from us thy wrath.

(*Cong. and Read.*) We beseech thee, turn aside from thy wrath, and have compassion upon the peculiar people whom thou hast elected.

ק׳ חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַל תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אַכְזָרִים. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל־תְּאַחַר:

ק״ה אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ: יי אלהי

ק׳ קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתָחוֹן וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לִמְחוֹת אֶת־שְׁמֵנוּ זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה:

ק״ה וּבְכָל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ: יי אלהי

עָזְרֵנוּ ׀ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: יי אלהי

(*Cong.*) Have pity upon us, O Eternal! in thy compassion; and deliver us not into the hands of the cruel. Wherefore should the nations say: Where is now their God? For thine own sake deal mercifully with us, and delay not.

(*Cong. and Read.*) We beseech thee, turn aside from thy wrath, and have compassion upon the peculiar people whom thou hast chosen.

(*Cong.*) Give ear unto our voice, and be gracious, and do not abandon us in the hands of our foes, who seek to blot out our very name. Remember how thou didst swear unto our fathers: Like the stars of heaven will I multiply your posterity, whilst now we are left but a few of the many that we were.

(*Cong. and Read.*) Yet, despite all this, thy name have we not forgotten, we beseech thee, then, forget not us.

(*Cong.*) Help us, O God of our salvation! for the sake of the glory of thy name.

(*Cong. and Read.*) And deliver us, and pardon our sins for the sake of thy name. O Eternal, God of Israel! turn aside from the fierceness of thy wrath, and relent as to the evil decreed against thy people.

(In some Congregations the following is said only on fast-days, in others, daily.)

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל־יֹאבַד
יִשְׂרָאֵל. הָאֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל־יֹאבַד
גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל־יֹאבַד
גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ:

מִתְרַצֶּה בְרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים הִתְרַצֶּה
וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת

(In some Congregations the following is said only on fast-days, in others daily.)

O thou, Guardian of Israel! preserve the remnant of Israel, and let not Israel perish, who say: Hear, O Israel! O thou, Guardian of an only nation! preserve the remnant of an only people, and let not that only people perish, who thus proclaim the unity of thy name: The Eternal, our God, is an eternal Unity.

O thou, Guardian of a holy nation! preserve the remnant of a holy people; and let not the holy nation perish, who thrice pronounce the threefold sanctifications to the Most Holy.

O thou, who delightest in compassion, and art appeased by supplications, accept favourably and be reconciled to an afflicted generation, for other help have they none.

Our Father, our King! be gracious unto us and answer us; though we possess no meritorious deeds, do thou deal with us in charity and mercy, and save us.

We know not what we shall do, though our eyes are directed unto thee. Remember thy mercies and thine acts of loving-kindness, O Eternal! for they are from everlasting. Let thy commiseration, O Eternal! be upon us, even as we hope in thee. Bear not in mind

רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּ֯מוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְ֯רֵנוּ ׀ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: הש״ץ אומר חצי קדיש.

(On Mondays and Thursdays the following is said, except on New-Moon, the day before Pesach, the day before the Day of Atonement, the eight days of Channukah, and the two days of Purim.)

מנהג אשכנז ופיהם ופולין קטן.

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־בְּאַפְּ֯ךָ תוֹכִיחֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל־רָע: חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח־נָא כְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

מנהג פולין גדול.

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ: חוּסָה יְיָ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל־רָע: חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח־נָא כְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

towards us the iniquities of earlier generations. Let thy mercies full soon come to our aid, for we are weak indeed.

Be gracious unto us, O Eternal! be gracious unto us, for we have long been satiated with contempt. Even in wrath be mindful of compassion; for thou art he who knoweth our imaginings, and remembereth that we are but dust. Aid us, then, O God of our salvation! for the sake of the glory of thy name, and deliver us, and grant forgiveness of our sins for the sake of thy name.

(On Mondays and Thursdays the following is said, except on New-Moon, the day before Pesach, the day before the Day of Atonement, the eight days of Channukah, and the two days of Purim.)

Almighty, long-suffering and abundant in mercy and truth! in thy wrath reprove us not. Have pity, O Eternal! upon thy people, and save us from all evil. We have sinned against thee, O Lord! Pardon us in accordance with thine abundant mercies, O God!

Almighty! long-suffering, and abundant in mercy and truth! hide not thy countenance from us. Have pity, O Eternal! upon Israel, thy people, and deliver us from all evil. We have sinned against thee, O Lord! Pardon us in accordance with thine abundant mercies, O God!

סֵדֶר קְרִיאַת הַתּוֹרָה.

On taking the Torah from the Ark, say:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר משֶׁה קוּמָה ׀ יְיָ
וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ:
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

אמר רבי שמעון כד מפקין ספר תורה בצבורא למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיא דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש למימר הכי:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא
רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפֻרְקַן יְמִינָךְ
אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ. וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מִטּוּב
נְהוֹרָךְ. וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ
דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ
צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי וְדִי
לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא.

ORDER OF THE READING OF THE LAW.

(On taking the Torah from the Ark, say:)

And when the Ark was borne along, Moses said Arise, O Eternal! and let thine enemies be scatterec and those who hate thee flee from before thee. Fo from Zion shall proceed the Law, and the word o the Eternal from Jerusalem.

Blessed be he who gave the Law unto his peopl Israel in his holiness.

Blessed be the name of the Sovereign of the world! Blessed be thy crown and thine abiding-place May thy benevolence be with thy people Israel fo ever; and thy triumphant power of thy right hand do thou cause thy people to behold in thy sanctuary let the beneficence of thy splendour stream upon us and receive our supplications in compassion. May it be acceptable unto thee graciously to prolong ou lives, and that I may have my place appointed me among the righteous, and thou have pity on me, to protect me, and all that are mine, as well all thy people Israel. Thou feedest all, and sustainest all;

אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

The Reader, on receiving the Torah, says:

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

The Congre ation respond:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ

thou rulest over all, Thou rulest over kings, and the kingdom is thine. I, the servant of the Holy One, blessed be He, bow down before Him and his holy Law at all times and seasons. I place not my reliance in mortal man, or in any being to whom divine attributes are ascribed, but on God in heaven, who is the sole true God, whose doctrine is truth, and whose prophets are true, and who abundantly bestoweth his kindness and truth. In Him I do trust, and unto His holy and revered name will I ever offer praise.—May it be thy gracious will to open my heart in thy Law, and to grant my hearts desires, and those of all thy people Israel, for our prosperity, throughout a peaceful life.

(The Reader, on receiving the Torah, says:)

Ascribe greatness unto the Eternal with me, let us exalt his name together.

(The Congregation respond:)

Thine, O Eternal! is the greatness, and the power, the splendour, victory, and majesty; for all that is in heaven and on earth is thine, O Eternal! thine the sovereignty, who art the exalted head of all.

לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית
אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת
וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת
עוֹלָמִים. וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים:

He who is called to the reading of the Torah, says:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונין: בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזר המברך בי״ה״ל״ו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר־בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

And after the reading of the Torah, concludes:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר־נָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Extol ye the Eternal, our God, and prostrate yourselves before his footstool: Holy is He. Extol ye the Eternal, our God, and prostrate yourselves before his holy mount, for holy is the Eternal, our God.

May the Father of Compassion have commiseration with the people by him sustained, and remember unto us his covenant with the mighty ones of old, and deliver our souls from evil hours, and repress godless imaginings from amongst the people by him upheld. O may he graciously grant us an everlasting deliverance, and fulfil our requirements in an ample measure with succour and compassion.

(He who is called to the reading of the Torah, says:)

Bless ye the Eternal, who is ever blessed.

(The Congregation answer:) Blessed be the Eternal, who is blest for evermore.

He then continues:) Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, who has selected us from among all peoples, and given us his Law. Blessed art thou, O Eternal! who hast given the Law.

(And after the reading of the Torah, concludes:) Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, who gave us the Law of Truth, and thereby planted eternal life in the midst of us. Blessed art thou, O Eternal! who gavest the Law.

Whilst the Torah is being raised, the following is said:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְכוֹנֵן אֶת־בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהָשִׁיב אֶת שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלֵיטָתֵנוּ וְלִמְנוֹעַ מַשְׁחִית וּמַגֵּפָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְקַיֶּם־בָּנוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם בְּכָל־מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Whilst the Torah is being raised, the following is said:)

This is the Law which Moses set before the children of Israel, as charged by the Eternal, through the hand of Moses. A tree of life is it unto those who firmly grasp it, and they who retain their hold upon it are happy indeed. Its ways are ways of pleasantness, and all its paths are peace. Length of days at its right, and at its left, riches and honour. Thus hath the Eternal willed it for his righteousness' sake; he magnifieth the Law, and rendereth it glorious.

On Monday and Thursday if one says תחנון the following is prayed:

It may please our Father in Heaven to build up the house of our life and to turn back his residence into our midst soon in our days. Thereupon let us speak: Amen!

It may please our Father in Heaven to have mercy upon us and upon our saved ones and to keep far pedition and pestilence from us and from his people, the house of Israel; thereupon let us speak: Amen!

It may please our Father in Heaven to preserve amongst us the wise men of Israel, they themselves and their wives, their sons and their daughters and their pupils, and the pupils of their pupils at all places of their residences. Thereupon let us speak: Amen!

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן:

אַחֵינוּ כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בַּצָּרָה וּבַשִּׁבְיָה הָעוֹמְדִים בֵּין בַּיָּם וּבֵין בַּיַּבָּשָׁה, הַמָּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לִרְוָחָה, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, וּמִשִּׁעְבּוּד לִגְאֻלָּה הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן:

The Reader, as he bears the Torah to the Ark, exclaims:

חזן: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

והקהל עונים: הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר־יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם

It may please our Father in Heaven that we m hear and that may be announced to us glad tidin victories and consolations and he may gather togetl our scattered from the four ends of the ear Thereupon let us say: Amen!

Our brethren, the whole house of Israel, th who are in need and captivity, those who are at sea or the continent, the Omnipresent may ha mercy upon them and lead them from their need i liberty, from the darkness into the light, from slav into salvation now soon and in short time. Thereup let us say: Amen:

(The reader, as he bears the Torah to the Ark, exclaims:)

Let the name of the Eternal be praised, for exal is his name alone.

(The Cong. respond:) His majesty is above earth a heaven; and he hath exalted the horn of his peop the glory of all his pious ones, the people of Isra a people near unto him: H a l l e l u j a h !

(*Ps. XXIV.*) *A Psalm of David.* The earth is the Lor and the fulness thereof; the world, and they that dwell there For He hath founded it upon the seas, and established it up the floods. Who shall ascend into the mountain of the Lor And who shall stand in His holy place? He that hath cle

וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר ׀ לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁ
לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁ
זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂ
שְׁעָרִים ׀ רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶ
הַכָּבוֹד׃ מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּ
מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים ׀ רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹ
וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹ
הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

On replacing the Torah in the Ark, say:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּ
יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּ
צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּ
פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַ
תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁ
דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁי
יְיָ ׀ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

hands, and a pure heart; who hath not taken My name vain, and hath not sworn deceitfully. He shall receive blessing from the Lord, and righteousness from the God his salvation. Such is the generation of them that seek aft Him, that seek Thy face, even Jacob. Selah! Lift up your head O ye gates, and be ye lifted up, ye everlasting doors; that t King of glory may come in. 'Who is the King of glory?' 'T Lord strong and mighty, the Lord mighty in battle.' Lift up yo heads, O ye gates, yea, lift them up, ye everlasting doors; th the King of glory may come in. 'Who then is the King glory?' 'The Lord of hosts; He is the King of glory.' Sela

(On replacing the Torah in the Ark, say:)

And when the Ark rested, he said: Return, O Eternal! un the myriads of thousands of Israel. Arise, O Eternal! un thy resting-place, thou and the Ark of thy strength. Thy pries shall be clad in righteousness, and thy pious ones rejoi aloud. For the sake of David, thy servant, do not turn asi the face of thine anointed. For good doctrine have I giv you; my law abandon not. It is a tree of life unto those wh grasp it; happy they who retain their hold thereon. Its way are ways of pleasantness, and all its paths are peace. Dire us towards thee, O Eternal! that we may return indeed; rene our days as of old.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵ
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹ
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּ
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַ
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶ
יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּ
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּ
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּ
וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִ
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְ

Happy they who dwell in thy house, they shall be e praising thee, Selah! — Happy the people that is so circ stanced, happy the people whose God is the Eternal!

(Psalm CXLV.) (A Psalm of) praise; of David. I will ex Thee, my God, O King; and I will bless Thy na for ever and ever. Every day will I bless Th and I will praise Thy name for ever and e Great is the Lord, and highly to be prais and His greatness is unsearchable. One g eration shall laud Thy works to another, and sh declare Thy mighty acts. The glorious splendour Thy majesty, and Thy wondrous works, will rehearse. And men shall speak of the might of T tremendous acts; and I will tell of Thy greatne They shall utter the fame of Thy great goodness, a shall sing of Thy righteousness. The Lord is gracio and full of compassion; slow to anger, and of gr mercy. The Lord is good to all; and His ten mercies are over all His works. All Thy works sh praise Thee, O Lord; and Thy saints shall bless Th They shall speak of the glory of Thy kingdom, a talk of Thy might; to make known to the sons men His mighty acts, and the glory of the majesty His kingdom. Thy kingdom is a kingdom for all ag and Thy dominion endureth throughout all generatio The Lord upholdeth all that fall, and raiseth up those that are bowed down. The eyes of all wait Thee, and Thou givest them their food in due seas

בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּ
יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְ
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶ
שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְ
כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּ
בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ ׀ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַ
וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

r New-Moon, Channukah, Purim, the Ninth of Ab, the days before Pesach and the Day of Atonement; on Sabbaths, Festivals, and their Intermediate Days, the following psalm is omitted.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּ
שֵׁם ׀ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּ
יִסְעָדֶךָּ׃ יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה־סֶלָה׃ יִתֶּ
לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃ נְרַנְּנָה ׀ בִּישׁוּעָ
וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְיָ כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ עַ
יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ ׀ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְ
בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ׃ אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִ

Thou openest Thy hand, and satisfiest every livi thing with favour. The Lord is righteous in all H ways, and gracious in all His works. The Lord nigh unto all them that call upon Him, to all th call upon Him in truth. He will fulfil the desire them that fear Him; He also will hear their cry, a will save them. The Lord preserveth all them th love Him; but all the wicked will He destroy. M mouth shall speak the praise of the Lord; and let flesh bless his holy name for ever and ever.

(On New-Moon, Channukah, Purim, the Ninth of Ab, the days before Pes and the Day of Atonement; on Sabbaths, Festivals, and their Intermedia Days, the following psalm is omitted.)

(*Psalm XX.*) *For the Leader. A Psalm of David.* The Lo answer thee in the day of trouble; the name of t God of Jacob set thee up on high; send forth th help from the sanctuary, and support thee out of Zio receive the memorial of all thy meal-offerings, an accept the fat of thy burnt-sacrifice; Selah! Grant th according to thine own heart, and fulfil all thy couns We will shout for joy in thy victory, and in the nam of our God we will set up our standards; the Lo fulfil all thy petitions. Now know I that the Lo saveth His anointed; He will answer him from H holy heaven with the mighty acts of His saving rig hand. Some trust in chariots, and some in horses; bu

וַאֲנַחְנוּ ׀ בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃ הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָ
וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲ
בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲ
נְאֻם יְיָ׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַ
יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְ
בְּפִיךָ לֹא־יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִ
זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃ וְקָרָא זֶה אֶ
זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹ
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּי
בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָ
עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃
צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ׃ וַתִּשָּׂאֵנִי רוּ

we will make mention of the name of the Lord our God. They are bowed down and fallen; but we are risen, and stand upright. Save, Lord; let the King answer us in the day that we call.

And there shall come for Zion a Redeemer, and for those who turn aside from transgression, saith the Eternal. And as for me, this is my covenant with them, saith the Eternal: My spirit that is upon thee, and my words which I have placed in thy mouth, shall not depart from thy mouth, nor from the mouth of thy children and thy children's children, saith the Eternal, from now until evermore.—But thou art holy, dwelling amid the praises of Israel.—And one calleth unto another, saying: Holy, Holy, Holy is the Eternal of Hosts, the whole earth is replete with his glory.*) And they receive from one another the word, and say: Holy in the highest heaven of heavens, the abode of his glory, holy upon earth the work of his might, holy to eternity, for ever and ever, is the Eternal of Hosts, replete is all the earth with the refulgence of his glory. And a

*) The foregoing verse in a Chaldaic paraphrase.

וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹד

blast uplifted me, and I heard behind me, in a great rushi[ng] sound: Blessed be the Glory of the Eternal from his dwellin[g] place.*) (And a blast uplifted me, and I heard behind me [a] voice of powerful emotion from those who, praising, crie[d:] Blessed be the splendour of the Eternal from the place whe[re] his glory doth abide. The Eternal shall reign for evermore. (The sovereignty of the Eternal shall endure throughout eternity.) O Eternal! God of Abraham, Isaac, and Israel, our fathers, pr[e]serve for ever such impulsive thoughts in the minds of th[y] people, and address their hearts to thee. — But he, being com[-] passionate, pardoneth iniquity, and destroyeth not, frequent[ly] turning away his anger, not arousing all his wrath. For tho[u,] O Eternal! art kind and forgiving, and abounding in mercy un[to] all who invoke thee. Thy righteous sentence is for ever jus[t,] as is thy Law of Truth. Shew constancy to Jacob, loving[-] kindness unto Abraham; such as thou didst swear unto o[ur] ancestors from of old.

Blessed be the Lord, who daily loads us (wit[h] benefits), the God of our salvation, Selah! The Etern[al] of Hosts is with us, a safe reliance unto us is th[e] God of Jacob, Selah! O Eternal of Hosts! happy th[e] man who puts his trust in thee. Eternal! help. Sovereign[,] grant our prayer, on the day when we invoke the[e.] Blessed be our God, who hath created us for his glory

*) The foregoing verse in a Chaldaic paraphrase.

וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

כל ימות השנה כשאין מוסף אומר הש״ץ קדיש תתקבל אחר ובא לציון. אבל כשיש מוסף אומר הש״ץ רק ח״ק על סדר קדושה ומתפללין מוסף, ובר״ח חולצין התפילין קודם תפלת מוסף.

and separated us from those who err, and bestowed upon us the Law of Truth, and implanted everlasting life in the midst of us. May he open our minds unto his Law, and place in our hearts his love and reverence, so that we may perform his will, and serve him with a heart intact, that we may not labour in vain, nor bring forth unto ruin. Be it acceptable in thy presence, Eternal! our God, and the God of our fathers, that we may observe thy statutes in this world, and be deemed worthy to live to witness and inherit the benefit and the blessing, (assigned) to the years of the messianic age, and life in a future state; in order that our glorious (soul) may sing thy praises, never ceasing: O Eternal, my God! for ever will I thank thee. Blessed is the man who trusteth in the Eternal, unto whom the Eternal is a safe reliance. Trust in the Eternal evermore, for in Yah, the Eternal, is a perpetual safe-guard. Let them trust in thee who know thy name, for thou forsakest not those who seek thee, O Eternal! The Eternal wills it, for the sake of his righteousness, to aggrandize the Law, and assert its majesty.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

חזן **יִתְגַּדַּל** וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: קו״ה יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (בעשי״ת וּלְעֵלָּא) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: *)

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

חזן **תִּתְקַבֵּל** צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

חזן **יְהֵא** שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

KADDISH.

Now, therefore, let the power of the Lord be magnified, as thou hast spoken, saying: Remember thy mercies, O Eternal! and thy acts of loving-kindness, fór they are of old.

Extolled and hallowed be his great name in the world that he hath created according to his will; and may his sovereignty be extended in the days of your lives, as in those of all the house of Israel, soon, at a time that is at hand; and say ye:

(*Cong.*) Amen! Be his great name blest ever, and unto all eternity.

Blest and praised, glorified and exalted, extolled and honoured, magnified and adored be the name of the Holy One, blessed be He! who is yet beyond all blessings and psalmody, praises and consolatory assurances that are uttered throughout the world. And say ye: Amen!*)

(*Cong.*) Accept our prayers in mercy and in favour.

May the prayers and supplications of all Israel be acceptable in the presence of their Father in heaven, and say ye: Amen!

(*Cong.*) The name of the Eternal be blessed from now and until evermore.

May abundant peace and light from heaven be bestowed upon us and upon all Israel. And say ye: Amen!

(*Cong.*) My help is from the Eternal, the Maker of heaven and earth.

---

*) (In the Kaddish said after the reading of a portion from the Talmud, the following (page 197) is inserted.)

חזן עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

*) קדיש דרבנן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־מַן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. דִּי בְאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְכָל־אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וּפוּרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃ יהא שלמא וכו׳.

כשיש מילה בבהכ״נ מלין קודם עלינו.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם׃ וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא

May He who maketh peace in the high heavens grant peace unto us and unto all Israel. And say ye: Amen!

---

*) Unto Israel, the Rabbis their disciples, and the disciples of their disciples, unto all who engage in the study of the Law, here and elsewhere, to them and to you be granted abundant peace, grace, mercy, and compassion, long life, ample sustenance, and salvation, from the Father of heaven and earth, and say ye: Amen! (continuing with: 'May abundant'.)

It is incumbent upon us to praise the Lord of all, to ascribe greatness to him who fashioned everything from the beginning, in that he hath not made us like unto the nations of other lands, nor placed us like the other families of the earth; in that he hath neither assigned our portion such as theirs, nor our lot like that of all their multitude. Seeing that we bend the knee and prostrate ourselves in thankful acknowledgment, in the presence of the Supreme King of kings, the Holy One, blessed be He! who did outspread the heavens, and lay the foundations of the earth; the residence of whose glory is in the heavens above, and the abiding-place of his

אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן ׀ נְקַוֶּה־לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: קדיש יתום.

strength in the most exalted heights. He is our God, none other else; in truth our King, with none besides, as it is written in his Law: And thou shalt recognise this day, and take it well to heart, that the Eternal is God, in the heavens above, and on earth below, none else.

Therefore do we hope in thee, O Eternal, our God! speedily to behold the effulgence of thy might, removing all idols, and utterly destroying (man's) vain creations; righting the world by Almighty sovereignty, so that all the children of flesh shall invoke thy name, and toward thee turn all the wicked of the earth. Then shall all the indwellers of the world recognise and clearly see, that unto thee all knees must bend, all tongues swear (fealty). In thy presence, O Eternal, our God! shall they kneel and fall prostrate, ascribing honour to the glory of thy name, and taking upon themselves the yoke of thy supremacy, that thou mayest reign over them full soon and for evermore. For sovereignty is thine, and for ever shalt thou reign in glory, as it is written in thy Law: The Eternal shall reign for ever and ever. And it is further said: The Eternal shall be King throughout the earth; on that day the Eternal shall be One, and his name One.

אַל תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם וּמִשֹּׁאַת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא: עֻצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל: וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שֵׂיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל וַאֲמַלֵּט:

שִׁיר שֶׁל יוֹם.

בראשון בשבת

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר וכו׳

בשני בשבת

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ ׀ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת

בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה׃ דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃ יִשְׂמַח ׀ הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ לִבְּכֶם ׀ לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה ׀ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃ ק״י

בשלישי בשבת.

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשַּׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה׃ שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ ׀ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם

תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה
הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם: קדיש

ברביעי לשבת

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: עַד־מָתַי
רְשָׁעִים | יְיָ עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק
יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ:
אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה
יָהּ וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים
מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן
הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת:
יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ
מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי | לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ
וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו

כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט | שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי־חֹק: יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: ק״י

בחמישי בשבת

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַּשַּׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם

חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת ׀ בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ: ק״י

בששי בשבת

הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בַּשַּׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ וכו׳

ביָמים שאומרים תחנון נוהגים בהרבה קהלות לומר אחר שיר של יום מזמור פ״ג.
ואומרים אותו אפילו בחנוכה ופורים וט״ב במנחה, וא״א אותו בבית אבל ר״ל.

שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃ אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי־לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל׃ כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃ עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ׃ אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ׃ אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃ גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר׃ גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃ עֲשֵׂה־לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ נִשְׁמְדוּ בְעֵין־דֹּאר הָיוּ דֹּמֶן לָאֲדָמָה׃ שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָּנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים׃ אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי־רוּחַ׃ כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃ כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃ מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וִיבַקְשׁוּ

שִׁמְךָ יְיָ: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ: וְיֵדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְיָ לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

בר"ח אחר שיר של יום אומרים ברכי נפשי וכו' תמצאהו לקמן אחר תפלת מנחה של שבת.
נכון לאמר בכל יום זכירות אלו:

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

זָכוֹר אֶת־יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב.

פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ:

זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ | לְךָ מִכָּל־אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ־אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח:

זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:

זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר:

בבוקר ובערב אחר כל התפלות אומרים זה.

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת

בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרֹבִים אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: יְיָ | נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ:

וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי: פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ: יְיָ שֹׁמְרֶי יְיָ צִלִּי עַל־יַד יְמִינִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: אֵל הַכָּבוֹד אֶתֶּן־לְךָ שִׁיר וְהַלֵּל. וְאֶעֱבָד־לְךָ יוֹם וָלַיִל:

בָּרוּךְ יָחִיד וּמְיֻחָד. הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה: יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עַד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ:

כשרוצה לצאת מבה״כ ישב מעט ויאמר.

אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ:

ואח״כ יעמוד ויאמר:

כִּי כָּל־הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנִי אֵלֵךְ בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ־עוֹלָם: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וכשיגיע אל פתח בהכ״נ ישתחוה אל ארון הקודש ויאמר:

יְיָ ׀ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ:

ואה״ב כשהולך לו יאמר אלו ג״ פסוקים. ואחריהם למנצח בנגינות.

גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב: וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל וַיְיָ עִמּוֹ: וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְיָ:

אם בדעתו ללכת באותו יום לעסוק במשא ומתן יאמר אלו הפסוקים.

עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל־יְיָ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ: שְׁמָר־תָּם וּרְאֵה יָשָׁר

כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ בְּטַח בַּיְיָ וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכָן־אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃ הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר הַבּוֹטֵחַ בַּייָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ. וּכְתִיב וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם. יְיָ אֱלֹהִים אֱמֶת תֵּן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂי יָדַי. כִּי בָטַחְתִּי בְךָ שֶׁעַל־יְדֵי מַשָּׂא וּמַתָּן וַעֲסָקִים שֶׁלִּי תְּשַׁלַּח־לִי בְּרָכָה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לְפַרְנֵס אֶת־עַצְמִי וּבְנֵי בֵיתִי בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וִיקֻיַּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב הַשְׁלֵךְ עַל־יְיָ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ. אָמֵן׃

ראוי לאמר בכל יום פרשת עקדה ופרשת המן ועשרת הדברות.

פרשת עקדה.

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃

וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־
יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם
בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה
עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־
הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר
יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־

לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־
הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ
מְאוּמָה כִּי ׀ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא
חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו
וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת
בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה ׀ יִרְאֶה
אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃ וַיִּקְרָא מַלְאַךְ
יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי
נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ כִּי־בָרֵךְ

אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְיָגֹלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ. וְהִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהָרַחֲמִים וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ.

קַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שֶּׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה
בְדֶּךָ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
אַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר. וְעָזְרֵנוּ
לֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ לְהַכְנִיעַ אֶת־
רְפֵּנוּ וְלָכֹף אֶת־יִצְרֵנוּ הָרָע לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ וְלַעֲשׂוֹת
ת־כָּל־רְצוֹנְךָ בְּאַהֲבָה וּבְיִרְאָה וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב
שָׁלֵם כָּל־יָמֵינוּ לְעוֹלָם:

פרשת המן.

אמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־
הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
מַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם
שִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר־
לְקְטוּ יוֹם | יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי
שְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
צְרָיִם: וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־

תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל־יְהֹוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ׃ וַיֹּא
מֹשֶׁה בְּתֵת יְהֹוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶ
בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ יְהֹוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר־אַ
מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַ
יְהֹוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵ
יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהֹוָה כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶ
וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶ
הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהֹוָה נִרְאָה בֶּעָנָן׃ וַיְדַבֵּר יְה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵ
דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶ
תִּשְׂבְּעוּ־לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְ
בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָ
שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּ
עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר עַל־הָאָרֶ
וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן הוּא כִּ

א יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם
שֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
וָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת
סְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ וַיָּמֹדּוּ
עֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר
ישׁ לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ
ל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ
נָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף
לֵהֶם מֹשֶׁה׃ וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי
כְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ
חֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשִׂיאֵי
עֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר
וָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפוּ
אפוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל־הָעֹדֵף

הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד־
הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא־
הָיְתָה בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם
לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת יָמִים
תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר
מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־
כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ ׀ אִישׁ
תַּחְתָּיו אַל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃
וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וַיִּקְרְאוּ
בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ
כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן
יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר

הוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
הֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֶר מָן
נַח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר
וָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת
מִשְׁמָרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים
נָה עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת־הַמָּן אָכְלוּ עַד־
אָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃

תפלה על הפרנסה

נָּא הָאֵל הַמֵּכִין פַּרְנָסָה לְכָל־בְּרִיָּה וּמַזְמִין מַלְבּוּשׁ לְכָל־נִבְרָא
וְשׁוֹלֵחַ לָהֶם מִחְיָה שֶׁתִּתֶּן־לִי מִחְיָתִי בְּשׁוּפִי שֶׁתְּכַלְכְּלֵנִי
פַרְנְסֵנִי לִי וּלְכָל־אַנְשֵׁי בֵיתִי וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל פַּרְנָסָה טוֹבָה שֶׁל
בוֹד בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּכָבוֹד וְלֹא בְבִזּוּי
רְנָסָה שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה פַּרְנָסָה שֶׁלֹּא תַצְרִיכֵנוּ
ה לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה פַּרְנָסָה
אוּכַל לַעֲסוֹק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה וְטֶרֶף נַסִּי

וּמְזֻמָּן וּמְזוֹנוֹתַי וּמְזוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵיתִי וְכָל־צָרְכֵּנוּ קֹדֶם שֶׁנִּצְ־
לָהֶם כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לִבִּי פָּנוּי בְּלִי טִרְדָּה לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה וּ
הַמִּצְוֹת וְלֵישֵׁב בְּשָׁלוֹם עַל שֻׁלְחָנִי בְּכָבוֹד עִם כָּל־בְּנֵי בֵיתִי וְ
אֲצַפֶּה לְשֻׁלְחָן שֶׁל אֲחֵרִים. וְשֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לְ
אָדָם. וְשֶׁלֹּא יְהֵא עָלַי שׁוּם עוֹל בָּשָׂר וָדָם כִּי אִם עוֹל מַלְכוּ
לְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם וּבִגְדֵי כָבוֹד יִהְיוּ לְבוּשֵׁינוּ בִּיקָר וְלֹא בִּבְ
פָּנִים. וְהַצִּילֵנוּ מִן עֲנִיּוּת וּמִדַּלּוּת וְשִׁפְלוּת וְאֶזְכֶּה לְהַבְגִּים אוֹרְ
וְלִגְמוֹל חֶסֶד לְכָל־אָדָם. וְהַזְמֵן לִי לַעֲשׂוֹת צְדָקָה לְהָרְאוּיִם
וְלֹא אֶכָּשֵׁל בִּבְנֵי אָדָם שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים. אָמֵן:

עשרת הדברות

כתב הרב ר״י קארו שטוב לומר בכל יום עשרת הדברות, שעל ידי זה יזכור מעמד הר
יתחזק באמונתו, וכתב מהריעב״ץ ז״ל, שאסור לאומרם בציבור דרך קביעות בכל יום רק ביחי

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹ
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵ
עַל־פָּנָיַ: לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲ

שָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם
תַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי
כִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים
־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים
הֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה
לֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־
מוֹ לַשָּׁוְא׃ זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ שֵׁשֶׁת
ים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
בָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה
ךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
שְׁעָרֶיךָ׃ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם
ת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
שְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃
ד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל
דָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לֹא תִרְצָח

לֹא תִנְאָף לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר
לֹא־תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְ
וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃

שלשה עשר עקרים.

א אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁ
הוּא בוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבַדּוֹ עָ
וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים׃

ב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁ
הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא לְבַ
אֱלֹהֵינוּ הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה׃

ג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁ
אֵינוֹ גוּף. וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף. וְאֵין לוֹ שׁ
דִּמְיוֹן כְּלָל׃

1) I believe, with a perfect faith, that the Creator blessed be his name, createth and directeth al created beings; and that he alone hath made continueth to make, and ever will make al productions.

2) I believe, with a perfect faith, that the Creatorss. bleed be his name, is a Unity; that there is no Unity like unto him in any manner whatsoever; and that he alone is our God, who was, is, and ever will be.

3) I believe, with a perfect faith, that the Creator, blessed be his name, being incorporeal, is not liabie to any change incidental to matter; nor hath he any similitude whatever.

ד אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמ
הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמ
לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ

ו אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־דִּבְרֵי נְבִיאִים אֱמֶת

ז אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּנ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית. וְשֶׁהוּא הָיָה אָ
לַנְּבִיאִים לַקּוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָ
עַתָּה בְיָדֵינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם

ט אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא
תְהֵא מֻחְלֶפֶת וְלֹא תְהֵא תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

4) I believe, with a perfect faith, that the Creator, bless-ed be his name, is at once the first and the las

5) I believe, with a perfect faith, that unto the Creato blessed be his name, and unto him alone, pray is due, and that besides him there is none oth unto whom prayer is due.

6) I believe with a perfect faith, that aall the word of the prophets are true.

7) I believe, with a perfect faith, that the prophe of Moses, our teacher, (unto whom be everlastir peace!) is true; and that he was the chiet of th prophets who preceded, as well as those wh succeeded him.

8) I believe, with a perfect faith, that the Law in i entirety, as now in our possession, is identical wi that given to Moses, unto whom be everlasting peac

9) I believe, with a perfect faith, that the Law wi never be altered, or any other law be given in i place by the Creator, blessed be his name.

י אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמ
יוֹדֵעַ כָּל־מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל־מַחְשְׁבוֹתָם. שֶׁנֶּאֱמַ
הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמ
גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו

יב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַ
פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם־כָּל־זֶה אֲחַכֶּה־לּוֹ בְּכָל־יוֹם שֶׁיָּבֹא

יג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁתִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִי
בְּעֵת שֶׁיַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּ
זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

סדר תפלת מנחה לחול

consists of אשרי The Eighteen Blessings, רחים וחנון and עלינו

סדר תפלת ערבית לחול

stands in מוצאי שבת

---

10) I believe, with a perfect faith, that the Creator, bless ed be his name, taketh cognizance of all the deed of humankind, as well as of their thoughts; as it i said: He who fashioned all their hearts, understand eth all their actions.

11) I believe, with a perfect faith, that the Creator, bless ed be his name, recompenseth those who observ his commandments, whilst he punisheth those wh transgress them.

12) I believe, with a perfect faith, in the coming of th Messiah, and, though he tarry, I will daily awai his appearance.

13) I believe, with a perfect faith, that there will be a resurrection of the dead, when such shall be wille by the Creator, blessed be his name, and exalte his memorial for ever and to all eternity.

THE AFTERNOON SERVICE FOR WEEK DAYS

consists of אשרי, The Eighteen Blessings רחום וחנון and עלינו

THE EVENING SERVICE FOR WEEK DAYS

stands in מוצאי שבת

קַבָּלַת שַׁבָּת׃

The following six Psalms are chanted after the conclusion of the Afternoon Service on the Sabbath Eve.)

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ
לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־
אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת
יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה
לִפְנֵי־יְיָ עֹשֵׂנוּ׃ כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם
מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ ׀ הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם ׀ מַסָּה
בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי
גַּם־רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה ׀ אָקוּט בְּדוֹר

(The following six Psalms are chanted after the conclusion of the Afternoon Service on the Sabbath Eve.)

(*Psalm XCV.*) O come, let us sing unto the Lord; let us shout for joy to the Rock of our salvation. Let us come before His presence with thanksgiving, let us shout for joy unto Him with psalms. For the Lord is a great God, and a great King above all gods; in whose hand are the depths of the earth; the heights of the mountains are His also. The sea is His, and He made it; and His hands formed the dry land. O come, let us bow down and bend the knee; let us kneel before the Lord our Maker; for He is our God, and we are the people of His pasture, and the flock of His hand. To-day, if ye would but hearken to His voice! Harden not your heart, as at Meribah, as in the day of Massah in the wilderness; when your fathers tried Me, proved Me, even though they saw My work. For forty years was I wearied with

וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ שִׁירוּ לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי ׀ כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים ׀ וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו

that generation, and said: It is a people that do err in their heart, and they have not known My ways; wherefore I swore in My wrath, that they should not enter into My rest.'

(*Psalm XCVI.*) O sing unto the Lord a new song; sing unto the Lord, all the earth. Sing unto the Lord, bless His name; proclaim His salvation from day to day. Declare His glory among the nations, His marvellous works among all the peoples. For great is the Lord, and highly to be praised; He is to be feared above all gods. For all the gods of the peoples are things of nought; but the Lord made the heavens. Honour and majesty are before Him; strength and beauty are in His sanctuary. Ascribe unto the Lord, ye kindreds of the peoples, ascribe unto the Lord glory and strength. Ascribe unto the Lord the glory due unto His name; bring an offering, and come into His courts. O worship the Lord in the beauty of holiness; tremble before

כָּל־הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם ׀ יְיָ מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר׃ לִפְנֵי ׀ יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ ׀ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל

Him, all the earth. Say among the nations: 'The Lord reigneth. Teh' world also is established that it cannot be moved; He will judge the peoples with equity. Let the heavens be glad, and let the earth rejoice; let the sea roar, and the fulness thereof; let the field exult, and all that is therein; then shall all the trees of the wood sing for joy; before the Lord, for He is come; for He is come to judge the earth; He will judge the world with righteousness, and the peoples in His faithfulness.

(Psalm XCVII.) The Lord reigneth; let the earth rejoice; let the multitude of isles be glad. Clouds and darkness are round about Him; righteousness and justice are the foundation of His throne. A fire goeth before Him, and burneth up His adversaries round about. His lightnings lighted up the world; the earth saw, and trembled. The mountains melted like wax at the presence of the Lord, at the presence of the Lord of the whole earth. The heavens declared His righteousness, and all the peples saw His glory. Ashamed be all they that serve graven

הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־
אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי־אַתָּה יְיָ
עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־
אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ
לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים
בַּיְיָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת
עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה
צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:

images, that boast themselves of things of nought; bow down to Him, all ye gods. Zion heard and was glad, and the daughters of Judah rejoiced; because of Thy judgments, O Lord. For Thou, Lord, art most high above all the earth; thou art exalted far above all gods. O ye that love the Lord, hate evil; He preserveth the souls of His saints; He delivereth them out of the hand of the wicked. Light is sown for the righteous, and gladness for the upright in heart. Be glad in the Lord, ye righteous; and give thanks of His holy name.

(*Psalm XCVIII.*) *A Psalm.* O sing unto the Lord a new song; for He hath done marvellous things; His right hand, and His holy arm, hath wrought salvation for Him. The Lord hath made known His salvation; His righteousness hath He revealed in the sight of the nations. He hath remembered His mercy and His faithfulness toward the house of Israel; all the ends of the earth have seen the salvation of our God. Shout unto

הָרִיעוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃
זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי׀ הַמֶּלֶךְ
יְיָ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי־
יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט
הָאָרֶץ׃ יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־כָּל־
הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב׀ אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ

the Lord, all the earth; break forth and sing for joy, yea, sing praises. Sing praises unto the Lord with the harp; with the harp and the voice of melody. With trumpets and sound of the horn shout ye before the King, the Lord. Let the sea roar, and the fulness thereof; the world, and they that dwell therein; let the floods clap their hands; let the mountains sing for joy together; before the Lord, for He is come to judge the earth; He will judge the world with righteousness, and the peoples with equity.

(*Psalm XCIX.*) The Lord reigneth; let the peoples tremble; He is enthroned upon the cherubim; let the earth quake. The Lord is great in Zion; and He is high above all the peoples. Let them praise Thy name as great and awful; holy is He. The strength also of the king who loveth justice—thou hast established equity, thou hast executed justice and righteousness in Jacob. Exalt ye the Lord our God, and prostrate yourselves at His footstool; holy is He. Moses and Aaron

הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ׀ בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי
שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם
וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ
כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ
הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְיָ עַל־
הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים׃
קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר
אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם
כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃

among His priests, and Samuel among them that cal upon His name, did call upon the Lord, and He an swered them. He spoke unto them in the pillar of cloud they kept His testimonies, and the statute that H gave them. O Lord our God, Thou didst answer them a forgiving God wast Thou unto them, though Thou tookest vengeance of their misdeeds. Exalt ye the Lord our God, and worship at His holy hill; for the Lord our God is holy.

(*Psalm XXIX.*) *A Psalm of David.* Ascribe unto the Lord, O ye sons of might, ascribe unto the Lord glory and strength. Ascribe unto the Lord the glory due unto His name; worship the Lord in the beauty of holiness. The voice of the Lord is upon the waters; the God of glory thundereth, even the Lord upon many waters. The voice of the Lord is powerful; the voice of the Lord is full of majesty. The voice of the Lord breaketh the cedars; yea, the Lord breaketh in pieces the cedars of Lebanon. He maketh them also to skip like a calf; Lebanon and Sirion like a young wild-ox.

קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

הש״ץ מנגן בנעימה. ראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה, פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד, הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד, יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה, סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה, רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא, וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה לכה

The voice of the Lord heweth out flames of fire. The voice of the Lord shaketh the wilderness; the Lord shaketh the wilderness of Kadesh. The voice of the Lord maketh the hinds to calve, and strippeth the forests bare; and in His temple all say: 'Glory.' The Lord sat enthroned at the flood; yea, the Lord sitteth as King for ever. The Lord will give strength unto His people; the Lord will bless His people with peace.

AN APOSTROPHE TO THE SABBATH EVE.*)

Beloved, come and meet the Bride,
Bid welcome to the Sabbath-tide!

'Observe!' and 'Remember!' as 'twere in one word,**)
From Him, the sole God, we the mandate have heard:
God, single in essence, and single in name,
Whose glories resplendent his greatness proclaim. Beloved etc.

To meet the blest Sabbath, O! come, let us go!
That source whence the richest of benisons flow:
Ordained from on High, ere the wide world began,
Though last in creation, 'twas foremost in plan. Beloved etc.

Thou sovereign Temple! queen-city sublime!
Arouse thee! come forth from the ruins of time!
Too long hast thou dwelt in the valley of tears;
Thy Maker in mercy comes, banish thy fears. Beloved etc.

---

*) An Acrostic by Rabbi Salomon Levi, each verse commencing with one of his initials.

**) The injunction to keep the Sabbath holy commences in Exodus with the word זכור 'Remember'; in Deuteronomy, with the word שמור, 'Keep'. The two are declared in the Midrash to have been simultaneously uttered, symbolising, as it were, their identity.

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל־יַד בֶּן־יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְאָלָהּ׃ לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה׃ לכה

לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה־תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תִּלָּהּ׃ לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה׃ לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת־יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד־אִישׁ בֶּן־פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה׃ לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה׃ לכה

Shake the dust from thy garments, and stand forth erect!
Don thy festive apparel, my People elect!
  Through the scion of Jesse, in Bethlehem born,
  Soon my rapt soul shall wake to redemption's bright morn
[Beloved etc

No longer let slumber thy senses benumb,
Arise! and shine forth, for thy dawnlight hath come;
  Wake thee! wake! and thy soul unto psalmody yield;
  See o'er thee th' Eternal in glory revealed; Beloved etc.

əqsıqLotame and confusion are utterly flown,
Why then art thou cast down? why so pensively moan?
  Th ʎopprest of thy race shall not seek thee in vain,
  For thy city shall rise from her ruin again. Beloved etc.

Soon shall they that despoil thee themselves be a spoil,
And no more the destroyer shall sweep o'er thy soil;
  Whilst in thee shall rejoice God that dwelleth above,
  As the bridegroom delights in the bride of his love. Beloved etc.

To the right and the left shall thy boundary spread,
The Eternal alone shalt thou worship in dread;
  Soon an offspring of Judah blest tidings shall bear,
  Then let us exult, and forego earth-born care. Beloved etc.

Make thy entry in peace, fairest crown of the Lord!
Hark! we greet thy approach in one joyous accord;
  In the midst of God's chosen race, faithful and true,
  Enter hither, sweet Sabbath, thou bride that we woo!

Beloved, come and meet the Bride,
Bid welcome to the Sabbath-tide!

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּ
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְ
בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּ
שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלִ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָ
וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים | כְּמוֹ עֵשֶׂ
וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹ
לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ | יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵד
יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִ
בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִי
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּ
בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִ
וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ:

(Psaιm XCII.) ι ‹ ɔalm, a ong. Foι the sabbath da
ιt is a good thing to give thanks unto the Lord, an
to sing praises unto Thy name, O Most High; t
declare Thy loving-kindness in the morning, and Th
faithfulness in the night seasons, with an instrumen
of ten strings, and with the psaltery; with a solem
sound upon the harp. For Thou, Lord, hast mad
me glad through Thy work; I will exult in the work
of Thy hands. How great are Thy works, O Lord
Thy thoughts are very deep. A brutish man knowet
not, neither doth a fool understand this. When th
wicked spring up as the grass, and when all th
workers of iniquity do flourish; it is that they ma
be destroyed for ever. But Thou, O Lord, art on hig
for evermore. For, lo, Thine enemies, O Lord, for, l
Thine enemies shall perish; all the workers of iniquit
shall be scattered. But my horn hast Thou exalte
like the horn of the wild-ox; I am anointed with ric
oil. Mine eye also hath gazed on them that lie i
wait for me, mine ears have heard my desire of th
evil-doers that rise up against me. The righteous sha
flourish like the palm-tree; he shall grow like a cedar i
Lebanon. Planted in the house of the Lord, they shall flouris
in the courts of our God. They shall still bring fort
fruit in old age; they shall be full of sap and richness
to declare that the Lord is upright, my Rock, i
whom there is no unrighteousness.

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹּדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃ קדיש יתום.

סדר תפלת ערבית לשבת וי״ט.

(The Reader chants aloud:)

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

קו״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים

(Whilst the Cong. recite softly:)

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ

(Psalm XCIII.) The Lord reigneth; He is clothed majesty; the Lord is clothed, He hath girded Hims with strength; yea, the world is established, that cannot be moved. Thy throne is established of o Thou art from everlasting. The floods have lifted u O Lord, the floods have lifted up their voice; t floods lift up their roaring. Above the voices of ma waters, the mighty breakers of the sea, the Lord high is migthy. Thy testimonies are very sure, holine becometh Thy house, O Lord, for evermore.

EVENING SERVICE FOR SABBATH AND FESTIVALS.

(The Reader chants aloud:)

Bless ye the Eternal who is (ever) blessed.

(Cong. and Reader:)

Blessed be the Eternal, who is blessed for evermore.

Blessed art thou, O Eternal, our God! King of the Universe, at whose behest the

(Whilst the Cong. recite softly:)

Blessed, praised, glorified, extoll and exalted be the name of the supre King of Kings, the Holy One, bless be he; who is the first and the la and besides whom God there is no Extol him who soareth above ethereal plains by Jah, his name, a exult in his presence, whose name

וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־
הַכֹּכָבִים בְּמִשְׁמְרֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ
כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל

שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּ
מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָ
וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּ
מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה
עוֹלָם:

בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְ
תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה
הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָ
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַ
כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂ
בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַ
וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַ
תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵ

evening darkeneth, who in wisdom openeth the gates (of heaven), and whose understanding varieth the seasons

elevated beyond all blessing and pra
Blessed be the name of the glory
his kingdom for ever and ever. Ble
ed be the name of the Eternal hen
forth and evermore.

and arrayeth the stars in their watches in firmament according to his will. He createth day a night, causeth the light to vanish before the darkn and the darkness before the light; causeth the day pass, and bringeth on the night, and distinguish between day and night; the Eternal of Hosts his name—God, ever living and enduring! He w reign over us continually for evermore. Blessed thou, O Lord! who producest the dusk of evening.

With ever-enduring love hast thou loved thy peo of the house of Israel: Law and commandments, s tutes and judgments hast thou taught us. Therefo O Lord, our God! when we lie down, and when rise, we will discourse of thy statutes, and rejoice the words of thy Law, and in thy commandments ever. For they are our life, and the length of our da and upon them will we meditate, day and night. A O! do thou not withdraw thy love from us for ev more. Blessed art thou,—the Lord, who loveth people Israel.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה ׀ אֶחָ

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר ׀ אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּ
עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בּ
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת ׀ עַל יָדֶךָ וְהָ
לְטֹטָפֹת בֵּין ׀ עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם ׀ עַל־מְזֻזוֹ
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁ
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָ
אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶ

(When praying alone, say:) GOD, FAITHFUL KING!
(Deut. VI, 4—9.)

Hear, O Israel: the Lord our God: the Lord is One!

Blessed be the name of the glory of his sovereignty for everm

And thou shalt love the Lord thy God with all heart, and with all thy soul, and with all thy mig And these words, which I command thee this d shall be upon thy heart; and thou shalt teach th diligently unto thy children, and shalt talk of th when thou sittest in thy house, and when thou walk by the way, and when thou liest down, and wh thou risest up. And thou shalt bind them for a s upon thy hand, and they shall be for frontlets betw thine eyes. And thou shalt write them upon the do posts of thy house, and upon thy gates.

(Deut. XI, 13—21.) And it shall come to pass, if shall hearken diligently unto My commandments wh I command you this day, to love the Lord your G and to serve Him with all your heart and with

וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתְּ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּ
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם ׀ אֱלֹהִים ׀ אֲחֵרִ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה ׀ אַף־יְהוָה בָּכֶ
וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָ
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵ
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶ
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַ
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶ
וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּ

your soul, that I will give the rain of your land its season, the former rain and the latter rain, t thou mayest gather in thy corn, and thy wine, a thine oil. And I will give grass in thy fields for t cattle, and thou shalt eat and be satisfied. Take he to yourselves, lest your heart be deceived, and turn aside, and serve other gods, and worship the and the anger of the Lord be kindled against yo and He shut up the heaven, so that there shall be rain, and the ground shall not yield her fruit; and perish quickly from off the good land which t Lord giveth you. Therefore shall ye lay up these M words in your heart and in your soul; and ye sha bind them for a sign upon your hand, and they sha be for frontlets between your eyes. And ye shall tea them your children, talking of them, when thou sitte

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵ
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָ
לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָ
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶ
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּ
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם ׀ אֹתָם וְלֹ
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם ׀ אֲשֶׁ
אַתֶּם זֹנִים ׀ אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶ

in thy house, and when thou walkest by the way and when thou liest down, and when thou risest up And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates; that your days may be multiplied, and the days of your children, upon the land which the Lord swore unto your fathers to give them, as the days of the heavens above the earth.

(Num. XV, 37—41.) And the Lord spoke unto Moses, saying: 'Speak unto the children of Israel, and bid them that they make them throughout their generations fringes in the corners of their garments, and that they put with the fringe of each corner a thread of blue. And it shall be unto you for a frineg, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the Lord, and do them; and that ye go not about after your own heart and your own eyes, after which ye use to go astray; that ye may remember and do all My

אֶת־כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר׃ הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם׃

commandments, and be holy unto your God. I am the Lord your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God: I am the Lord your God.'

True and reliable is all this, and permanently incumbent upon us: For he, the Lord, is our God beside him none, and we, Israel, his people. He it is who freed us from the hand of kings: Himself our King, who delivered us out of the power of all tyrants The Almighty, wo avenges us upon our adversaries and wreaketh retribution upon all who hate our very existence, who doeth great things fhat are inscrutable and wondrous deeds innumerable; who giveth life unto our souls, and suffereth not our foot to slip. Who causeth us to tread upon the high places of our foes, and exalted om horn above all who hate us. Who wrought for us miraculous vengeance upon Pharaoh; signs and clear tokens in the land of the children of Ham. He it is who smote in his wrath all the first-born ot Egypt, and broght forth his people Israel from the midst of them, unto everlasting freedom. Who

הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי משֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ

caused his children to pass through the divisions of the Red Sea; whilst their pursuers, who abhorred them, he plunged into the depths. And when his children saw his might, they praised and gave thanks unto his name, and of their own free will submitted to his sovereignty. Moses and the children of Israel chanted a hymn to thee in the fulness of their joy, when all did say:—

Who is like unto thee among the mighty, O Lord! Who is like unto thee! resplendent in holiness, sublime in deeds of praise, ever working wonders. Thy sovereign power thy children saw, when thou didst cleave the sea before Moses; they said: This is my God; responding thus:

The Lord shall reign for ever and ever.

And it is said: For the Lord hath redeemed Jacob, and delivered him from the hand of one stronger than he. Blessed art thou, O Lord! the deliverer of Israel.

Cause us to lie down, O Lord! in peace, and cause us to rise up, O our King! unto life; spread over us the tabernacle of thy peace, and guide us aright with good counsel from before thee, aiding us for the sake of thy name; shield us and remove from us foes and pestilence, the sword, famine and sorrow, and remove all hindrance in our van as in our rear, and with the shadow of thy wings do thou shelter us

כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ: ח״כ

לשלש רגלים:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ח״ק

לראש השנה:

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

ליום כפור:

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ

for thou, Almighty, art our Preserver and Deliverer. For an Almighty King, gracious and compassionate art thou. Do thou then guard our going out and our coming in for life and peace, henceforth and for evermore; and spread over us the tabernacle of thy peace. Blessed art thou,—the Lord! who spreadeth the tabernacle of peace over us, and over all his people Israel, and over Jerusalem.

(On Sabbath.) And the children of Israel shall keep the Sabbath, observing the Sabbath throughout their generations for an everlasting covenant. Between me and the children of Israel it is a sign for ever, that in six days the Lord made heaven and earth, and on the seventh he did cease and repose.

(On Passover, Pentecost, and the Feast of Tabernacles, say:) And Moses proclaimed the appointed Festivals of the Lord unto the children of Israel.

(On New-Year say:) Sound on New-Moon the cornet, whilst still the moon lies hidden, on the day of our festival.

(On the Day of Atonement say:) For on this day will he atone for you, to cleanse you; from all your sins before the Lord shall ye be clean.

*)אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

On the Ten Penitential Days insert till "ever-living God."

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

From the Musaf of Shemini Azereth till the Musaf of the first day of Pesach say:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

During the Ten Penitential Days insert the following:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

---

*) Translation on page 109—111

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ
סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית
מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל־הַיָּמִים.
וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל־הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:
וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים ׀
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Thou didst consecrate the seventh day unto thy name, on completing the creation of heaven and earth, and didst bless it above all other days, and sanctify it above all seasons: and thus is it written in thy Law:

Thus were finished heaven and earth and all the host thereof. And God had completed by the seventh day his work that he had made. And God blessed the seventh day, and hallowed it; for thereon did he cease from all his work, which God had created for its reproduction.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

Our God and God of our fathers! be pleased with our repose, sanctify us with thy commandments, and render thy Law our portion; satisfy us with thy goodness, cause us to rejoice in thy salvation, purify our hearts to serve thee in truth; and cause us to inherit, O Lord, our God! in love and favour, thy holy Sabbath, and that Israel may rest thereon, who sanctify thy name. Blessed art thou, O Lord! who sanctifiest the Sabbath.

(*רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

On the New-Moon and the Intermediate Days of the Festivals the following יעלה ויבא inserted p. 126

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

On Channukah insert על הנסים p. 131

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

*) Translation on page 127—139

(During the Ten Penitential Days insert:)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בעשי״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל | לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם

וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים ׀ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־ מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

(The Reader having repe ted aloud ויכולו, says as follows:)

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ק׳ מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל (כעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ. הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: ק״ש.

(The Reader having repeated aloud (ויכולו) *says as follows:)*

(Read.) Blessed art thou, O Lord! our God, and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the great, mighty, and awe-inspiring God, Power All-Supreme, Possessor of heaven and earth.

(Cong.) Shield of our fathers, who by his word reanimateth the dead with his behest, holy God, *(during the Ten Penitential Days substitute:* holy King), like whom there is none, who granteth rest unto his people, on the day of his holy Sabbath; for in them hath he taken pleasure, to grant them rest. In his presence will we worship in reverence and dread, and render thanks unto his name continually every day, with due blessings, unto him, the God of thanksgiving, the Lord of peace; who halloweth the Sabbath, and blesseth the seventh day, and in sanctity granteth rest to the people, thereby satiated with delight, as a memorial of the work of creation.

Our God and God of Our fathers! be pleased with our repose, sanctify us with thy commandments, and render thy Law our portion; satisfy us with thy goodness, cause us to rejoice in thy salvation, purify our hearts to serve thee in truth; and cause us to inherit, O Lord, our God! in love and favour, thy holy Sabbath, and may Israel rest thereon, who sanctify thy name. Blessed art thou, O Lord! who sanctifiest the Sabbath.

(The Reader having then recited Kaddish, the following from the Mishnah, being the 2nd Chap. of the Treatise Sabbath, is said, concluding with עלינו.)

בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ. וְלֹא בְחֹסֶן וְלֹא בְכַלָּךְ, וְלֹא בִפְתִילַת הָאִידָן. וְלֹא בִפְתִילַת הַמִּדְבָּר, וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם: לֹא בְזֶפֶת. וְלֹא בְשַׁעֲוָה, וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה, וְלֹא בְאַלְיָה. וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל, וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת. וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל־הַשְּׁמָנִים. בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין. בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים. בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת, בְּשֶׁמֶן דָּגִים, בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת. בְּעִטְרָן וּבְנֵפְטְ. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: (ג) כָּל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא, וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ, רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא, וּמַדְלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל־פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת, וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס, וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ

הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת, וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה אֶת־הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם. מִפְּנֵי לִסְטִים, מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן, פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה, חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂה פֶּחָם: (ו) עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן, עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: (ז) שְׁלשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם, עֵרַבְתֶּם, הַדְלִיקוּ אֶת־הַנֵּר. סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה, אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת־הַוַּדַּאי, וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת־הַכֵּלִים, וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת־הַנֵּרוֹת, אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת־הַדְּמַאי, וּמְעָרְבִין, וְטוֹמְנִין אֶת־הַחַמִּין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן עלינו׳ ק״י א״ע.

On Sabbaths and Festivals it is usual for a father to pronounce a benediction on his children, saying:

לזכר: יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה:

לנקבה: יְשִׂמֵךְ אֱלֹהִים כְּשָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה.

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

When returned home from the Synagogue, say the following:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ
בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ
בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ
צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

On Sabbaths and Festivals it is usual for a father to pronounce a benediction on his children saying:

(To Sons.) God render thee like Ephraim and like Manasseh.
(To Daughters.) God render thee like Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah.

The Lord bless and preserve thee! The Lord cause his countenance to shine upon thee, and be gracious unto thee! The Lord direct his countenance towards thee, and grant thee peace.

When returned home from the Synagogue, say the following:

SONG FOR THE BELOVED SABBATH EVE.*)

Humble home! I fondly greet thee,
Hither towards my peaceful tent
Angels bend their steps to meet me, [Forms from a bright sphere,
From the world's Creator sent. [Come and alight here,
Around us the mantle of peace to spread;
And make ye a home in my humble shed.

Welcome, messengers of gladness!
Here that paradise I trace,
That repose, unmoved by sadness, [Holy Emotion,
God hath promised to our race. [Peace and devotion,
Must reign in his heart, who on Sabbath is led
To hallow to Heaven his humble shed.

When from life's dark dream we waken,
When the tired breast God sets free,
Hearts that here with grief were shaken, [So from the wan brow
Flutter then with ecstasy; [All grief is gone now,
For sorrow departs, and joy enters instead,
When Sabbath steps into the humble shed.

Lights are shining, hymns outpouring,
Welcome!—holy day of rest!
Now the soul, unfettered soaring, [So be it well with us,
Holds with God communion blest. [Peace and love dwell with us,
Depart not ye Angels ere blessings ye spread;
Leave the light of His glory on Israel's shed.

For unto his angels will he give charge concerning thee, to guard thee in all thy ways. — The Lord will protect thy going forth and thy coming in henceforth and for evermore.

*) The above paraphrase by the late Dr. Franklin of Manchester, after the German of Leopold Stein, is an elaboration of the poetical conception of the Rabbis, that the entrance of the Holy Sabbath brings to the devout Israelite, as it were, an extra soul. (נשמה יתרה.)

אֵשֶׁת חָיִל.

(משלי ל״א י׳.)

אֵשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ׃

בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר׃

גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא־רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ׃

דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ׃

הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ׃

וַתָּקָם ׀ בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ׃

זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרֶם׃

חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶיהָ׃

טָעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ לֹא־יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ׃

יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ׃

כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן׃

THE VIRTUOUS WOMAN.

(Proverbs, XXXI, 10. ad finem.)

A woman of valour who can find?
For her price is far above rubies.

The heart of her husband doth safely trust in he
And he hath no lack of gain.

She doeth him good and not evil
All the days of her life.

She seeketh wool and flax,
And worketh willingly with her hands.

She is like the merchant-ships;
She bringeth her food from afar.

She riseth also while it is yet night,
And giveth food to her household,
And a portion to her maidens.

She considereth a field, and buyeth it;
With the fruit of her hands she planteth a vineyar

She girdeth her loins with strength,
And maketh strong her arms.

She perceiveth that her merchandise is good;
Her lamp goeth not out by night.

She layeth her hands to the distaff,
And her hands hold the spindle.

She stretcheth out her hand to the poor;
Yea, she reacheth forth her hands to te needy.

לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים׃
מַרְבַדִּים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ׃
נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אָרֶץ׃
סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי׃
עֹז־וְהָדָר לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן׃
פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ׃
צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל׃
קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ׃
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל־כֻּלָּנָה׃
שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי אִשָּׁה יִרְאַת־יְיָ הִיא תִתְהַלָּל׃
תְּנוּ־לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ׃

She is not afraid of the snow for her househol
For all her household are clothed with scarlet.
She maketh for herself coverlets;
Her clothing is fine linen and purple.
Her husband is known in the gates,
When he sitteth among the elders of the land.
She maketh linen garments and selleth them;
And delivereth girdles unto the merchant.
Strength and dignity are her clothing;
And she laugheth at the time to come.
She openeth her mouth with wisdom;
And the law of kindness is on her tongue.
She looketh well to the ways of her househol
And eateth not the bread of idleness.
Her children rise up, and call her blessed;
Her husband also, and he praiseth her:
Many daughters have done valiantly,
But thou excellest them all.'
Grace is deceitful, and beauty is vain;
But a woman that feareth the Lord, she shall be
praised
Give her of the fruit of her hands;
And let her works praise her in the gates.

בלחש וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר:

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְ
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂ
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי ב
שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁ
בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָ
וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כִּי הוּא י
תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי־בָנוּ בָחַ
וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲ
וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּ

(Before partaking of bread, say :)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶ
מִן־הָאָרֶץ:

KIDDUSH.

Sanctification for the Sabbath Eve.

And there was evening and there was morn the sixth day. And the heaven and the earth w finished His work which He had made; and He res on the seventh day from all His work which He made. And God blessed the seventh day, and hallov it; because that in it He rested from all His w which God in creating had made.

Blessed art thou, the Lord, our God, King of Universe, who created the fruit of the vine.

Blessed art thou, the Lord, our God, King of Universe, who hath sanctified us with his commar ments, and found pleasure in us, and caused us inherit his holy Sabbath in love and favour, as memorial of the work of creation; for that day ran first amongst the holy convocations in remembran of the departure from Egypt. For us hast thou select and sanctified us from amongst all nations, in th thou causedst us to inherit thy holy Sabbath in lo and favour. Blessed art thou, O Lord! who hallow the Sabbath.

(Before partaking of bread, say:)

Blessed art thou, O Lord! our God, King of t universe, who bringest forth bread from the earth.

תְּפִלַּת שַׁחֲרִית לְשַׁבָּת וְיו"ט.

abbath and Festivals the usual Morning Service is said—continuing then as follows:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְ
אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵ
וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן־הָעוֹ
וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין ל
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנ
וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶ
אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנ
אֱלוֹהַּ כָּל־־בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל־־תּוֹלָדוֹ
הַמְּהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹ
בְּחֶסֶד. וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיהוָֹה לֹא יָנ
וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִ
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים. וְהַסּוֹ

MORNING SERVICE FOR SABBATH AND HOLYDAYS.

On Sabbath and Festivals the usual Morning Service is sai
omitting Ps. C. p. 42, as far as p. 84, continuing then as follo

(נשמת)

The breath of whatsoe'r hath life,
Lord God! shall bless thy name;
All flesh, with heavenly spirit rife,
Thy sovereign power proclaim;

For none but Thee, great King! we know,
No Saviour, now or ever,
Whose mercy can sustain in woe,
Or crown our life's endeavor.

Great God, alike from first to last,
Whom countless worlds adore,
He rules the present and the past
In mercy evermore.

His wakeful eye doth never rest,
But watcheth o'er the weak,
Rears the despondently opprest,
And bids the dumb to speak.

'Tis He that sets the captive free,
Supporting those that fall,

נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְ
מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵ
רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲ
רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵ
וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹ
כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶ
שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִי
וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִ
אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְהוָ
אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּרָעָב זַנְתָּ
וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶ
מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנ
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶ

Uplifting such as prostrate be —
  On Him alone we call.
Were ocean-like our mouths replete
  With jubilating sond,

Our tongues like raging billows fleet,
  That carol as they throng;
Hands heav'nward raised, as eagles fly,
  And feet swift as the roe,

With lips that pierce th' expanse on high,
  Eyes that like starbeams glow;
Our efforts still must fruitless prove
  To render, as we ought,

Due thanks for countless deeds of love,
  Unto our fathers wrought;
  To us, their sons, continued still,
  Our God! by thy o'er-ruling will.

From Egypt, Lord! thy sons were led,
  By Thee from bondage ta'en,
By Thee in famine were they fed,
  Thy plenty did sustain.

Thou wert an ever sure defence
  When swords were drawn to slay,

Nor suffer'dst wasting pestilence
  To seize us as a prey.
  'Mid sickness raging far and wide,
  Thy aid was ever at our side.

O God! e'en as Thy mercies true
  Ne'er failed us heretofore,

וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּ
אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַ
בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵ
יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִ
וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּ
כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַ
וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶ
תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶ
וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּ
עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָ
מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶ
לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵ
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַ
וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָ

Grant, O grant them, still anew,
  Till Time shall be no more.

Therefore our limbs, Thy work, O Heaven!
  Thy breath of life—the soul,

With fluent tongue, divinely given,
  Shall thankfully extol,

  Exalt and glorify Thy name,
  Declaring loud Thy regal fame;

From ev'ry mouth Thy praise ascend,
  Each tongue shall fealty swear;

The highest, as the knee they bend,
  Fall prostrate everywhere.

All hearts shall thrill with fervent awe,
  All reins sing psalmody;

My bones say, with Thy holy Law:
  "Lord! who is like to Thee?"

  Who sav'st the struggler when his vigor fails h
  The needy when oppression dire assails h

For who can e'er be thy compeer,
  Or equal power display?

Thou Mighty One! whom all revere,
  Whom heaven and earth obey:

Therefore Thy hallowed name we bless
  Praise, glorify, adore,

אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד. בָּרְכִי נַפְשִׁ
אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹ
שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶי
הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִ
בַּייָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּ
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָ
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּ
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַ
כָּל־הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹד
לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַ
וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁ
עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

As David's words divine express:
"My soul for evermore

Shall praise the everlasting Lord,
My inmost parts His acts record."

He, with Omnipotence indued,
Whose name is fraught with glory;

Whose date of power, infinitude,
Whose deeds are dread in story:

Great Sovereign! who presides alone
Upon His high exalted throne:

Amid eternity doth dwell
The hallowed All-Supreme,

"To whom", 'tis writ: "Let anthems swell,
Such as pure lips beseem."

By the mouths of the upright Thy praises be sun
And the words of the righteous shall bless the

Extolled shalt Thou be by the pious man's tongu
Whilst all-holy the hallowed express Thee.

And in the assemblies of the wyriads of thy peop of the house of Israel, shall be glorified thy nam O our King! throughout all generations, for such the duty of all created beings in thy presence, O Eterna our God, and the God of our fathers, to extol, to hono and to bless, to exalt, and magnify with song, beyon all the utterances of the hymns and psalmody of Davi the son of Jesse, thy servant, thy anointed.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה
נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה
וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת.
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

בעש״ית אומרים שיר המעלות ממעמקים.

הש״ץ אומר חצי קדיש.

The Reader says:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו״ח

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Whilst the congregation say softly:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים · סֹלּוּ

Praised be thy name for ever, O our King! Go and King, great and holy, in heaven and on eart for thee beseem, O Eternal, our God, and the G of our fathers, song and praise; hymn and psalmod strength and dominion; victory, greatness and powe adoration and glory; sanctity and homage, laudati and thanksgiving, from now unto everlasting. Bless art thou, O Eternal, Omnipotent Sovereign! great sul ject of praise, God to whom thanksgiving is due, Lo of wondrous deeds, who acceptest the songs of psa mody: King, who livest to all eternity.

The Reader says:

Bless ye the Eternal who is blessed for evermore:

Cong. and Reader says:

Blessed be the Eternal, who is blessed for evermore, Blessed art tho,—the Eternal, our God,

Whilst the congregation say softly:

Blessed and praised, glorifie extolled and exalted be the nan of the Supreme King of King blessed be he who is the fir and the last, and besideds who there is no God. Extol ye hi

מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִ
לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּ
בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּו
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּ

…en a Festival occurs upon a week-day, say here, in lieu of the following, המאיר לארץ continuing with the Festival Shemone-Esre.

הַכֹּל יוֹדוּךְ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךְ. וְהַכֹּל יֹאמְ
אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה: הַכֹּל יְרוֹמְמוּ
סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹ
דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִי
מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכ
שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָי
שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָ
וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּ

King of the universe, who hath formed the light, and created the darkness, maketh peace, and createth everything.

who surmounteth the high heavens by Yah his name, and, exuld ye in his presence; though his name be exalted above all blessing and praise. Blessed be the name of the glory of his kingdom ofr evermore. Be the name of the Eternal blessee from now and until everlasting.

(After the insertion here of the compositions call d יוצרות, the following said:

Everlasting light is in the treasury of life. He summoned glow from gloom, and lo! it was.

(When a Festival occurs upon a week-day, say here, in lieu of the following, המאיר לארץ, continuing with the Festival Shemone-Esre.)

All addres Thee, thank and bless Thee; **A**ll proclaim with loud acclaim: **N**one so holy as the Lord **T**o exalt Thee, their endeavour, **G**reat Creator! now and ever, **W**ith the praises they accord. **G**reat God who daily opes ou high, **T**he portal of the East, **A**nd through the windows of the Sky, **B**idst dart each ray released. **H**e calleth forth the glorious sun **F**rom out his place aloft: **A**nd when his dazzling course is run **T**he moon so sweet and soft; **T**o shine troughout the realms of space **O**n all who there abide, His creatures all, to whom His grace **I**n mercy life supplied **O**ur earth and we our light derive **F**rom His all-boun-

בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ.
צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ:
אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי
דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם
הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין
דּוֹמֶה־לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ
בְּפִי כָּל־הַנְּשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא
עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ:
הַמִּתְגָּאֶה עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד

teous store, Whose goodness ever bids revive The wondrous works of yore. All-sovereign King! extolled alone E'er since the world began; Praised and exalted on his throne Before the days of man. Eternal source of mercy pure! Thy mercy now display: Lord of our strength! a fortress sure, Our Shield and Help alway. With Thee no being can compare, Or lastingly abide, Thy heavenly power no creature share, Like Thee there's none beside. None can compare, Almighty One! On earth below with Thee; Dread Sovereign! beside Thee none, In dim futurity: There's none beside Thee to redeem In Messianic days; Sole Saviour Thou of life's quenched beam, When pleased the dead to raise.

Great Lord of everything below, By all that breatheth blest, Whose power and goodness freely flow, Whom knowledge doth invest. O'er holy beings

עַל־הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל. כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים־לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

He alone Soars in triumphal car; Whilst Right and Mercy round his throne Shine glorious from afar. How sweet from planets the pure light His wisdom doth disperse; Endowing it with wondrous might To rule the universe. Resplendent each, from Heaven's bright source, The world with radiance filleth, Exulting runs in awe the course That its Creator willeth; Gives honour to His name divine, Tells loud His Sovereign height, Whose word erst bade the sun to shine, Whose glance, the orb of night. To whom the hosts that throng the sky, Ophan with Seraphim, Ascribe unbounded majesty, That holy beings hymn.

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

Unto the God, who, ceasing, blest The work that He had done, And on the Sabbath soared to rest In glory on His throne. His day of rest with beauty crowned, Declaring it a pleasure; And still its greatest charm is found In Heaven-created leisure. The Psalmist to the seventh day Doth honor due accord In Sabbath song, wherein we say: 'Tis good to thank the Lord. Therefore, His creatures all shall bless Th' Almighty, as they sing Their Maker's glory, and address All nature's mighty King. He upon Israei doth bestow, In sanctity eternal, Sweet Sabbath rest — their lot below, Foretaste of rest supernal. Thy name, great God! be sanctified, Thy fame brigdt beings show, In realms above, where they abide, As on this earth below. Be blest, our only Saviour Thou! For what thy cunning hands have done, Whilst wondrous orbs of light avow Their Maker, Thee, All-glorious One! For ever!

(*תִּתְבָּרֵךְ (לָנֶצַח) צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ)דִבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים (כֻּלָּם קְדוֹשִׁים) וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין וּמַמְלִיכִין:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים (בְּאַהֲבָה) רְשׁוּת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

* Translation on page 90

(On those Sabbaths and Festivals on which an extra אופן is inserted, והחיות is said in lieu of .האופנים)

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים | וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם | מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ. וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ(מָרוֹם וְקָדוֹשׁ)פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר (שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר) אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ׃ אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה׃ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה׃

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר ׀ אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת ׀ עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין ׀ עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם ׀ עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם

וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם | אֱלֹהִים | אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה | אַף־יְהוָה בָּכֶם |
וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם:
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם |
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם

אֶת־כָּל־מִצְוֺתָ֑י וִהְיִיתֶ֥ם קְדֹשִׁ֖ים לֵאלֹהֵיכֶֽם׃ אֲנִ֞י יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֗ם אֲשֶׁ֨ר הוֹצֵ֤אתִי אֶתְכֶם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לִהְי֥וֹת לָכֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ. עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר׃ אֱמֶת

שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל־לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל

וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה | בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

On the Ten Penitential Days insert till "ever-living God."

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

From the Musaf of Shemini Azereth till the Musaf of the first day of Pesach say

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

During the Ten Penitential Days insert the following:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

*) Translation on page 109—111

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לש״ץ בחזרת התפלה.

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר: ק״ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ ק״ה בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: ק״ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Thou art holy, and thy name is holy, and they who are holy shall praise thee daily, Selah! Blessed art thou, O Eternal, Omnipotent and Holy! (During the Ten Penitential Days say:) Holy King!

(On the repetition by the Reader aloud, say as follows:

(*Read.*) We will sanctify thy name in the universe, even as it is sanctified in the highest empyrean; as it is written by the hand of thy prophet: And one did cry unto the other, saying:

(*Cong.*) Holy, holy, holy is the Eternal of hosts, replete is all the earth with his glory.

(*Read.*) Then with a sound as of thunder, great mighty, and powerful, they cause their voices to be heard; uprear themselves towards the Seraphim, and towards them utter: Blest!

(*Cong.*) Blessed be the glory of the Eternal from his dwelling-place.

(*Read.*) From thine abiding-place, O our King! do thou shine forth, and o'er us reign, for on thee we wait. When wilt thou rule over Zion? O mayest thou ere long, in our days, in Zion dwell for ever; aggrandize and sanctify thyself in the midst of Jerusalem, thy city from generation to generation, unto all eternity. And may our eyes behold thy sovereignty, according to the dictum uttered in the songs that honour thee, by the hand of David, thy righteously anointed.

(*Read.*) The Eternal shall reign for ever, thy God, O Zion! throughout all generations: Hallelujah!

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹ
וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ, כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ
כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ
עַל הַר־סִינָי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב
בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:
וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ
לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים.
כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם
בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ.
וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ.
זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

From generation to generation will we declare th greatness, and sanctify thy holiness; and thy prais O our God! from our mouths shall ne'er depart, fo God and King, great and holy, art thou. Blessed a thou, O Eternal! Holy God! (During the Ten Penitential Day substitute: Holy King!)

Moses rejoiced indeed in his allotted portion, fo a faithful servant didst thou call him; a diadem c splendour didst thou set upon his head, when h stood before thee on Mount Sinai, and brought dow in his hand the two tablets of stone, whereon wa inscribed (the precept of) the observance of th Sabbath, as thus written in thy Law: And the childre of Israel shall observe the Sabbath, to keep th Sabbath troughout their generations for an everlastin covenant. Between me and between the children o Israel it is a sign for ever, that in six days the Eternal made the heavens and the earth, and on the seventh day he ceased and reposed.

Thus didst thou not give it, O Eternal, our God! to the nations of other countries, or grant it as an inheritance, O our King! to the worshippers of idols; yea, of its rest were not destined to partake they who have not entered into thy covenant: but upon Israel, thy people, hast thou bestowed it in love, on the posterity of Jacob, whom thou hast selected. The people that do sanctify the seventh day shall all be sated and delighted with thy bounty. And the seventh day thou didst accept and hallow; most desirable of days didst thou call it, a memorial of the work of creation.

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ
בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב
אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

n the New-Moon and the Intermediate Days of the Festivals insrrt יעלה ויבא p. 126

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר
חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר

מוֹדִים דרבנן.
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי
כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר

*) Translation on page 127—139

הלְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
ךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ
פְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ
בְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
פְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
בְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר
צָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ
חֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ
סָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ.
כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף
גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ.
לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב
שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

On Channukah insert על הנסים p. 131

עַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(During the Ten Penitential Days insert:)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

כֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת
הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

בעשי״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל | לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי:

לֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי
תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי
וֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם
לְקַל מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה
עַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
נְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
אֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
רְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש״ץ חוזר התפלה בקול ואומר מתחלה אדני שפתי תפתח בלחש.

(Here, on New-Moon, Channukah, and the Intermediate Days of the Festivals, Hallel is said.)

Before opening the Ark, the following is said in some congregations:

אֵין־כָּמְוֹךָ בָאֱלֹהִים ׀ אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּ
מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָד
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִ
יְיָ ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמ
יְרוּשָׁלָֽיִם׃ כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָ
וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

On taking the Torah from the Ark, say:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה ׀
וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶי
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָ
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁת

(On Holydays the following is said before בריך שמה.)

יְהֹוָה ׀ יְהֹוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶֽרֶךְ אַפַּ
וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂ
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ נ״ס.

(Before opening the Ark, the following is said in some congregations:)

There is none like unto thee among the mighty ones, O Go nor is aught like unto thy works. Thy Kingdom is an everlasti Sovereignty, and thy Dominion throughout all generations. T Eternal reigneth; the Eternal hath reigned; the Eternal will rei for evermore. The Eternal will confer might upon his peopl the Eternal will bless his people with peace.

Father of compassion! deal well with Zion in thy grac rebuild the walls of Jerusalem, for in thee alone do we confic O King! God, high and exalted! Lord of Eternity!

(On taking the Tora from the Ark, say:)

And, when the Ark was borne along, Moses saic Arise, O Eternal! and let thine enemies be scattere and those who hate thee flee from before thee. Fo from Zion shall proceed the Law, and the word the Eternal from Jerusalem.

Blessed be he who gave the Law unto his peopl Israel in his holiness.

(On Holydays the following is said before בריך שמה.)

Eternal! Eternal! merciful and gracious, longsufferin and abounding in kindness and truth; preservin clemency unto the thousandth generation, forgivin iniquity, transgression and sin.

(On New-Year, the Day of Atonement, and Hosanna-rabba, say:)

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן־לָנוּ
שְׁאֵלָתֵנוּ. (וּמְחוֹל עַל־כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־עֲוֹנוֹת
אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד
מְחִילָה בְּרַחֲמִים. וְטַהֲרֵנוּ
מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּמִפְּשָׁעֵינוּ.) וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן
טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנוּ
בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.
וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וַאֲרֻכִּים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה. וְתֶן־לָנוּ לֶחֶם

(On Passover, Pentecost, and the Feast of Tabernacles, say:)

רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם מַלֵּ
מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָ
וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָ
וְזַכֵּנִי (ואת אשתי ובני ובנותי) לַעֲשׂוֹ
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵ
וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרַע. וְ
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּ
כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָ
עָלֵינוּ. וְכֵן יְהִי רָצ
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְ
לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִ
בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְ
יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁ

(On New-Year, the Day of Atonement, and Hosanna-rabba, say:)

Sovereign of the Universe! fulfil our solicitations for our good, grant our wish, and give us what we ask: pardon all our sins, as well as those of the members of our household, bestow upon us pardon in kindness and mercy, and cleanse us from our sins, our iniquities, and our transgressions, and bear us in kind remembrance in thy presence, and appoint unto us a destiny of salvation and compassion. Remember us for a life happy and long, for peace, maintenance, and preservation. Grant us bread to eat, and raiment to put on, wealth and honour and length of days, to meditate upon thy Law, and to carry out its injunctions. Bestow upon us also insight and understanding; to pene-

(On Passover, Pentecost, and the Fea[st] of Tabernacles, say:)

Sovereign of the world[!] fulfil the solicitations of m[y] heart for my benefit, grant m[y] wish, and give me what I ask[;] deem me and mine worth[y] to accomplish thy will wit[h] heart entire, and O! do tho[u] relieve me from evil imagin[-] ings, and grant our portio[n] in thy Law; render us worth[y] that thy divine glory ma[y] rest upon us. Cause thou to shine upon us the spiri[t] of wisdom and understanding, to the end that in us may be realized the dictum of the prophet: And there shall rest upon him the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and of strength, the spirit of knowledge, and the fear of the Eternal. May it then be acceptable in thy presence, O Eternal! our God and the God of our fathers, that I be

(On New-Year, the Day of Atonement and Hosanna-rabba, say:)

לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ וְעֹשֶׁר
וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת
בְּתוֹרָתְךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ
וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין
וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ.
וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל־
מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת־כָּל־

(n Passover, Pentecost, and the Feast of Tabernacles, say:)

בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּ
לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְחַ
הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשָּׁעוֹ
רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָב
לָעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּיָי חֶסֶ
יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹ
וְנֶחָמוֹת. וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹ
וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵי
לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ יְהוָֹה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּ
עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ: on pag 172

(On New-Year, the Day of Atonement, and Hosanna-rabba, say:)

trate and to comprehend the depths of its hidden meaning. Send us a cure for all our pains, and bless all the works of our hands. O do thou issue favourable decrees concerning us, of aid and consolation, and annul all harsh resolves, and incline the heart of the governing powers, their counsellors and men of influence favourably towards us, Amen! So be it acceptable unto thee.

(On Passover, Pentecost, and the Fea of Tabernactes, say:)

deemed worthy to do dee that are goodly in t sight, and pursue the pat of the rigtheous in t presence. and sanctify with thy commandment so that we may merit life long and happy, li in a future state. Guard from evil actions, and ev hours that rashly rush upo the world. While he wh trusteth in the Eterna loving-kindness shall su round him; Amen!

Let the words of my mouth and ihe meditatio of my heart be acceptable before Thee, O Lord, m Rock, and my Redeemer.

O God; thou ever merciful, respond with tru salvation.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ ׀ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ

(The Reader, on receiving the Torah, says:)

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

(The Congregation respond:)

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד
כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל:
צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת
הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם:

Hear, O Israel: the Lord our God, the Lord is One.

One is our God; great is our Lord; holy is his name.

(The Reader, on receiving the Torah, says:)

Ascribe greatness unto the Eternal with me, let us exalt his name together.

(The Congregation respond:)

Thine, O Eternal! is the greatness, and the power, the splendour, victory, and majesty; for all that is in heaven and on earth is thine, O Eternal! thine the sovereignty, who art the exalted head of all.

Extol ye the Eternal, our God, and prostrate yourselves before his footstool: Holy is He. Extol ye the Eternal, our God, and prostrate yourselves before his holy mount, for holy is the Eternal, our God.

Beyond all things be magnified and hallowed, praised and glorified, exalted and extolled, the name of the Supreme King of Kings, the Holy One, blessed be he, in the worlds he hath created, this world and the world to come; according to his will and the desire of those who fear him, and the wish of all the house of Israel. The Fashioner of all worlds, the Lord of all creatures, God of all souls, who sitteth in the immesurable heights, enthroned from of old in the heaven

קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ | לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָֹה צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָֹה וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְהוָֹה דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים. וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע הש״ץ על הבימה מניח הס״ת על השלחן ופותח ואומר:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן. הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (ר׳ פב״ם הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי

of heavens. Whose holiness transcends the celestia[l] choir, whose sanctity is above the throne of glory. So shall thy name be hallowed amongst us, Eternal, our God! in the sight of all that hath life; and in his presence we will chant a new hymn, as 'tis writ: Sing ye unto God, sing praises to his name, extol ye him who soareth above the clouds by Jah, his name, and jubilate before him. O may we see him, as 'twere, eye to eye, when he returneth to his dwelling place, as 'tis written: For eye to eye shall they behold, when the Eternal returneth unto Zion. And as 'tis further said: Then shall the day of the Eternal be revealed, and all flesh together see that the mouth of the Eternal hath proclaimed it.

May the Father of Compassion have commiseration with the people by him sustained, and remember unto us his covenant with the mighty ones of old, and deliver our souls from evil hours, and repress godless imaginings from amongst the people by him upheld. O may he graciously grant us an everlasting deliverance, and fulfil our requirements in an ample measure with succour and compassion.

(Before reading the Law, the following is said:)

May he succour, shield, and save all who trust in him: and let us say, Amen! Do ye all ascribe greatness unto our God, and give honour to the Law. Thou, of the priestly tribe, draw near! (The Reader here inserts the name of the person called) Blessed be He who gave the Law unto his people Israel in his holiness.

The Law of the Eternal is perfect, refreshing the soul; the testimony of the Eternal is enduring, it rendereth the simple wise: The precepts of the Eternal

יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת־יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל ׀ הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

He who is called to the reading of the Torah, says:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונין: **בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:** וחוזר המברך ב״י־ה־ל״ו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר־בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

And after the reading of the Torah, concludes:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר־נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

(He who has recovered from a severe illness, or escaped from any danger, says the following:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב:

(The Congregation respond:)

מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל־טוֹב סֶלָה:

מי שהגיע בנו לי״ג שנה ויום אחד יברך האב בשעה שבנו עולה לתורה ברכה זו.

בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי מֵעָנְשׁוֹ שֶׁלָּזֶה:

are undeviatingly fixed, rejoicing the heart: The commandment of the Eternal is bright and clear, the light of the eyes. The Eternal will grant strength unto his people, the Eternal will bless his people with peace.

(Cong.) And ye who adhere unto the Eternal, your God, are alive, all of you, this day.

(He who is called to the reading of the Torah, says:)

Bless ye the Eternal, who is ever blessed.

(The Congregation answer:) Blessed be the Eternal, who is blest for evermore.

(He then continues:) Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, who has selected us from among all peoples, and given us his Law. Blessed art thou, O Eternal! who hast given the Law.

(And after the reading of the Torah, concludes:) Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, who gaves us the Law of Truth, and thereby planted eternal life in the midst of us. Blessed art thou, O Eternal! who gavest the Law.

(He who has recovered from a severe illness, or escaped from any danger, says the following:)

Blessed art thou, Eternal, our God! King of the universe, who bestowest kindness even upon the guilty, and hast so richly benefited me.

(The Congregation respond:) May He who hath bestowed ample benefits upon you, continue so to do for evermore.

Blessed be he who hath freed me from the responsibility for this child.

Whilst the Torah is being raised, the following is said:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
עַל־פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים
בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃
יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

(On Sabbath the following is said after the Haphtorath:)

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי
אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת
גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא׃ זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי
לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא׃ לְמָרָנָן
וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי
בְּבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּה וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא
וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא׃ לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא׃ מַלְכָּא
דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן
אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא

(Whilst the Torah is being raised, the following is said:)

This is the Law which Moses set before the children of Israel, as charged by the Eternal, through the hand of Moses. A tree of life is it unto those who firmly clasp it, and they who retain their hold upon it are happy indeed. Its ways are ways of pleasantness, and all its paths are peace. Length of days are at its right, and at its left, riches and honour. Thus hath the Eternal willed it for his righteousness' sake; he magnifieth the Law, and rendereth it glorious.

(On Sabbath the following is said afther the Haphtorah:)

May liberation come from Heaven, grace, mercy and compassion, long life and ample sustenance, heavenly succour. health of frame, and enlightenment from on high be vouchsafed to us. A progeny endowed with life and vigour; a progeny that shall not relax in the study, or forego the fulfilment of the dicta of the Law, be bestowed upon the teachers and the rabbis, the sacred synod in the Land of Israel and in Babylon, the heads of unions, the chiefs of the captivity, the heads of the colleges, and the judges in thy gates.*) Upon all their disciples, and the disciples of their disciples, and all who engage in the study of the Law. May the Sovereign of the universe bless them, prolong their lives, increase their days, and lengthen out their years; and

*) Titles of spiritual authcrities still existing in Chaldea when this ayer was composed.

וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

המתפלל ביחידות אינו אומר יקום פרקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא: זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי

may they be liberated and saved from all oppression, and untoward events. The Lord of Heaven be their stay at all times and seasons: And let us say Amen!

(At private devotion the following is omitted:)

May liberation come from Heaven, grace, mercy, and compassion, long life and ample sustenance, heavenly succour, health of frame, and enlightenment from on high be vouchsafed to us. A progeny endowed with life and vigour, a progeny that shall not relax in the study, or forego the fulfilment of the dicta of the Law, be bestowed upon all this holy congregation, great and small, children and women. May the Sovereign of the universe bless you, prolong your lives, increase your days, and lengthen out your years; and may you be liberated and saved from all oppression and untoward events. The Lord of Heaven be your stay at all times and seasons:—And let us say, Amen!

May he who blessed our forefathers, Abraham, Isaac, and Jacob, bless all this holy congregation, and all other holy congregations, with their wives, their sons and their daughters, and all that is theirs: Bless all who erect synagogues for prayer, as well as all who

שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

כשמברכים החדש אומרים זה. ונכון לידע המולד קודם שמברכין החודש

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. וְתִתֶּן־לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים. חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם. חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה. חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא. חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה. חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד. חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם. חַיִּים שֶׁיִּמָּלְאוּ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. אָמֵן סֶלָה:

enter them to pray: Bless those who provide the means for illumination, and wine for sanctification, at the entrance and the exit of each sacred day, refreshment for the wayworn, and charitable gifts for the needy, as well as all who devote themselves conscientiously to the requirements of the community. May the Holy One, blessed be he! grant them their reward, avert from them every malady, cure all their ailments, pardon all their iniquities, and vouchsafe blessing and prosperity unto all the works of their hands, in unison with all Israel, their brethren: And let us say, Amen!

(On the Sabbath preceding New-Moon the following is said by the Congregation and Reader:)

May it be thy gracious will, O Eternal! our God and the God of our fathers, to renew unto us the ensuing month for happiness and blessing. O grant us a long life, a life of peace, a life of good, of blessing and of maintenance, a life of renewed vigour, a life imbued with the fear of Heaven and the fear of sin. A life free from shame and ignominy, a life of wealth and honour, inspired with love of the Law, and love of Heaven, a life wherein our hearts' desires may be accomplished unto our lasting benefit. Amen, Selah!

חזן מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ. וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת. הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב. וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן:

The Reader then recites the following aloud:

רֹאשׁ חֹדֶשׁ (פלוני) בְּיוֹם (פלוני) הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

קו״ח יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

The following supplication in memory of the martyrs to their, is recited in many congregations only on the Sabbaths prior to the Feast of Weeks and the Anniver ary of the Destruction of Jerusalem (9th Ab).

אַב הָרַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים. הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ וּמֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם. וְיִנְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם. וְנָקָם יָשִׁיב

(The Reader then recites the following aloud :)

May he who performed miracles for our fathers, and redeemed them from slavery unto freedom, redeem us speedily and gather our dispersed ones from the four corners of the earth, so that all Israel may be reassociated: And let us say: Amen!

(The Reader here proclaims the day on which the ensuing month begins, where upon the Congregation sdy:)

May the Holy One, blessed be he, renew it unto us, and unto all his people of the House of Israel, for life and peace, for jey and gladness, succour and consolation. And let us say, Amen!

The following supplication in memory of the martyrs to their faith, is recited in many congregations only on the Sabbaths prior to the Feast of Weeks and the Anniversary of the Destruction of Jerusalem [9th Ab].

May the all-compassionate Father, who dwelleth in celestial heights, in his all-sufficient mercy, compassionately bear in mind the pious, upright, and guiltless ones, who in sanctified communion delivered up their lives for the hallowing of His name: beloved and pleasant whilst they lived, death could not sever them; fleeter than the eagle, stronger than the lion, to fulfil the pleasure of their Creator, the desire of him who formed them. May God beneficently remember them, in conjunction with all other righteous ones of the world, and retributively avenge in our sight the

לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא־נִקֵּיתִי. וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם. יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי־דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ: אשרי דף 184

The Reader, as he bears the Torah to the Ark, exclaims:

חזן: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

והקהל עונים: הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

בשבת אומרים מזמור לדוד דף 236, וכשחל יו"ט בחול אומרים לדוד מזמור דף 180

On replacing the Torah in the Ark, say:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

blood of his servants that hath been shed; as 'tis writ in the Law of Moses, the man of God: "Ye nations, cause his people to rejoice, for the blood of his servants will he avenge; yea, he will wreak retriaution on his foes, and cause his land and his people to be atoned for." And by the hands of thy servants the prophets it is written thus: "And I will avenge their blood yet unappeased; for the Eternal still dwelleth in Zion." And in Holy writ 'tis said: "Wherefore shall the nations say: Where is their God? Be it known among the nations, before our eyes, by the avenging of the blood of thy servants that hath been shed." And further; "He that requireth blood doth remember them; He forgetteth not the cry of the afflicted." And further: "He will sit in judgment on the nations—with corses replete—heads that he hath shattered on the widespread field. From the brook by the way will he drink, and therefore raise the head."

(The reader, as he bears the Torah to the Ark, exclaims:)

Let the name of the Eternal be praised, for exalted is his name alone.

(The Cong. respond:) His majesty is above earth and heaven; and he hath exalted the horn of his people, the glory of all his pious ones, the people of Israel, a people near unto him: Hallelujah.

(On replacing the Torah in the Ark, say:)

And when the Ark rested, he said: Return, O Eternal! unto the myriads of thousands of Israel. Arise, O Eternal! unto thy resting-place, thou and the Ark of thy strength. Thy priests shall be clad in righteousness, and thy pious ones rejoice aloud. For the sake of David, thy servant, do not turn aside the face of thine anointed. For good doctrine have I given you; my law abandon not. It is a tree of life unto those who grasp it; happy they who retain their hold thereon. Its ways are ways of pleasantness, and all its paths are peace. Direct us towards thee, O Eternal! that we may return indeed; renew our days as of old.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

On the Ten Penitential Days insert til "ever-living God."

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

From the Musaf of Shemini Azereth till the Musaf of the first day of Pesach say:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

During the Ten Penitential Days insert the following:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

---

*) Translation on page 109—111

O Lord! open thou my lips and my mouth shall declare thy praise.

Blessed art thou, O Eternal! our God and the God of ou fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, the God that is great, mighy, and tremendous; the Most high God, who bestoweth gracious favors, Professor of all, who remembereth the pious deeds of the patriarchs, and will bring a Redeemer unto their remotest posterity in love.

(On the Ten Penitential Days insert till "ever-living God.")

Remember us unto life, O King! who delightest in life, and inscribe us in the book of life, for thine own sake, O ever-living God!

King, Helper, Sariour, and Shield! Blessed art thou, O Eternal! the Shield of Abraham.

Thou art mighty for ever, O Lord! reviving the dead; thou art all-powerful to save.

(From the Musaph of Shemini Azereth till the Musaph of the first day Pesach, say)

Who causeth the wind to blow, and the rain to descend.

He sustaineth the living in mercy, and reanimateth the dead in abundant compassion, supporteth the fallen, and healeth the sick, releaseth those that are bound, and establisheth kis faithfulness unto those who slep in the dust. Who is like unto thee, Lord of mighty deeds! Who to be compared unto thee, O King! who ordainest death, and restorest to life, and causest salvation to spring forth!

(During the Ten Pentinental Days insert the following:)

Who is like unto thee, Father of compassion, who remembereth his creatures unto life in mercy!

Yea, fathful arth thou to quiken the dead. Blessed art thou, O Eternal! who restorest to life the dead.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קו״ח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ח׳ כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: ח׳ מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים: קו״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: ח׳ הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. קו״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

Thou art holy, and thy name is holy, and they who are holy shall praise thee daily, Selah! Blessed art thou, O Eternal, Omnipotent and Holy! (During the Ten Penitential Days say:) Holy King!

(On the repetition by the Reader aloud say as follows:)

(*Read.*) We will reverence and sanctify thee, even as the holy Seraphim, who in their mystic utterance sanctify thy name; as 'tis writ by the hand of thy prophet: And each calling to the other saith:

(*Cong. and Read.*) Holy holy, holy is the Eternal, Lord of Hosts, replete is all the earth with his glory.

(*Read.*) With His glory the universe is filled; his ministering angels ask each other: Where is the place of his glory? They who are over-against them answer: Blessed!—

(*Cong. and Read.*) Blessed be the Eternal from his abiding place.—

(*Read.*) From his abiding-place may he compassionately incline, and bestow grace upon the people who proclaim the unity of his name at even as in the morning, twice a day, when in never-ending love they recite the Shemang.

(*Cong. and Read.*) Hear, O Israel! the Eternal is our God; the Eternal is one.

(*Read.*) A unity is our God; he is our Father, he is our King and Saviour. He too in his mercy will cause us to hear once more in the presence of all living: "I will be your God!"

(*Cong. and Read.*) I am the Eternal, your God.

(לי״ט) אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ, מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: ח׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: קו״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ)

לשבת

תִּכַּנְתָּ שַׁבָּת רָצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיהָ. צִוִּיתָ פֵּרוּשֶׁיהָ עִם סִדּוּרֵי נְסָכֶיהָ. מְעַנְּגֶיהָ לְעוֹלָם כָּבוֹד יִנְחָלוּ. טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ

לשבת ראש חודש

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם. כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: וַתִּתֶּן־לָנוּ יְ

(On Festival Days the following is added:)

All-glorious One! Thou, glorified by us, Eterna Thou, our sovereign Lord! how mighty is thy nam throughout the earth! Yea, the Eternal shall be Kir above all the earth; on that day the Eternal shall b one, and his name one.

(*Read.*) And in thy holy words, 'tis written thu

(*Cong. and Read.*) The Eternal shall reign for eve more, thy God, O Zion! from generation to generatio Hallelujah!

(*Read.*) From generation unto generation declari thy greatness, from eternity to eternity will we hallo thy sanctity; and thy praise, O our God! from o mouths shall not depart, for, Almighty King! great a holy art thou. Blessed art thou, O Eternal, Omnipote and Holy! (During the Ten Penitential Days, substitute: Holy King

(On an ordinary Sabbath.)

Thou didst fix the Sabbath service, didst will its offerings, prescribing its specific observances and appropriate oblations. They who delight therein shall inherit all-enduring glory; they who taste its joys merit life [eternal]; and they who are devoted to

(On New-Moon.)

Thou in primeval time di create the world, didst compl thy work upon the seventh d Thou didst love us and fi pleasure in us, and exalt above all nations, in that th didst hallow us with precepts; broughtest us ne unto thy service, and calle us by thy great and holy nan Thou didst also in love best upon us, O Eternal, our G

לשבת

גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי
נִצְטַוּוּ עָלֶיהָ. וַתְּצַוֵּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן
מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי: יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתִטָּעֵנוּ
בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־
מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ.
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ

לשבת ראש חודש

בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה
וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּי
שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵי
חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁ
וְגָלָה יְקָרֵנוּ. וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּי־
חַיֵּינוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂ־
חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁ
עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּ
בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲ
בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתִטָּ
בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶ
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִ
כְּסִדְרָם. וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָ
וְאֶת־מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ

(On an ordinary Sabbath.)

the words that proclaim it have elected what is [truly] great. Even from Sinai was the charge given unto them concerning it; when thou didst command us, O Eternal, our God! to bring thereon the additional offering for the Sabbath in due form. May it be thy will, O Eternal! our God, and the God of our fathers, to take us up in gladness into our own land, and plant us once more within our own boundaries, where we will bring unto thee the sacrifices that are incumbent upon us, the daily offerings in due order, and the additional offerings as appointed; and the additional offering of this Sabbath-day we will lovingly prepare and bring before thee, according to the commandments of the will, as thou hast prescribed unto us

(On New-Moon.)

Sabbaths for repose, a recurrent New-moons atonement. But by reaso of having sinned before th both we and our fathers, city was destroyed, and sanctuary laid waste, what precious unto us carried i captivity, and glory banis from the Temple that was very life. Thus we are longer able to fulfil our d in the abode of thy cho the great and holy dwell dedicated to thy name, beca of the violent hands that h been laid upon thy sanctu May it be thy will, O Etern our God and the God of fathers, to take us up in gl ness into our own land, plant us once more within own boundaries, where will bring unto thee the sa fices that are incumbent u us, the daily offerings in order, and the additional ferings as appointed, and additional offerings of Sabbath-day and day of New-Moon, we will lovin prepare and bring before t

לשבת.

בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ
שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי.
כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ
מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ
בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים
אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית:

לשבת ראש חודש

רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְ
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹ
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָ
עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹ
כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂ
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹ
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְ
עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַ
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְ
עֹלָה לַיָי פָּרִים בְּ
בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשׂ
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻ
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַ
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּ
וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּ
תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

(On an ordinary Sabbath.)

by the hand of Moses, thy servant, from thy glorious mouth, as 'tis said:

And on the Sabbath-day, two lambs of the first year without blemish, and two tenth deals of flour mingled with oil, and the drink-offering thereof. Such is the burnt-offering for each Sabbath, besides the continual burnt-offering and its drink-offering. In thy sovereignty shall rejoice they who keep the Sabbath, calling it a delight, a people that sanctify the seventh day: they shall all be sated, and luxuriate in thy beneficence. And thou didst take pleasure in the seventh day, and sanctify it, didst declare it, the most desirable of days, a memorial of the work of creation.

(On New-Moon.)

according to the commandm of thy will, as thou hast p sribed unto us in thy Law, the hand of Moses, thy serva from thy glorious mouth, 'tis said: And on the Sabba day, two lambs of the fi year without blemish, and t tenth deals of flour mingl with oil, and the drink-offeri thereof. Such is the burn offering for each Sabbath, b sides the continual burnt- fering and its drink-offerin

And on your New-Mo Feasts shall ye bring a burn offering unto the Eternal; tw young bulls and one ram, sev lambs of the first year witho blemish. And their meat-off ring, and their drink-offeri as prescribed; three tent dea for every bull, and two ten deals for every ram, one ten deal for every lamb, and wi for its drink-offering, a ki for atonement, and two co tinual offerings as appointe

לשבת.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ־בוֹ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

לשבת ראש חודש

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹ
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂ
וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִ
בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים א
קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְ
בִמְנוּחָתֵנוּ וְחַדֵּשׁ עָ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת־הַחֹדֶשׁ הַ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂ
וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָ

לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִי
עָוֹן (בשנת העבור וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע). כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּ
הָאֻמּוֹת. וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ לָהֶם הוֹדַעְתָּ. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁ
לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָא
חֳדָשִׁים:

(On an ordinary Sabbath.)

Our God and the God of our fathers! accept thou our repose, sanctify us with thy commandments, and grant our portion in thy Law; satisfy us with thy beneficence, cause us to rejoice in thy salvation, and purify our hearts to serve thee in truth; and cause us to inherit, O Eternal, our God! in love and in favour, thy holy Sabbath, that Israel may rest thereon, as they sanctify thy name. Blessed art thou, O Eternal! who sanctifiest the Sabbath.

(On New-Moon.)

In thy sovereignty sha rejoice they who keep the Sal bath, calling it a delight, people that sanctify the seven day: they shall all be sate and luxuriate in thy beneficenc And thou didst take pleasu in the seventh day, and sanc tify it, didst declare it the mo desirable of days, a memori of the works of creation.

Our God and the God c our fathers! accept thou ou repose, sanctify us with th commandments, and renev unto us on this Sabbath day this month for beneficence an blessing, joy and gladness, suc cour and solace, support an sustenance, life and peace, for the pardoning of sin, and the forgiving of iniquity (and the atonement of transgression) For thy people Israel hast thou selected from all nations, and thy holy Sabbath hast thou made known unto them, and fixed for them the observances for the New-Moon. Blessed art thou, O Eternal! who sanctifiest the Sabbath, Israel, and the beginnings of the months.

(*רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁ
אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵ
וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִי
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּ
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵ בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת

*) Translation on page 127—139.

בְּכָל־עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

On Channukah insert על הנסים p. 131.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

(During the Ten Penitential Days insert:)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת.
הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה
הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן
וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְהֹוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: אמן יָאֵר
יְהֹוָה׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: אמן יִשָּׂא יְהֹוָה׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אמן
שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ
כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְהֹוָה

אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בעשי״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל׀ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

השׁ״ץ חוזר התפלה ואומר קדיש תתקבל:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ
אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי
כַאדוֹנֵנוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה
לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ.
נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ
אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא
מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת
הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה.
מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מֹר וּקְצִיעָה
שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר
מָנֶה: הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְקִנָּמוֹן
תִּשְׁעָה. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין

תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם־נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם־חִסַּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי

הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי
הָיוּ אוֹמְרִים. הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז
הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים.
מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבוֹא.
לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי
יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם
רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל. יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ
שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם
בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן.

עלינו לשבח inserted p. 196.

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ:

and מזמור שיר ליום השבת page 242 and קדיש יתום.

אָז כַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן בֵּרַכְתָּ

וְעַל כָּל־פָּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. חֲסִידֶיךָ בְּכָל־עֵת יְבָרְכוּכָה

בָּרוּךְ יְהוָֹה יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם

כִּי מֵעוֹלָם עַל־עֲבָדֶיךָ. רֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ

וּבְמִצְרַיִם הִחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ

עַל כָּל־אֱלֹהִים, בַּעֲשׂוֹתְךָ בָהֶם שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם

בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדֹלָה וַיִּירָאוּ

נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שֵׁם תִּפְאֶרֶת, לְהַרְאוֹת גָּדְלְךָ

וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן־הַשָּׁמָיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם

יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא־עָבַר

תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וְכֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מַיִם

תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים

בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְהוָֹה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת

וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי־שָׁמֶן

בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ

וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים, צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ

כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק

וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף־יָשִׁירוּ

בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְהוָֹה. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְהוָֹה

'Twas erst upon the seventh day, Almighty! thou didst rest,
And thenceforth didst for evermore Proclaim the Sabbath blest
Each work of thine did then receive Its time and mode of praise
Whilst they, the piously devout, Extol thee all their days.

O, bless we then th' Eternal Power, That first formed everything
The ever-living, mighty God, The everlasting King!

For, from of old, in Heavenly Grace, Towards servants thine extended,
Were countless deeds of mercy done, With loving-kindness blended.

'Gainst Egypt's hordes, in ancient days, Thy wondrous might began
To shew itself exaltedly Before the eyes of man.
When thou dids prove the gods they served So pitifully weak,
And on them and their worshipers Didst signal vengeance wreak.

When thou didst cleave the Red Sea waves, Thy chosen people saw
Thy dread infinitude of power, And straight were seized with awe:
But gently didst thou lead them on, Accomplishing thy will,
Through them the lesson of thy power And glory to instil.

Yea, down from Heaven, thro' them alone, Thy wisdom did ordain
The word divine, that from Thee flowed, As clouds descend in rain.
Thou hadst regard unto their course All through a desert vast,
A weary waste, o'er which, till then, No mortal foot had passed.
Of Food that earth refused to yield, Heav'n furnished ample store,
Bade flesh abound, and from the rock, Incessant streamlets pour.
Didst many-peopled nations then From out their land expel,
That thine might own the Sacred Soil, Whereon thou bads't them dwell,
And there observe with duteous care Thy statutes and thy laws,
Words as eternal as their source, As pure as their first cause;
There they from out thy bounteous hand With pasture rich were fed,
And oil that gushed from flinty rock, As from a fountain-head.
And when they came to rest, they built Thy sacred city there,
And reared, within, thy Holy House, And made it wondrous fair.
Then didst thou lovingly proclaim: Here long will I abide,
And hence shall blessings evermore Dispers'd be far and wide;
For there shall by my chosen ones Just offerings be brought,
Long as the priests that minister With righteousness are fraught;
And while the courts the Levites tread With sweetest music ring;
As joyously they chant aloud, The dulcet hymns they sing.
The scattered House of Israel, And all who fear the Lord,
As thankfully thy name they praise, Exclaim with one accord:

הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְהֹוָה תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר־שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב. וְנוֹדֶה־לְּךָ לְעוֹלָם כִּי־תֵיטִיב:
יְהֹוָה תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
זִבְחֵי־צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּכִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה:
וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמְבֹרָכְתְךָ עַמְּךָ יְבֹרָךְ. כִּי אֶת־כֹּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ:
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בוֹרְאִי. וַאֲבָרְכֵהוּ כָּל־יְמֵי צְבָאִי:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב, בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהֹוָה: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי־אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר, וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר,

E'en as thy benefits so rich Were showered on us of yore,
Eternal! grant them now to us And ours for evermore!

Delight in us, thy children dear, The offspring of thy choice,
As with our fathers thou wert wont, Eternal! to rejoice:

To us increase of numbers be Increase of heav'n-sent weal,
Whilst never-ceasing prayers devout Our gratitude reveal.

Eternal! in thy goodness soon Thy fallen city build,
That city, sacred to thy name, With holiest mem'ries filled.

Let David's growiug power once more Of present glory tell,
And choose it as the spot where thou Eternally wilt dwell.

There would we fain in righteousness Our pure oblations bring,
There fied acceptance as of old, For each one's offering.

Then with thy presence heavenly-bright Thy people shall be blest;
For then will prove their chief delight, Fulfilling thy behest.

The granting of each wish of ours, Shalt thou in grace decree;
O, do but graciously behold, Thy people all are we.

'Twas thou who first selected us As thy peculiar treasure;
O, may'st thou on thy people shower Rich blessings without measure,

Thy praise by us be still exprest, Thy name's all-glorious meed;
By thee thy people shall be blest, Then are they blest indeed.

And as for me, the while I live, My Maker will I praise;
Will bless thee everlastingly, Throughout my span of days.

Still blest hath been, and blest shall be, Th' Eternal we adore,
Since this great universe began, Till time shall be no more.

As it is written: Blessed be the Eternal, God of Israel, from eternity even unto eternity. And all the people responded: Amen! and praise unto the Eternal! Daniel then answering thus, did say: Let the name of God be blessed from eternity to eternity, for his are wisdom and might.

And as it is further said: And the Levites, Jeshua and Kadmiel, Buni, Hashabniah, Sherebiah, Hodiah and Pettachiah, exclaimed: Arise! bless ye the Eternal, your God, from everlasting to everlasting; and let them bless the glorious name, exalted though it be above all blessing and praise. And as it

בָּרוּךְ יְיָ ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם ׀ וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם
אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר, וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר
דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

שִׁיר הַכָּבוֹד.

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִרוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

ק׳ נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךָ:

ח׳ מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל־דּוֹדֶיךָ:

ק׳ עַל־כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ח׳ אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

ק׳ בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

ח׳ גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

ק׳ דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי־יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

ח׳ הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל־דִּמְיוֹנוֹת:

ק׳ וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

ח׳ זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

ק׳ חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

ח׳ טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

ק׳ יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

is said: Blessed be the Eternal, the God of Israel, from everlasting un il everlasting; - and let all the people say: Amen! Hallelujah!" And as it is also said: "Then did David bless the Eternal in the sight of all the congregation, saying: Blessed art thou, O Eternal, God of Israel! our Father from eternity to eternity".

THE HYMN OF GLORY.

With dulced hymns I weave my chant
For Thee, toward whom my soul doth pant:
My soul, that shelter seeks with Thee,
And fain would solve Thy mystery.
Soon as Thy glories I declare,
My heart doth long Thy joys to share.
Therfore Thy honour I proclaim,
With love-songs magnify Thy name;
Of glories tell, ne'er seen below,
Describing Thee, whom none can know.
Yet to Thy seers and servants true,
Thy majesty was brought to view;
Thy grandeur and Thy power so great
They by Thy doings estimate;
Not likening Thee to what Thou art,
But as Thy mighty deeds impart.
In countless visions thou wert seen.
Yet, amidst all, the same hast been;
In age and youth burst on their sight,
In loks of jet, or snowy white:
In judgment old, in battle young.
He warrior-like proud triumphs wrung;
His helmed front, with victory brave;
His holy arm, outstreched to save:
Now day-bright drops His temples fill,
Now night-dews from His locks distil.
I am His glory and renown,
And He to me a beauteous crown.

ח׳ כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל־מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

ק׳ לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

ח׳ מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

ק׳ נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה־נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

ח׳ סְגֻלָּתוֹ תְּהִי נָא בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

ק׳ עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

ח׳ פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

ק׳ צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

ח׳ קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָיו. תְּמוּנַת יְהֹוָה לְנֶגֶד עֵינָיו:

ק׳ רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

ח׳ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

ק׳ שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

ק׳ תִּיקַר שִׁירַת־רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל־קָרְבָּנֶיךָ:

ח׳ בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

ק׳ וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

ח׳ יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ:

With head, as 'twere, of purest gold,
His brows Heaven's glorious name unfold;
While grace and beauty beam around
The Being by His people crown'd.
Eternal Youth His form expresses,
Adorned with deepest raven-tresses;
Yet, where pure righteousness abideth,
There his unsullied joy presideth.
His chosen race lie in His hand,
A diadem, a regal band;— —
He wears it as a precious gem,
And lovingly doth honour them.
Thro' His my lustre ne'er shall dim;—
He's nigh whene'er I call on Him.
Ruddy and bright. - His garb blood-red,
When Edom's wine-press He doth tread.
The bands of prayer the meek one viewed,
Beholding God's similitude.
We humbly may His glories tell,
Tho' 'mid Hosannas He doth dwell.
Thy opening Word the Truth erst taught:
Heaven cherish those by whom 'tis sought!
Accept my constant hymns with grace.
My strains rise to Thy dwelling-place.
My praise esteem a chaplet fair,
Like purest frankincense my prayer.
The poor man's chant be in thine eyes
As dear as songs of sacrifice.
To God All-just my praises mount,
Of all created forms the fount;
May He acceptingly incline,
As tho' 'twere sweetest spice divine.
With favour list then to my chant,
For unto Thee my soul doth panth!

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָֹה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָֹה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

תְּפִלַּת מִנְחָה לְשַׁבָּת.

אשרי ובא לציון p. 184 · חצי קדיש p. 194

וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ | יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

Here the Thora is taken out of the Ark: vide p. 172 After the Thora has been returned to the Ark, half Kaddish is said: then the following.—

And the children of Israel shall observe the Sabbath, to keep the Sabbath throughout their generations for an everlasting covenant. Between me and the children of Israel it is a sign for ever, that in six days the Eternal made the Heaven and the earth, and on the seventh day he ceased and reposed.

Remember the Sabbath-day to keep it holy. Six days shalt thou labour and do all thy work; but the seventh day is the Sabbath of the Eternal, thy God; thou shalt not do any work thereon, neither thou, nor thy son, nor thy daughter, nor thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates. For in six days the Eternal made the heavens and the earth, the sea, and all that is therein, and rested on the seventh day; therefore did the Eternal bless the Sabbath-day, and hallow it.

Blessed art thou, O Eternal! King of the universe, Creator of the fruit of the vine.

And as for me, I will offer prayer in time of grace, Eternal! unto thee. O God! thou ever merciful, respond with true salvation.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

On the Ten Penitential Days insert till "ever-living God."

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

From the Musaf of Shemini Azereth till the Musaf of the first day of Pesach say:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

During the Ten Penitential Days insert the following:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

---

*) Translation on page 109—111

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לש״ץ בחזרת התפלה.

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר: קו״ח קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ, קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: קו״ח יִמְלֹךְ יְיָ ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה.
וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ
נָתָתָּ: אַבְרָהָם יָגֵל. יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו
יָנוּחוּ בוֹ מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת
אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה וְהַשְׁקֵט
וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ.
יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם.
וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת־שְׁמֶךָ:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ
בָם יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

Thou art One, and thy name is One; and who is like unto thy people Israel, a nation unique on earth! As a wreath of honour, a diadem of salvation, the day of rest and sanctity on thy people didst thou bestow. Abraham rejoiceth, Isaac exulteth, Jacob and his posterity rest thereon, a rest replete with love and generosity; a rest fraught with truth and fidelity, a rest redolent of peace and prosperity, of inner calm and security; of perfect repose such as thou delightest in: Yea, thy children recognize and know full well that theirs is from thee, and in return for such rest of theirs do they hallow thy name.

Our God, and God of our fathers! be pleased with our repose, sanctify us with thy Commandments, and render thy Law our portion; satisfy us with thy goodness, cause us to rejoice in thy salvation, purify our hearts to serve thee in truth; and cause us to inherit, O Eternal, our God! in love and favour, thy holy Sabbath, and that Israel may rest thereon, who sanctify thy name. Blessed art thou, O Eternal! who sanctifiest the Sabbath.

*)רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

On the New-Moon and the Intermediate Days of the Festivals insert יעלה ויבא p. 126

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

On Channukah insert על הנסים p. 131

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

*)Translation on page 127—139

(During the Ten Penitential Days insert:)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בעשי״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

(When one of the days enumerated, on which no תחנון [Propitiatory Prayers] are said occurs on a Sabbath, the following is omitted:)

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: צִדְקָתְךָ ׀ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ: קי"ח. עלינו. ק"י.

(For עלינו From שבת בראשית the Sabbath after Succoth till שבת הגדול, the Sabbath before Passover, the following Psalms are previously said;)

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ, יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד־אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעַמְדוּ־מָיִם: מִן־גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה ׀ יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל־שַׂמְתָּ בַּל־יַעֲבֹרוּן בַּל־יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ־קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע

(When one of the days enumerated, page 118, on which no תחנון [Propitiatory Prayers] are said occurs on a Sabbath, the following is omitted:)

Thy righteousness is just for ever, and thy Law is true. — Yea, thy righteousness, O God! is ineffably high; thou who hast done great deeds, O God! who is like unto thee? Thy righteousness resembleth god-like mountains, thy judgment, unfathomable depths; man and beast dost thou alike preserve, O Eternal!

(For עלינו vide page 135. From שבת בראשית the Sabbath after Succoth till שבת הגדול, the Sabbath before Passover, the following Psalms are previously said:)

(Psalm CIV.) Bless the Lord, O my soul. O Lord my God, Thcu art very great; Thou art clothed with glory and majesty. Who coverest Thyself with light as with a garment, Who stretchest out the heavens like a curtain; Who layest the beams of Thine upper chambers in the waters, Who makest the clouds Thy chariot, Who walkest upon the wings of the windi Who makest winds Thy messengers, The flaming fire Thy ministers. Who didst establish the earth upon its foundations, That it should not be moved for ever and ever; Thou didst cover it with the deep as with a vesture; The waters stood above the mountains. At Thy rebuke they fled, At the voice of Thy thunder they hasted away—The mountains rose, the valleys sank down—Unto the place which Thou hadst founded for them; Thou didst set a bound which they should not pass over, That they might not return to cover the earth. Who sendest forth springs into the valleys; They run between the mountains; They give drink to every beast of the field, The wild asses quench their thirst. Beside them dwell the fowl of the heaven, From among the branches they sing. Who waterest the mountains from Thine upper chambers;

הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חָצִיר ׀ לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ: וְיַיִן ׀ יְשַׂמַּח לְבַב־אֱנוֹשׁ
לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב־אֱנוֹשׁ יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ
עֲצֵי יְיָ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ
חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים סְלָעִים
מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת־חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ־תִרְמֹשׂ כָּל־חַיְתוֹ
יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן: יֵצֵא
אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי־עָרֶב: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה
הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם־רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת
קְטַנּוֹת עִם־גְּדֹלוֹת: שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה־יָצַרְתָּ
לְשַׂחֶק־בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ
תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל־עֲפָרָם יְשׁוּבוּן
תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד
יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד

The earth is full of the fruit of Thy works. Wh causest the grass to spring up for the cattle, An herb for the service of man; To bring forth brea out of the earth, And wine that maketh glad the hea of man, Making the face brighter than oil, And brea that stayeth man's heart. The trees of the Lord hav their fill, The cedars of Lebanon, which He hat planted; Wherein the birds make their nests; As f the stork, the fir-trees are her house. The hig mountains are for the wild goats; The rocks a a refuge for the conies. Who appointedst the moo for seasons; The sun knoweth his going down. Tho makest darkness, and it is night, Wherein all t beasts of the forest do creep forth. The young lio roar after their prey, And seek their food from Go The sun ariseth, they slink away, And couch in the dens. Man goeth forth unto his work And to h labour until the evening. How manifold are Thy work O Lord! In wisdom hast Thou made them all; T earth is full of Thy creatures. Yonder sea, great a wide, Therein are creeping things innumerable, Livi creatures, both small and great. There go the ship There is leviathan, whom Thou hast formed to spo therein. All of them wait for Thee, That Thou maye give them their food in due season. Thou givest unto them, they gather it; Thou openest Thy han they are satisfied with good. Thou hidest Thy fac they vanish; Thou withdrawest their breath, th perish, And return to their dust. Thou sendest for Thy spirit, they are created; And Thou renewest t face of the earth. May the glory of the Lord endu for ever; Let the Lord rejoice in His works! W looketh on the earth, and it trembleth; He touche

יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ אָשִׁירָה לַייָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹ
בְּעוֹדִי׃ יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּייָ׃ יִתַּ
חַטָּאִים ׀ מִן־הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים ׀ עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי
אֶת־יְיָ הַלְלוּיָהּ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָֹה בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵ
יְהוָֹה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּ
מַה־יִּתֵּן לְךָ וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ חִצֵּי גִבּ
שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ אוֹיָה־לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁ
שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר׃ רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִ
שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ אֲנִי־שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָ

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִ
עֶזְרִי מֵעִם יְהוָֹה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל־יִ
לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹ
יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָֹה שֹׁמְרֶךָ יְהוָֹה צִלְּךָ עַל־יַ
יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ יְהוָֹ
יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ יְהוָֹה יִשְׁמָר־צֵאתְ
וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

the mountains, and they smoke. I will sing unto Lord as long as I live; I will sing praise to my C while I have any being. Let my musing be sweet u Him; As for me, I will rejoice in the Lord. Let sinn cease out of the earth, And let the wicked be more. Bless the Lord, O my soul. Hallelujah.

(Psalm CXX.) A Song of Degrees. In my distress I cr unto the Lord, and he answered me. Deliver my sc O Lord, from a lying lip, and from a deceitful tong What shall he give unto thee, and what shall he a unto thee, thou deceitful tongue? Sharpened arrows a mighty man with coals of juniper. Woe is me, tl I sojourn in Mesech, that I dwell among the tents Kedar. My soul hath full long had her dwelling w him that hateth peace. I am all peace; but wher speak, they are for war.

(Psalm CXXI.) A Song of Degrees. I lift up mine ey unto the hill: whence will my help come? My he is from the Lord, the maker of heaven and earth. I will not suffer thy foot to slip: he that guardeth th will not slumber. Behold, he that guardeth Israel w neither slumber nor sleep. The Lord is thy guardia the Lord is thy shade upon thy right hand. The s shall not smite thee by eay, nor the moon by night. T Lord shall guard thee from all evil; he shall guard thy so The Lord shall guard thy going out and thy comi in, from this time forth and for evermore.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְ
נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁ
יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָ
שְׁבָטִים שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם
כִּי שָׁמָּה | יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּ
שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי־שָׁלוֹ
בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָ
נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָ
הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵ
שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַ
שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵי יוֹ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־
יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָ
אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּ
שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל־נַפְ
הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּי

(Psalm CXXII.) A Song of Degrees; of David. I was g
when they said unto me, Let us go unto the house
the Lord. Our feet stood within thy gates, O Jerusale
Jerusalem that art built up as a city that is comp
together: whither the tribes go up, even the tribes
the Lord, for a testimony unto Israel, to give tha
unto the name of the Lord. For there are set thro
for judgment, the thrones of the house David. Pray for
of peace of Jerusalem; may they prosper that love th
Peace be within thy rampart, prosperity wit
thy palaces. For my brethren and companions' sa
I would fain speak peace concerning thee. For
sake of the house of the Lord our God I would se
thy good.

(Psalm CXXIII.) A Song of Degrees. Unto thee do I
up mine eyes, O thou that dwellest in the heave
Behold, as the eyes of servants look unto the hand
their master, as the eyes of a maiden unto the ha
of her mistress, so our eyes look unto the Lord our Go
until he have pity upon us. Have pity upon us, O Lo
have pity upon us: for we are full sated with conten
Our soul is full sated with the mocking of those t
are at ease, with the contempt of the proud.

(Psalm CXXIV.) A Song of Degrees; of David. If it h
not been the Lord who was on our side, let Isr
now say: if it had not been the Lord who was on
side, when men rose up against us, then they h
swallowed us up alive, when their wrath was kind
against us; then the waters had overwhelmed us,
stream had gone over our soul; then the proud wat
had gone over our soul. Blessed be the Lord, w
hath not given us as a prey to their teeth. Our s

נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁ
וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃ עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמּ
לְעוֹלָם יֵשֵׁב׃ יְרוּשָׁלִַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיה
סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁ
הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִ
בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁ
בְּלִבּוֹתָם׃ וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־פֹּ
הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָ
כְּחֹלְמִים׃ אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵ
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ שׁוּבָה יְ
אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּ
יִקְצֹרוּ׃ הָלוֹךְ יֵלֵךְ ׀ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־
בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם־יְהוָה ׀ לֹא־יִבְנֶה בַיִת
עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמָר־עִיר שָׁ

escaped as a bird out of the snare of the fowlers: t snare was broken, and we escaped. Our help is in t name of the Lord, who made heaven and earth.

(Psalm CXXV.) A Song of Degrees. They that trust in t Lord are as Mount Zion, which cannot be moved, b abideth for ever. The mountains are round about Je salem, and the Lord is round about his people, fr this time forth and for evermore. For the sceptre wickedness shall not rest upon the lot of the righteo that the rigtheous put not forth their hands unto iniqui Do good, O Lord, unto those that are good, and them that are upright in their hearts. But as for su as turn aside unto their crooked ways, the Lord w destroy them with the workers of iniquity. Peace upon Israel.

(Psalm CXXVI.) A Song of Degrees. When the Lo turned again the captivity of Zion, we were like ur them that dream. Then was our mouth filled wi laughter, and our tongue with exultation: then said th among the nations, The Lord hath done great thin for them. The Lord has done great things for u whereat we rejoiced. Bring back our captivi O Lord, as the streams in the south. They that so in tears shall reap in joy. Though he goeth on h way weeping, bearing the store of seed, he shall cor back with joy, bearing his sheaves.

(Psalm CXXVII.) A Song of Degrees; of Solomon. Exce the Lord build the house, they labour in vain that bui it: except the Lord watch over the city, the watchm

שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ שָׁוְא לָכֶם ׀ מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁ
אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃ הִנֵּה נַחֲ
יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר
בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּ
מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי־יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָ
יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּ
כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִ
לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃ יְבָרֶ
יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָםִ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵ
בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵ
רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא־יָכְלוּ לִי׃ עַל־גַּ
חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם׃ יְהוָה צַדִּיק קִ
עֲבוֹת רְשָׁעִים׃ יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃ יִ
כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃ שֶׁלֹּא מִלֵּא כַ
קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר׃ וְלֹא אָמְרוּ ׀ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת־יְ
אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

waketh but in vain. It is vain for you to rise up early and so late take rest, and eat the bread of toil: such things he giveth unto his beloved in sleep. Lo, children are an heritage of the Lord: the fruit of the womb is his reward. As arrows in the hand of a mighty man so are the children of youth. Happy is the man that hath filled his quiver with them: they shall not be ashamed, when they speak with enemies in the gate.

(Psalm CXXVIII.) A Song of Degrees. Happy is every one that feareth the Lord, that walketh in his ways. When thou shalt eat the labour of thine hands, happy shalt thou be, and it shall be well with thee. Thy whife shall be as a fruitful vine, in the recesses of thine house: thy children like olive plants, round about thy table. Behold thus shall the man be blessed that feareth the Lord. May the Lord bless thee out of Zion: mayest thou see the good of Jerusalem all the days of thy life. Yea, mayest thou see thy children's children. Peace be upon Israel.

(Psalm CXXIX.) A Song of Degrees. To the full have they afflicted me from my youth up, let Israel now say; to the full have they afflicted me from my youth up: yet have they not prevailed against me. The plowers plowed upon my back, they made long their furrows. The Lord is righteous: he hath cut asunder the cords of the wicked. Let them be ashamed and turned backward, all they that hate Zion. Let them be as the grass upon the housetops, which withereth before it shooteth forth: wherewith the mower filleth not his hand, nor he that bindeth sheaves his bosom: neither do they which go by say, The blessing of the Lord be upon you; we bless you in the name of the Lord.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָֹה׃ אֲדֹנָי שִׁמְעָה
בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה
לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ קִוִּיתִי יְהוָֹה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃
נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ יַחֵל
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָֹה כִּי־עִם־יְהוָֹה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ
פְדוּת׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָֹה ׀ לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא־רָמוּ
עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי ׀ בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃
אִם־לֹא שִׁוִּיתִי ׀ וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל
עָלַי נַפְשִׁי׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָֹה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר־יְהוָֹה לְדָוִד אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ׃ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַיהוָֹה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל
בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ אִם־אֶתֵּן שְׁנָת לְעֵינָי
לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָֹה מִשְׁכָּנוֹת
לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי־
יָעַר׃ נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ קוּמָה

(Psalm CXXX.) A Song of Degrees. Out of the depths have I cried unto thee, O Lord. Lord, hear my voice: let thine ears be attentive to the voice of my supplications. If thou, Lord, shouldst mark iniquities, O Lord, who could stand? But there is forgiveness with thee, that thou mayest be feared. I wait for the Lord, my soul doth wait, and in his word do I hope. My soul waiteth for the Lord, more than watchmen wait for the morning; yea, more than watchmen for the morning. O let Israel hope in the Lord; for with the Lord there is lovingkindness, and with him is plenteous deliverance. And he shall deliver Israel from all his iniquities.

(Psalm CXXXI.) A Song of Degrees; of David. Lord, my heart is not haughty, nor mine eyes lofty; neither do I exercise myself in great matters, or in things too marvellous for me. Surely I have stilled and quieted my soul, like a weaned child with his mother; my soul is with me like a weaned child. O Israel, hope in the Lord from this time forth and for evermore.

(Psalm CXXXII.) A Song of Degrees. Lord, remember for David all his affliction; how he sware unto the Lord, and vowed unto the Mighty One of Jacob: Surely I will not come into the tent of my house, nor go up unto the couch of my rest; I will not give sleep to mine eyes, or slumber to mine eyelids; until I find out a place for the Lord, a habitation for the Mighty One of Jacob. Lo, we heard of it in Ephrathah: we found it in the fields of Jaar. Let us go into his habitation; let us worship at his footstool. Arise, O Lord, unto thy

יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק
וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי
מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע־יְהוָה ׀ לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה
מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא־לָךְ׃ אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ ׀
בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ
לְכִסֵּא־לָךְ׃ כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃
זֹאת־מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ׃ צֵידָהּ
בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃ וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ
יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ שָׁם ׀ אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי
נֵר לִמְשִׁיחִי׃ אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת
אַחִים גַּם־יָחַד׃ כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב ׀ עַל־הָרֹאשׁ יֹרֵד
עַל־הַזָּקָן זְקַן־אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו׃ כְּטַל
חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם ׀ צִוָּה יְהוָה אֶת־
הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה ׀ בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה
הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְהוָה בַּלֵּילוֹת׃ שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ
וּבָרְכוּ אֶת יְהוָה׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

resting-place; thou, and the ark of thy strength. Let thy priests be clothed with righteousness; and let thy loving ones exult. For the sake of David thy servant turn not away the face of thine anointed. The Lord hath sworn unto David in truth—he will not turn from it—: of the fruit of thy body will I set upon thy throne. If thy children will keep my covenant, and my testimonies that I shall teach them, their children also shall sit upon thy throne for evermore. For the Lord hath chosen Zion; he hath desired it for his habitation. This is my resting-place for ever: here will I dwell; for I have desired it. I will abundantly bless her provision: I will satisfy her needy with bread. Her priests also will I clothe with salvation; and her loving ones shall exult aloud. There will I make a horn to spring forth unto David: I have prepared a lamp for mine anointed. His enemies will I clothe with shame: but upon him his crown shall shine.

(Psalm CXXXIII.) A Song of Degrees; of David. Behold, how good and pleasant it is for brethren to dwell together in unity! It is like the goodly oil upon the head, that runneth down upon the beard, even Aaron's beard; that runneth down upon the skirt of his garments; like the dew of Hermon, that runneth down upon the mountains of Zion: for there the Lord commanded the blessing, even life for evermore.

(Psalm CXXXIV.) A Song of Degrees. Behold, bless ye the Lord, all ye servants of the Lord, who stand in the house of the Lord in the night seasons. Lift up your hands towards the sanctuary, and bless ye the Lord. The Lord bless thee out of Zion; even he that made heaven and earth.

(From the Sabbath after Passover until the Sabbath before New-Year, one of the following Sections is read in succession before עלינו.)

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמֵּךְ כֻּלָּם
צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר:

פרק ראשון.

א מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמְסָרָהּ לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לִזְקֵנִים וּזְקֵנִים
לִנְבִיאִים וּנְבִיאִים מְסָרוּהָ לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ
שְׁלשָׁה דְבָרִים. הֱווּ מְתוּנִים בַּדִּין. וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה. וַעֲשׂוּ
סְיָג לַתּוֹרָה: ב שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשְּׁיָרֵי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הוּא
הָיָה אוֹמֵר. עַל־שְׁלוֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד. עַל הַתּוֹרָה. וְעַל
הָעֲבוֹדָה. וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים: ג אַנְטִיגְנוֹס אִישׁ סוֹכוֹ קִבֵּל מִשִּׁמְעוֹן
הַצַּדִּיק. הוּא הָיָה אוֹמֵר. אַל־תִּהְיוּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁים אֶת־הָרַב
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס אֶלָּא הֱווּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁין אֶת־הָרַב שֶׁלֹּא
עַל־מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס. וִיהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם: ד יוֹסֵי בֶּן־יוֹעֶזֶר אִישׁ
צְרֵדָה וְיוֹסֵי בֶּן־יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קִבְּלוּ מֵהֶם. יוֹסֵי בֶּן־יוֹעֶזֶר אִישׁ
צְרֵדָה אוֹמֵר. יְהִי בֵיתְךָ בֵּית וַעַד לַחֲכָמִים. וֶהֱוֵה מִתְאַבֵּק בַּעֲפַר
רַגְלֵיהֶם. וֶהֱוֵה שׁוֹתֶה בַצָּמָא אֶת־דִּבְרֵיהֶם: ה יוֹסֵי בֶּן־יוֹחָנָן אִישׁ
יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר. יְהִי בֵיתְךָ פָּתוּחַ לִרְוָחָה. וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתֶךָ.
וְאַל־תַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה. בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ. קַל וָחֹמֶר בְּאֵשֶׁת
חֲבֵרוֹ. מִכָּאן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל־הַמַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה גּוֹרֵם רָעָה
לְעַצְמוֹ וּבוֹטֵל מִדִּבְרֵי תוֹרָה וְסוֹפוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהִנֹּם: ו יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
פְּרַחְיָה וְנִתַּאי הָאַרְבֵּלִי קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרַחְיָה אוֹמֵר. עֲשֵׂה

One of the following chapters is read on each Sabbath from the Sabbath after Passover until the Sabbath before New-Year.

All Israel have a portion in the world to come, as it is said (Isaiah lx. 21), And thy people shall be all righteous; they shall inherit the land for ever, the branch of my planting, the work of my hands, that I may be glorified.

CHAPTER I.

1. Moses received the Torah* on Sinai, and handed it down to Joshua; Joshua to the elders; the elders to the prophets; and the prophets handed it down to the men of the Great Synagogue. They said three things: Be deliberate in judgment; raise up many disciples, and make a fence round the Torah. 2. Simon the Just was one of the last survivors of the Great Synagogue. He used to say, Upon three things the world is based: upon the Torah, upon the Temple service, and upon the practice of charity. 3. Antigonos of Socho received the tradition from Simon the Just. He used to say, Be not like servants who minister to their master upon the condition of receiving a reward; but be like servants who minister to their master without the condition of receiving a reward; and let the fear of Heaven be upon you. 4. José, the son of Joezer, of Zeredah, and José, the son of Jochanan, of Jerusalem, received the tradition from the preceding. José, the son of Joezer, of Zeredah, said, Let thy house be a meeting house for the wise; sit amidst the dust of their feet, and drink their words with thirst. 5. José, the son of Jochanan, of Jerusalem, said, Let thy house be open wide; let the poor be the members of thy household, and engage not in much gossip with women. This applies even to one's own wife; how much more then to the wife of one's neighbour. Hence the sages say, Whoso engages in much gossip with women brings evil upon himself, neglects the study of the Torah, and will in the end inherit Gehinnom. 6. Joshua, the son of Perachyah, and Nittai, the Arbelite received the tradition from the preceding. Joshua, the son of

---

* The word Torah is left untranslated. It is variously used for the Pentateuch, the Scriptures, the Oral Law, as well as for the whole body of religious truth, study and practice.

לְךָ רַב. וּקְנֵה לְךָ חָבֵר. וֶהֱוֵה דָן אֶת־כָּל־הָאָדָם לְכַף זְכוּת: ז נִתַּאי הָאַרְבֵּלִי אוֹמֵר. הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע. וְאַל־תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע. וְאַל־תִּתְיָאֵשׁ מִן־הַפֻּרְעָנוּת: ח יְהוּדָה בֶּן־טַבַּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן־שָׁטַח קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בֶּן־טַבַּאי אוֹמֵר. אַל־תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִים. וּכְשֶׁיִּהְיוּ בַּעֲלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כִּרְשָׁעִים. וּכְשֶׁנִּפְטָרִים מִלְּפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כְּזַכָּאִין כְּשֶׁקִּבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הַדִּין: ט שִׁמְעוֹן בֶּן־שָׁטַח אוֹמֵר. הֱוֵי מַרְבֶּה לַחֲקוֹר אֶת־הָעֵדִים. וֶהֱוֵי זָהִיר בִּדְבָרֶיךָ. שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשַׁקֵּר: י שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעְיָה אוֹמֵר אֱהַב אֶת־הַמְּלָאכָה. וּשְׂנָא אֶת־הָרַבָּנוּת. וְאַל־תִּתְוַדַּע לָרָשׁוּת: יא אַבְטַלְיוֹן אוֹמֵר. חֲכָמִים. הִזָּהֲרוּ בְּדִבְרֵיכֶם. שֶׁמָּא תָחוּבוּ חוֹבַת גָּלוּת וְתִגְלוּ לִמְקוֹם מַיִם הָרָעִים וְיִשְׁתּוּ הַתַּלְמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ. וְנִמְצָא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְחַלֵּל: יב הִלֵּל וְשַׁמַּאי קִבְּלוּ מֵהֶם. הִלֵּל אוֹמֵר. הֱוֵי מִתַּלְמִידָיו שֶׁל־אַהֲרֹן. אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם. אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמְקָרְבָן לַתּוֹרָה: יג הוּא הָיָה אוֹמֵר. נְגִד שְׁמָא אֲבַד שְׁמֵהּ. וּדְלָא מוֹסִיף יָסֵף. וּדְלָא יַלִּף קְטָלָא חַיָּב. וּדְאִשְׁתַּמַּשׁ בְּתָגָא חֲלָף: יד הוּא הָיָה אוֹמֵר. אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי. וּכְשֶׁאֲנִי לְעַצְמִי מָה אֲנִי. וְאִם לֹא עַכְשָׁו אֵימָתָי: טו שַׁמַּאי אוֹמֵר. עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קֶבַע אֱמוֹר מְעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה. וֶהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת: טז רַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. עֲשֵׂה לְךָ רַב וְהִסְתַּלֵּק מִן הַסָּפֵק. וְאַל־תַּרְבֶּה לְעַשֵּׂר אֻמָּדוֹת: יז שִׁמְעוֹן בְּנוֹ אוֹמֵר. כָּל־יָמַי גָּדַלְתִּי בֵּין

Perachvah, said, Provide thyself a teacher, and get thee a companion, and judge all men in the scale of merit. 7. Nittai, the Arbelite, said, Keep thee far from a bad neighbour, associate not with the wicked, and abandon not the belief in retribution. 8. Jehuda, the son of Tabai, and Simeon, the son of Shatach, received the tradition from the preceding. Judah, the son of Tabbai, said, (In the judge's office) act not the counsel's part; when the parties to a suit are standing before thee, let them bot be regarded by thee as guilty, but when they are departed from thy presence, regard them both as innocent, the verdict having been acquiesced in by them. 9. Simeon, the son of Shatach, said, Be very searching in the examination of witnesses, and be heedful of thy words, lest through them they learn to falsify. 10. Shemayah and Abtalyon received the tradition from the preceding. Shemayah said, Love work, hate lordship, and seek no intimacy with the ruling power. 11. Abtalyon said, Ye sages, be heedful of your words, lest ye incur the penalty of exile and be exiled to a placе of evil waters, and the disciples who come after you drink thereof and die, and the Heavenly Name be profaned. 12. Hillel and Shammai received the tradition from the preceding. Hillel said, Be of the disciples of Aaron, loving peace and pursuing peace, loving thy fellow-creatures, and drawing them near to the Torah. 13. He used to say, A name made great is a name destroyed; he who does not increase his knowledge decreases it; and he who does not study deserves to die; and he who makes a worldly use of the crown of the Torah shall waste away. 14. He used to say, If I am not for myself, who will be for me? And being for my own self, what am I? And if not now, when? 15. Shammai said, Fix a period for thy study of the Torah; say little and do much; and receive all men with a cheerful countenance. 16. Rabban Gamaliel said, Provide thyself a teacher, and be quit of doubt, and accustom not ot thyself give tithes by a conjectural estimate. 17. Simeon, his son,

הַחֲכָמִים וְלֹא מָצָֽאתִי לַגּוּף טוֹב מִשְּׁתִיקָה. וְלֹא הַמִּדְרָשׁ עִקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה. וְכָל־הַמַּרְבֶּה דְבָרִים מֵבִיא חֵטְא: יח רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַל־שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם קַיָּם. עַל־הָאֱמֶת. וְעַל־הַדִּין. וְעַל־הַשָּׁלוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר. יְהוָֹה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

עלינו׳ קדיש יתום.

פ ר ק ׁ ש נ י.

כל ישראל וכו״.

א רַבִּי אוֹמֵר, אֵיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ יְשָׁרָה שֶׁיָּבוֹר לוֹ הָאָדָם כָּל־שֶׁהִיא תִפְאֶרֶת לְעֹשֶׂהָ וְתִפְאֶרֶת לוֹ מִן הָאָדָם. וֶהֱוֵי זָהִיר בְּמִצְוָה קַלָּה כְּבַחֲמוּרָה. שֶׁאֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מַתַּן שְׂכָרָן שֶׁל־מִצְוֹת. וֶהֱוֵי מְחַשֵּׁב הֶפְסֵד מִצְוָה כְּנֶגֶד שְׂכָרָהּ. וּשְׂכַר עֲבֵרָה כְּנֶגֶד הֶפְסֵדָהּ. הִסְתַּכֵּל בִּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים וְאִי אַתָּה בָא לִידֵי עֲבֵרָה. דַּע מַה־לְּמַעְלָה מִמְּךָ. עַיִן רוֹאָה וְאֹזֶן שׁוֹמַעַת וְכָל־מַעֲשֶׂיךָ בַּסֵּפֶר נִכְתָּבִים: ב רַבָּן גַּמְלִיאֵל בְּנוֹ שֶׁל־רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא אוֹמֵר, יָפֶה תַלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ. שֶׁיְּגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עָוֹן. וְכָל־תּוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּהּ מְלָאכָה סוֹפָהּ בְּטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עָוֹן. וְכָל־הָעוֹסְקִים עִם־הַצִּבּוּר יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם. שֶׁזְּכוּת אֲבוֹתָם מְסַיַּעְתָּם וְצִדְקָתָם עוֹמֶדֶת לָעַד. וְאַתֶּם

said, All my days I have grown up amongst the wise, and I have found nought of better service than silence; not learning but doing is the chief thing; and whoso is profuse of words causes sin. 18. Rabban Simeon, the son of Gamaliel, said, By three things is the world preserved: by truth, by judgment and by peace, as it is said, Judge ye the truth and the judgment of peace in your gates (Zech. VIII. 16).

Rabbi Chananya, the son of Akashya, said, The Holy One, blessed be he, was pleased to make Israel worthy; wherefore he gave them a copious Torah and many commandments, as it is said, It pleased the Lord, for his righteousness' sake, to magnify the Torah and make it honourable (Isaiah XLII. 21).

CHAPTER II.

"All Israel," etc., p. 387.

1. Rabbi said, Which is the right course that a man should choose for himself? That which he feels to be honourable to himself, and which also brings him honour from mankind. Be heedful of a light precept as of a grave one. for thou knowest not the grant of reward for each precept. Reckon the loss incurred by the fulfilment of a precept against the reward secured by its observance, and the gain gotten by a transgression against the loss it involves. Reflect upon three things, and thou wilt uot come within the power of sin: Know what is above thee—a seeing eye, and a hearing ear, and all thy deeds written in a book. 2. Rabban Gamaliel, the son of Rabbi Judah the Prince, said, an excellent thing is the study of the Torah combined with some worldly occupation, for the labour demanded by them both makes sin to be forgotten. All study of the Torah without work must in the end be futile and become the cause of sin. Let all who are employed with the congregation act with them for Heaven's sake. for then the merit of their fathers sustains them, and their righteousness endures for ever. And as for you, (God will then say,) I

מַעֲלֶה אֲנִי עֲלֵיכֶם שָׂכָר הַרְבֵּה כְּאִלּוּ עֲשִׂיתֶם: ג הֱווּ זְהִירִין בָּרָשׁוּת שֶׁאֵין מְקָרְבִין לוֹ לְאָדָם אֶלָּא לְצֹרֶךְ עַצְמָן נִרְאִין כְּאוֹהֲבִים בִּשְׁעַת הֲנָאָתָן וְאֵין עוֹמְדִין לוֹ לְאָדָם בִּשְׁעַת דָּחְקוֹ: ד הוּא הָיָה אוֹמֵר, עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ כִּרְצוֹנֶךָ כְּדֵי שֶׁיַּעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כִּרְצוֹנוֹ. בַּטֵּל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ כְּדֵי שֶׁיְּבַטֵּל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנֶךָ: ה הִלֵּל אוֹמֵר, אַל־תִּפְרוֹשׁ מִן־הַצִּבּוּר. וְאַל־תַּאֲמֵן בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ. וְאַל־תָּדִין אֶת־חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתַּגִּיעַ לִמְקוֹמוֹ. וְאַל־תֹּאמַר דָּבָר שֶׁאִי אֶפְשַׁר לִשְׁמוֹעַ שֶׁסּוֹפוֹ לְהִשָּׁמַע. וְאַל־תֹּאמַר לִכְשֶׁאֶפָּנֶה אֶשְׁנֶה שֶׁמָּא לֹא תִפָּנֶה: ו הוּא הָיָה אוֹמֵר, אֵין בּוּר יְרֵא חֵטְא. וְלֹא עַם הָאָרֶץ חָסִיד. וְלֹא הַבַּיְשָׁן לָמֵד. וְלֹא הַקַּפְּדָן מְלַמֵּד. וְלֹא כָּל־הַמַּרְבֶּה בִסְחוֹרָה מַחְכִּים. וּבִמְקוֹם שֶׁאֵין אֲנָשִׁים הִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת אִישׁ: ז אַף הוּא רָאָה גֻּלְגֹּלֶת אַחַת צָפָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם. אָמַר לָהּ, עַל דַּאֲטֵפְתְּ אַטְפוּךְ וְסוֹף מְטִיפַיִךְ יְטוּפוּן: ח הוּא הָיָה אוֹמֵר, מַרְבֶּה בָשָׂר מַרְבֶּה רִמָּה, מַרְבֶּה נְכָסִים מַרְבֶּה דְאָגָה, מַרְבֶּה נָשִׁים מַרְבֶּה כְשָׁפִים, מַרְבֶּה שְׁפָחוֹת מַרְבֶּה זִמָּה, מַרְבֶּה עֲבָדִים מַרְבֶּה גָזֵל. מַרְבֶּה תוֹרָה מַרְבֶּה חַיִּים, מַרְבֶּה יְשִׁיבָה מַרְבֶּה חָכְמָה, מַרְבֶּה עֵצָה מַרְבֶּה תְבוּנָה, מַרְבֶּה צְדָקָה מַרְבֶּה שָׁלוֹם, קָנָה שֵׁם טוֹב קָנָה לְעַצְמוֹ, קָנָה לוֹ דִּבְרֵי תוֹרָה קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: ט רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן־זַכַּאי קִבֵּל מֵהִלֵּל וּמִשַּׁמַּאי. הוּא הָיָה אוֹמֵר, אִם לָמַדְתָּ תּוֹרָה הַרְבֵּה אַל־תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמְךָ כִּי לְכַךְ נוֹצָרְתָּ: י חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבָּן יוֹחָנָן

account you worthy of great reward, as if you had wrought it all yourselves. 3. Be on your guard against the ruling power; for they who exercise it draw no man near to them except for their own interests; appearing as friends when it is to their own advantage, they stand not by a man in the hour of his need. 4. He used to say, Do His will as if it were thy will, that He may do thy will as if it were His will. Nullify thy will before His will that He may nullify the will of others before thy will. 5. Hillel said, Separate not thyself from the congregation; trust not in thyself until the day of thy death; judge not thy neighbour until thou art come into his place; and say not anything which cannot be understood at once, in the hope that it will be understood in the end; neither say, When I have leisure I will study; perchance thou wilt have no leisure. 6. He used to say, An empty-headed man cannot be a sinfearing man, nor can an ignorant person be pious, nor can a shamefaced man learn, nor a passionate man teach, nor can one who is engaged overmuch in business grow wise. In a place where there are no men, strive to be a man. 7. Moreover, he saw a skull floating on the surface of the water: he said to it, Because thou drownedst others, they have drowned thee, and at the last they that drowned thee shall themselves be drowned. 8. He used to say, The more flesh, the more worms; the more property, the more anxiety; the more women, the more witchcraft; the more maid-servants, the more lewdness; the more men-servants, the more robbery;—the more Torah, the more life; the more schooling, the more wisdom; the more counsel, the more understanding; the more charity, the more peace. He who has acquired a good name, has acquired it for himself; he who has acquired for himself; words of Torah, has acquired for himself life in the world to com. 9. Rabban Jochanan, the son of Zacchai, received the tradition from Hillel and Shammai. He used to say, If thou hast learnt much Torah, ascribe not any merit to thyself, for thereunto wast thou created. 10. Rabban Jochanan, the son of Zacchai, had five disciples, and these

בֶּן־זַכַּאי. וְאֵלּוּ הֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא. רַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־נְתַנְאֵל. וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ: יא הוּא הָיָה מוֹנֶה שִׁבְחָם. (רַבִּי) אֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס בּוֹר סוּד שֶׁאֵינוֹ מְאַבֵּד טִפָּה. (רַבִּי) יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ. (רַבִּי) יוֹסֵי הַכֹּהֵן חָסִיד. (רַבִּי) שִׁמְעוֹן בֶּן־נְתַנְאֵל יְרֵא חֵטְא. (וְרַבִּי) אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר: יב הוּא הָיָה אוֹמֵר, אִם יִהְיוּ כָּל־חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֹאזְנַיִם וֶאֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס בְּכַף שְׁנִיָּה מַכְרִיעַ אֶת־כֻּלָּם: אַבָּא שָׁאוּל אוֹמֵר מִשְּׁמוֹ. אִם יִהְיוּ כָּל־חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֹאזְנַיִם וֶאֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס אַף עִמָּהֶם וְאֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ בְּכַף שְׁנִיָּה מַכְרִיעַ אֶת־כֻּלָּם: יג אָמַר לָהֶם, צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ טוֹבָה שֶׁיִּדְבַּק בָּהּ הָאָדָם, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עַיִן טוֹבָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חָבֵר טוֹב. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר שָׁכֵן טוֹב. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הָרוֹאֶה אֶת־הַנּוֹלָד. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר לֵב טוֹב: אָמַר לָהֶם רוֹאֶה אֲנִי אֶת־דִּבְרֵי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ מִדִּבְרֵיכֶם שֶׁבִּכְלַל דְּבָרָיו דִּבְרֵיכֶם: יד אָמַר לָהֶם, צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹ הִיא דֶּרֶךְ רָעָה שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר עַיִן רָעָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חָבֵר רָע. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר שָׁכֵן רָע. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הַלֹּוֶה וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם, אֶחָד הַלֹּוֶה מִן־הָאָדָם כְּלֹוֶה מִן־הַמָּקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר לֵב רָע: אָמַר לָהֶם, רוֹאֶה אֲנִי אֶת־דִּבְרֵי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ מִדִּבְרֵיכֶם שֶׁבִּכְלַל דְּבָרָיו דִּבְרֵיכֶם: טו הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר

are they, Rabbi Eliezer, the son of Hyrcanus, Rabbi Joshua, the son of Chananya, Rabbi José, the Priest, Rabbi Simeon, the son of Nathaniel, and Rabbi Eleazar, the son of Arach. 11. He used thus to recount their praise: Eliezer, the son of Hyrcanus, is a cemented cistern, which loses not a drop; Joshua, the son of Chananya—happy is she that bare him; José, the Priest, is a pious man; Simeon, the son of Nathaniel, is a fearer of sin; Eleazar, the son of Arach, is like a spring flowing with eversustained vigour. 12. He used to say, If all the sages of Israel were in one scale of the balance, and Eliezer, the son of Hyrcanus, in the other, he would outweigh them all. Abba Saul said in his name, If all the sages of Israel were in one scale of the balance, 'and Eliezer the son of Hyrcanus, also with them, and Eleazar, the son of Arach, in the other scale, he would outweigh them all. 13. He said to them, Go forth and see which is the good way to which a man should cleave. R. Eliezer said, A good eye; R. Joshua said, A good friend; R. José said, A good neighbour; R. Simeon said, One who foresees the fruit of an action; R. Eleazar said A good heart. Thereupon he said to them, I approve the words o, Eleazar, the son of Ar ach, rather than your words, for in hif words yours are included. 14. Hes aid to them, Go forthand ses which is the evil way that a man should shun. R. Eliezer saide An evil eye; R. Joshua said, A bad friend; R. José said, A bad neighbour; R. Simeon said, One who borrows and does not repay,—it is the same whether one borrows from man or from the all-present God; as it is said, The wicked borroweth, and payeth not again, but the righteous dealeth graciously and giveth (Psalm XXXVII, 21); R. Eleazar said, A bad heart. Thereupon he said to them, I approve the words of Eleazar, the son of Arach, rather than your words, for in his words yours are included. 15. They each said three things. R. Eliezer

אוֹמֵר, יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ. וְאַל־תְּהִי נוֹחַ לִכְעוֹס. וְשׁוּב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתָתְךָ. וֶהֱוֵה מִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד אוּרָן שֶׁל־חֲכָמִים וֶהֱוֵה זָהִיר בְּגַחַלְתָּן שֶׁלֹּא תִכָּוֶה. שֶׁנְּשִׁיכָתָן נְשִׁיכַת שׁוּעָל. וַעֲקִיצָתָן עֲקִיצַת עַקְרָב. וּלְחִישָׁתָן לְחִישַׁת שָׂרָף. וְכָל־דִּבְרֵיהֶם כְּגַחֲלֵי אֵשׁ: טו רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, עַיִן הָרָע וְיֵצֶר הָרָע וְשִׂנְאַת הַבְּרִיּוֹת מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: יו רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, יְהִי מָמוֹן חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ. וְהַתְקֵן עַצְמְךָ לִלְמוֹד תּוֹרָה שֶׁאֵינָהּ יְרֻשָּׁה לָךְ וְכָל־מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמָיִם: יז רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, הֱוֵה זָהִיר בִּקְרִיאַת שְׁמַע וּבִתְפִלָּה. וּכְשֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל אַל־תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קֶבַע אֶלָּא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה. וְאַל־תְּהִי רָשָׁע בִּפְנֵי עַצְמֶךָ: יח רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, הֱוֵה שָׁקוּד לִלְמוֹד תּוֹרָה. וְדַע מַה־שֶּׁתָּשִׁיב לְאֶפִּיקוֹרוֹס וְדַע לִפְנֵי מִי אַתָּה עָמֵל וּמִי הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם־לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ: כ רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים וְהַשָּׂכָר הַרְבֵּה וּבַעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק: כא הוּא הָיָה אוֹמֵר, לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לִגְמוֹר. וְלֹא־אַתָּה בֶן־חוֹרִין לְהִבָּטֵל מִמֶּנָּה. אִם לָמַדְתָּ תּוֹרָה הַרְבֵּה נוֹתְנִים לְךָ שָׂכָר הַרְבֵּה. וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם־לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ. וְדַע שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָם שֶׁל־צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבוֹא:

רבי חנניא וכו׳ (pag. 390)

said, Let thy friend's honour be as dear to thee as thine own and be not easily moved to anger; and repent one day before thy death. And (he further said), Warm thyself by the fire of the wise; but beware of their glowing coals, lest thou be burnt, for their bite is the bite of the fox, and their sting is the scorpion's sting, and their hiss is the serpent's hiss, and all their words are like coals of fire.* 16. R. Joshua said, The evil eye, the evil inclination, and hatred of his fellow-creatures put a man out of the world. 17. R. José said, Let the property of thy friend be as dear to thee as thine own; qualify thyself for the study of the Torah, since the knowledge of it is not an inheritance of thine, and let all thy deeds be done for the sake of Heaven. 18. R. Simeon said, Be careful to read the Shema and to say the Amidah; and when thou prayest, regard not thy prayer as a fixed mechanical task, but as an appeal for mercy and grace before the All-present, as it is said, For he is gracious and full of mercy, slow to anger, and abounding in lovingkindness, and repenteth him of the evil (Joel II. 13); and be not wicked in thine own esteem. 19. R. Eleazar said, Be watchful in the study of the Torah, and know what answer to give to the unbeliever; know also before whom thou toilest, and who thy Employer is, who will pay thee the reward of thy labour. 20. Rabbi Tarphon said, The day is short, and the work is great, and the labourers are sluggish, and the reward is much, and the Master of the house is urgent. 21. He used also to say, It is not thy duty to complete the work, but neither art thou free to desist from it; if thou hast studied much Torah, much reward will be given thee; and faithful is thy Employer to pay thee the reward of thy labour; and know that the grant of reward unto the righteous will be in the time to come.

"Rabbi Chananya," etc., p. 391.

---

* The highest gifts, if abused, may prove a source of suffering to those whom they are designed to benefit.

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי.

כל ישראל וכו׳.

א עֲקַבְיָא בֶּן־מַהֲלַלְאֵל אוֹמֵר הִסְתַּכֵּל בִּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים וְאֵין אַתָּה
בָא לִידֵי עֲבֵרָה דַּע מֵאַיִן בָּאתָ וּלְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ וְלִפְנֵי
מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. מֵאַיִן בָּאתָ מִטִּפָּה סְרוּחָה, וּלְאָן
אַתָּה הוֹלֵךְ לִמְקוֹם עָפָר רִמָּה וְתוֹלֵעָה, וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן
דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ב רַבִּי
חֲנִינָא סְגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר, הֱוֵה מִתְפַּלֵּל בִּשְׁלוֹמָהּ שֶׁל־מַלְכוּת
שֶׁאִלְמָלֵא מוֹרָאָהּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ חַיִּים בְּלָעוֹ: ג רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־
תְּרַדְיוֹן אוֹמֵר, שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִין וְאֵין בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי תוֹרָה הֲרֵי זֶה
מוֹשַׁב לֵצִים. שֶׁנֶּאֱמַר וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב. אֲבָל שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִין
וְיֵשׁ בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי תוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵינֵיהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר אָז נִדְבְּרוּ
יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו
לְיִרְאֵי יְיָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. אֵין לִי אֶלָּא שְׁנַיִם. מִנַּיִן שֶׁאֲפִילוּ אֶחָד שֶׁיּוֹשֵׁב
וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שָׂכָר. שֶׁנֶּאֱמַר יֵשֵׁב
בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו: ד רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, שְׁלֹשָׁה שֶׁאָכְלוּ עַל
שֻׁלְחָן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דִּבְרֵי תוֹרָה כְּאִלּוּ אָכְלוּ מִזִּבְחֵי מֵתִים.
שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם. אֲבָל שְׁלֹשָׁה
שֶׁאָכְלוּ עַל שֻׁלְחָן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דִּבְרֵי תוֹרָה כְּאִלּוּ אָכְלוּ
מִשֻּׁלְחָנוֹ שֶׁל־מָקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ:
ה רַבִּי חֲנִינָא בֶּן־חֲכִינַאי אוֹמֵר הַנֵּעוֹר בַּלַּיְלָה וְהַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ יְחִידִי

CHAPTER III.

"All Israel", etc. p. 387.

1. Akabya, the son of Mahalalel, said, Reflect upon three things, and thou wilt not come within the power of sin: know whence thou camest, and whither thou art going, and before whom thou wilt in future have to give account and reckoning. Whence thou camest:—from a putrefying drop; whither thou art going:—to a place of dust, worms and maggots; and before whom thou wilt in future have to give account and reckoning:—before the Supreme King of kings, the Holy One, blessed be he. 2. R. Chanina, the Vice-High-Priest, said, Pray for the welfahre of the government' since but for the fear thereof men would swallow each other alive. 3. R. Chananya, the son of Teradyon, said, If two sit together and interchange no words of Torah, they are a meeting of scorners, concernings whom it is said, The godly man sitteth not in the seat of the scorners (Ps. i. I); but if two sit together and interchange worths of Torah, the Divine Presence abides between them; as it is said, Then they that feared the Lord spake one with the other: and the Lord hearkened and heard, and a book of remembrance was written before him, for them that feared the Lord, and that thought upon his name (Mal. III. 16). Now, the Scripture enables me to draw this inference in respect to two persons; whence can it be deduced that if even one person sedulously occupies himself with the Torah, the Holy One, blessed be he, appoints unto him a reward? Because it is said, Though he sit alone, and meditate in stillness, yet he taketh it (the reward) upon him (Lam. III. 27).*) 4. R. Simeon said, If three have eaten at a table and have spoken there no o words of Torah, it is as if they had eaten of sacrifices to dead idols, of whom it is said, For all their tables are full of vomit and filthines; the present is not (in their thoughts) (Isa. XXVIII. 8.) But if three have eaten at a table and have spoken there words of Torah, it is as if they had eaten at the table of the Allpresent, to which the Scriptura may be applied, And he said unto me, This is the table that is before the Lord (Ezek. XII. 22). 5. R. Chanina, the

* Where biblical verses are employed not in a strictly literal sense, it is to be observed that the Rabbis, like other preachers, made use of such passages for homiletical purposes, as illstrations of their meaning rather than as logical foundations for their teaching. [t was felt that additional weight woult attach to any opinion with which some point of contact could be found in the Scriptures,

וּמְפַנֶּה לִבּוֹ לְבַטָּלָה הֲרֵי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ: ו רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן־הַקָּנָה אוֹמֵר. כָּל־הַמְקַבֵּל עָלָיו עוֹל תּוֹרָה מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ וְכָל־הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תּוֹרָה נוֹתְנִים עָלָיו עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ: ז רַבִּי חֲלַפְתָּא בֶּן־דּוֹסָא אִישׁ כְּפַר חֲנַנְיָא אוֹמֵר. עֲשָׂרָה שֶׁיּוֹשְׁבִין וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵינֵיהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ חֲמִשָּׁה. שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ שְׁלֹשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ שְׁנַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ אֶחָד. שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ: ח רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בַּרְתּוֹתָא אוֹמֵר. תֶּן־לוֹ מִשֶּׁלּוֹ שֶׁאַתָּה וְשֶׁלְּךָ שֶׁלּוֹ. וְכֵן בְּדָוִד הוּא אוֹמֵר. כִּי־מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ: ט רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר. הַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וְשׁוֹנֶה וּמַפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ וְאוֹמֵר מַה־נָּאֶה אִילָן זֶה מַה־נָּאֶה נִיר זֶה מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ: י רַבִּי דוֹסְתָּאִי בַּר יַנַּאי מִשּׁוּם רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר. כָּל־הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנָתוֹ מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ. יָכוֹל אֲפִילוּ תָּקְפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ תַּלְמוּד לוֹמַר וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. הָא אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ עַד־שֶׁיֵּשֵׁב וִיסִירֵם מִלִּבּוֹ: יא רַבִּי חֲנִינָא בֶּן־דּוֹסָא אוֹמֵר. כֹּל שֶׁיִּרְאַת חֶטְאוֹ קוֹדֶמֶת לְחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת וְכֹל שֶׁחָכְמָתוֹ

son of Chachinai, said, He who keeps awake at night, and goes on his way alone, while turning his heart to vanity, such a one forfeits his own life. 6. R. Nechunya, son of Hakkanah, said, Whoso receives upon himself the yoke of the Torah, from him the yoke of the kingdom and the yoke of worldly care will be removed; but whoso breaks off from him the yoke of the Torah, upon him will be laid the yoke of the kingdom and the yoke of worldly care. 7. R. Chalafta, the son of Dosa, of the village of Chananya, said, When ten people sit together and occupy themselves with the Torah, the Shechinah abides among them, as it is said, God standeth in the congregation *) of the godly (Psalm LXXXII. 1). And whence can it be shown that the same applies to five? Because it is said, He hath founded his band**) upon the earth (Amos IX. 6). And whence can it be shown that the same applies to three? Because it is said, He judgeth among the judges ***) (Psa. LXXXII. 1). And whence can it be shown that the same applies to two? Because it is said, Then they that feared the Lord spake one with the other; and the Lord hearkened, and heard (Mal. III. 16). And whence can it be shown that the same applies even to one? Because it is said, In every place where I cause my name to be remembered I will come unto thee and I will bless thee (Exod. XX. 24). 8. R. Eleazar, of Bertocha, said, Give unto Him of what is His, seeing that thou and what thou hast are His: this is also found expressed by David, who said, For all things come of Thee, and of Thine own we have given Thee (1 Chron. XXIX. 14). 9. R. Jacob said, He who is walking by the way and studying, and breaks off his study and says, How fine is that tree, how fine is that fallow, him the Scripture regards as if he had forfeited his life. 10. R. Dostai, the son of Jannai, said in the name of R. Meir, Whoso forgets one word of his study, him the Scripture regards as if he had forfeited his life, for it is said, Only take heed to thyself, and keep thy soul diligently, lest thou forget the things which thine eyes have seen (Deut. IV. 9). Now, one might suppose that the same result follows even if a man's study has been too hard for him. To guard against such an inference, it is said (ibid.),

*) Ten are the minimum to form a "congregation" (Edah).
**) Five, the minimum to constitute a "band" (Aguddah).
***) The smallest judicial tribunal was composed of three judges.

קוֹדֶמֶת לְיִרְאַת חֶטְאוֹ אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: יב הוּא הָיָה אוֹמֵר,
כֹּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּים מֵחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת. וְכֹל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה
מִמַּעֲשָׂיו אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: יג הוּא הָיָה אוֹמֵר, כֹּל שֶׁרוּחַ
הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ. וְכֹל שֶׁאֵין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת
נוֹחָה הֵימֶנּוּ אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ: יד רַבִּי דוֹסָא בֶּן־הָרְכִּינַס
אוֹמֵר, שֵׁנָה שֶׁל־שַׁחֲרִית וְיַיִן שֶׁל־צָהֳרַיִם וְשִׂיחַת הַיְלָדִים וִישִׁיבַת
בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת שֶׁל־עַמֵּי הָאָרֶץ מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן־הָעוֹלָם:
טו רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדָעִי אוֹמֵר, הַמְחַלֵּל אֶת־הַקֳּדָשִׁים וְהַמְבַזֶּה אֶת־
הַמּוֹעֲדוֹת וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים וְהַמֵּפֵר בְּרִיתוֹ שֶׁל־אַבְרָהָם
אָבִינוּ וְהַמְגַלֶּה פָנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה אַף־עַל־פִּי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ
תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא: טז רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר,
הֱוֵי קַל לְרֹאשׁ וְנוֹחַ לְתִשְׁחֹרֶת וֶהֱוֵה מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּשִׂמְחָה:
יז רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, שְׂחוֹק וְקַלּוּת רֹאשׁ מַרְגִּילִין אֶת־הָאָדָם
לְעֶרְוָה: מַסֹּרֶת סְיָג לַתּוֹרָה מַעְשְׂרוֹת סְיָג לָעֹשֶׁר נְדָרִים סְיָג לַפְּרִישׁוּת.
סְיָג לַחָכְמָה שְׁתִיקָה: יח הוּא הָיָה אוֹמֵר, חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם.
חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם.
חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אַתֶּם
לַייָ אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה. חִבָּה יְתֵרָה
נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי

And lest they depart from thy mouth all the days of thy life. Thus, a person's guilt is not established until he deliberately and of set purpose removes those lessons from his heart. 11. R. Chanina, the son of Dosa, said, He in whom the fear of sin comes before wisdom, his wisdom shall endure; but he in whom wisdom comes before the fear of sin, his wisdom will not endure. 12. He used to say, He whose works exceed his wisdom, his wisdom shall endure; but he whose wisdom exceeds his works, his wisdom will not endure. 13. He used to say, He in whom the spirit of his fellow-creatures takes delight, in him the Spirit of the All-present takes delight; and he in whom the spirit of his fellow-creatures takes not delight, in him the Spirit of the All-present takes not delight. 14. R. Dosa, the son of Horkinas, said, Morning sleep, and midday wine, and children's talk, and attending the houses of assembly of the ignorant put a man out of the world. 15. R. Eleazar Hammudai said, He who profanes things sacred, and despises the festivals, and puts his fellow-man to shame in public, and makes void the covenant of Abraham our father, and makes the Torah bear a meaning other than the right, such a one, even though knowledge of the Torah and good deeds be his, has no share in the world to come. 16. R. Ishmael said, Be submissive to a superior, affable to a suppliant, and receive all men with cheerfulness. 17. R. Akiba said, Jesting and levity lead a man on to lewdness. The Massorah*) is a fence to the Torah; tithes are a fence to riches; vows are a fence to abstinence; a fence to wisdom is silence. 18. He used to say, Beloved is man, for he was created in the image of God; but it was by a special love that it was made known to him that he was created in the image of God, as it is said, For in the image of God made he man (Gen. IX. 6). Beloved are Israel, for they were called children of the All-present; but it was by a special love that it was made known to them that they were called children of the All-present, as it is said, Ye are children unto the Lord your God (Deut. XIV. 1). Beloved are Israel, for unto them was given the desirable instrument; but it was by a special love that it was made known to them that that desirable instrument was theirs, through which the world was created, as

*) The oral tradition, in accordance with which the text of the Scriptures is determined and interpreted.

לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃ יט הַכֹּל צָפוּי וְהָרְשׁוּת נְתוּנָה וּבְטוּב הָעוֹלָם נִדּוֹן וְהַכֹּל לְפִי רֹב הַמַּעֲשֶׂה׃ כ הוּא הָיָה אוֹמֵר, הַכֹּל נָתוּן בְּעֵרָבוֹן וּמְצוּדָה פְרוּסָה עַל־כָּל־הַחַיִּים. הֶחָנוּת פְּתוּחָה וְהַחֶנְוָנִי מַקִּיף. וְהַפִּנְקָס פָּתוּחַ וְהַיָּד כּוֹתֶבֶת. וְכָל־הָרוֹצֶה לִלְווֹת יָבֹא וְיִלְוֶה. וְהַגַּבָּאִים מַחֲזִירִים תָּדִיר בְּכָל־יוֹם וְנִפְרָעִין מִן־הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשֶׁלֹּא מִדַּעְתּוֹ. וְיֵשׁ לָהֶם עַל מַה־שֶׁיִּסְמֹכוּ. וְהַדִּין דִּין אֱמֶת. וְהַכֹּל מְתֻקָּן לִסְעוּדָה׃ כא רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה. אִם אֵין חָכְמָה אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין חָכְמָה אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין בִּינָה אֵין דָּעַת. אִם אֵין קֶמַח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קֶמַח׃ כב הוּא הָיָה אוֹמֵר, כֹּל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִמַּעֲשָׂיו לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאִילָן שֶׁעֲנָפָיו מְרֻבִּים וְשָׁרָשָׁיו מֻעָטִים וְהָרוּחַ בָּאָה וְעוֹקַרְתּוֹ וְהוֹפַכְתּוֹ עַל־פָּנָיו. שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא תֵשֵׁב. אֲבָל כֹּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּין מֵחָכְמָתוֹ לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאִילָן שֶׁעֲנָפָיו מוּעָטִין וְשָׁרָשָׁיו מְרֻבִּין שֶׁאֲפִילוּ כָּל־הָרוּחוֹת שֶׁבָּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מְזִיזִים אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־מַיִם וְעַל־יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃ כג רַבִּי אֶלְעָזָר (בֶּן־) חִסְמָא אוֹמֵר, קִנִּין וּפִתְחֵי נִדָּה הֵן הֵן גּוּפֵי הֲלָכוֹת. תְּקוּפוֹת וְגִמַטְרִיָּאוֹת פַּרְפְּרָאוֹת לַחָכְמָה׃ רבי חנניא וכו׳.

it is said, For I give you good doctrine; forsake ye not my Law (Prov. IV. 2). 19. Everything is foreseen, yet freedom of choice is given; and the world is judged by grace, yet all is according to the amount of the work. 20. He used to say, Every thing is given on pledge, and a net is spread for all the living: the shop is open; and the dealer gives credit; and the ledger lies open; and the hand writes; and whosoever wishes to borrow may come and borrow; but the collectors regularly make their daily round, and exact payment from man whether he be content or not; and they have that whereon they can rely in their demand; and the judgment is a judgment of truth; and everything is prepared for the feast. 21. R. Eleazar, the son of Azaryah, said, Where there is no Torah, there are no manners; where there are no manners, there is no Torah: where there is no wisdom, there is no fear of God; where there is no fear of God; there is no wisdom: where there is no knowledge, there is no understanding; where there is no unterstanding, there is no knowledge: where there is no meal there is no Torah; where there is no Torah, there is no meal. 22. He used to say, He whose wisdom exceeds his works, to what is he like? To a tree whose branches are many, but whose roots are few; and the wind comes and plucks it up and overturs it upon its face, as it is said, And he shall be like a lonely juniper tree in the desert, and shall not see when good cometh; but shall inhabit the parched places in the wilderness, a salt land and not inhabited (Jeremiah XVII. 6). But he whose works exceed his wisdom, to what is he like? To a tree whose branches are few, but whose roots are many, so that even if all the winds in the world come and blow upon it, it cannot be stirred from its place, as it is said, And he shall be as a tree planted by the wathers; and that spreadeth out its roots by the river, and shall not perceive when heat cometh, but his leaf shall be green; and shall not be troubled in the year of drought, neither shall cease from yielding fruit (Jeremiah XVII. 8). 23. R. Eleazar Chisma said, The laws concerning the sacrifices of birds and the purification of women are ordinances of moment; astronomy and geometry are the after-courses of wisdom.

"Rabbi Chananya", etc. p. 391.

פרק רביעי

כל ישראל וכו׳.

א בֶּן־זוֹמָא אוֹמֵר, אֵיזֶהוּ חָכָם, הַלּוֹמֵד מִכָּל־אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר מִכָּל
מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי (כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִּי): אֵיזֶהוּ גִבּוֹר, הַכּוֹבֵשׁ אֶת
יִצְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִי
אֵיזֶהוּ עָשִׁיר, הַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶ
וְטוֹב לָךְ. אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם הַבָּא: אֵיזֶהוּ מְכֻבָּ
הַמְכַבֵּד אֶת־הַבְּרִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבֹזַי יֵקָלּוּ: ב בֶּן־עַזַּ
אוֹמֵר. הֱוֵה רָץ לְמִצְוָה קַלָּה כְּבַחֲמוּרָה. וּבוֹרֵחַ מִן־הָעֲבֵרָה. שֶׁמִּצְוָה גּוֹרֶ
מִצְוָה וַעֲבֵרָה גוֹרֶרֶת עֲבֵרָה. שֶׁשְּׂכַר מִצְוָה מִצְוָה. וּשְׂכַר עֲבֵרָה עֲבֵרָ
ג הוּא הָיָה אוֹמֵר, אַל־תְּהִי בָז לְכָל־אָדָם, וְאַל־תְּהִי מַפְלִיג לְכָ
דָּבָר. שֶׁאֵין לְךָ אָדָם שֶׁאֵין לוֹ שָׁעָה. וְאֵין לְךָ דָבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹ
ד רַבִּי לְוִיטַס אִישׁ יַבְנֶה אוֹמֵר, מְאֹד מְאֹד הֱוֵה שְׁפַל רוּחַ. שֶׁתִּקְ
אֱנוֹשׁ רִמָּה: ה רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן־בְּרוֹקָה אוֹמֵר, כָּל־הַמְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַ
בַּסֵּתֶר. נִפְרָעִים מִמֶּנּוּ בַּגָּלוּי אֶחָד בְּשׁוֹגֵג וְאֶחָד בְּמֵזִיד בְּחִלּוּל הַשֵּׁ
ו רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בַּר רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר. הַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לְלַמֵּד. מַסְפִּיקִים בְּיָ
לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. וְהַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לַעֲשׂוֹת מַסְפִּיקִים בְּיָדוֹ לִלְמ
וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת: ז רַבִּי צָדוֹק אוֹמֵר, אַל־תִּפְרוֹשׁ מִן
הַצִּבּוּר. וְאַל־תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִין, וְאַל־תַּעֲשֶׂהָ עֲטָ
לְהִתְגַּדֶּל־בָּהּ וְלֹא קַרְדֹּם לַחְפָּר־בָּהּ. וְכַךְ הָיָה הִלֵּל אוֹמֵר. וּדְאִשְׁתַּמַּ
בְּתָגָא חֲלָף. הָא לָמַדְתָּ כָּל־הַנֶּהֱנֶה מִדִּבְרֵי תוֹרָה נוֹטֵל חַיָּיו מִ

CHAPTER IV.

"All Israel", etc. p. 390.

1. Ben Zoma said, Who is wise? He who learns from a men, as it is said, From all my teachers I have gotten unde standing (Psalm CXIX. 99). Who is mighty? He who subdu his passions, as it is said, He that is slow to anger is bett than the mighty, and he that ruleth over his spirit than he th taketh a city (Prov. XVI. 32). Who is rich? He who rejoic in his portion, as it is said, When thou eatest the labour thine hands, happy art thou, and it shall be well with th (Psalm CXXVIII. 2); happy art thou in this world, and it shall l well with thee in the world to come. Who is honoured? F who honours others, as it is said, For them that honour n I will honour, and they that despise me shall be held in co tempt (1 Sam. II. 30). 2. Ben Azzai said, Run to do even slight precept, and flee from transgression; for precept draw precept in its train, and transgression, transgression; for th recompense of a precept is a precept, and the recompense of transgression, a transgression. 3. He used to say, Despise n any man, and carp not at any thing; for there is not a ma that has not his hour, and there is not a thing that has not i place. 4. R. Levitas, of Jabneh, said, Be exceedingly lowly spirit, since the hope of man is but the worm. 5. R. Jochana the son of Berokah, said, Whosoever profanes the Name Heaven in secret will suffer the penalty for it in public; ar this, whether the Heavenly Name be profaned in ignorance in wilfulness. 6. R. Ishmael, his son, said, He who learns order to teach, to him the means will be vouchsafed both learn and to teach; but he who learns in order to practise, him the means will be vouchsafed to learn and to teach, observe and to practise. 7. R. Zadok said, Separate not thyse from the congregation; (in the judge's office) act not the cou sel's part; make not of the Torah a crown wherewith to a grandise thyself, nor a spade wherewith to dig. So also us Hillel to say, He who makes a worldly use of the crown of th Torah shall waste away. Hence thou mayest infer, that whosoev derives a profit for himself from the words of the Torah

הָעוֹלָם: ח רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, כָּל־הַמְכַבֵּד אֶת־הַתּוֹרָה גּוּפוֹ מְכֻבָּד עַ
הַבְּרִיּוֹת. וְכָל־הַמְחַלֵּל אֶת־הַתּוֹרָה גּוּפוֹ מְחֻלָּל עַל־הַבְּרִיּוֹת: ט רַ
יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ אוֹמֵר, הַחוֹשֵׂךְ עַצְמוֹ מִן־הַדִּין, פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה וְגָ
וּשְׁבוּעַת שָׁוְא. וְהַגַּס לִבּוֹ בְּהוֹרָאָה שׁוֹטֶה רָשָׁע וְגַס רוּחַ: י הוּ
הָיָה אוֹמֵר, אַל־תְּהִי דָן יְחִידִי, שֶׁאֵין דָּן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד, וְאַל
תֹּאמַר קַבְּלוּ דַעְתִּי, שֶׁהֵן רַשָּׁאִין וְלֹא אָתָּה: יא רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵ
כָּל־הַמְקַיֵּם אֶת־הַתּוֹרָה מֵעֹנִי סוֹפוֹ לְקַיְּמָהּ מֵעֹשֶׁר. וְכָל־הַמְבַטֵּל אֶ
הַתּוֹרָה מֵעֹשֶׁר, סוֹפוֹ לְבַטְּלָהּ מֵעֹנִי: יב רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, הֱוֵה מְמַ
בְּעֵסֶק וַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, וֶהֱוֵה שְׁפַל־רוּחַ בִּפְנֵי כָל־אָדָם. וְאִם־בָּטַ
מִן־הַתּוֹרָה יֶשׁ־לְךָ בְּטֵלִים הַרְבֵּה כְּנֶגְדְּךָ. וְאִם־עָמַלְתָּ בַתּוֹרָה יֶשׁ־
שָׂכָר הַרְבֵּה לִתֶּן־לָךְ: יג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־יַעֲקֹב אוֹמֵר, הָעוֹשֶׂ
מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לּוֹ פְּרַקְלִיט אֶחָד וְהָעוֹבֵר עֲבֵרָה אַחַת קוֹנֶה
קַטֵּגוֹר אֶחָד. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כִּתְרִים בִּפְנֵי הַפֻּרְעָנוּת:
יד רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר, כָּל כְּנֵסִיָּה שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹ
לְהִתְקַיֵּם. וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם: טו רַבִּי אֶלְעָ
בֶּן שַׁמּוּעַ אוֹמֵר, יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ. וּכְבוֹד חֲבֵ
כְּמוֹרָא רַבָּךְ. וּמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שָׁמָיִם: טז רַבִּי יְהוּדָא אוֹמֵר, הֱ
זָהִיר בְּתַלְמוּד שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זָדוֹן: יז רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵ
שְׁלֹשָׁה כְתָרִים הֵן, כֶּתֶר תּוֹרָה וְכֶתֶר כְּהֻנָּה וְכֶתֶר מַלְכוּת. וְכֶתֶר
טוֹב עוֹלֶה עַל גַּבֵּיהֶן: יח רַבִּי נְהוֹרָאִי אוֹמֵר, הֱוֵה גוֹלֶה לִמְקוֹם תּוֹ

helping on his own destruction. 8. R. José said, Whoso hono
the Torah will himself be honoured by mankind, but wh
dishonours the Torah will himself be dishonoured by manki
9. R. Ishmael, his son, said, He who shuns the judicial of
rids himself of hatred, robbery and vain swearing; but he w
presumptuously lays down decisions is foolish, wicked and
an arrogant spirit. 10. He used to say, Judge not alone,
none may judge alone save One; neither say (to thy judi
colleagues), Accept my view, for the choice is theirs (to conc
and it is not for thee (to compel concurrence). 11. R. Jonat
said, Whoso fulfils the Torah in the midst of poverty shal
the end fulfil it in the midst of wealth; and whoso neglects
Torah in the midst of wealth shall in the end neglect it in
midst of poverty. 12. R. Meir said, Lessen thy toil for worl
goods, and be busy in the Torah; be humble of spirit bef
all men; if thou neglectest the Torah, many causes for negl
ing it will present themselves to thee, but if thou labou
in the Torah, He has abundant recompense to give th
13. R. Eliezer, the son of Jacob, said, He who does one prec
has gotten himself one advocate; and he who commits
transgression has gotten himself one accuser. Repentance
good deeds are as a shield against punishment. 14. R. Joc
nan, the sandal maker, said, Every assembly which is in
Name of Heaven will in the end be established, but that wh
is not in the Name of Heaven will not in the end be establish
15. R. Eleazar, the son of Shammua, said, Let the honou
thy disciple be as dear to thee as thine own, and the hon
of thine associate be like the fear of thy master, and the
of thy master like the fear of Heaven. 16. R. Judah said,
cautious in study, for an error in study may amount to
sumptuous sin. 17. R. Simeon said, There are three crow
the crown of Torah, the crown of priesthood, and the cr
of kingdom; but the crown of a good name excels them
18. R. Nehorai said, Wander forth to a home of the To

וְאַל־תֹּאמַר שֶׁהִיא תָבוֹא אַחֲרֶיךָ שֶׁחֲבֵרֶיךָ יְקַיְּמוּהָ בְיָדֶךָ. וְאֶל־בִּינָתְ
אַל־תִּשָּׁעֵן: יט רַבִּי יַנַּאי אוֹמֵר אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא מִשַּׁלְוַת הָרְשָׁעִים. וְ
לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים: כ רַבִּי מַתְיָא בֶּן־חָרָשׁ אוֹמֵר. הֱוֵי מַקְדִּ
בִּשְׁלוֹם כָּל־אָדָם. וֶהֱוֵה זָנָב לָאֲרָיוֹת וְאַל־תְּהִי רֹאשׁ לַשְּׁעָלִי
כא רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר. הָעוֹלָם הַזֶּה דּוֹמֶה לִפְרוֹזְדוֹר בִּפְנֵי הָעוֹלָ
הַבָּא. הַתְקֵן עַצְמְךָ בִפְרוֹזְדוֹר כְּדֵי שֶׁתִּכָּנֵס לִטְרַקְלִין: כב הוּא הָיָ
אוֹמֵר. יָפָה שָׁעָה אַחַת בִּתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בָּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּ
חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְיָפָה שָׁעָה אַחַת שֶׁל־קֹרַת רוּחַ בָּעוֹלָם הַבָּא מִכָּ
חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה: כג רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־אֶלְעָזָר אוֹמֵר. אַל־תְּרַצֶּה אֶ
חֲבֵרְךָ בִּשְׁעַת כַּעְסוֹ. וְאַל־תְּנַחֲמֶנּוּ בְּשָׁעָה שֶׁמֵּתוֹ מֻטָּל לְפָנָיו. וְאַ
תִּשְׁאַל לוֹ בִּשְׁעַת נִדְרוֹ וְאַל־תִּשְׁתַּדֵּל לִרְאוֹתוֹ בִּשְׁעַת קַלְקָלָ
כד שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר. בִּנְפֹל אוֹיִבְךָ אַל־תִּשְׂמָח וּבִכָּשְׁלוֹ אַל־
לִבֶּךָ. פֶּן־יִרְאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו וְהֵשִׁיב מֵעָלָיו אַפּוֹ: כה אֱלִישָׁע
אֲבוּיָה אוֹמֵר. הַלּוֹמֵד יֶלֶד לְמָה הוּא דוֹמֶה לִדְיוֹ כְתוּבָה עַל־
חָדָשׁ. וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לְמָה הוּא דוֹמֶה לִדְיוֹ כְתוּבָה עַל־נְיָר מָח
כו רַבִּי יוֹסֵי בַּר יְהוּדָה אִישׁ כְּפַר הַבַּבְלִי אוֹמֵר. הַלּוֹמֵד מִן־הַקְּטַנִּ
לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאוֹכֵל עֲנָבִים קֵהוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן מִגִּתּוֹ. וְהַלּ
מִן־הַזְּקֵנִים לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוּלוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן יָ
כז רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר. אַל־תִּסְתַּכֵּל בְּקַנְקַן אֶלָּא בְמַה שֶׁיֶּשׁ־בּוֹ.
קַנְקַן חָדָשׁ מָלֵא יָשָׁן וְיָשָׁן שֶׁאֲפִילּוּ חָדָשׁ אֵין בּוֹ: כח רַבִּי אֶלְ

and say not that the Torah will come after thee; for the thy associates will establish thee in the possession of it; ar lean not upon thine own understanding. 19. R. Jannai said, is not in our power to explain either the prosperity of the wick or the afflictions of the righteous. 20. R. Mattithyah, the so of Cheresh, said, Be beforehand, in the salutation of peace all men; and be rather a tail to lions than a head to foxe 21. R. Jacob said, This world is like a vestibule before the wor to come; prepare thyself in the vestibule, that thou mayest ent into the hall. 22. He used to say, Better is one hour of r pentance and good deeds in this world than the whole life the world to come; and better is one hour of blissfulness spirit in the world to come than the whole life of this worl 23. R. Simeon, the son of Eleazar, said, Do not appease t fellow in the hour of his anger, and comfort him not in t hour when his dead lies before him, and question him not the hour of his vow, and strive not to see him in the hour his disgrace. 24. Samuel the younger used to quote, Rejoi not when thine enemy falleth, and let not thine heart be gl when he stumbleth: lest the Lord see it and it displease hi and he turn away his wrath from him (Prov. XXIV. 17, 1 25. Elisha, the son of Abuyah, said, If one learns as a chi what is it like? Like ink written on clean paper. If one lea as an old man, what is it like? Like ink written on blott paper. 26. R. José, the son of Judah, of Chephar Babli, sa He who learns from the young, to what is he like? To o who eats unripe grapes, and drinks wine from his vat. A he who learns from the old, tho what is he like? To one w eats ripe grapes, and drinks old wine. 27. R. Meir said, Lo not at the flask, but at what it contains: there may be a n flask full of old wine, and an old flask that has not even n wi=e in it. 28. R. Eleazar Hakkappar said, Envy, cupidity a

הַקַּפָּר אוֹמֵר, הַקִּנְאָה וְהַתַּאֲוָה וְהַכָּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִ
הָעוֹלָם: כט הוּא הָיָה אוֹמֵר, הַיִּלּוֹדִים לָמוּת. וְהַמֵּתִים לְהֵחָיוֹת. וְהַחַיִּ
לְדוֹן. לֵידַע. וּלְהוֹדִיעַ. וּלְהִוָּדַע. שֶׁהוּא אֵל. הוּא הַיּוֹצֵר. הוּא הַבּוֹרֵא
הוּא הַמֵּבִין. הוּא הַדַּיָּן. הוּא הָעֵד. הוּא בַּעַל דִּין. הוּא עָתִיד לָדוּ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עַוְלָה. וְלֹא שִׁכְחָה. וְלֹא מַשּׂוֹא פָּנִים. וְ
מִקַּח שֹׁחַד שֶׁהַכֹּל שֶׁלּוֹ. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֶשְׁבּוֹן. וְאַל־יַבְטִיחֲ
יִצְרְךָ שֶׁהַשְּׁאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ. שֶׁעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹצָר. וְעַל כָּרְ
אַתָּה נוֹלָד. וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה חַי. וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה מֵת. וְעַל כָּרְ
אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹ
בָּרוּךְ הוּא: רבי חנניא וכו'.

פרק חמישי.

כל ישראל וכו'.

א בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמַה תַּלְמוּד לוֹמַר. וַהֲלֹא בְּמַאֲ
אֶחָד יָכוֹל לְהִבָּרְאוֹת אֶלָּא לְהִפָּרַע מִן־הָרְשָׁעִים שֶׁמְּאַבְּדִ
אֶת־הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת. וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לַצַּדִּיקִי
שֶׁמְּקַיְּמִים אֶת־הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת: ב עֲשָׂרָה דוֹר
מֵאָדָם וְעַד נֹחַ לְהוֹדִיעַ כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו. שֶׁכָּל־הַדּוֹרוֹת ה
מַכְעִיסִין לְפָנָיו עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַמַּבּוּל: ג עֲשָׂרָה דוֹר
מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם לְהוֹדִיעַ כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו שֶׁכָּל־הַדּוֹרוֹ
הָיוּ מַכְעִיסִין לְפָנָיו עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אָבִינוּ וְקִבֵּל שְׂכַר כֻּלָּ

ambition take a man from the world. 29. He used to say, They that are born are destined to die; and the dead to be brought to life again; and the living to be judged, to know, and to be made conscious that he is God, he the Maker, he the Creator, he the Discerner, he the Judge, he the Witness, he the Complainant; he it is that will in future judge, blessed be he, with whom there is no unrighteousness, nor forgetfulness, nor respect of persons, nor taking of bribes: know also that everything is according to the reckoning: and let not thy imagination give thee hope that the grave will be a place of refuge for thee; for perforce thou wast formed, and perforce thou wast born, and thou livest perforce, and perforce thou wilt die, and perforce thou wilt in the future have to give account and reckoning before the Supreme King of kings, the Holy One, blessed be he.

"R. Chananya", etc., p. 391.

CHAPTER V.

"All Israel", etc., p. 390.

1. With ten Sayings*) the world was created. What does this teach us? Could it not have been created with one Saying? It is to make known the punishment that will befall the wicked who destroy the world that was created with ten Sayings, as well as the goodly reward that will be bestowed upon the just who preserve the world that was created with ten Sayings. 2. There were ten generations from Adam to Noah, to make known how long-suffering God is, seeing that all those generations continued provoking him, until he brought upon them the waters of the flood. 3. There were ten generations from Noah to Abraham, to make known how long-suffering God is, seeing that all those generations continued provoking him, until Abraham our Father came, and received the reward they should all have earned. 4. With ten trials our father Abraham was tried, and he stood firm in them all, to make known how great was the love of our father Abraham. 5. Ten miracles were wrought for our fathers in Egypt, and ten at the Sea. 6. Ten

*) In Genesis I. the sentence, "And God said", occurs nine times. Verse 1, "In the beginning God created heaven and earth", is taken as another "Saying", in accordance with Psalm XXXIII. 6, "By the word of the Lord were the heavens made."

ד עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִתְנַסָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ וְעָמַד בְּכֻלָּם. לְהוֹדִיעַ כַּמָּה
חִבָּתוֹ שֶׁל־אַבְרָהָם אָבִינוּ: ה עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם: ו עֶשֶׂר מַכּוֹת הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִיִּים
בְּמִצְרַיִם וְעֶשֶׂר עַל־הַיָּם: ז עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִסּוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת־הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:
ח עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה
מֵרֵיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא הִסְרִיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא נִרְאָה
זְבוּב בְּבֵית הַמִּטְבְּחַיִם, וְלֹא אִירַע קֶרִי לְכֹהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, וְלֹא
כִבּוּ הַגְּשָׁמִים אֵשׁ שֶׁל־עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה, וְלֹא נִצְּחָה הָרוּחַ אֶת־עַמּוּד
הֶעָשָׁן, וְלֹא נִמְצָא פְסוּל בָּעֹמֶר וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים, עוֹמְדִים
צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רְוָחִים, וְלֹא הִזִּיק נָחָשׁ וְעַקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם
מֵעוֹלָם, וְלֹא אָמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאָלִין בִּירוּשָׁלָיִם:
ט עֲשָׂרָה דְבָרִים נִבְרְאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת. וְאֵלּוּ הֵן. פִּי
הָאָרֶץ, פִּי הַבְּאֵר. פִּי הָאָתוֹן. הַקֶּשֶׁת. וְהַמָּן. וְהַמַּטֶּה. וְהַשָּׁמִיר. הַכְּתָב.
וְהַמִּכְתָּב. וְהַלֻּחוֹת. וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַמַּזִּיקִין. וּקְבוּרָתוֹ שֶׁל־מֹשֶׁה.
וְאֵילוֹ שֶׁל־אַבְרָהָם אָבִינוּ. וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף צְבַת בִּצְבַת עֲשׂוּיָה:
י שִׁבְעָה דְבָרִים בְּגֹלֶם וְשִׁבְעָה בְּחָכָם. חָכָם אֵינוֹ מְדַבֵּר לִפְנֵי מִי
שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה וּבְמִנְיָן. וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דִּבְרֵי חֲבֵרוֹ. וְאֵינוֹ
נִבְהָל לְהָשִׁיב. שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן וּמֵשִׁיב כַּהֲלָכָה. וְאוֹמֵר עַל־רִאשׁוֹן
רִאשׁוֹן וְעַל־אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן. וְעַל מַה־שֶּׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי. וּמוֹדֶה

plagues did the Holy One, blessed be he, bring upon the Egyptians in Egypt, and ten at the Sea. 7. With ten temptations did our fathers tempt the Holy One, blessed be he, in the wilderness, as it is said, And they have tempted me these ten times, and have not hearkened to my voice (Numb. XIV. 22). 8. Ten miracles were wrought for our fathers in the Temple: no woman miscarried from the scent of the holy flesh; the holy flesh never became putrid; no fly was seen in the slaughter house; no unclean accident ever befell the high priest on the Day of Atonement; the rain never quenched the fire of the wood-pile on the altar; neither did the wind overcome the column of smoke that arose therefrom; nor was there ever found any disqualifying defect in the omer (of new barley, offered on the second day of Passover), or in the two loaves (the first fruits of the wheat-harvest, offered on Pentecost), or in the shewbread; though the people stood closely pressed together, they found ample space to prostrate themselves; never did serpent or scorpion injure any one in Jerusalem; nor did any man ever say to his fellow, The place is too strait for me to lodge over night in Jerusalem. 9. Ten things were created on the eve of Sabbath in the twilight:*) the mouth of the earth (Numb. XVI. 32); the mouth of the well (Ibid. XXI. 16); the mouth of the ass (Ibid. XXII. 28); the rainbow; the manna; the rod (Exod. IV. 17); the Shamir;**) the shape of the written characters; the writing and the tables of stone: some say, the destroying spirits also and the sepulchre of Moses, and the ram of Abraham our father; and others say, tongs also made with tongs.***) 10. There are seven marks of an uncultured, and seven of a wise man. The wise man does not speak before him who is greater than he in wisdom; and does not break in upon the speech of his fellow; he is not hasty to answer; he questions according to the subject matter, and answers to the point; he speaks upon the first thing first, and upon the last last; regarding that which he has not

---

*) All phenomena that seemed to partake at once of the natural and the supernatural, were conceived as having had their origin in the interval between the close of the work of creation and the commencement of the Sabbath.

**) A worm, spoken of in the legendary history of Solomon (See Gittin 68a, Sotah, 48b). It is said to have had the power of splitting the hardest stone upon which it was placed, and was therefore used by Solomon in building the Temple, in the construction of which no iron tool was to be employed.

***) A type of the various means and instruments which, tending in their descent and distribution to the benefit of mankind, have their origin with God.

עַל־הָאֱמֶת, וְחִלּוּפֵיהֶם בְּגֹלֶם: יא שִׁבְעָה מִינֵי פֻרְעָנֻיּוֹת בָּאִין לְעוֹלָם עַל־שִׁבְעָה גוּפֵי עֲבֵרָה: מִקְצָתָן מְעַשְּׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מְעַשְּׂרִין רָעָב שֶׁל־בַּצֹּרֶת בָּא מִקְצָתָן רְעֵבִים וּמִקְצָתָן שְׂבֵעִים: גָּמְרוּ שֶׁלֹּא לְעַשֵּׂר רָעָב שֶׁל־מְהוּמָה וְשֶׁל־בַּצֹּרֶת בָּא: וְשֶׁלֹּא לִטּוֹל אֶת־הַחַלָּה רָעָב שֶׁל־כְּלָיָה בָּא: דֶּבֶר בָּא לְעוֹלָם עַל־מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פֵּרוֹת שְׁבִיעִית: חֶרֶב בָּאָה לְעוֹלָם עַל־עִנּוּי הַדִּין וְעַל־עִוּוּת הַדִּין, וְעַל־הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה: חַיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל־שְׁבוּעַת שָׁוְא וְעַל־חִלּוּל הַשֵּׁם: גָּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל־עֲבוֹדַת אֱלִילִים וְעַל־גִּלּוּי עֲרָיוֹת וְעַל־שְׁפִיכוּת דָּמִים וְעַל־שְׁמִטַּת הָאָרֶץ: יב בְּאַרְבָּעָה פְרָקִים הַדֶּבֶר מִתְרַבֶּה, בָּרְבִיעִית וּבַשְּׁבִיעִית, וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, וּבְמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה בָּרְבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשְּׁלִישִׁית, בַּשְּׁבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשִּׁשִּׁית, בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פֵּרוֹת שְׁבִיעִית, בְּמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גֵזֶל מַתְּנוֹת עֲנִיִּים: יג אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם הָאוֹמֵר שֶׁלִּי שֶׁלִּי וְשֶׁלְּךָ שֶׁלָּךְ זוֹ מִדָּה בֵינוֹנִית, וְיֵשׁ אוֹמְרִים זוֹ מִדַּת סְדוֹם, שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלְּךָ שֶׁלִּי עַם הָאָרֶץ, שֶׁלִּי (שֶׁלָּךְ) וְשֶׁלְּךָ שֶׁלָּךְ חָסִיד, שֶׁלְּךָ (שֶׁלִּי) וְשֶׁלִּי שֶׁלִּי רָשָׁע: יד אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדֵעוֹת, נוֹחַ לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ, קָשֶׁה לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ, קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת חָסִיד, נוֹחַ לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת רָשָׁע: טו אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים, מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וּמָהִיר

understood he says, I do not understand it, and he acknowledges the truth. The reverse of all this is to be found in an uncultured man. 11. Seven kinds of punishment come into the world for seven important transgressions. If some give their tithes and others do not, a dearth ensues from drought, and some suffer hunger while others are full. If they all determine to give no tithes, a dearth ensues from tumult and drought. If they further resolve not to give the dough-cake (Numb. XV. 20), an exterminating dearth ensues. Pestilence comes into the world to fulfil those death penalties threatened in the Torah, the execution of which, however, is not within the function of a human tribunal, and for the violation of the law regarding the fruits of the seventh year (Levit. XXV. 1—7). The sword comes into the world for the delay of justice, and for the perversion of justice, and on account of the offence of those who interpret the Torah not according to its true sense. Noxious beasts come into the world for vain swearing, and for the profanation of the Divine Name. Captivity comes into the world on account of idolatry, immorality, bloodshed, and the neglect of the year of rest for the soil. 12. At four periods pestilence grows apace: in the fourth year, in the seventh, at the conclusion of the seventh year, and at the conclusion of the Feast of Tabernacles in each year: in the fourth year, for default of giving the tithe to the poor in the third year (Deut. XIV. 28, 29); in the sevent year, for default of giving the tithe to the poor in the sixth year: at the conclusion of the seventh year, for the violation of the law regarding the fruits of the seventh year, and at the conclusion of the Feast of Tabernacles in each year, for robbing the poor of the grants legally assigned to them.*) 13. There are four characters among men: he who says, What is mine s mine and what is thine is thine, his is a neutral character:—some say, this is a character like that of Sodom: he who says, What is mine is thine and what is thine is mine, is a boor; he who says, What is mine is thine and what is thine is thine, is a saint; he who says, What is thine is mine and what is mine is mine, is a wicked man. 14. There are four kinds of tempers: he whom it is easy to provoke and easy to pacify, his loss disappears in his gain; he whom it is hard to provoke and hard to pacify, his gain disappears in his loss; he whom it is

*) The gleanings, the forgotten sheaves, and the corners of the field. See Levit. XIX. 9; Deut. XXIV. 19.

לְאַבֵּד יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ. קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד יָצָא הֶפְסֵדוֹ
בִּשְׂכָרוֹ. מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד זוֹ חֵלֶק טוֹב. קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ
וּמָהִיר לְאַבֵּד זוֹ חֵלֶק רָע: טז אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתְנֵי צְדָקָה. הָרוֹצֶה
שֶׁיִּתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁל־אֲחֵרִים. יִתְּנוּ אֲחֵרִים וְהוּא
לֹא יִתֵּן עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁלּוֹ. יִתֵּן וְיִתְּנוּ אֲחֵרִים חָסִיד. לֹא יִתֵּן וְלֹא
יִתְּנוּ אֲחֵרִים רָשָׁע: יז אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי בֵית הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ
וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שְׂכַר הֲלִיכָה בְּיָדוֹ. עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ שְׂכַר מַעֲשֶׂה
בְּיָדוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה חָסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע: יח אַרְבַּע
מִדּוֹת בַּיּוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים. סְפוֹג וּמַשְׁפֵּךְ מְשַׁמֶּרֶת וְנָפָה: סְפוֹג
שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת־הַכֹּל. וּמַשְׁפֵּךְ שֶׁמַּכְנִיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְזוֹ. מְשַׁמֶּרֶת
שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת־הַיַּיִן וְקוֹלֶטֶת אֶת־הַשְּׁמָרִים. וְנָפָה שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת
הַקֶּמַח וְקוֹלֶטֶת אֶת־הַסֹּלֶת: יט כָּל־אַהֲבָה שֶׁהִיא־תְלוּיָה בְדָבָר בָּטֵל
דָּבָר בְּטֵלָה אַהֲבָה. וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה בְּדָבָר. אֵינָהּ בְּטֵלָה לְעוֹלָם
אֵיזוֹ הִיא אַהֲבָה שֶׁהִיא־תְלוּיָה בְּדָבָר זוֹ אַהֲבַת אַמְנוֹן וְתָמָר. וְשֶׁאֵינָהּ
תְּלוּיָה בְּדָבָר זוֹ אַהֲבַת דָּוִד וִיהוֹנָתָן: כ כָּל־מַחֲלֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם
שָׁמַיִם סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם. וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם
אֵיזוֹ הִיא מַחֲלֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם. זוֹ מַחֲלֹקֶת הִלֵּל וְשַׁמַּאי. וְשֶׁאֵינָהּ
לְשֵׁם שָׁמַיִם. זוֹ מַחֲלֹקֶת קֹרַח וְכָל־עֲדָתוֹ: כא כָּל־הַמְזַכֶּה אֶת־הָרַבִּים
אֵין חֵטְא בָּא עַל־יָדוֹ. וְכָל־הַמַּחֲטִיא אֶת־הָרַבִּים אֵין מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ
לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. מֹשֶׁה זָכָה וְזִכָּה אֶת־הָרַבִּים. זְכוּת הָרַבִּים תָּלוּ

hard to provoke and easy to pacify is a saint; he whom it is easy to provoke and hard to pacify is a wicked man. 15. There are four qualities in disciples: he who quickly understands and quickly forgets, his gain disappears in his loss; he who understands with difficulty and forgets with difficulty, his loss disappears in his gain; he who understands quickly and forgets with difficulty, his is a good portion; he who understands with difficulty and forgets quickly, his is an evil portion. 16. As to almsgiving there are four dispositions: he who desires to give, but that others should not give, his eye is evil towards what appertains to others (since almsgiving brings blessing to the giver); he who desires that others should give, but will not give himself, his eye is evil against what is his own; he who gives and wishes others to give is a saint; he who will not give and does not wish others to give is a wicked man. 17. There are four characters suggested by those who attend the house of study: he who goes and does not practise secures the reward for going; he who practises but does not go secures the reward for practising; he who goes and practises is a saint; he who neither goes nor practises is a wicked man. 18. There are four qualities among those that sit before the wise: they are like a sponge, a funnel, a strainer, or a sieve: a sponge, which sucks up everything; a funnel, which lets in at one end and out at the other; a strainer, which lets the wine pass out and retains the lees; a sieve, which lets out the bran and retains the fine flour. 19. Whenever love depends upon some material cause, with the passing away of that cause, the love too passes away; but if it be not dependent upon such a cause, it will not pass away for ever. Which love was that which depended upon a material cause? Such was the love of Amnon and Tamar. And that which depended upon no such cause? Such was the lowe of David and Jonathan. 20. Every controversy that is in the Name of Heaven shall in the end lead to a permanent result, but every controversy that is not in the Name of Heaven shall not lead to a permanent result. Which controversy was that which was in the Name of Heaven? Such was the controversy of Hillel and Shammai. And that which was not in the Name of Heaven? Such was the controversy of Korah and all his company. 21. Whosoever causes the multitude to be righteous, through him no sin shall be brought about; but he who causes the multitude to sin shall not have the means to repent (the sins of others

בּוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר צִדְקַת יְיָ עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל, יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
חָטָא וְהֶחֱטִיא אֶת־הָרַבִּים חֵטְא הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר עַל־חַטֹּאות
יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: כב כָּל־מִי שֶׁיֵּשׁ־בּוֹ
שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הַלָּלוּ. הוּא מִתַּלְמִידָיו שֶׁל־אַבְרָהָם אָבִינוּ. וּשְׁלֹשָׁה
דְבָרִים אֲחֵרִים. הוּא מִתַּלְמִידָיו שֶׁל־בִּלְעָם הָרָשָׁע. עַיִן טוֹבָה וְרוּחַ
נְמוּכָה וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה מִתַּלְמִידָיו שֶׁל־אַבְרָהָם אָבִינוּ. עַיִן רָעָה וְרוּחַ
גְּבוֹהָה וְנֶפֶשׁ רְחָבָה מִתַּלְמִידָיו שֶׁל־בִּלְעָם הָרָשָׁע. מַה בֵּין תַּלְמִידָיו
שֶׁל־אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידָיו שֶׁל־בִּלְעָם הָרָשָׁע. תַּלְמִידָיו שֶׁל־
אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹכְלִים בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר
לְהַנְחִיל אֹהֲבַי ׀ יֵשׁ וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא. תַּלְמִידָיו שֶׁל־בִּלְעָם הָרָשָׁע
יוֹרְשִׁין גֵּיהִנֹּם וְיוֹרְדִין לִבְאֵר שַׁחַת שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה ׀ אֱלֹהִים ׀
תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יֶחֱצוּ
יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ: כג יְהוּדָה בֶּן־תֵּימָא אוֹמֵר, הֱוֵה עַז כַּנָּמֵר
וְקַל כַּנֶּשֶׁר. רָץ כַּצְּבִי וְגִבּוֹר כָּאֲרִי. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמָיִם:
הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַז פָּנִים לְגֵיהִנֹּם וּבוֹשֶׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה
בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: כד הוּא הָיָה אוֹמֵר, בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים
לַמִּקְרָא. בֶּן־עֶשֶׂר שָׁנִים לַמִּשְׁנָה. בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לַמִּצְוֹת. בֶּן־חֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה לַתַּלְמוּד. בֶּן־שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לְחֻפָּה. בֶּן־עֶשְׂרִים לִרְדּוֹף. בֶּן־
שְׁלֹשִׁים לַכֹּחַ. בֶּן־אַרְבָּעִים לַבִּינָה. בֶּן־חֲמִשִּׁים לְעֵצָה. בֶּן־שִׁשִּׁים
לְזִקְנָה. בֶּן־שִׁבְעִים לְשֵׂיבָה. בֶּן־שְׁמוֹנִים לִגְבוּרָה. בֶּן־תִּשְׁעִים לָשׁוּחַ.

being beyond the remedial action of his repentance). Mose was righteous and made the multitude righteous; the righteous ness of the multitude was laid upon him, as it is said, He executed the justice of the Lord and his judgments with Israe (Deut. XXXIII. 21). Jeroboam, the son of Nebat, sinned and caused the multitude to sin; the sin of the multitude was laid upon him, as it is said, For the sins of Jeroboam which he sinned and which he made Israel to sin (1 Kings XV. 30). 22. Whosoever has these three attributes is of the disciples of Abraham our father, but whosoever has three other attributes is of the disciples of Balaam the wicked. A good eye, a humble mind and a lowly spirit (are the tokens) of the disciples of Abraham our father; an evil eye, a haughty mind and a proud spirit (are the signs) of the disciples of Balaam the wicked. What is the difference between the disciples of Abraham our father and those of Balaam the wicked? The disciples of Abraham our father enjoy this world and inherit the world to come, as it is said, That I may cause those that love me to inherit substance, and may fill all their treasuries (Prov. VIII. 21); the disciples of Balaam the wicked inherit Gehinnom and descend into the pit of destruction, as is it said, But thou, O God, wilt bring them down into the pit of destruction: bloodthirsty and deceitful men shall not live out half their days; but I will trust in thee (Psalm LV. 24). 23. Judah, te son of Tema, said, Be strong as a leopard, light as an eagle, fleet as a hart, and strong as a lion, to do the will of thy Father who is in heaven. He used to say, The bold-faced are for Gehinnom, the shame-faced for the Garden of Eden. (He said further) May it be thy will, O Lord our God and God of our fathers, that the Temple be speedily rebuilt in our days, and grant our portion in thy Law. 24. He used to say, At five years the age is reached for the study of the Scripture, at ten for the study of the Mishna, at thirteen for the fulfilment of the commandments, at fifteen for the study of the Talmud, at eighteen for marriage, at twenty for seeking a livelihood, at thirty for entering into one's full strength, at forty for understanding, at fifty for counsel, at sixty a man attains old age, at seventy the hoary head, at eighty the gift of special strength (Psalm XC. 10), at ninety he bends beneath the weight of years, at a hundred he is as if he were already dead and had passed away from

בֶּן־מֵאָה כְּאִלּוּ מֵת וְעָבַר וּבָטֵל מִן־הָעוֹלָם: כב בֶּן־בַּג בַּג אוֹמֵר, הֲפָךְ־בָּהּ וַהֲפָךְ־בָּהּ דְּכֹלָּא בָהּ. וּבָהּ תֶּחֱזֵא. וְסִיב וּבְלֵה בַהּ. וּמִנַּהּ לָא תְזוּעַ שֶׁאֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה הֵימֶנָּה: כג בֶּן־הֵא הֵא אוֹמֵר, לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא: רבי חנניא וכו׳.

פ ר ק   ש ש י .

כל ישראל וכו׳.

שָׁנוּ חֲכָמִים בִּלְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בָּרוּךְ שֶׁבָּחַר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם: א רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, כָּל־הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לִשְׁמָהּ זוֹכֶה לִדְבָרִים הַרְבֵּה. וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁכָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ כְּדַי הוּא לוֹ. נִקְרָא רֵעַ. אָהוּב. אוֹהֵב אֶת־הַמָּקוֹם. אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת. מְשַׂמֵּחַ אֶת־הַמָּקוֹם. מְשַׂמֵּחַ אֶת־הַבְּרִיּוֹת. וּמַלְבַּשְׁתּוֹ עֲנָוָה וְיִרְאָה וּמַכְשַׁרְתּוֹ לִהְיוֹת צַדִּיק. חָסִיד. יָשָׁר. וְנֶאֱמָן. וּמְרַחַקְתּוֹ מִן־הַחֵטְא. וּמְקָרַבְתּוֹ לִידֵי זְכוּת. וְנֶהֱנִין מִמֶּנּוּ עֵצָה וְתוּשִׁיָּה. בִּינָה וּגְבוּרָה. שֶׁנֶּאֱמַר לִי־עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה. וְנוֹתֶנֶת לוֹ מַלְכוּת וּמֶמְשָׁלָה וְחִקּוּר דִּין. וּמְגַלִּים לוֹ רָזֵי תוֹרָה. וְנַעֲשֶׂה כְּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר וּכְנָהָר שֶׁאֵינוֹ פוֹסֵק. וְהֹוֶה צָנוּעַ וְאֶרֶךְ רוּחַ וּמוֹחֵל עַל־עֶלְבּוֹנוֹ. וּמְגַדַּלְתּוֹ וּמְרוֹמַמְתּוֹ עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים: ב אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֵוִי, בְּכָל־יוֹם וָיוֹם בַּת־קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמַכְרֶזֶת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת מֵעֶלְבּוֹנָהּ שֶׁל־תּוֹרָה, שֶׁכָּל־מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נָזוּף. שֶׁנֶּאֱמַר נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם: וְאוֹמֵר, וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה

the world. 25. Ben Bag Bag said, Turn it (the Torah) and turn it over again, for everything is in it, and contemplate it, and wax grey and old over it, and stir not from it, for thou canst have no better rule than this. 26. Ben He He said, According to the labour is the reward.

"Rabbi Chananya", etc., p. 390.

CHAPTER VI.*)

"All Israel", etc., p. 387.

The sages taught the following in the style of the Mishnah,— Blessed be he that made choice of them and their Mishnah 1. R. Meir said, Whosoever labours in the Torah for its own sake merits many things; and not only so, but the whole world is indebted to him: he is called friend, beloved, a lover of the All-present, a lover of mankind: it clothes him in meekness and reverence; it fits him to become just, pious, upright and faithful; it keeps him far from sin, and brings him near to virtue: through him the world enjoys counsel and sound knowledge, understanding and strength, as it is said, Counsel is mine, and sound knowledge; I am understanding; I have strength (Prov. VIII. 14**): and it gives him sovereignty and dominion and discerning judgment; to him the secrets of the Torah are revealed; he is made like a never-failing fountain, and like a river that flows on with ever-sustained vigour; he becomes modest, long-suffering, and forgiving of insults; and it magnifies and exalts him above all things. 2. R. Joshua, the son of Levi, said, Every day a Bath-col (a heavenly voice) goes forth from Mount Sinai, proclaiming these words, Woe to mankind for contempt of the Torah, for whoever does not labour in the Torah is said to be under the divine censure, as it is said, As a ring of gold in a swine's snout, so is a fair woman who turneth aside from discretion (Prov. XI. 22***); and it says, And the tables were the work of God, and the writing was the writing

*) This chapter, called Chapter on the Acquisition of the Torah, or Boraitha of R. Meir, is not a part of the Mishnah, but of the collection of rabbinical dicta next in authorithy to it, and known as Boraithoth, or "External Teachings".

**) Wisdom, of which the Torah is the embodiment, speaks these words.

***) נזוף "censured", is here connected by "Notaricon", a peculiar form of rabbinical interpretation, with the words נזם זהב באף of this verse.

וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל־הַלֻּחֹת. אַל־תִּקְרָא חָרוּת אֶלָּא חֵרוּת. שֶׁאֵין לְךָ בֶּן־חוֹרִין אֶלָּא מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְכָל־מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֲרֵי זֶה מִתְעַלֶּה שֶׁנֶּאֱמַר וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת: ג הַלּוֹמֵד מֵחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הֲלָכָה אַחַת אוֹ פָּסוּק אֶחָד אוֹ דִּבּוּר אֶחָד אוֹ אֲפִילוּ אוֹת אַחַת צָרִיךְ לִנְהָג בּוֹ כָּבוֹד. שֶׁכֵּן מָצִינוּ בְּדָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתֹפֶל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבַד קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ וּמְיֻדָּעוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי: וַהֲלֹא דְבָרִים קַל וָחֹמֶר, וּמַה־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתֹפֶל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ וּמְיֻדָּעוֹ. הַלּוֹמֵד מֵחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הֲלָכָה אַחַת אוֹ פָּסוּק אֶחָד אוֹ דִּבּוּר אֶחָד אוֹ אֲפִילוּ אוֹת אַחַת עַל־אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁצָּרִיךְ לִנְהָג בּוֹ כָּבוֹד. וְאֵין כָּבוֹד אֶלָּא תוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ. וּתְמִימִים יִנְחֲלוּ טוֹב. וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: ד כַּךְ הִיא דַּרְכָּהּ שֶׁל־תּוֹרָה, פַּת בְּמֶלַח תֹּאכֵל. וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִּשְׁתֶּה. וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. וְחַיֵּי צַעַר תִּחְיֶה. וּבַתּוֹרָה אַתָּה עָמֵל. אִם־אַתָּה עֹשֶׂה כֵּן אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם הַבָּא: ה אַל־תְּבַקֵּשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ. וְאַל־תַּחְמֹד כָּבוֹד. יוֹתֵר מִלִּמּוּדְךָ עֲשֵׂה. וְאַל־תִּתְאַוֶּה לְשֻׁלְחָנָם שֶׁל־מְלָכִים. שֶׁשֻּׁלְחָנְךָ גָּדוֹל מִשֻּׁלְחָנָם וְכִתְרְךָ גָּדוֹל מִכִּתְרָם וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ: ו גְּדוֹלָה

of God, graven upon the tables. Read not charuth (graven), but cheruth (freedom), for no man is free but he who labours in the Torah. But whosoever labours in the Torah, behold he shall be exalted, as it is said. And from Mattanah to Nachaliel, and from Nachaliel to Bamoth*) (Numb. XXI, 19). 3. He who learns from his fellow a single chapter, a single rule, a single verse, a single expression, or even a single letter, ought to pay him honour, for so we find with David, King of Israel, who learnt only two things from Ahitophel,**) and yet regarded him as his master, his guide and his famil ar friend, as it is said, But it was thou, a man, mine equal, my guide, and my familiar friend (Psalm LV. 14). Now, is it not an argument from minor to major? If David, the King of Israel, who learned only two things from Ahitophel, regarded him as his master, guide and familiar friend, how much more ought one who learns from his fellow a chapter, rule, verse, expression, or even a single letter, to pay him honour? And honour is nothing but Torah, as it is said, The wise shall inherit honour (Prov. III. 35); and the perfect shall inherit good (Ibid. XXVIII. 10). And good is nothing but Torah, as it is said, For I give you good doctrine, forsake ye not my Torah (Ibid. IV. 2). 4. This is the way that is becoming for the study of the Torah: a morsel of bread with salt thou must eat, and water by measure thou must drink, thou must sleep upon the ground, and live a life of trouble the while thou toilest in the Torah. If thou doest thus, Happy shalt thou be and it shall be well with thee (Ps. CXXVIII. 2); happy shalt thou be in this world, and it shall be well with thee in the world to come. 5. Seek not greatness for thyself, and court not honour; let thy works exceed thy learning; and crave not after the table of kings; for thy table is greater than theirs, and thy crown is greater than theirs, and thy Employer is faithful to pay thee the reward of thy work. 6. The Torah is greater than the priesthood and than royalty, seeing that royalty demands thirty qualifications,***) the priest-

---

*) A play upon the words of the text: Mattanah = "gift"; Nachaliel = "the heritage of God"; Bamoth = "high places".

**) In the two matters referred to in Psalm LV. 15. "We took sweet counsel together", and "We walked into the house of God with the throng" David is said to have followed the teaching of Ahitophel.

***) See Sanhedrin ch. II.

תּוֹרָה יוֹתֵר מִן־הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת. שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנֵית בִּשְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת וְהַכְּהֻנָּה בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה. וְהַתּוֹרָה נִקְנֵית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה דְּבָרִים. וְאֵלּוּ הֵן, בְּתַלְמוּד. בִּשְׁמִיעַת הָאֹזֶן, בַּעֲרִיכַת שְׂפָתָיִם, בְּבִינַת הַלֵּב, בְּאֵימָה, בְּיִרְאָה, בַּעֲנָוָה, בְּשִׂמְחָה, בְּטָהֳרָה, בְּשִׁמּוּשׁ חֲכָמִים, בְּדִקְדּוּק חֲבֵרִים, בְּפִלְפּוּל הַתַּלְמִידִים, בְּיִשּׁוּב, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּמִעוּט סְחוֹרָה, בְּמִעוּט דֶּרֶךְ אֶרֶץ, בְּמִעוּט תַּעֲנוּג, בְּמִעוּט שֵׁנָה, בְּמִעוּט שִׂיחָה, בְּמִעוּט שְׂחוֹק, בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם, בְּלֵב־טוֹב, בֶּאֱמוּנַת חֲכָמִים, בְּקַבָּלַת הַיִּסּוּרִין, הַמַּכִּיר אֶת־מְקוֹמוֹ, וְהַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ, וְהָעוֹשֶׂה סְיָג לִדְבָרָיו, וְאֵינוֹ מַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ, אָהוּב, אוֹהֵב אֶת־הַמָּקוֹם, אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת, אוֹהֵב אֶת־הַצְּדָקוֹת, אוֹהֵב אֶת־הַמֵּישָׁרִים, אוֹהֵב אֶת־הַתּוֹכָחוֹת, וּמִתְרַחֵק מִן־הַכָּבוֹד, וְלֹא־מֵגִיס לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. וְאֵינוֹ שָׂמֵחַ בְּהוֹרָאָה, נוֹשֵׂא בְעֹל עִם־חֲבֵרוֹ, וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת. וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֱמֶת. וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשָּׁלוֹם. וּמִתְיַשֵּׁב לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. שׁוֹאֵל וּמֵשִׁיב, שׁוֹמֵעַ וּמוֹסִיף, הַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לְלַמֵּד, וְהַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לַעֲשׂוֹת, הַמַּחְכִּים אֶת־רַבּוֹ, וְהַמְכַוֵּן אֶת־שְׁמוּעָתוֹ, וְהָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. הָא לָמַדְתָּ, כָּל־הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מֵבִיא גְאֻלָּה לָעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי: ז גְּדוֹלָה תוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעוֹשֶׂיהָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי־חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל־בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא: וְאוֹמֵר, רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר, עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ

hood twenty-four,*) while the Torah is acquired by forty-eight. And these are they: By audible study; by distinct pronunciation; by understanding and discernment of the heart; by awe, reverence, meekness, cheerfulness; by ministering to the sages, by attaching oneself to colleagues, by discussion with disciples; by sedateness; by knowledge of the Scripture and of the Mishnah; by moderation in business, in intercourse with the world, in pleasure, in sleep, in conversation, in laughter; by long-suffering: by a good heart; by faith in the wise; by resignation under chastisement; by recognising one's place, rejoicing in one's portion, putting a fence to one's words, claiming no merit for oneself; by being beloved, loving the All-present, loving mankind, loving just courses, rectitude and reproof; by keeping oneself far from honour, not boasting of one's learning, nor delighting in giving decisions; by bearing the yoke with one's fellow, judging him favourably, and leading him to truth and peace; by being composed in one's study; by asking and answering, hearing and adding thereto (by one's own reflection); by learning with the object of teaching, and by learning with the object of practising; by making one's master wiser, fixing attention upon his discourse, and reporting a thing in the name of him who said it. So thou hast learnt, Whosoever reports a thing in the name of him that said it brings deliverance into the world, as it is said, And Esther told the king in the name of Mordecai (Esther II. 22). 7. Great is the Torah which gives life to those that practise it in this world and in the world to come, as it is said, For they are life unto those that find them, and health to all their flesh (Prov. IV. 22); and it says, It shall be health to thy navel, and marrow to thy bones (Ibid. III. 8); and it says, It is a tree of life to them that grasp it, and o` them that uphold it every one is rendered happy (Ibid. III. 18); and it says, For they shall be a chaplet of grace unto thy head, and chains about thy neck (Ibid. I. 9); and it says, It shall give to thine head a chaplet of grace: a crown of glory it shall deliver to thee (Ibid. IV. 9); and it says, For by me thy days shall be multiplied, and the years of thy life shall be increased (Ibid. IX. 11); and it says, Length of days is in its right hand; in its left hand are riches and honour (Ibid. III. 16);

*) See Baba Kama, 110b, and Mid. Tanchuma, section Bamidbar.

וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: וְאוֹמֵר. כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶךָ: וְאוֹמֵר. תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת־חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ: וְאוֹמֵר. כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: וְאוֹמֵר. אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: וְאוֹמֵר. כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: וְאוֹמֵר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: ח רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־יְהוּדָא מִשּׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־יוֹחָאי אוֹמֵר. הַנּוֹי. וְהַכֹּחַ. וְהָעֹשֶׁר. וְהַכָּבוֹד. וְהַחָכְמָה. וְהַזִּקְנָה. וְהַשֵּׂיבָה. וְהַבָּנִים. נָאֶה לַצַּדִּיקִים וְנָאֶה לָעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר. עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא: וְאוֹמֵר. תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם וַהֲדַר זְקֵנִים שֵׂיבָה: וְאוֹמֵר. עֲטֶרֶת חֲכָמִים עָשְׁרָם: וְאוֹמֵר עֲטֶרֶת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם: וְאוֹמֵר וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי־מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־מְנַסְיָא אוֹמֵר. אֵלּוּ שֶׁבַע מִדּוֹת שֶׁמָּנוּ חֲכָמִים לַצַּדִּיקִים כֻּלָּם נִתְקַיְּמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: ט אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן־קִסְמָא. פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן־לִי שָׁלוֹם וְהֶחֱזַרְתִּי לוֹ שָׁלוֹם. אָמַר לִי. רַבִּי. מֵאֵי־זֶה מָקוֹם אָתָּה. אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל־חֲכָמִים וְשֶׁל־סוֹפְרִים אָנִי. אָמַר לִי. רַבִּי. רְצוֹנְךָ שֶׁתָּדוּר עִמָּנוּ בִּמְקוֹמֵנוּ וַאֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינְרֵי זָהָב וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת. אָמַרְתִּי לוֹ אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל־כֶּסֶף וְזָהָב וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת שֶׁבָּעוֹלָם. אֵינִי דָר אֶלָּא בִּמְקוֹם תּוֹרָה. וְכֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל־יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף. וְלֹא עוֹד. שֶׁבִּשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל־אָדָם אֵין מְלַוִּין לוֹ

and it says, For length of days, and years of life, and peace shall they add to thee (Ibid. III. 2). 8. R. Simeon, the son of Judah, in the name of R. Simeon, the son of Jochai, said Beauty, strength, riches, honour, wisdom, old age and a hoary head and children are comely to the righteous and comely to the world, as it is said, The hoary head is a crown of glory, if it be found in the way of righteousness (Ibid. XVI. 31); and it says, The glory of young men is their strength, and the adornment of old men is the hoary head (Ibid. XX. 29); and it says, A crown unto the wise is their riches (Ibid. XIV. 24); and it says, Children's children are the crown of old men, and the adornment of children are their fathers (Ibid. XVII. 6); and it is said, Then the moon shall be confounded and the sun ashamed; for the Lord of hosts shall reign in Mount Zion and in Jerusalem, and before his elders shall be glory (Isaiah XXIV. 23). R. Simeon, the son of Menasya, said, These seven qualifications which the sages enumerated as becoming to the righteous were all realised in Rabbi Judah the Prince, and in his sons. 9. R. José, the son of Kisma, said, I was once walking by the way, when a man met me and saluted me, and I returned the salutation. He said to me, Rabbi, from what place art thou? I said to him, I come from a great city of sages and scribes. He said to me, If thou art willing to dwell with us in our place, I will give thee a thousand thousand golden dinars and precious stones and pearls. I said to him, Wert thou to give me all the silver and gold and precious stones and pearls in the world, I would not dwell anywhere but in a home of the Torah; and thus it is written in the book of Psalms by the hands of David, King of Israel, The law of thy mouth is better unto me than thousands of gold and silver (Psalm CXIX. 72); and not only so, but in the hour of man's departure neither silver nor gold nor precious stones nor pearls accompany him, but only Torah and good works, as it is said, When thou walkest it shall lead thee; when thou liest down it shall watch over thee; and when thou awakest it shall talk with thee (Prov. VI. 22):—when thou walkest it shall lead thee—in this world; when thou liest down it shall watch over thee—in the grave; and when thou awakest it shall talk with thee—in the world to come. And it says, The silver is mine, and the gold is mine, saith the Lord of hosts (Haggai II. 8). 10. Five possessions the Holy One, blessed be

לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בִּלְבָד, שֶׁנֶּאֱמַר. בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ. בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתְךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ בַּקֶּבֶר, וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ לָעוֹלָם הַבָּא. וְאוֹמֵר. לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת:

י חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה (לו) הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלּוּ הֵן, תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד. שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד. אַבְרָהָם קִנְיָן אֶחָד. יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד: תּוֹרָה מִנַּיִן, דִּכְתִיב יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז: שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנַּיִן, דִּכְתִיב כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמֵר. מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: אַבְרָהָם מִנַּיִן, דִּכְתִיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנַּיִן, דִּכְתִיב עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ: וְאוֹמֵר. לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָל־חֶפְצִי־בָם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנַּיִן, דִּכְתִיב מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: וְאוֹמֵר. וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ: יא כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְרָאוֹ אֶלָּא לִכְבוֹדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־עֲשִׂיתִיו: וְאוֹמֵר, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

רבי חנניא בן עקשיא וכו׳.

he, made especially his own in his world, and these are they, The Torah, heaven and earth, Abraham, Israel, and the house of the sanctuary. Whence know we this of the Torah? Because it is written, The Lord possessed me as the beginning of his way, before his works, from of old (Prov. VIII. 22). Whence of heaven and earth? Because it is writter, Thus saith the Lord, The heaven is my throne, and the earth is my footstool: what manner of house will ye build unto me? and what manner of place for my rest? (Isaiah LXVI. 1); and it says, How manifold are thy works, O Lord! In wisdom hast thou made them all: the earth is full of thy possessions (Psalm CIV. 24). Whence of Abraham? Because it is written, And he blessed him, and said, Blessed be Abram of the Most High God, possessor of heaven and earth (Genesis XIV. 19). Whence of Israel? Because it is written, Till thy people pass over, O Lord, till the people pass over which thou hast acq ired (Exod. XV. 16); and it says, As for the saints that are in the earth, they are the noble ones in whom is all my delight (Psalm XVI. 3). Whence of the house of the sanctuary? Because it is witten, The place, O Lord, which thou hast made for thee to dwell in, the sanctuary, O Lord, which thy hands have prepared (Exod. XV. 17); and it says, And he brought them to the border of his sanctuary, to this mountain which his right hand hat acquired (Psalm LXXVIII. 54).

11. Whatsoever the Holy One, blessed be he, created in his world he created but for his glory, as it is said, Everything that is called by my name, it is for my glory I have created it, I have formed it, yea, I have made it (Isaiah XLIII. 7); and it says, The Lord shall reign for ever and ever (Exod. XV. 18).

"Rabbi Chananya", etc., p. 390.

"It is our duty", etc., p. 196.

Mourner's Kaddish, p. 194.

לְדָוִד ׀ בָּרוּךְ יְיָ צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה׃ חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי־לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי׃ יְיָ מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן־אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ׃ אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר׃ יְיָ הַט־שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם׃ שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר׃ אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר׃ אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לָּךְ׃ הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃ פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֵכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר׃ אֲשֶׁר בָּנֵינוּ ׀ כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל׃ מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל־זַן צֹאונֵנוּ מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ׃ אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים ׀ אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים ׀ בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים ׀ אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ קדיש יתום

for the Conclusion of the Sabbath.

(Psalm CXLIV.) A Psalm of David. Blessed be the Lord my Rock, who traineth my hands for war, and my fingers for battle; my lovingkindness, and my fortress, my high tower, and my deliverer; my shield, and He in whom I take refuge; who subdueth my people under me. Lord, what is man, that Thou takest knowledge of him? Or the son of man, that Thou makest account of him? Man is like unto a breath; his days are as a shadow that passeth away. O Lord, bow Thy heavens and come down; touch the mountains, that they may smoke Cast forth lightning, and scatter them; send out Thine arrows and discomfit them. Stretch forth Thy hands from on high rescue me, and deliver me out of many waters, out of the hand of strangers; whose mouth speaketh falsehood, and their right hand is a right hand of lying. O God, I will sing a new song unto thee, upon a psaltery of ten strings will I sing praises unto Thee; who givest salvation unto kings, who rescuest David Thy servant from the hurtful sword. Rescue me, and deliver me out of the hand of strangers, whose mouth speaketh falsehood, and their right hand is a right hand of lying. We whose sons are as plants grown up in their youth; whose daughters are as cornerpillars carved after the fashion of a palace; whose garners are full, affording all manner of store; whose sheep increase by thousands and ten thousands in our fields; whose oxen are well laden; with no breach, and no going forth. And no outery in our broad placs; Happy is the peole that is in such a case, yea, happy is the people whose god is the Lord.

(Psalm LXVII.) For the Leader; with stringmusic. A Psalm, a Song. God be gracious unto us, and bless us; may he cause his face to shine toward us; Selah that Thy way may be known upon earth, Thy salvation among all nations. Let the peoples give thanks unto Thee, O God; let the peoples give thanks unto Thee, all of them. O let the natinos be glad and sing for joy; for Thou wilt judge the peoples with equity, and lead the nations upon earth. Selah let the peoples give thanks unto Thee, O God; let the peoples give thanks unto Thee, all of them. The earth hath yielded her increase; may God our own God, bless us. May god bless us; and let all the ends of the earth fear Him.

ערבית לחול ולמוצאי שבת.

(When said at nightfall, שיר המעלות is said before והוא רחום)

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ג"פ

יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: ג"פ

יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: ג"פ חצי קדיש.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

*) (The Reader chants aloud:)

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו"ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים

(Whilst the Cong. recite softly:)

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ

*) Translation on page 245.

וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־
הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ
כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל

שְׁמוֹ וְעִלּוּזוֹ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ
מָ. וּמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה
וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם:

בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ, עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר ׀
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם ׀ עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת ׀ עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין ׀ עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם ׀ עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם ׀ אֱלֹהִים ׀ אֲחֵרִים

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה | אַף־יְהוָה בָּכֶם | וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם | מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם:
וְשַׂמְתֶּם | אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם | אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וְלִמַּדְתֶּם | אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם | עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם | עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם | עַל־הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף | פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם | אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם | אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם | אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם

אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת
כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא י
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנ
מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵ
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְנ
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵ
מִסְפָּר׃ הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנ
הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל
שֹׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתֹ
וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹ
מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָ

הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־
שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ
וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:
מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ
יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ
עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן.
וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ
וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן ׀ וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵ
יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ ׀ יְיָ אֱלֹהִים ׀ אֱלֹהֵ
יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ ׀ שֵׁם כְּבוֹד
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵ
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ אֶת־עַמּ
בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם ל
לְעָם: וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּ
הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּ
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִ
חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ ׀ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁ
קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל־גּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר עָשִׂ
יָבוֹאוּ ׀ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹ
אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַ

Blessed be the Eternal for ever! Amen! Ame Blessed from Zion be the Eternal, who dwelleth Jerusalem, Hallelujah! Blessed be the Eternal Go the God of Israel, who alone performeth miracle And blessed be the name of his glory for ever, ar may the whole earth be replete with his glor Amen! Amen! The glory of the Eternal shall endu for ever; the Eternal rejoiceth in his works. Tl name of the Eternal shall be blessed from now ar until evermore. For the Eternal will not forsake h people for the sake of His great name; for the Etern vouchsafed to make you his people. And when the people saw it they fell upon their faces ar exclaimed: The Eternal, he is God! The Eternal, is God! And the Eternal shall be king over all t earth; on that day the Eternal shall be (acknowledge One, and his name One. Be thy mercy, O Etern extended towards us, even as we have hoped in the Save us, O God of our salvation! and gather us, a deliver us from amongst the heathen, that we m render thanks unto thy holy name, and glory in t praise. All the nations whom thou hast made sh come and prostrate themselves before thee, O Lor and ascribe glory to thy name. For great art th and the performer of miracles, art thou, God! alon

עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּ
תְּהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם, בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה, בָּרוּ
יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ, בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ׃ כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹ
הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי וְרוּ
כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ׃ בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי
אֵל אֱמֶת׃ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְ
תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָ
בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ. יְיָ מֶלֶךְ,
מָלָךְ, יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִ
וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶ
אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵ
לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו׃

הש״ץ אומר הצי קדיש.

Whilst we are thy people and the flock of th pasturage; we will give thanks unto thee for eve from generation to generation recounting thy prais Blessed is the Eternal by day, blessed is the Etern at night, blessed is the Eternal when we lie dow blessed is the Eternal when we rise. For in thy hand are th souls of the living and the dead, (thou) in whose han is the soul of every living creature, and the spirit c all human flesh. To thy hand do I commend m spirit; thou redeemest me, O Eternal, God of truth Our God who art in heaven, do thou unify thy nam and establish thy sovereignty in perpetuity, and reig over us for evermore.

May our eyes behold and our hearts rejoice, an our souls exult in thy salvation in truth; when it i said unto Zion, Thy God doth reign! The Etern reigneth, the Eternal hath reigned, the Eternal wi reign for evermore. For the sovereignty is thine, an thou shalt reign for evermore in glory, for we hav no sovereign but thee. Blessed art thou, O Eternal the King who in his glory shall perpetually reig over us and all his works

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה

On the Ten Penitential Days insert til "ever-living God."

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ

om the Musaf of Shemini Azereth till the Musaf of the first day of Pesach say:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

During the Ten Penitential Days insert the following:

מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים

---

*) Translation on page 109—111

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה:

(On the going out of Sabbaths and Holydays say:)

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת (בָּהֶם) חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל־חֵטְא וָפֶשַׁע וּמְנֻקִּים מִכָּל־עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ:

(On the going out of Sabbaths and Holydays say:)

אתה חוננתנו Thou hast vouchsafed unto us a knowledge of thy Law, thereby teaching us to carry out the statutes of thy will, and hast distinguished between holy and profane, between light and darkness, between Israel and other nations, between the seventh day and the six days of work. Our Father, our King! cause us to meet in peace the coming days, free from all sin, and clear of all iniquity, whilst firmly cleaving unto the fear of thee

(וְ)חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵי מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בקיץ בְּרָכָה (בחורף טַ

מָטָר לִבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ וּבָרֵךְ
שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה
וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה
יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעש״ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט)

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־עוֹשֵׂי רִשְׁעָה
כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים
מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. וְעַל־פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גֵּרֵי הַצֶּדֶק
וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל

הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָ
וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מִשְׁעָ
וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵי
בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּ
אַתָּה יְהוָֹה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּ
אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּ
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵ
תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל
תְּשִׁיבֵנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

*רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

On the New-Moon and the Intermediate Days of the Festivals insert יעלה ויבא p. 12

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

On Channukah insert על הנסים p. 130

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

*) Translation on page 127—139

(During the Ten Penitential Days insert:)

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בעשי״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב
דָּגָן וְתִירֹשׁ׃ יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים
הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר
וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ׃ וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ
וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃ וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ
וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן
אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃ מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי
וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת
בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃ בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת
הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד
נְזִיר אֶחָיו׃ וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ

ויתן לך God grant thee of the dew of heaven, and of the fatness of the earth, and abundance of corn and must. Nations shall serve thee, and peoples prostrate themselves before thee, be thou master over thy brethren, and the children of thy mother shall bow down unto thee. They that curse thee shall be cursed and they that bless thee, blessed. And God Almighty shall bless thee, and make thee fruitful, and multiply thee, till thou become a community of nations. He shall further grant thee the blessing of Abraham, unto thee and to thy progeny with thee, that thou mayest take possession of the land of thy sojourn, which God bestowed upon Abraham. From the God of t y father who will aid thee, yea, God Almighty who will bless thee, with blessings of heaven from above, blessings of the deep extended far below, blessings of the breast and of the womb. May the blessings of thy father surpass the blessings of my progenitors, even to the high aspiring everlasting hills. May

וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃

(In many congregations the follwing is omitted:)

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

---

they rest upon the head of Joseph, upon the top of him who was crowned among his brethren. Yea, may He love thee, and bless thee, and multiply thee, blessing the fruit of thy body and the fruit of thy soil, thy grain, and thy must, and thine oil, the increase of thy kind, and the produce of thy flock, upon the land which he swore unto thy fathers to give unto thee. Blessed shall thou be above all the nations, there shall not be male or female barren amongst you or among your cattle. And the Eternal shalt avert from thee all sickness; and all the sore diseases of Egypt which thou knowest, he will not bring upon thee, but inflict therewith all those who hate thee.

(In many congregations the following is omitted:)

May the angel who redeemed me from all evil bless the lads; and through them be recalled my name, and the name of my fathers, Abraham, and Isaac, and may they increase abundantly in the midst of the earth. The Eternal your God hath multiplied you, and lo! ye are this day as the stars of heaven for multitude. May the Eternal God of your fathers render you a thousand times more numerous than ye are, and bless you as he hath promised you.

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ בָּרוּךְ אַתָּה
בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃ בָּרוּךְ טַנְאֲךָ
וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי
בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃ יְצַו יְיָ אִתְּךָ
אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ יִפְתַּח יְיָ ׀ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ
הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ
אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תִלְוֶה׃ כִּי־יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם
רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ
עַם נוֹשַׁע בַּייָ מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ
אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ׃

Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field: Blessed shalt thou be in thy coming in, and blessed shalt thou be in thy going out: Blessed be thy basket and thy kneading-trough. Blessed be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, the produce of thy cattle, and the increase of thy flocks. The Eternal shall grant thee a blessing upon thy storehouses, and upon all whereto thou puttest thy hand, and bless thee in the land which the Eternal, thy God, giveth thee. The Eternal shall open unto thee his goodly treasury, the heavens, to give the rain of thy land in its season, and to bless all the work of thy hand, and thou shalt lend unto many nations, but thou thyself shalt not borrow. For the Eternal, thy God, will bless thee as he hath promised thee, and many nations shall be impawned to thee, but thou to none, and thou shalt rule over many nations, but over thee they shall not rule. Happy art thou, O Israel! Who is like unto thee? people succoured by the Eternal! the shield of thy help, sword of thy proud triumph; and thy foes shall flatter thee, and thou shalt tread upon their high places.

(In many congregations the following piece is omitted:)

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְיָ יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

(In many congregations the following piece is omitted:)

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ: וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ: וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל וַייָ עִמּוֹ: פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה, חַי־יְיָ אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה כִּי־עִם־

(In many congregations the following piece is omitted:)

I have obliterated like a vapour thy transgressions, and like a cloud thy sins: return unto me, for I have redeemed thee. Jubilate, ye heavens, for the Eternal hath accomplished it; shout for joy ye bases of the earth; burst forth in song ye mountains; forest and every tree therein! for the Eternal hath redeemed Jacob, and through Israel doth he glorify himself. Our Redeemer, the Eternal of Hosts is his name, the Holy One of Israel.

Israel shall be saved by the Eternal, with salvation everlasting: they shall not be abashed or confounded for evermore. And ye shall partake of food and be satisfied, and praise the name of the Eternal, your God, who hath dealt wondrously with you; and my people shall not be abashed for ever. And ye shall know that in the midst of Israel am I; yea I, the Eternal, am your God, and there is none other; and my people shall not be ashamed for ever. For in joy shall ye go forth, and in peace be led: The mountains and the hills shall break forth before you into shouts of joy, yea all the trees of the field shall clap their hands. Behold! God is my salvation, I will trust and never fear; for my strength and song is Jah, the Eternal, and he hath become my salvation. And ye shall draw water in gladness from the fountains of salvation. Then shall ye say on that day: Thank the Eternal, invoke his name, make known his deeds among the people; cause it to be remembered that his name is exalted. Sing psalmody unto the Eternal, for he hath wrought gloriously, as 'tis known throughout the earth. Shout and sing for joy, O thou who dwellest in Zion, for great in the midst of thee is the Holy One of Israel. And it shall be said upon that day: Behold! this is our God in whom we trust, and he will save us; this the Eternal in whom we hope; we will rejoice and be glad in his salvation.

(In many congregations the following piece is omitted:

House of Jacob come, let us walk in the light of the Eternal. And the reliance of thine age shall be the abundant source of salvation, wisdom and knowledge: the fear of the Eternal is his treasure. And David, being prudent in all his ways, the Eternal was with him.—He hath delivered my soul in peace from the contest with me, for in multitudes were they engaged against me.—And the people said unto Saul: Shall Jonathan die, who hath wrought this great victory in Israel? Heaven forefend! As true as the Eternal liveth, not a hair of his head shall fall to the ground; for with God's (aid) hath he wrought this day: So

אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא־מֵת: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: וְלֹא־אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְּךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן־יִשַׁי שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

(In many congregations the following piece is omitted:)

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עַנְוְתָנוּתוֹ דָּבָר זֶה כָּתוּב בַּתּוֹרָה, וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים, וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים: כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: וּכְתִיב בַּתְרֵהּ

the people released Jonathan, and he did not die. And those delivered by the Eternal shall return, and enter Zion with joyous song, and everlasting joy upon their heads; joy and gladness shall they attain, and grief and sorrow flee away. Thou ha t converted my funereal wail into a dance, yea thou hast removed my mourning garb, and girt me with gladness.—But the Eternal, thy God, would not hearken unto Balaam, and the Eternal, thy God converted for thee the curse into a blessing, because the Eternal, thy God, did love thee. Then shall the virgin rejoici in the dance, and youths and old men together; and I will turn their mourning into gladness, and console them, and cause them to rejoice after their grief.

The Creator of the produce of the lips:—Peace, Peace to the far off, and to the near, saith the Eternal, and I will heal him.—And courage seized upon Amasai, the chief of the captains, and he said: We are thine, David, and with thee, son of Jesse; Peace, peace be unto thee, and peace to him who helpeth thee, for thy God doth aid thee: And David received them, and placed them at the head of the troop.—Say, then: So be it through life, and thou be at peace, and thy house in peace, and all that is thine in peace.—May the Eternal bestow strength upon his people; the Eternal bless his people with peace.

(In many congregations the following piece is omitted:)

Rabbi Jochanan saith: Wheresoever there is mention made (in Holy Writ) of the greatness of the Holy One, blessed be he! there is also mention made of his clemency. So is it written in the Law, repeated in the Prophets, and a third time recorded in the Hagiographa. It is written in the Law: "For the Eternal, your God, is the supreme God of gods, and Lord of lords, the great, the mighty, and the fearful God, who doth not respect persons, or accept a bribe." And then proceeds: Executing the judgment of the fatherless and the widow, and loving the stranger, to grant him fod and

עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃ שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים דִּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן. וּכְתִיב בַּתְרֵהּ וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ מְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים דִּכְתִיב שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וּכְתִיב בַּתְרֵהּ אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ׃ וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ כִּי־נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְיָ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃
יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ׀ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

קדיש יתום. הבדלה. עלינו. קדיש יתום.

raiment. It is then repeated in the Prophets, when 'tis writ: For thus saith the High and Exalted One, throned in eternity, holy is his name: Amid exaltation and holiness will I dwell, but also with the contrite and humble spirit, to reanimate the spirit of the humble, and to revive the heart of the contrite". And it is thus for a third time recorded in the Hagiographa: "Sing ye unto God, utter psalmody unto his name, extol him who rideth above the clouds by Jah, his name, and exult ye in his presence." And it then proceeds: "The father of the fatherless, and the judge of widows, is God in his holy habitation. May the Eternal, our God, be with us as he was with our fathers; may he not forsake or abandon us. But ye who cleave unto the Eternal, your God, are alive, all of you, this day. For the Eternal comforteth Zion, yea he comforteth all her ruins; he rendereth her wilderness like unto Eden, and her desert even as a garden of the Eternal; joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of psalmody. The Eternal willeth, for his righteousness' sake, that the Law shall be aggrandized and rendered glorious.

(Psalm CXXVIII.) A Song of Ascents. Happy is every one that feareth the Lord, that walketh in His ways. When thou eatest the labour of thy hands, happy shalt thou be, and it shall be well with thee. Thy wife shall be as a fruitful vine, in the innermost parts of thy house; thy children like olive plants, round about thy table. Behold, surely thus shall the man be blessed that feareth the Lord. The Lord bless thee out of Zion; and see thou the god of Jerusalem all the days of thy life; and see thy children's children. Peace be upon Israel!

(For Translation of עלינו page 197.)

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי אֵלִיָּהוּ הַגִּלְעָדִי בִּמְהֵרָה יָבֹא אֵלֵינוּ עִם מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד: אִישׁ אֲשֶׁר קִנֵּא לְשֵׁם הָאֵל. אִישׁ בֻּשַּׂר שָׁלוֹם עַל־יַד יְקוּתִיאֵל. אִישׁ נִגַּשׁ וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אליהו. אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנֵים־עָשָׂר רָאוּ עֵינָיו. אִישׁ הַנִּקְרָא בַּעַל שֵׂעָר בְּסִמָּנָיו. אִישׁ וְאֵזוֹר עוֹר אָזוּר בְּמָתְנָיו: אליהו. אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמָּנִים. אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע מֵהְיוֹת גִּשְׁמֵי מְעוֹנִים. אִישׁ טַל וּמָטָר עָצַר שָׁלֹשׁ שָׁנִים: אליהו. אִישׁ יָצָא לִמְצוֹא לְנַפְשׁוֹ נַחַת. אִישׁ כִּלְכְּלוּהוּ הָעֹרְבִים וְלֹא מֵת לַשַּׁחַת. אִישׁ לְמַעֲנוֹ נִתְבָּרְכוּ כַּד וְצַפַּחַת: אליהו. אִישׁ מוּסָרָיו הִקְשִׁיבוּ כְמֵהִים. אִישׁ נֶעֱנָה בָאֵשׁ מִשְּׁמֵי גְבוֹהִים. אִישׁ סָחוּ אַחֲרָיו, יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: אליהו. אִישׁ עָתִיד לְהִשְׁתַּלֵּחַ מִשְּׁמֵי עֲרָבוֹת. אִישׁ פָּקִיד עַל־כָּל־בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהָשִׁיב לֵב בָּנִים עַל־אָבוֹת: אליהו. אִישׁ קָרָא קַנֹּא קִנֵּאתִי לַייָ בְּתִפְאָרָה. אִישׁ רָכַב עַל־סוּסֵי אֵשׁ בִּסְעָרָה. אִישׁ שֶׁלֹּא טָעַם טַעַם מִיתָה וּקְבוּרָה: אליהו. אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל־שְׁמוֹ נִקְרָא. תַּצְלִיחֵנוּ עַל־יָדוֹ בַּתּוֹרָה. תַּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּיו בְּשׂוֹרָה טוֹבָה בִּמְהֵרָה. תּוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה: אליהו. אִישׁ תִּשְׁבִּי תַּצִּילֵנוּ מִפִּי אֲרָיוֹת. תְּבַשְּׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. תְּשַׂמְּחֵנוּ בָּנִים עַל־אָבוֹת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת: אליהו. כַּכָּתוּב. הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהֵשִׁיב לֵב־אָבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם: אליהו. אַשְׁרֵי מִי שֶׁרָאָה פָנָיו בַּחֲלוֹם. אַשְׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ שָׁלוֹם וְהֶחֱזִיר לוֹ שָׁלוֹם. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהֹוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃
לַיהֹוָה הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃
יְהֹוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה׃ יְהֹוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃
יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃
לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשֹׂן
וִיקָר. כֵּן תִּהְיֶה לָּנוּ׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְהֹוָה אֶקְרָא׃

HABDALAH!

Behold! God is my salvation; him will I trust, and not be afraid. For my strength and song is Jah, the Eternal, and he hath been my succour. And ye shall draw water in gladness from the fountains of salvation. Unto the Eternal is salvation; on thy people be thy blessing, Selah! The Eternal of hosts is with us; the God of Jacob is our refuge, Selah! With the Jews was light, and joy, and gladness, and honour. Such be the case with us. The cup of salvation will I raise, and upon the name of the Eternal will I call.

סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין־קֹדֶשׁ לְחוֹל:

Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, the Creator of the fruit of the vine.

Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, the Creator of various kinds of spices.

Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, the Creator of the radiance of the fire.

Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, who distinguishest between sacred and profane, between light and darkness, between Israel and other nations, between the seventh day and the six days of labour. Blessed art thou, O Eternal! who distinguishest between holy and profane.

פיוט למוצאי שבת.

חתום בו יצחק הקטן, וכל חרוזיו מסימים על לשון הכתוב במלת לילה.

הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. חַטֹּאתֵינוּ הוּא יִמְחֹל.
זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יַרְבֶּה כַּחוֹל. וְכַכּוֹכָבִים בַּלָּֽיְלָה:

יוֹם פָּנָה כְּצֵל תֹּמֶר. אֶקְרָא לָאֵל עָלַי גֹּמֵר.
אָמַר שׁוֹמֵר. אָתָא בֹקֶר וְגַם־לָֽיְלָה:

צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר. עַל חֲטָאַי עָבוֹר תַּעֲבוֹר.
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר. וְאַשְׁמוּרָה בַלָּֽיְלָה:

חָלְפָה עוֹנַת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי.
יָגַֽעְתִּי בְאַנְחָתִי. אַשְׂחֶה בְכָל־לָֽיְלָה:

HYMN ON THE EXIT OF THE SABBATH.

Who parteth sacred and profane,
Shall pardon for our sins ordain, [Like sand, or
Increase our offspring and our gain [stars at nightfall.

The day hath fled like palm-tree shade,
The while to God: "Fulfil," I prayed, [The day is come,
"What by the watchman shall be said": [and nightfall.

Thy grace like Tabor towers on high:
O pass my sinful actions by, [Or as the watch
As yestern hours did fleetly fly, [at nightfall.

The sacrificial era o'er,
Say, who shall now my rest restore? [Whilst bathed in
In weariness I sigh foll sore, [tears at nightfall.

קוֹלִי בַּל יֻנְטָל. פְּתַח לִי שַׁעַר הַמְנֻטָּל.
שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל. קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה:

הֵעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם. אֲשַׁוֵּעַ תְּנָה פִדְיוֹם.
בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לָיְלָה:

קְרָאתִיךָ יָהּ הוֹשִׁיעֵנִי. אֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי.
מִדַּלָּה תְבַצְּעֵנִי. מִיּוֹם עַד־לָיְלָה:

טַהֵר טִנּוּף מַעֲשַׂי. פֶּן־יֹאמְרוּ מַכְעִיסַי.
אַיֵּה נָא אֱלוֹהַּ עֹשָׂי. נֹתֵן זְמִירוֹת בַּלָּיְלָה:

נַחְנוּ בְיָדְךָ כַּחֹמֶר. סְלַח־נָא עַל־קַל וָחֹמֶר.
יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר. וְלַיְלָה לְלָיְלָה:

A voice for prayer is left me still,
Ope Heaven's portals to its thrill, [The drops that
For from my brows the dews distil, [flow at nightfall.

Sublime and Fearful! mercy shew;
"Redeem," I cry, "from present woe," [Into the gloom
While twillight melts from western glow [of nightfall.

My call is: God! salvation send!
Make known the paths to life that tend! [Between the dawn
Thou who my web of life canst rend [and nightfall.

O let no taint my deeds defile,
Lest those exclaim who'd fain revile; [Whose hymns are
Say where thy Maker is the while, [sung at nightfall?

We're in thy hand like potter's clay,
Forgive e'en gravest sins, we pray: [From nightfall
Bit tidings sweet resound each day [unto nightfall.

בקשה זו מקורה בירושלמי ברכות פ׳ ה׳ משנה ב׳.

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אָב הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. בְּסִמָּן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב הָחֵל עָלֵינוּ אֶת־שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל־חֵטְא וָפֶשַׁע. וּמְנֻקִּים מִכָּל־עָוֹן וְאַשְׁמָה וָרֶשַׁע. וּמְדֻבָּקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְחָנֵּנוּ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל מֵאִתָּךְ. וְתַשְׁמִיעֵנוּ בָּהֶם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה. וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתֵנוּ עַל־לֵב אָדָם וְלֹא קִנְאַת אָדָם תַּעֲלֶה עַל־לִבֵּנוּ. מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ אָב הָרַחֲמָן שִׂים בְּרָכָה וּרְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְכָל־הַיּוֹעֵץ עַל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵצָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה. אַמְּצוֹ. בָּרְכוֹ. גַּדְּלוֹ וְקַיְּמוֹ. קַיֵּם עֲצָתוֹ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא. וְנֶאֱמַר וְתִגְזַר־אֹמֶר וְיָקָם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר: וְכָל־הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֵצָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה תּוּפַר עֲצָתוֹ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יְהֹוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. וְנֶאֱמַר עֻצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל: וּפְתַח לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אַב הָרַחֲמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בָּזֶה הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל־שָׁבוּעַ. שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי אֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים. שַׁעֲרֵי אֲרִיכַת אַפַּיִם. שַׁעֲרֵי בְרָכָה. שַׁעֲרֵי בִינָה. שַׁעֲרֵי גִילָה. שַׁעֲרֵי גְדֻלָּה. שַׁעֲרֵי גְאֻלָּה. שַׁעֲרֵי גְבוּרָה. שַׁעֲרֵי דִיצָה. שַׁעֲרֵי דֵעָה. שַׁעֲרֵי הוֹד. שַׁעֲרֵי הָדָר שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה. שַׁעֲרֵי הַרְוָחָה. שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב. שַׁעֲרֵי זְרִיזוּת. שַׁעֲרֵי זִמְרָה. שַׁעֲרֵי זְכִיּוֹת. שַׁעֲרֵי זִיו. שַׁעֲרֵי זֹהַר תּוֹרָה. שַׁעֲרֵי זֹהַר בִּינָה. שַׁעֲרֵי זֹהַר דַּעַת. שַׁעֲרֵי חֶדְוָה. שַׁעֲרֵי

חֶמְלָה. שַׁעֲרֵי חֵן וָחֶסֶד. שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי חָכְמָה. שַׁעֲרֵי טוֹבָה. שַׁעֲרֵי טֹהַר. שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה. שַׁעֲרֵי יֹשֶׁר. שַׁעֲרֵי כַפָּרָה. שַׁעֲרֵי כַלְכָּלָה. שַׁעֲרֵי כָבוֹד. שַׁעֲרֵי לִמּוּד. שַׁעֲרֵי מָזוֹן. שַׁעֲרֵי מְנוּחוֹת. שַׁעֲרֵי מְחִילוֹת. שַׁעֲרֵי מַדָּע. שַׁעֲרֵי נֶחָמָה. שַׁעֲרֵי נְקִיּוּת. שַׁעֲרֵי סְלִיחָה. שַׁעֲרֵי סִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא. שַׁעֲרֵי עֶזְרָה. שַׁעֲרֵי פְּדוּת. שַׁעֲרֵי פַרְנָסָה טוֹבָה. שַׁעֲרֵי צְדָקָה. שַׁעֲרֵי צָהֳלָה. שַׁעֲרֵי קְדֻשָּׁה. שַׁעֲרֵי קוֹמְמִיּוּת. שַׁעֲרֵי רַחֲמִים. שַׁעֲרֵי רָצוֹן. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה. שַׁעֲרֵי שָׁלוֹם. שַׁעֲרֵי שִׂמְחָה. שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת. שַׁעֲרֵי שַׁלְוָה. שַׁעֲרֵי תוֹרָה. שַׁעֲרֵי תְפִלָּה. שַׁעֲרֵי תְשׁוּבָה. שַׁעֲרֵי תְשׁוּעָה. כְּדִכְתִיב וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהֹוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְהֹוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: וְנֶאֱמַר חָשַׂף יְהֹוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהֹוָה צִיּוֹן: וְקַיֶּם־לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב מַה־נָּאווּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן. אָמֵן סֶלָה:

אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה:
בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי־עַד, כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

Before taking the לולב, say the following:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי בִּפְרִי עֵץ הָדָר וְכַפּוֹת
תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבוֹת וְעַרְבֵי נַחַל אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַמְיֻחָד
תְּקָרֵב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לַאֲחָדִים בְּיָדִי וְלֵידַע אֵיךְ שִׁמְךָ נִקְרָא
עָלַי וְיִירְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָי. וּבְנַעֲנוּעִי אוֹתָם תַּשְׁפִּיעַ שֶׁפַע בְּרָכוֹת
מִדַּעַת עֶלְיוֹן לִנְוֵה אַפִּרְיוֹן לִמְכוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ. וּתְהֵא חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ
מִצְוַת אַרְבָּעָה מִינִים אֵלּוּ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל־פְּרָטוֹתֶיהָ וְשָׁרָשֶׁיהָ
וְתַרְיַ״ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. כִּי כַוָּנָתִי לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ לְיַחֵד שֵׁם י״ה בו״ה בְּיִחוּדָא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

Take the לולב in the hand, and say the following:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לוּלָב:

שהחינו is said on the first day, unless i happen to be the Sabbath vhen i is said instead upon the second day:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ
וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

(Hallel is chanted on New-Moon, Festivals, intermediate Festival-days, and Chanukah, immediately after the שמונה עשרה.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהֹוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהֹוָה: יְהִי שֵׁם יְהֹוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהֹוָה: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְהֹוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיהֹוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי ׀ עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

(Hallel is chanted on New-Moon, Festivals, intermediate Festival-days, and Channukah, immediately after the שמונה עשרה.)

Blessed art thou, O Eternal,—our God, king of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and charged us to read the Hallel.

(Psalm CXIII.) Hallelujah. Praise, O ye servants of the Lord, praise the name of the Lord. Blessed be the name of the Lord from this time forth and for ever. From the rising of the sun unto the going down thereof the Lord's name is to be praised. The Lord is high above all nations, His glory is aaove the heavens Who is like unto the Lord our God, that is enthrone on high, that looketh down low upon heaven and upo the earth? Who raiseth up the poor out of the dust and lifteth up the needy out of the dunghill; that H may set him with princes, even with the princes o His people. Who maketh the barren woman to dwel in her house as a joyful mother of children. Hallelujah

(Psalm CXIV.) When Israel came forth out of Egyp the house of Jacob from a people of strange language Judah became His sanctuary, Israel His dominion Th sea saw it, and fled; the Jordan turned backwar The mountains skipped like rams, the hills like youn sheep. What aileth thee, O thou sea, that thou fleest Thou Jordan, that thou turnest backward? Ye mountain that ye skip like rams; ye hills, like young sheep Tremble, thou earth, at the presence of the Lord, a the presence of the God of Jacob; who turned the roc into a pool of water, the flint into a fountain of water

(On the New-Moon, and the six latter days of Passover, the following paragraph is omitted:)

לֹא לָנוּ ׀ יְהוָֹה לֹא־לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃

לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם ׀ וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָֹה בִּטְחוּ בַיהוָֹה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃

יְהוָֹה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָֹה הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְהוָֹה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָֹה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָֹה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ ׀ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

(On the New-Moon, and the six latter days of Passover, the following paragraph is omitted:)

(Psalm CXV.) Not unto us, O Lord, not unto us, but unto Thy name give glory, for Thy mercy, and for Thy truth's sake. Wherefore should the nations say: 'Where is now their God?' But our God is in the heavens; whatsoever pleased Him He hath done. Their idols are silver and gold, the work of men's hands. They have mouths, but they speak not; eyes have they, but they see not; they have ears, but they hear not; noses have they, but they smell not; they have hands, but they handle not; feet have they, but the walk not; neither speak they with their throat. They that make them shall be like unto them; yea, every one that trusteth in them. O Israel, trust thou in the Lord! He is their help and their shield! O house of Aaron, trust ye in the Lord! He is their help and their shield! Ye that fear the Lord, trust in the Lord! He is their help and their shield.

The Lord hath been mindful of us, He will bless—He will bless the house of Israel; He will bless the house of Aaron. He will bless them that fear the Lord, both small and great. The Lord increase you more and more, you and your children. Blessed be ye of the Lord, who made heaven and earth. The heavens are the heavens of the Lord; but the earth hath He given to the children of men. The dead praise not the Lord, neither any that go down into silence; but we will bless the Lord from this time forth and for ever. Hallelujah.

(On the New-Moon, and the six latter days of Passover, the following paragraph is omitted:)

אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע ׀ יְהֹוָה אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ ל
וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי ׀ חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּ
צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְהֹוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהֹוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃
חַנּוּן יְהֹוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם ׀ יְהֹוָה דַּלֹּתִי וְ
יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יְהֹוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְ
נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְ
יְהֹוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲ
אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב׃

מָה־אָשִׁיב לַיהֹוָה כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹ
אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהֹוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהֹוָה אֲשַׁלֵּ
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְהֹוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו
אָנָּה יְהֹוָה כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְ
לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהֹוָה אֶקְרָא
נְדָרַי לַיהֹוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת
בֵּית יְהֹוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

(On the New-Moon, and the six latter days of Passover, the following paragraph is omitted:)

(*Psalm CXVI.*) I love that the Lord should hear my voi and my supplications. Because He hath inclined His ear un me, therefore will I call upon Him all my days. The cords death compassed me, and the straits of the nether-world g hold upon me; I found trouble and sorrow. But I called upo the name of the Lord: 'I beseech Thee, O Lord, deliver m soul'. Gracious is the Lord, and righteous; yea, our God compassionate. The Lord preserveth the simple; I was broug low, and He saved me. Return, O my soul, unto thy rest; f the Lord hath dealt bountifully with thee. For Thou hast de vered my soul from death, mine eyes from tears, and my fe from stumbling. I shall walk before the Lord in the lands the living. I trusted even when I spoke: 'I am greatly afflicte I said in my haste: 'All men are liars'.

How can I repay unto the Lord all His bount dealings toward me? I will lift up the cup of salvatic and call upon the name of the Lord. My vows will pay unto the Lord, yea, in the presence of all H people. Precious in the sight of the Lord is the death of H saints. I beseech Thee, O Lord, for I am Thy servant; I am T servant, the son of Thy handmaid; thou hast loosed my ban I will offer to Thee the sacrifice of thanksgiving, and will c upon the name of the Lord. I will pay my vows unto the Lo yea, in the presence of all His people; in the courts of t Lord's house, in the midst of thee, O Jerusalem. Halleluja

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃ כִּ
גָבַר עָלֵינוּ ׀ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ

ק״יח הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמְרוּ־נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְהוָה לִי לֹ
אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲ
אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָ
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּ
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְה
כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁ
יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִ
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל ׀ רִנָּה וִישׁוּ

(*Psalm CXVII.*) O praise the Lord, all ye nations, laud him, all ye peoples. For His mercy is great toward us; and the truth of the Lord endureth for ever. Hallelujah!

(*Psalm CXVIII.*)

'O give thanks unto the Lord, for He is good, — for His mercy endureth for ever'.
So let Israel now say, — for His mercy endureth for ever.
So let the house of Aaron now say, — for His mercy endureth for ever.
So let them now that fear the Lord say, — for His mercy endureth for ever

Out of my straits I called upon the Lord; he answered me with great enlargement. The Lord is for me; I will not fear what can man do unto me? The Lord is for me as my helper and I shall gaze upon them that hate me. It is better to take refuge in the Lord than to trust in man. It is better to take refuge in the Lord than to trust in princes. All nations compass me about; verily, in the name of the Lord I will cut them off. They compass me about, yea, they compass me about; verily in the name of the Lord I will cut them off. They compass me about like bees; they are quenched as the fire of thorns; verily in the name of the Lord I will cut them off. Thou didst thrust sore at me that I might fall; but the Lord helped me. The Lord is my strength and song; and He is become my salvation. The voice of rejoicing and salvation is in the tents of the righteous

בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהֹוָה עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְהֹוָה רוֹמֵמָה
יְמִין יְהֹוָה עֹשָׂה חָיִל: לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַיהֹוָה
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה
אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת
יְהֹוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה־הַיּוֹם
עָשָׂה יְהֹוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

חזן מנגן אנא והקהל עונה. | החזן חוזר ומנגן אנא והקהל עונה.

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהֹוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
יְהֹוָה: ברוך אֵל ׀ יְהֹוָה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־
חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי
אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַיהֹוָה
כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

the right hand of the Lord doeth valiantly. The right hand
the Lord is exalted; the right hand of the Lord doeth valiantl
I shall not die, but live, and declare the works of the Lor
The Lord hath chastened me sore; but He hath not given m
over unto death. Open to me the gates of righteousuess; I wi
enter into them, I will give thanks unto the Lord. This is th
gate of the Lord; the righteous shall enter into it. I will gi
thanks unto Thee, for Thou hast answered me, and art becom
my salvation. The stone which the builders rejected is becom
the chief corner-stone. This is the Lord's doing; it is marve
lous in our eyes. This is the day which the Lord hath mad
we will rejoice and be glad in it.

We beseech Thee, O Lord, save us now!

We beseech Thee, O Lord, save us now!

We beseech Thee, O Lord, make us now to prosper

We beseeck Thee, O Lord, make us now to prosper

Blessed be he that cometh in the name of the Lord; we ble
you out of the house of the Lord. The Lord is God, and ha
given us light; Order the festival procession with boughs, eve
unto the horns of the altar. Thou art my God, and I will giv
thanks unto Thee; thou art my God, I will exalt Thee. O giv
thanks unto the Lord, for He is good, for his mercy endure
for ever.

יְהַלְלוּךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶי
צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ. וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵ
כֻּלָּם בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִי
וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹ
וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר. כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵ
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

Let all thy productions praise thee, O Eternal, our God! ıd the pious ones, the righteous, who perform thy will, and thy people of the house of Israel, with joyous song shall render anks and bless, praise and glorify, exalt and extol, sanctify and homage to thy name, O our King! For unto thee is it good render thanks, and unto thy name is it pleasant to sing praises, r thou art Almighty from everlasting to everlasting. Blessed : thou, O Eternal! King, who art adored in laudatory hymns

(The Reader here says Kaddish; A portion is t en read from the Law. On Sabbafhs, vide page 314, on week-dnys, page 172.)

*)אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(In the winter insert here:)

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קדושה בדף 110.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

*) Translation on page 109—111

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתָתָּ זְמַן כַּפָּרָה לְכָל־תּוֹלְדוֹתָם. בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן וּשְׂעִירֵי חַטָּאוֹת לְכַפֵּר בַּעֲדָם. זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ. וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא: מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין. וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ. הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ: אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

The beginning of the months unto thy people hast thou given, as a season of expiation for all their generations, when they brought before thee sacrifices according to thy will, and goats as sin-offerings to atone on their behalf. As a memorial unto all of them were they, and a deliverance of their souls from the hand of the foe. An altar new in Zion mayest thou rear, and the burnt-offering for the New-Moon will we bring thereon, and kids of the goats offer willingly, and in the service of the Sanctuary will we all rejoice, as also in the psalms of David, thy servant, that were heard in thy city, and uttered before thy altar. O bring thy everlasting love to bear upon them, and the covenant of the fathers do thou remember unto the children. Bring us also unto Zion, thy city, in jubilation, yea, unto Jerusalem, the abode of thy sanctuary, and there will we bring thee our appointed sacrifices, the continual offerings according to their ordination, and the additional offerings according to their institution. Also the additional offering for this day of the New-Moon will we prepare and bring before thee in love, according to the injunction of thy will, as thou hast written for us in thy Law, by the hand of Moses, thy servant, from the mouth of thy glory, as 'tis said:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיָי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן
לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה
וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן (בשנת העבור
וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע). כִּי־בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל־הָאֻמּוֹת. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי
חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

And on the first days of your months shall ye bring a burnt-offering unto the Eternal, of young bulls two, and one ram, of lambs one year old seven, without blemish; and the meat-offerings, and the drink-offerings thereof as prescribed, three tenth deals for a bull, two tenth deals for a ram, and one tenth deal for a lamb, and wine as its drink-offering; a kid for atonement, and the two continual offerings, according to their institution.

Our God and God of our fathers! renew unto us this month for good and for blessing, for joy and for gladness, for succour and consolation, for support and sustenance, life and peace; for the pardoning of sin and the forgiving of iniquity (in leap-year say: and for the atonement of transgression.) For thy people Israel hast thou selected from all peoples, and the ordinances of the New-Moons hast thou appointed unto them. Blessed art thou, O Eternal! who sanctifiest Israel and the beginnings of the months.

(*רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

*) Translation on page 127—139.

שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

On Channukah insert על הנסים p. 131.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: אמן יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: אמן יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אמן

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש״ץ הוזר התפלה יאומר קַדִּישׁ דף 194, ק״י עָלֵינוּ ז 19, בָּרְכִי נַפְשִׁי 370, ק״י

סֵדֶר עֵרוּב תַּבְשִׁילִין.

(When the Sabbath immediately succeeds a Festival the ceremony of "Erub" is observed, and the following said:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בַּהֲדֵין עֵרוּבָא יְהֵא שָׁרָא לָנָא לְמֵיפֵא וּלְבַשָּׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל־צָרְכָּנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

Blessed art thou, the Eternal,—our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and charged us with the observance of "Erub". By virtue of this "Erub" be it permitted unto us to bake, boil, and warm up, kindle lights, and do on the Day of the Festival all that is needful for the Sabbath, we and all who dwell in this city.

למנחה כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(In the winter insért here:) מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קדושה בדף 110.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

---

*) Translation on page 109—111

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

(On Saturday night add the following:)

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין

Thou hast selected us from all peoples, loved and taken pleasure in us, and exalted us above all nations, sanctified us with thy commandments, and brought us nigh, O our King! unto thy service, and by thy name, the great and holy, hast thou called us.

(On Saturday night add the following:)

Thou hast made known unto us, O Eternal, our God! thy righteous judgments, and taught us to fulfil the precepts of will; yea, thou didst give unto us, O Eternal, our God! just prescriptions and laws of truth, goodly precepts and commandments, and didst cause us to inherit seasons of gladness, holy Festivals, and feasts for free-will offerings. Thou didst also cause us to inherit the sanctity of the Sabbath, the glorious celebration of the appointed seasons, and the recurrent Festivals; thou didst moreover distinguish, O Eternal, our God! between sacred and profane, between light and darkness, between Israel

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹ
טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ.
הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) **מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן.** (לשבת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) **אֶת יוֹם**

לפסח.	לשבועות.	לסכות.	לשמיני עצרת ולשמ
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	הַשְּׁמִינִי חַ הָעֲצֶרֶת הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנ

(בְּאַהֲבָה) **מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:**

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַ
וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ.
וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשמחת תורה
חַג הַמַּצּוֹת	חַג הַשָּׁבֻעוֹת	חַג הַסֻּכּוֹת	הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת

הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

and other nations, between the seventh day and the six day of labour; between the sanctity of the Sabbath and that of th Festival didst thou equally distinguish, even as thou dids sanctify the seventh day above the six days of labour; so has thou distinguished and sanctified thy people Israel with thy holiness

And thou didst bestow upon us, O Eternal, our God in love (Sabbaths for rest), Festivals for joy, seasons an times for gladness: (this Sabbathday and) this day o

(On Pesach:)	(On Shebuat:)	(On Succot:)	(On Shemene Azere and Simchat-Torah:)
the Feast of Unleavened Bread, the season of our liberation,	the Feast of Weeks, the season of the giving of our Law,	the Feast of Tabernacles, the season of our rejoicing,	the Feast (of the Eighth day) o Solemn Assembly the season of ou rejoicing,

(in love), a holy convocation, in commemoration of th departure from Egypt.

Our God and the God of our fathers! suffer to ascend an come before thee, to reach (thee), and be regarded, heard borne in mind and remembered, our memorial and our appointe destiny, and the memorial of our ancestors, and that of Messiah the son of David, thy servant, and the memorial of Jerusalem thy holy city, as well as that of all thy people of the hous of Israel, in thy presence, for deliverance and for good, fo grace, mercy and compassion, life and peace, on this day o the feast of

(On Pesach:)	(On Shebuat:)	(On Succot:)	(On Shemene-Azeret an Simchat-Torah:)
Unleavened Bread.	Weeks.	Tabernacles.	the Eighth Day of Solemn Assembly.

Remember us, O Eternal, our God! thereon, for good, an appoint us thereon a blessing, and save us thereon for life And for the sake of the word of salvation and of mercy. hav pity and compassion on us; have mercy on us and save us for unto thee are our eyes directed; for, God and King merciful and compassionate art thou.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃ לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן
שַׁבָּת וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

And bestow upon us, O Eternal, our God! the blessing of thy Festivals, for life and peace, for joy and gladness, as thou didst vouchsafe to promise that thou wouldst bless us. (On Sabbath say: Our God and the God of our fathers! accept with favour our repose), Sanctify us with thy commandments, and grant our portion in thy Law: Satisfy us with thy goodness, and cause us to rejoice in thy salvation, and purify our hearts to serve thee in truth, and cause us to inherit, O Eternal, our God! (On Sabbath say: In love and favour), in joy and gladness, (the Sabbath and) thy hallowed Festivals: And Israel shall rejoice in thee, as they sanctify thy name. Blessed art thou, O Eternal! who sanctifiest (the Sabbath and) Israel, and the seasons.

*רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר. יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

---
*)Translation on page 127—139

בשחרית שים שלום.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

במנחה ובערבית שלום רב.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בשמיני עצרת וש"ת: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קדושה בדף 33א.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Translation on page 109—111

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) אֶת יוֹם

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש״ת
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ. וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה

Thou hast selected us from all peoples, loved and taken pleasure in us, and exalted us above all nations, sanctified us with thy commandments, and brought us nigh, O our King! unto thy service, and by thy name, the great and holy, hast thou called us.

And thou didst bestow upon us, O Eternal, our God! in love, (Sabbaths for rest), Festivals for joy, seasons and times for gladness: (this Sabbath day and) this day of

(On Pesach:)	(On Shebuat:)	(On Succot:)	(On Shemene Azeret and Simchat-Torah :)
the Feast of Unleavened Bread, the season of our liberation,	the Feast of Weeks, the season of the giving of our Law,	the Feast of Tabernacles, the season of our rejoicing,	the Feast (of the Eighth day) of Solemn Assembly, the season of our rejoicing,

(on Sabbath add: in love) a holy convocation, in commemoration of the departure from Egypt.

But by reason of our sins we have been eyiled from our land, and removed far from our native soil, so that we are no longer able to go up and appear and prostrate ourselves before thee, or fulfil our duty in the House of thy selection, the Great and Holy House that is designated by thy name, because of the (violent) hand that has been laid upon thy sanctuary. May it be acceptable in thy presence, O Eternal! our God, and

בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם:

וְאֶת־מוּסַף יוֹם לשבת (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם)

לפסח חַג הַמַּצּוֹת ‖ לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת ‖ לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת ‖ לשמיני עצרת ולש״ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת

הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

God of our fathers, compassionate King, that thou mayest once more have pity on us, and upon thy sanctuary, in thine abundant mercy O rebuild it speedily, and enhance its glory. Our Father, our King! reveal the splendour of thy majesty unto us full soon; shine forth and exalt thyself above us in the sight of all living. Approximate our scattered ones from amongst the nations, and assemble our dispersed ones from the extremities of the earth. Bring us unto Zion, thy city, in jubilation, and unto Jerusalem, the place of thy Sanctuary, in everlasting joy; and there will we bring before thee the offerings that are incumbent upon us the continual sacrifices in accordance with their order, and the additional sacrifices according to their institution, and the additional sacrifice of (this Sabbath day and) this Feast of

Passover	Weeks	Tabernacles	(the Eighth Day of) Solemn Assembly

will we prepare and bring before thee in love, according to the prescription of thy will, as thou hast written unto us in thy Law, by the hand of Moses thy servant, from the mouth of thy glory, as 'tis said:

(On Sabbath say:) And on the Sabbath-day two lambs of one year old, without blemish, and two tenth deals of fine flour a meat-offering mingled with oil, and its drink-offering. The burnt-offering of each Sabbath, together with the continual burnt-offering and its drink-offering.

ביום א׳ וב׳ של פסח.

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָֹה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

מיום א׳ דחה״מ ואילך אומרים לבד והקרבתם.

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃

לשבועות.

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָֹה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה׃

ביום א׳ וב׳ של סכות.

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם חַג לַיהוָֹה שִׁבְעַת יָמִים׃

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם׃

א״ו״א etc., page 502. (On Sabbath ישמחו is first said.)

(On the two first days of Passover say:)

And on the fourteenth day of the first month is the Passover of the Eternal. And on the fifteenth day of that month is a Feast of seven days, whereon unleavened bread shall be eaten. On the first day there shall be a holy convocation, no servile work shall ye do.

(From fhe 3rd day say only the following:)

And ye shall bring a sacrifice made by ffre as a burnt-ofiering unto the Eternal, of young bulls two, one ram and seven lambs of one year old, without blemish shall they be unto you.

(On the Feast of Weeks say:)

And on the day of the first-fruits, when ye bring a new meat-offering unto the Eternal on your Feast of Weeks, there shall be a holy convocation unto you, any sort of servile work ye shall not do.

And ye shall bring a burnt-offering of sweet savour unto the Eternal, of young bulls two, one ram and seven lambs of one year old.

(On the two first days of the Feast of Tabernacles say:)

And on the fifteenth day of the serventh month there shall be a holy convocation unto you, any kind of servile work ye shall not do, and ye shall celebrate a feast unto the Eternal for seven days. And ye shall bring as a burnt-offering a sacrifice by fire of sweet savour unto the Eternal, of young bulls thirteen, lambs of one years old fourteen; without blemish shall they be.

And their meat-offering, and their drink-offering as prescribed; three tenth-deals for a bull, and two tenth-deals for a ram, and one then-deal for a lamb: and wine as its drink-offering, and a kid for atonement, and two continual offerings according to their institution.

א״ר״א etc., page 502. (On Sabbath ישמחו is first said.)

(From the 3rd day of Succot the following is said;)

יום א' לחוה"מ סכות

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵלִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם וכו'.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם וכו'.

יום ב' לחוה"מ סכות

יום ג' לחוה"מ סכות

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם וכו'.

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם וכו'.

יום ד' לחוה"מ סכות

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם וכו'.

יום הושענא רבא

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם וכו'.

לשמיני עצרת ולשמחת תורה.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

ומנחתם וכו'. (On the Sabbath the following piece is here inserted:)

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

(From the 3rd day of Succot the following is said:)

On the 3rd. day.

On the second day, of young bulls twelve, two rams, fourteen lambs one year old, without blemish. ומנחם וכו׳.

On the 4th. day.

On the third day, of young bulls eleven, two rams, fourteen lambs on year old, without blemish. ומנחם וכו׳.

On the 5th. day.

On the fourth day, ten bulls, two rams, fourteen lambs one year old, without blemish. ומנחתם וכו׳.

On the 6th. day.

On the fifth day, nine bulls, two rams, fourteen lambs one year old, without blemish. ומנחתם וכו׳.

On the 7th. day.

On the sixth day, eight bulls, two rams, fourteen lambs one year old, without blemish. ומנחתם וכו׳.

On the seventh day, seven bulls, two rams, fourteen lambs one year old, without blemish. ומנחתם וכו׳.

(On Shemene-Azeret and Simchat-Torah say as follows:)

On the eighth day ye shall hold a Solemn Assembly; Ye shall do no kind of servile work thereon. And ye shall offer as a burnt-sacrifice made by fire, of sweet savour unto the Eternal, one bull, one ram, seven lambs, one year old, without blemish. ומנחתם וכו׳. **etc., see as above.**

(On the Sabbath the following piece is here inserted:)

They shall rejoice in thy sovereignty who observe the Sabbath, and call it a delight, the people who sanctify the seventh day. Yea, they shall all be satisfied, and delight in thy beneficence; and in the seventh day hast thou taken pleasure, and hallowed it, the most desirable of days hast thou called it, a memorial of the work of creation.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ־לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה. וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (בשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

Our God and God of our fathers! compassionate King! have compassion upon us: Thou who art ever good and beneficent, grant our supplication; return unto us with the multitude of thy mercies, for the sake of the fathers, who performed thy will; rebuild thine House as at the first, and establish thy Sanctuary upon its own site. Suffer us to witness its erection, and cause us to rejoice in its re-establishment. Restore the priests to their ministration, and the Levites to their song and psalmody. Restore also Israel to their dwelling-places, where we will go up and appear, and prostrate ourselves before thee, upon our three Festivals, as 'tis writ in thy Law: Three times in the year shall all thy males appear in the presence of the Eternal, thy God, at the place which he shall choose; on the Feast of Unleavened Bread, and on the Feast of Weeks, and on the Feast of Tabernacles; and he shall not appear before the Eternal empty-handed; every man according to his ability, in proportion to the blessing of the Eternal, thy God, that he hath bestowed on thee.

And confer upon us, O Eternal, our God! the blessing of thy Festivals, for life and peace, for joy and gladness, as thou didst vouchsafe to promise that thou wouldst bless us. (On Sabbath say: Our God, and the God of our fathers! accept with favour our repose), Sanctify us with thy commandments, and grant our portion in thy Law: Satisfy us with thy goodness, and cause us to rejoice in thy salvation, and purify our hearts to serve thee in truth, and cause us to inherit, O Eternal, our God! (On Sabbath say: inlove and favour), in joy and gladness, (the Sabbath, and) hallowed Festivals: And Israel shall rejoice in thee, as they sanctify thy name. Blessed art thou, O Eternal! **who sanctifiest (the Sabbath, and) Israel, and the Seasons.**

(*רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

*) Translation on page 127—139.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְהֹוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: אמן יָאֵר יְהֹוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: אמן יִשָּׂא יְהֹוָה ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אמן

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבֹתָם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

מקדשין בבה״כ, ובכית על השלחן. — בשבת אומרים מתחלה יום הששׁו ויכלו דף 276

סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן־לָנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן (לשבת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) אֶת־יוֹם

לפסח	לשבועות	לסכות	לשמע״צ ולש״ת
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

במוצאי שבת מוסיפין נר הבדלה : On the exit of the Sabbath say:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

In the Succoth the following is said before שהחינו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה:

On the first and last night of Pesach, Shebuot, Succot and Shemene-Azereth שהחינו is said.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

On finally leaving the Succoth, say:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּשֵׁם שֶׁקִּיַּמְתִּי וְיָשַׁבְתִּי בַּסֻּכָּה זוֹ כֵּן אֶזְכֶּה לְשָׁנָה הַבָּאָה לֵישֵׁב בְּסֻכַּת עוֹרוֹ שֶׁל לִוְיָתָן:

Before the Blessing of the Cohanim say:

וְתֶעֱרַב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

הש״ץ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד: אמן. מודים וכו׳

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה הַזֹּאת (לכהנים שֶׁצִּוִּיתָנוּ) (לקהל שֶׁצִּוִּיתָ) לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

והכהנים מברכין.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

הש״ץ מקריא מלה במלה והכהנים עונים:

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְהוָֹה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְהוָֹה. יְהוָֹה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־חָסִיתִי בָךְ:

(Before they commence, the following is said by the Congregation:)

O may our supplication be as grateful unto thee as burnt-offering and sacrifice. O All-compassionate! in thine abundant mercy restore thy divine glory unto Zion, and the order of service unto Jerusalem. And let our eyes behold when thou returnest unto Zion in compassion, where we will worship thee in reverence as in days of yore, and earlier years. Blessed art thou, O Eternal! whom we alone in reverence serve.

Our God and God of our fathers! bless us with the benediction thrice mentioned in the Law, that was written by the hand of Moses, thy servant, and uttered by the mouths of Aaron and his sons, the **priests,** thy holy people, as 'tis said:—

(The Cohanim then say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the Universe, who hath hallowed us with the holiness of Aaron, and commanded us in love to bless his people Israel.

He shall bless thee,	The Eternal shall bless thee from Zion, the Maker of heaven and earth.
The Eternal,	Eternal, our Lord! how mighty is thy name through the earth!
And preserve thee!	Preserve me, O God! for in thee I trust.

Whilst the Reader says וישמרך and ויחנך the Congregation say:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי. וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים. וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלָי. אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹתָיו שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת־קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי. אָמֵן:

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְהוָֹה. יְהוָֹה יְהוָֹה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו. פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְהוָֹה נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש״ע.

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָֹה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

May He cause to shine,	God be gracious unto us, and bless us. O may he cause his countenance to shine upon us, Selah!
The Eternal,	The Eternal, the Eternal, is a God compassionate and gracious, long-suffering and abounding in kindness and truth.
His countenance	O turn thy face unto me and be gracious unto me, for I am solitary and afflicted.
Unto thee,	Unto thee, O Eternal! do I lift up my soul.
And be gracious unto thee!	Lo! as the eyes of servants unto the hand of their masters, as the eyes of a maid unto the hand of her mistress, even so are our eyes (directed) unto the Eternal, our God, until he be gracious unto us.
May He lift up,	May he receive a blessing from the Eternal, and just recompense from the God of his salvation; and find grace and a good understanding in the sight of God and man.

יְהֹוָה. יְהֹוָה חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו. אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ ׀ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר־לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ. לְךָ יְהֹוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהֹוָה וּרְפָאתִיו:

כשהכהנים מנגנים שלום אומרים הקהל יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים מִן הַפְּסוּקִים שֶׁל־בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם. וְתִתֶּן־לִי וּלְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת

The Eternal, O Eternal! be gracious unto us unto thee we hope. Be their aid every morning, and our salvation in the time of trouble.

His countenance O do not hide thy face from me, in the day when I am troubled, do thou incline thine ear unto me; on the day when I invoke thee, do thou quickly answer me.

Unto thee, Unto thee do I lift up mine eyes, O thou who dwellest in the heavens!

And grant And they shall put my name upon the children of Israel, and I will bless them.

Unto thee, Unto thee, O Eternal! is greatness and might, glory, victory, and majesty; for over all that is in heaven and on earth is the sovereignty thine, and thou art the exalted head of all.

Peace! Peace! peace to him that is afar and to him that is near saith the Eternal; and I will heal him.

וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם. וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו. וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת. וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלָה:

לְאחר הדוכן אומרים הקהל תפלה זו:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירים פניהם כלפי ההיכל ואומרים:

רִבּוֹן הָעוֹלָם. עָשִׂינוּ מַה־שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: חזן שִׂים שָׁלוֹם וכו'.

למנחה כִּי שֵׁם יְהוָֹה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵֽינוּ׃

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶֽךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵֽינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵֽינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַֽעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵֽנוּ לְחַיִּים מֶֽלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵֽנוּ בְּסֵֽפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶֽלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִֽׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִֽׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶֽסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמֽוֹךָ בַּֽעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּֽוֹמֶה לָּךְ. מֶֽלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִֽיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמֽוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלֽוּךָ סֶּֽלָה׃

---

*) Translation on page 109—111

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהֹוָה לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה (הוּא) יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ (מְהֵרָה) לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

Therefore do thou instil a reverence of thee into all thy works, and a dread of thee be upon all that thou hast created, so that all productions may fear thee, and bow down before thee all created beings; and all of them unite into one band to perform thy will with undivided heart, even as we acknowledge, O Eternal, our God! that dominion is with thee, strength in thy hand, and power in thy right hand, and thy name awe-inspiring unto all that thou hast created.

Then grant thou glory, O Eternal! unto thy people, laudation unto those who fear thee, and hope unto those who seek thee, self-confidence to those who wait for thee; joy unto thy land, and gladness unto thy city; an increase of power unto David, thy servant, and a renewed radiance of the light of the son of Jesse, thine anointed, speedily in our days.

Thus shall the righteous see and rejoice, and the upright exult, and the pious jubilate in song, and iniquity be dumb, and all wickedness vanish utterly like smoke, when thou shalt cause the reign of presumption to pass away from the earth.

And thou, O Eternal! shalt rule alone over all thy works on mount Zion, the abode of thy glory, and in

וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

(On Saturday night add the following:)

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

Jerusalem, thy holy city; as 'tis written in thy sacred words: The Eternal shall reign for ever, thy God. O Zion! from generation to generation. Hallelujah!

Holy art thou, and awe-inspiring is thy name, and there is no God besides thee, as 'tis writ: The Eternal of Hosts is exalted in judgment, and the Holy God sanctified in justice. Blessed art thou, O Eternal! Holy King!

Thou hast selected us from all peoples, loved and taken pleasure in us, and exalted us above all nations, sanctified us with thy commandments, and brought us nigh, O our King! unto thy service, and by thy name, the great and holy, hast thou called us.

(On Saturday night add the following:)

Thou hast made known unto us, O Eternal, our God! thy righteous judgments, and taught us to fulfil the precepts of thy will; yea, thou didst give unto us, O Eternal, our God! just prescriptions and laws of truth, goodly precepts and commandments and didst cause us to inherit seasons of gladness, holy Festivals, and feasts for free-will offerings. Thou didst also cause us to inherit the sanctity of the Sabbath, the glorious celebration of the appointed seasons, and the recurrent Festivals; thou didst moreover distinguish, O Eternal, our God! between sacred and profane, between light and darkness, between Israel and other nations, between the seventh day and the six days of labour; between the sanctity of the Sabbath and that of the Festival didst thou equally distinguish, even as thou didst sanctify the seventh day above the six days of labour; so hast thou distinguished and sanctified thy people Israel with thy holiness.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ, וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ, וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ, עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ, וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל־יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ, יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ

And thou hast given us, O Eternal, our God! in love, this (Sabbath-day and this) Day of Memorial, the day of sounding the cornet, (on the Sabbath say: of the memorial of the sounding of the cornet), for holy convocation, in commemoration of the departure from Egypt.

Our God and the God of our fathers! suffer to ascend and come before thee, to reach thee, and be regarded, heard, borne in mind and remembered, our memorial and our appointed destiny, and the memorial of our ancestors, and that of Messiah, the son of David, thy servant, and the memorial of Jerusalem, thy holy city, as well as that of all thy people of the house of Israel, in thy presence, for deliverance and for good, for grace, mercy and compassion, life and peace, on this day of Memorial. Remember us, O Eternal, our God! thereon, for good, and appoint us thereon a blessing, and save us thereon for life. And for the sake of the word of salvation and of mercy, have pity and compassion on us; have mercy on us and save us, for unto thee are our eyes directed; for, God and King, merciful and compassionate art thou.

Our God and the God of our fathers! reign over the whole universe in thy glory, and exalt thyself above all the earth in thy splendour, and shine forth in the majestic pride of thy strength over all the in-dwellers of the world, this earth of thine. And every production shall know that thou hast produced it, and every created form conceive that thou hast modelled it, and every being that hath breath in its nostrils say: The Eternal God of Israel is King, and his sovereignty hath dominion over all things. (On Sabbath add: Our God

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ
כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי
אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָֹה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)
יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

---

and the God of our fathers! accept thou our repose), sanctify us with thy commandments, and grant us our portion in thy Law, satisfy us with thy goodness, and cause us to rejoice in thy salvation: (On Sabbath add: and cause us to inherit, O Eternal, our God! in love and in favour thy holy Sabbath, and let Israel rest thereon, sanctifying thy name), and purify our hearts to serve thee in truth, for thou art the God of thruth, and thy word is true, and endureth for ever. Blessed art thou, O Eternal! King over all the earth, sanctifying (the Sabbath and) Israel, and the Day of Memorial.

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

---

*) Translation on page 127—139.

(In the morning service say:)

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ
נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

•

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן
לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת
וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי
תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם
וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

קודם שיוצאים מבה״כ בלילה הראשון נוהגים לאמר איש לחברו:

לזכר

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתֵב וְתֵחָתֵם:

לזכרים

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתְבוּ וְתֵחָתֵמוּ:

לנקבה

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתְבִי וְתֵחָתֵמִי:

לנקבות

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּכָּתַבְנָה וְתֵחָתַמְנָה:

סֵדֶר קִדּוּשׁ לְראשׁ הַשָּׁנָה.

מקדשין בבה״כ, ובבית על השלחן. — בשבת אומרים מתחלה יום הששי ויכלו דף 276

סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

(On Saturday Night the following is said:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

(The following blessing is said on both nights:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

(In accordance with time-hallowed custom on New-Year's Eve, after מוציא, a sweet apple dipped in honey is partaken of, the following blessing having first been said:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

(The apple having been partaken of, the following is said:)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:

סדר אבינו מלכנו לעיל בדף 140.

כִּי שֵׁם יְהוָֹה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

*) Translation on page 109—111.

*) וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים.
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת.
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָֹה
אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ.
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהוָֹה לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה
טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ.
שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד
עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים
בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה
כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה (הוּא) יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ (מְהֵרָה) לְבַדֶּךָ עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

*) Translation on page 517—521.

וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי* קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְהוָה ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ*:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה*: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

) וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ. וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ: וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל

*) Translation on page 495—497.

וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוּסְפֵי יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: (זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

And in the seventh month, on the first day of the month, there shall be unto you a holy convocation; no kind of servile work shall ye do. A day of sounding the cornet shall it be unto you; and ye shall bring a burnt-offering for a sweet savour unto the Eternal; one young bull, one ram, seven lambs of one year old without blemish. And their meat-offering and their drink-offering as appointed! three tenth deals for the bull, two for the ram, and one for the lamb, and wine proportioned to its drink-offering, and two kids for atonement, and ordination. Besides the burnt-offering for the New-Moon, and its meat-offering, and the continual burnt-offering, and its meat-offering, and their drink-offerings according to their prescription, for a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן ׀ נְקַוֶּה־לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ

(On Sabbath:)

They who observe the Sabbath, calling it a delight, sh rejoice in thy kingdom, the people of those who hallow t seventh day. They shall all be satisfied and revel in thy ben ficence. Yea, the seventh day hast thou taken pleasure in, a didst sanctify it, the most desirable of days didst thou call a memorial of the work of creation.

It is incumbent upon us to praise the Lord of al to ascribe greatness to him who fashioned it from th beginning, in that he hath not made us like unto th nations of other lands, nor placed us like the other familie of the earth; in that he hath not assigned our portio such as theirs, or our lot like that of all their multitud Seeing that we bend the knee and prostrate ourselve thankfully acknowledging in the presence of the Suprem King of kings, the Holy One, blessed be he! that h did outspread the heavens, and lay the fondations c the earth; the residence of his glory is in the heaven above, and the abiding-place of his strength in the mos exalted heights. He is our God, none other else; in trut our King, with none beside, as it is written in his Law And thou shalt recognise this day, and take it well t heart, that the Eternal is God, in the heavens above and on the earth below, none else.

Therefore do we hope in thee, O Eternal, our God speedily to behold the effulgence of thy might, removin all idols, and utterly destroying (man's) vain creations righting the world by Almighty sovereignty, so that al the children of flesh shall invoke thy name, and towar thee turn all the wicked of the earth. Then shall al

וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ

יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר לֹא־הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא־רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַיהֹוָה הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְהֹוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהֹוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים ׀ רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהֹוָה עִזּוּז

the in-dwellers of the world recognize and clearly se that unto thee all knees must bend, all tongues swe (fealty). In thy presence, O Eternal, our God! shall the kneel and fall prostrate, ascribing honour to the glo of thy name, and taking upon themselves the yoke thy supremacy, that thou mayest reign over them fu soon and for evermore. For sovereignty is thine, an for ever shalt thou reign in glory, as it is written i thy Law: The Eternal shall reign for ever and eve

And it is further said: He hath beheld no vanit in Jacob, nor hath he seen vexation in Israel; th Eternal, his God, is with him, and the jubilation c a king in his midst. And it is further said: He be came king in Jeshurun, when the heads of the peopl gathered together with the tribes of Israel. And i thy holy words it is written thus: For unto th Eternal is the sovereignty, and he hath dominior over the nations. And it is further said: The Eternal reigneth clad in majesty, clad is the Eternal ir strength, wherewith he hath begirt himself; the worlc is also firmly fixed, and cannot be moved. And further Lift up your heads, O ye gates! and be uplifted ye everlasting portals! that the King of Glory may enter.

וְגִבּוֹר יְהֹוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רָאשֵׁי
וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהֹוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה
וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. כֹּה־אָמַר יְהֹוָ
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהֹוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲ
אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁעִי
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהֹוָה הַמְּלוּכָ
וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְהֹוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּ
יִהְיֶה יְהֹוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹ

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה | אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כֻּ
בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ
וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ. עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ
וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל־יָצוּר כִּ

Who is this King of Glory? The Eternal, strong a
mighty, the Eternal, all-mighty in battle. Lift up yo
heads, O ye gates! and be uplifted ye everlasting po
tals! that the King of Glory may enter. Who is th
King of Glory? The Eternal of Hosts, He is the Ki
of Glory, Selah! And by the hands of thy servan
the prophets, it is written thus: So saith the Etern
King of Israel and his Redeemer, the Eternal of Hos
I am the first, and I am the last, and besides me th
is no God. And further: And the victors shall asce
the mount of Zion to judge the mount of Esau, a
unto the Eternal shall be the sovereignty. And furth
The Eternal shall be King over all the earth; on t
day shall the Eternal be One, and his name One. A
in thy Law 'tis writ: Hear, O Israel! the Eternal,
God, is an Eternal Unity.

Our God and the God of our fathers: reign th
over the whole universe in thy glory, and exalt thy
above all the earth in thy splendour, and shine fo
in the glorious majesty of thy strength above all
in-dwellers of thy habitable globe. And let every crea
being know that thou hast created it, and all that h
been formed comprehend that thou hast formed it,
everything that hath breath in its nostrils proclaim t

אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ. יְהֹוָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵי
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְ
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶ
(וְהַנְחִילֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. (
אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּר
אַתָּה יְהֹוָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן.

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם. וּפוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּ
תַּעֲלֻמוֹת. וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. כִּי אֵין שִׁכְחָה לִ
כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־הַמִּפְעָ
וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵי
צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּ
כָּל־רוּחַ וָנֶפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִי

the Eternal God of Israel is King, and his sovereignt hath dominion over all things. (On Sabbath: Our God an the God of our fathers! accept our rest), sanctify u with thy commandments, and grant our portion in th Law, satisfy us with thy beneficence, and cause us t rejoice in thy salvation. (And cause us to inherit, (Eternal, our God! in love and in favour, thy hol Sabbath, that Israel may rest thereon, sanctifying th name), and purify our hearts to serve thee in truth for thou, O God! art true, and thy word true, an ever enduring: Blessed art thou, O Eternal! King ove all the earth, sanctifying (the Sabbath, and) Israel, an he day of Memorial.

Thou rememberest what hath been done from eter nity, and passest in review all creatures of the remotes past; before thee all secrets are revealed, as well a the multitude of things concealed from the very be ginning. There is no oblivion before the throne of th glory, nor is aught hidden from thine eyes. Tho rememberest all that hath been achieved and nough that hath been fashioned can escape thy ken. Every thing is revealed and known in thy presence. O Eter nal, our God! who lookest and beholdest even unto th end of all generations; for thou wilt cause to dawn th appointed season of Memorial, for the scrutiny of ever spirit and soul, and the bearing in mind of manifol

מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּ
מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאל
יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר. אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵ
לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לָשֹׂבַע. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ. לְהַזְכִּירָם לְחַיִּים וְלַמָּוֶ
מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי־זֵכֶר כָּל־הַיְּצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂ
אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי־גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבֻּלוֹתָ
וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ. וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֶּ
בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל־הַחוֹסִ
בָךְ: כִּי זֵכֶר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא. וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּ
וְגַם אֶת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִ
בַּהֲבִיאֲךָ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַ
כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ. לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵ
וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵ
כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּ
עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְ
אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וְנֶאֱ

deeds, and of the multitude of creatures without end. From the very beginning hast thou thus made known, and from the first revealed; that this day was the beginning of thy works, a memorial of (earth's) primal day. For it is a statute unto Israel for judgment by the God of Jacob. And as to the (various) countries, it is thereon declared; whose destiny is the sword, whose peace; whose destiny is famine, whose plenty; and all creatures are visited thereon to be remembered unto life, or unto death. Wo is not visited this day? for the recollection of all created beings cometh before thee, man's deeds and destiny, the effects of every mortal's steps, the thoughts of man and his designs, and the impulses of each individual act. Happy the man that forgetteth thee not, the son of man that seeketh strength in thee. For they who seek thee shall never stumble, nor shall ever be abashed all who put their trust in thee. For the remembrance of all deeds cometh before thee, and thou scrutinizest the acts of all. Thou didst also lovingly remember Noah, and didst visit him with the promise of succour and compassion, when thou broughtest the waters of the flood to destroy all flesh, because of the wickedness of their deeds; therefore did the remembrance of him come before thee, O Eternal, our God! to multiply his descendants like the dust of earth, and his issue as the sand on the sea-shore; as 'tis written in thy Law: And God remembered Noah and every living creature, and all the cattle that were with him in the ark, and God caused a wind to pass over the earth, and the waters were assuaged. And 'tis also said: And God hearkened unto their cry, and God remem-

וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה: וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם. וּזְכָר־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ

bered his covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob. And further: And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham, and the land too will I remember. And in thy Holy Words 'tis written thus: A memorial hath appointed for his wondrous deeds the Eternal, Allmerciful and Compassionate. And further: Sustenance hath He given unto those who reverence Him; He will remember for ever His covenant. And further: He remembered unto them His covenant, and relented according to His abundant mercies. And by the hands of thy servants, the prophets, 'tis written thus: Go and proclaim in the ears of Jerusalem as follows: thus saith the Eternal: I remember unto thee the devotion of thy youth, the love of thine espousals, when thou followedst me in the wilderness, in a land that was void of culture. And further: And I will remember my covenant with thee in the days of thy youth, and will establish unto thee a covenant for everlasting. And further: Is Ephraim unto me a darling son, a child of delight? for, from the moment I do but speak of him, scarcely do I once more call him to mind, and my bowels are moved for his sake. Yea, I will assuredly take compassion on him saith the Eternal.

Our God, and the God of our fathers! remember us with a good memorial in thy presence, and appoint unto us a destination of salvation and compassion from the primeval heaven of heavens, and remember unto us, O Eternal, our God! the covenant, and the mercy, and the salvation which thou didst swear unto Abraham, our forefather, on Mount Moriah; and cause to appear be-

אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ. וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה: כִּי זוֹכֵר כָּל־הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה זוֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ. עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ. וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפִלֵּי טֹהַר. גַּם (כָּל־) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ. וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ. בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי. לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד

fore thee how our forefather Abraham bound Isaac, his son, as a sacrifice upon the altar, subduing his paternal love to perform thy will with all his heart. So may thy paternal love subduingly avert thine anger from us, so that, in thy great goodness, the glow of thy wrath may be turned aside from thy people, from thy city, and from thine inheritance; and establish unto us, O Eternal, our God! the word that thou hast promised us in thy Law, by the hand of Moses, thy servant, from thy glorious mouth, as 'tis said. Yea, I will remember unto them the covenant with their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt in the sight of the nations, to be unto them a God, I, the Eternal. For one who recalleth all forgotten things art thou from of old, and there is no oblivion before the throne of thy glory, and the sacrificial binding of Isaac wilt thou this day in mercy remember unto his descendants. Blessed art thou, O Eternal! who rememberest the covenant.

Thou didst reveal thyself in the cloud of thy glory unto thy holy people, in order to commune with them. From heaven didst thou cause them to hear thy voice, and wert revealed unto them in translucent glimmer. Yea, the whole universe trembled at thy presence, and the primal beings quaked before thee, when thou didst reveal thyself, O our King! upon Mount Sinai, to teach thy people Law and Commandments, and causedst them to hear the majesty of thy voice, and thy holy utterances from flames of fire; amid thunder peals and lightning flashes wert thou revealed unto them, and to the tones of the Shofar didst thou cast thy radiance

קוֹלֶךָ. וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ. וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם. וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר. וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי ׀ הַמֶּלֶךְ יְהוָה: וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

upon them. As it is written in thy Law: And it came to pass upon the third day, when morning broke, that there were thunders and lightnings and thick clouds upon the Mount, and the voice of the Shofar exceedingly powerful, and all the people that were in the camp did tremble. And further: And the clang of the Shofar grew stronger and still stronger; Moses spoke, and God answered him with a loud voice. And further: And all the people perceived the thunders and the lightnings, and the sound of the Shofar, and the mountain smoking, which when the people saw, they fled, and stood afar off. And in thy holy words 'tis written thus: God exalteth himself to the trumpet's blare, the Eternal, to the sound of the Shofar. And further: With trumpets and the Shofar's clang, jubilate before the King Eternal! And further: Sound the Shofar at the beginning of the month, at new-moon for the day of our festival; for it is a statute unto Israel, an ordinance of the God of Jacob. And further: Hallelujah! Praise God in his sanctuary, praise him in the expansion of his strength. Praise him for his mighty deeds; praise him according to the plenitude of his greatness. Praise him to the trumpet's sound, praise him with psaltery and harp. Praise him with the timbrel and joyons dance, praise him with stringed instruments and the flute. Praise him with clear-sounding cymbals; praise him with cymbals whose tones are loud. All that hath breath praise the Eternale Hallelujah! and by the hands of thy servants, the prophets, it is written thus: All ye inhabitants of the globe, and indwellers of the earth, see when the mountain-banner is reared, and hear when the Shofar

וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם: וַיהוָה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יֱהוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן:
יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם. כֵּן תָּגֵן עַל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. כִּמְצֻוָּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

is blown! And 'tis said: And it shall come to pass on that day, the great Shofar shall be blown, and they who have wandered in the land of Assyria, as well as they who have been cast out in the land of Egypt, shall come and prostrate themselves unto the Lord upon the holy mountain, in Jerusalem. And further: Yea, the Eternal will be seen above them, and this arrow dart like the lightning, and the Lord God shall blow the Shofar, and go forth in the tempests of the south. The Eternal of hosts shall shield them. So mayest thou shield thy people Israel with thy peace

Our God and the God of our fathers! Sound the great Shofar for our liberation, raise the banner to assemble our exiled ones; bring nigh our scattered ones from amongst the nations, and our dispersed ones gather from the extremities of the earth; and lead us unto Zion, our city, in joyous acclamation, and unto Jerusalem, thy sanctuary, in everlasting gladness, and there will we offer before thee our obligatory sacrifices, as commanded us in thy Law, cy the hands of Moses, thy servant, from thy glorious mouth, as 'tis said: And on the day of your gladness, and at your festive seasons, as well as on the days of your New-Moons, ye shall blow with trumpets, over your burnt-offerings, and over your peace-offerings, and they shall be for a memorial unto you before your God. I am the Eternal, your God. For thou hearkenest unto the sound of the Shofar, and givest ear to its thrilling blare, and none is like unto thee. Blessed art thou,— the Eternal, who hearkeneth to the sound of the thrilling tones of his people Israel in mercy.

*)רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

---

*) Translation on page 127—139.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר. יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

(On the first day of New-Year, if it be not on the Sabbath, it is usual to go to a brook, or a well, and say the following.)

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃ וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם׃ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

Taschlich.

(On the first day of New-Year, if it be not on the Sabbath, it is usual to go to a brook, or a well, and say the following.)

Who, O God! is like unto thee? forgiving iniquity, and passing over transgression. towards the remnant of his heritage. He strengtheneth not for ever his anger, for he delighteth in mercy. He will once more have compassion upon us, will subdue our iniquities, and "cast into the depths of the sea all their sins": And all the sins of thy people of the house of Israel wilt thou cast into a place, where they shall not beremembered, or visited, or be brought to mind for evermore. Mayest thou grant thruth to Jacob, mercy unto Abraham, such as thou swarest to our fathers from days of old.

בְּנֵי אָדָם יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: אִם־יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי־אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר:

He who performs the ceremony of כפרה for himself, says:

זֶה חֲלִיפָתִי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה כַּפָּרָתִי. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה וַאֲנִי אֶכָּנֵס וְאֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

He who performs this cermony for himself and another, says:

זֶה חֲלִיפָתֵנוּ. זֶה תְּמוּרָתֵנוּ. זֶה כַּפָּרָתֵנוּ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

He who performs the cermony for a male, says:

זֶה חֲלִיפָתְךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה כַּפָּרָתְךָ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה וְאַתָּה תִּכָּנֵס וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

When the ceremony is performed for several males together, say:

זֶה חֲלִיפַתְכֶם. זֶה תְּמוּרַתְכֶם. זֶה כַּפָּרַתְכֶם. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

When the ceremony is performed for one female, say:

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ. זֹאת תְּמוּרָתֵךְ. זֹאת כַּפָּרָתֵךְ. זֹאת הַתַּרְנְגֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה וְאַתְּ תִּכָּנְסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

When the ceremony is performed for several females together, say:

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן. זֹאת תְּמוּרַתְכֶן. זֹאת כַּפָּרַתְכֶן. זֹאת הַתַּרְנְגֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה וְאַתֶּן תִּכָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

When several כפרות are performed together, or it is done on behalf of a woman with child, say:

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵיכֶם אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵיכֶם אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵיכֶם אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

למנחה ולנעילה כִּי שֵׁם יְהוָֹה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

(* אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ (לנעילה וְחָתְמֵנוּ) בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

*) Translation on page 109—111

וּבְכֵן* תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים.
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת.
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָֹה
אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ.
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן* תֵּן כָּבוֹד יְהוָֹה לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה
טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ.
שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד
עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן* צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים
בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה
כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה (הוּא) יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ (מְהֵרָה) לְבַדֶּךָ עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

---

*) Translation on page 517—519.

וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְהוָֹה ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָֹה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל | לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם*) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי

Our God and the God of our fathers! suffer to ascend and come before thee, to reach thee, and be regarded, heard, borne in mind and remembered, our memorial and our appointed destiny, and the memorial of our ancestors, and that of Messiah, the son of David, thy servant, and the memorial of Jerusalem, thy holy city, as well as that of all thy people of the house of Israel, in thy presence, for deliverance and for good, for grace, mercy and compassion, life and peace, on this day of Atonement. Remember us, O Eternal, our God! thereon, for good, and appoint us thereon a blessing, and save us thereon for life. And for the sake of the word of salvation and of mercy, have pity and compassion on us; have mercy on us and save us, for unto thee are our eyes directed; for, God and King, merciful and compassionate art thou.

Our God and the God of our fathers! pardon our iniquities on this (Sabbath-day, and this) Day of Atonement. Blot out and cause to pass away our transgressions

אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהֹוָה תִּטְהָרוּ׃ (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים׃

and our sins from before thine eyes, as 'tis said: I, I am he who blotteth out thy transgressions for mine own sake, and thy sins will I not remember. And further: I have obliteratad like unto a cloud thy transgressions, and as a vapour thy sins; return unto me, for I have redeemed thee. And further: For on this day he will make atonement for you, to purify you; from all your sins before the Eternal shall ye be cleansed. (On Sabbath: Our God and the God of our fathers! regard our rest with favour.) Sanctify us with thy commandments, and grant our portion in thy Law, satisfy us with thy beneficence, and cause us to rejoice in thy salvation; (On Sabbath: and cause us to inherit, O Eternal, our God! in love and in favour thy holy Sabbath, that Israel may rest thereon, sanctifying thy name), and purify our hearts to serve thee in truth, for thou art a pardoner unto Israel, and a forgiver unto the tribes of Jeshurun, throughout all generations; and besides thee we have no King, pardoning and forgiving. Blessed art thou, O Eternal!—the King who pardoneth and forgiveth our iniquities, and the iniquities of his people of the House of Israel, and causeth our guilty deeds to pass away from year to year. King over all the earth, who sanctifieth (the Sabbath and) Israel, and the Day of Atonement.

*)רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: אמן.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

*) Translation on page 127—139,

כשחרית שים שלום.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

במנחה ובערבית שלום רב.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

In the book of life, blessing, and peace, and easy competence, may we be remembered, and inscribed, we, as well as all thy people of the house of Israel, for happy life and peace. Blessed art thou, O Eternal! who makest peace.

Our God and the God of our fathers! we beseech thee, suffer our prayer to come before thee, and withdraw not from our supplication, for we are not so bold-faced or stiff-necked as to say that we are righteous and have not sinned; yea, verily, we have sinned.

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ. סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

We have acted guiltily, and dealt treacherously; indulged in rapacity and slander. We have comported ourselves iniquitously, and wickedly; been presumptuous and violent, and practised falsehood. We have counselled evilly; lied, scoffed, proved disobedient, contemned, rebelled, acted perversely, transgressed, displayed hostility and stiffneckedness. We have committed wicked and abominable acts, have erred ourselves, and led others into error.

We have swerved from thy commandments, and from thy beneficient prescriptions. But thou art just as to all that hath come upon us; for thou hast dealt truthfully, and we have acted wickedly.

What shall we say before thee, O thou who dwellest on high? What shall we utter in thy presence, O thou who abidest in heaven? Dost thou not know all things, hidden and revealed?

Thou knowest the secrets of the universe, yea, the privily committed acts of all that liveth. Thou scrutinizest all the inmost chambers of our thoughts, and searchest the reins and the heart. Nothing is concealed from thee; nought is hidden from thy sight.

O may it then be acceptable in thy presence, O Eternal! our God, and the God of our fathers! to make expiation for all our sins, grant pardon for all our iniquities, and forgive us all our transgressions.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

For the sin that we have committed in thy presence, on compulsion, or voluntarily:
And for the sin that we have committed through stubbornness of heart.

For the sin that we have committed unwittingly:
And for the sin that we have committed in the rash utterance of our lips.

For the sin that we have committed in public and in private:
And for the sin that we have committed through unchaste indulgence.

For the sin that we have committed by word of mouth:
And for the sin that we have committed in conscious guile.

For the sin that we have committed by sinful cogitations:
And for the sin that we have committed by overreaching our neighbour.

For the sin that we have committed with mere confession of the mouth:
And for the sin that we have committed through lewd associations.

For the sin that we have committed presumptuously, or in error:
And for the sin that we have committed in want of respect towards our parents and teachers.

For the sin that we have committed through violence:
And for the sin that we have committed through profanation of thy name.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת

For the sin that we have committed through looseness of speech:
And for the sin that we have committed through the impurity of our lips.

For the sin that we have committed through evil conceptions:
And for the sin that we have committed in thy presence, wittingly or unwittingly.

Yet, for all of them, O God of forgivenness! forgive us! pardon us! grant us remission!

For the sin that we have committed through bribery:
And for the sin that we have committed through lying and deceit.

For the sin that we have committed with an evil tongue:
And for the sin that we have committed by scoffing.

For the sin that we have committed in the transactions of trade:
And for the sin that we have committed in what we have eaten and drunk.

For the sin that we have committed in extortion and usury:
And for the sin that we have committed by an arrogant demeanour.

For the sin that we have committed with a wanton glance:
And for the sin that we have committed with frivolity of speech.

For the sin that we have committed with haughty looks:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

And for the sin that we have committed with brazen front.

Yet, for all of them, O God of forgiveness! forgive us! pardon us! grant us remission!

For the sin that we have committed by casting off the yoke (of Heaven):

And for the sin that we have committed by hasty judgment.

For the sin that we have committed by laying snares for our neighbour:

And for the sin that we have committed through malevolence.

For the sin that we have committed through levity of disposition:

And for the sin that we have committed through obstinacy

For the sin that we have committed from a sinful bent

And for the sin that we have committed by indulgin in slander.

For the sin that we have committed by swearing falsely

And for the sin that we have committed throug causeless hatred.

For the sin that we have committed by violation o our trust:

And for the sin that we have committed in giddines of heart.

Yet, for all of them, O God of forgiveness! forgive us! pardo us! grant us remission!

And also for our sins that once involved the obligatio to bring a burnt-offering:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּי

סְקִילָה, שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂ
בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶ
הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנ
לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּ
וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַייָ אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵ
עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָ
דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ

And for our sins involving the obligation to bring sin-offering:

And for our sins involving the obligation to bring sacrifice proportioned to our means.

And for our sins involving the obligation to bring trespass-offering in case of certitude or doub

And for our sins involving the infliction of stripes fc contumacy.

And for our sins involving the penalty of excision an sterility.

Yet, for all of them, O God of forgiveness! forgive us! pardc us! grant us remission!

And for the sins whereby we have rendered ourselve liable to the four kinds of capital punishment judical inflicted:

Stoning, burning, slaying, or strangling: because precepts positive and negative, whether involving positive act or not; whether such as we are cogniza of, or otherwise. Such as we are cognizant of, v have already avowed in thy presence, and such as v are unconscious of, are to thee revealed and know as 'tis said: Secret things pertain unto the Etern our God, whilst such as are revealed pertain unto and our descendants evermore, to fulfil all the utte ances of this Law.

For thou art he who pardoneth Israel, and forgive the tribes of Jeshurun throughout all generations, a besides thee we have no King to pardon and forgi

אֱלֹהַי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

O my God! ere I was fashioned I was as nought, and now that I have been fashioned I am as though I were not. Dust am I even whilst I live, how much more so after death! Lo! I am here before thee like unto a vessel filled with shame and ignominy. May it be willed before thee, O Eternal, my God and the God of my fathers! that I sin no more; and that wherein I have already sinned in thy presence, do thou wipe out in thine abundant mercy, but not by means of chastisement, or of malignant maladies.

My God! guard thou my tongue from evil, and my lips from uttering deceit. To those who curse me may my soul be silent, and humble as the dust to all. O do thou open my heart by virtue of thy Law, and thy Commandments let my soul pursue. And as for all those who meditate evil concerning me, do thou speedily frustrate their counsel, and render null and void their imaginings. Do so for the sake of thy name; do so for the sake of thy right hand; do so for the sake of thy holiness; do so for the sake of thy Law, that thy beloved ones may be saved. Aid with thy right hand, and grant my prayer. May the words of my mouth and the medi ations of my heart be acceptable in thy presence, Eternal! my Rock and my Redeemer! May he who maketh peace in his high heavens grant peace unto us and unto all Israel, and say ye: Amen!

May it be acceptable unto thee, Eternal! our God, and the God of our Fathers, that the Sanctuary be rebuilt speedily in our days, and our portion assigned us in thy Law. [There will we serve thee in reverence, as of old, in years of yore. And may the offerings of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Eternal, as of old, in days of yore.

כִּי שֵׁם יְהוָֹה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

*) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

*) Translation on page 109—111.

*וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים.
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת.
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָֹה
אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ.
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהוָֹה לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה
טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ.
שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד
עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים
בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה
כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה (הוּא) יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ (וּמְהֵרָה) לְבַדֶּךָ עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

*) Translation on page 517—521.

וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ
יְהֹוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ.
כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהֹוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל
הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ
אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה
וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

(Hereupon is said the Grace after Meat, from p. 597 to the end; when the following is added:)

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who hath created all for his glory.

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who fashioned man.

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who fashioned man in his image, and in the image of his own reproduction, established for him an ever enduring generation: Blessed art thou, O Eternal! who didst fashion man!

Rejoice and jubilate shall the forsaken one, when her children are once more assembled round her in gladness: Blessed art thou, O Eternal! who causest Zion to rejoice in her children!

Thou wilt assuredly cause those associated in love to rejoice, even as thou didst cause thy creatures to rejoice in the garden of Eden of yore. Blessed art thou, O Eternal! who causest bride and bridegroom to rejoice!

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who created joy and gladness, bridegroom and bride, gladness and jubilation, exultation and delight, love and paternity, peace and friendship. Full soon, O Eternal, our God! may be heard in the cities of Judah, and in the streets of Jerusalem, the sound of gladness and the sound of joy, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the loud accents of rejoicing from bridal parties 'neath their canopies, and the songs of youth at the wedding-feast. Blessed art thou, O Eternal! who causest the bridegroom to rejoice with his bride! (Then say the blessing over wine).

וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

(Hereupon is said the Grace after Meat, from p. 597 to the end; when the following is added:)

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who hath created all for his glory.

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who fashioned man.

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who fashioned man in his image, and in the image of his own reproduction, established for him an ever enduring generation: Blessed art thou, O Eternal! who didst fashion man!

Rejoice and jubilate shall the forsaken one, when her children are once more assembled round her in gladness: Blessed art thou, O Eternal! who causest Zion to rejoice in her children!

Thou wilt assuredly cause those associated in love to rejoice, even as thou didst cause thy creatures to rejoice in the garden of Eden of yore. Blessed art thou, O Eternal! who causest bride and bridegroom to rejoice!

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who created joy and gladness, bridegroom and bride, gladness and jubilation, exultation and delight, love and paternity, peace and friendship. Full soon, O Eternal, our God! may be heard in the cities of Judah, and in the streets of Jerusalem, the sound of gladness and the sound of joy, the voice of the bridegroom and the voice of the bride, the loud accents of rejoicing from bridal parties 'neath their canopies, and the songs of youth at the wedding-feast. Blessed art thou, O Eternal! who causest the bridegroom to rejoice with his bride! (Then say the blessing over wine).

(Before partaking of wine, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

(Before partaking of fruit from a tree, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

(Before partaking of fruit that grows near the ground, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

(Before partaking of dishes made with flour, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת:

(Before partaking of all other kinds of food and any beverage, except wine, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל נִהְיֶה בִּדְבָרוֹ:

(After having partaken of wine and the finer fruits, such as grapes, figs, pomegranates, and dates, as also dishes made with flour, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל

(After wine, and dishes made with flour:)	(After dishes made with flour:)	(After the finer fruits:)	(After wine:)
הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה	הַמִּחְיָה וְעַל	הָעֵץ וְעַל	הַגֶּפֶן וְעַל
עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן	הַכַּלְכָּלָה	פְּרִי הָעֵץ	פְּרִי הַגֶּפֶן

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבֹּעַ מִטּוּבָהּ. רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפִּרְיָהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה:

(Before partaking of wine, say:

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, the Creator of the fruit of the vine.

(Before partaking of fruit from a tree, say;)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, Creator of the fruit of the tree.

(Before partaking of fruit that grows near the ground, say:

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, Creator of the fruit of the ground.

(Before partaking of dishes made with flour, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, Creator of various kinds of food.

(Before partaking of all other kinds of food and any beverage, except wine, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, at whose word all things arise.

(After having partaken of wine and the finer fruits, such as grapes, figs, pomegranates, and dates, as also dishes made with flour, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe for

(After wine:)	(After the finer fruits:)	(After dishes made with flour:	(After wine, and dishes made with flour:)
the vine and its fruits.	the tree and its fruits,	the food and the sustenance,	the food and the sustenance, the vine and its fruit,

for the produce of the field, and for the land desirable, good, and ample, which thou hast been pleased to cause our fathers to inherit, to eat of its fruits, and to be satisfied with its goodness. Have compassion, we beseech thee, O Eternal, our God! upon Israel, thy people, and upon Jerusalem, thy city, and upon Zion, the dwelling-place of thy glory, upon thine altar, and upon thy Temple; and do thou rebuild Jerusalem, the holy city, speedily, in our days, and lead us up into the midst of it, and cause us to rejoice in its restoration, that we may eat of its fruits, and be satisfied with its goodness, and bless thee for it in holiness and purity.

בשבת וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:

בראש חודש וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:

ביום טוב וְשַׂמְּחֵנוּ בְּיוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה:

בראש השנה וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה:

כִּי־אַתָּה יְיָ טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה לְּךָ עַל הָאָרֶץ

וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן.	וְעַל הַפֵּרוֹת.	וְעַל הַמִּחְיָה.	וְעַל הַמִּחְיָה וְעַל פְּרִי
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ	הַגָּפֶן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
עַל־הָאָרֶץ וְעַל	עַל־הָאָרֶץ וְעַל	עַל־הָאָרֶץ וְעַל	עַל־הָאָרֶץ וְעַל הַמִּחְיָה
פְּרִי הַגָּפֶן:	הַפֵּרוֹת:	הַמִּחְיָה:	וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן:

(After having partaken of any other kind of food or beverage, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת
וְחֶסְרוֹנָן עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָא לְהַחֲיוֹת (בָּהֶם) נֶפֶשׁ כָּל־
חָי, בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָמִים:

…fore partaking of anything for the first time in the season, say :)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

(On first seeing the trees blossom in spring, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא חִסַּר
בְּעוֹלָמוֹ דָּבָר וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבִים
לְהַנּוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם:

(On Sabbath say:) And be pleased to let us partake of felicity on this Sabath-day.

(On New-Moon:) And remember us upon this day of the New-Moon.

(On Festivals:) And cause us to rejoice upon this Feast of
UnleavenedBread.
Weeks.
Tabernacles.
Shemini-Azeret.

(On New-Year:) And remember us for our good on this Day of Memorial.

For thou, O Eternal! art good and beneficent unto all, and we will give thanks unto thee for the land and for

the fruit of the vine. Blessed art thou, O Eternal! for the land, and for the fruit of the vine.	its fruits. Blessed art thou, O Eternal! for the land, and for its fruits.	its sustenance. Blessed art thou, O Eternal! for the land and for its sustenance.	its sustenance, and for the fruit of the vine. Blessed art thou, O Eternal! for the land and its sustenance, and for the fruit of the vine.

(After having partaken of any other kind of food or beverage, say:)

Blessed art thou, O Eternal, our God! King of the universe, Creator of multitudinous beings, together with what there is needed for all that thou hast created, to preserve thereby the existence of all that liveth. Blessed be he who liveth eternally.

(Before partaking of anything for the first time in the season, say:

Blessed art thou, O Eternal, our God! King of the universe, who hast preserved us alive, and sustained us, and caused us to attain this season.

(On first seeing the trees blossom in spring, say:)

Blessed art thou, O Eternal, our God!—the King of the universe, who doth not suffer anything to be wanting in his universe, and hath created therein goodly creatures, and beauteous vegetation, for the children of mortality to luxuriate in.

(On smelling any kind of spice, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

(On smelling sweet-scented wood, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:

(On smelling flowers, say:)

בָּ"אַ"יְ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עִשְׂבֵי בְשָׂמִים:

(On smelling fragrant fruits, say:)

בָּ"אַ"יְ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בַּפֵּרוֹת:

(On seeing a sovereign ruler, say:)

בָּ"אַ"יְ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן מִכְּבוֹדוֹ לְבָשָׂר וָדָם:

(On hearing of a death, or any other calamity, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, דַּיַּן הָאֱמֶת:

(On happy occurrences, and the receipt of pleasant news, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב:

(On hearing thunder, witnessing a hurricane, or an earthquake, say:)

בָּ"אַ"יְ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁכֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ מָלֵא עוֹלָם:

(On seeing a rainbow, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹכֵר הַבְּרִית
וְנֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ:

(On seeing the lightning, a shooting-star, high mountains, or a great desert, say:)

בָּ"אַ"יְ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

(On beholding the sea, after an interval of a month, say:)

בָּ"אַ"יְ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עֹשֶׂה אֶת־הַיָּם הַגָּדוֹל:

(On smelling any kind of spice, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, the Creator of various kinds of spices.

(On smelling sweet-scented wood, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, the Creator of sweet-scented woods.

(On smelling flowers, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, the Creator of odorous plants.

(On smelling fragrant fruits, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath given fragrance unto fruits.

(On seeing a sovereign ruler, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who imparteth of his glory unto flesh and blood.

(On hearing of a death, or any other calamity. say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, the just Judge.

(On happy occurrences and the receipt of plessant news, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, good and beneficent.

(On hearing thunder, witnessing a hurricane, or an earthquake, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, with whose power and might the universe is replete.

(On seeing a reinbow, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who remembereth the covenant, is faithful thereto, and adhereth to his word.

(On seeing the lightning, a shooting-star, high mountains, or a great desert say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who produced the works of creation.

(On beholding the sea, after an interval of a month, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who produced the mighty Ocean.

(On seeing a giant, dwarf, or other lusus naturæ, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְשַׁנֶּה הַבְּרִיּוֹת:

(Whilst separating the dough from one of the Sabbath loaves, the mistress of the house says the following blessing:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חַלָּה מִן־הָעִסָּה:

(On cleansing vessels before use, say:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וצִוָּנוּ עַל־טְבִילַת כֶּלִי (כֵּלִים):

(Before lighting the festive candles on Sabbaths and Holydays, the mistress of the house says the following:)

לשבת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל־שַׁבָּת:

יום טוב בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל־יוֹם־טוֹב:

(On all Festivals, except the two last days of Passover, the following is added

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

(On fixing a Mezuzah, say the following:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְבּוֹעַ מְזוּזָה:

(On seeing a giant, dwarf, or other lusus naturæ, say)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who producest variously formed creatures.

(Whilst separating the dough from one of the Sabbath loaves, the mistress of the house says the following blessing:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and enjoined us to separate the dough from the Sabbath-loaf.

(On cleansing vessels before use, say:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, concerning the rinsing of vessels.

(Before lighting the festive candles on Sabbaths and Holydays, the mistress of the house says the following:)

(On Sabbath:) Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and enjoined us to kindle the Sabbath-light

(On Festivals:) Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and enjoined us to kindle the festive-light.

(On all Festivals, except the two last days of Passover, the following is added:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath preserved us alive, sustained us, and caused us to attain this season.

(On fixing a Mezuzah, say the following:)

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and enjoined us to put up the Mezuzah.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל־עֵינָי וּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּי: וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם, וְאַל יְבַהֲלוּנִי רַעְיוֹנַי וַחֲלוֹמוֹת רָעִים וְהַרְהוֹרִים רָעִים, וּתְהִי מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת, כִּי אַתָּה הַמֵּאִיר לְאִישׁוֹן בַּת־עָיִן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ:

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר ׀ אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם ׀ עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת ׀ עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין ׀ עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם ׀ עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

Blessed art thou, O Eternal! our God, King of the universe, who causest the bands of sleep to fall upon mine eyes, and slumber upon mine eyelids. May it be thy will, O Eternal! my God, and the God of my fathers, to cause me to lie down in peace, as also to rise up in peace. O let not my thoughts, or evil dreams, or ill-imaginings harass me, but suffer my nightly couch to be tranquil in thy presence; and illumine mine eyes, lest I sleep the sleep of death, for thou art he who enlighteneth the apple of the eye. Blessed art thou, O Eternal! whose glory irradiateth the whole universe.

(Deut. VI, 4—9.) GOD, FAITHFUL KING!

Hear, O Israel: the Lord our God; the Lord is One!

Blessed be the name of the glory of his sovereignty for evermore!

And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might. And these words, which I command thee this day, shall be upon thy heart; and thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be for frontlets between thine eyes. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and upon thy gates.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ ׀ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי ׀ וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ ארך ימים וגו׳.

May the pleasant grace of the Lord, our God, be upon us, and the work of our hands confirm unto us, and the work of our hands do thou confirm it!

(Psalm XCI.) O thou that dwellest in the covert of the Most High, and abidest in the shadow of the Almighty; I will say of the Lord, who is my refuge and my fortress, my God, in whom I trust, that He will deliver thee from the snare of the fowler, and from the noisome pestilence. He will cover thee with His pinions, and under His wings shalt thou take refuge; His truth is a shield and a buckler. Thou shalt not be afraid of the terror by night, nor of the arrow that flieth by day; of the pestilence that warketh in darkness, nor of the destruction that wasteth at noonday. A thousand may fall at thy side, and then thousand at thy right hand; it shall not come nigh thee. Only with thine eyes shalt thou behold, and see the recompense of the wicked. For thou hast made the Lord who is my refuge, even the Most High, thy Habitation. There shall no evil befall thee, neither shall any plague come nigh thy tent. For He will give His angels charge over thee, to keep thee in all thy ways. They shall bear thee upon their hands, lest thou dash thy foot against a stone. Thou shalt tread upon the lion and asp; the young lion and the serpent shalt thou trample under feet. Because he hath set his love upon Me, therefore will I deliver him; I will set him on high, because he hath known My name. He shall call upon Me, and I will answer him; I will be with him in trouble; I will rescue him, and bring him to honour. With long life will I satisfy him, and make him to behold My salvation.'

יְיָ מָה־רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי: רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵאלֹהִים סֶלָה: וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי: לֹא־אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: קוּמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־אֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי וְרוּחַ כָּל־

O Eternal! how multitudinous are my foes, how innumerable they who rise up against me. Many are they who say unto my soul: He hath no safe reliance upon God, Selah! But thou, O Eternal! art a shield unto me, my glory, and he who exalteth my head. With my voice unto the Eternal do I cry, and he answereth me from his holy mountain, Selah! I lie down and sleep, and do awake, for the Eternal doth sustain me. I will not be afraid of the myriads of people that encompass me round about. Rise, O Eternal! save me, O my God! for thou smitest all my foes upon the cheek, the teeth of the wicked hast thou shattered. Unto the Eternal is salvation, upon thy people (rest) thy blessing, Selah!

Cause us to lie down, O Eternal! in peace, and cause us to rise up, O our King! unto life; spread over us the tabernacle of thy peace, and guide us aright with good counsel from before thee, aiding us for the sake of thy name; shield us and remove from us foes and pestilence, the sword, famine and sorrow, and remove every hindrance in our van as in our rear, and with the shadow of thy wings do thou shelter us, four thou, Almighty! art our Preserver and Deliverer. For an Almighty King, gracious and compassionate, art thou. Do thou then guard our going out and our coming in for life and peace, henceforth and for evermore.

Blessed is the Eternal by day, blessed is the Eternal at night, blessed is the Eternal when we lie down, blessed is the Eternal when we rise. For in thy hand are the souls of the living and the dead, (thou) in

בְּשַׂר־אִישׁ׃ בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ
אֵל אֱמֶת׃ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ
תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ
מָלָךְ, יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא
וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים
וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע
לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם
לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־הַשָּׂטָן
יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְיָ בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלָיִם הֲלוֹא
זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ׃ הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים
גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב

whose hand is the soul of every living creature, and the spirit of all human flesh. To thy hand do I commend my spirit, thou redeemest me, O Eternal, God of truth! Our God who art in heaven! do thou unify thy name, and establish thy sovereignty in perpetuity, and reign over us for evermore.

May our eyes behold, and our hearts rejoice, and our souls exult in thy salvation in truth: when it is said unto Zion, Thy God doth reign! The Eternal reigneth, the Eternal hath reigned, the Eternal will reign for evermore. For the sovereignty is thine, and thou shalt reign for evermore in glory, for we have no sovereign but thee.

May the angel that hath delivered me from all evil bless the youths, and through them be proclaimed my name, and the name of my fathers, Abraham and Isaac, and they increase abundantly in the midst of the land. (Gen. XLVIII, 16.) And God said: If thou wilt diligently hearken unto the voice of the Eternal, thy God, and do what is right in his sight, and give ear unto his commandments, and observe all his statutes; then will I not bring upon thee all the maladies that I have inflicted upon the Egyptians, for I am the Eternal who healeth thee. (Exod. XV. 26.) — And the Eternal said unto the accuser: The Eternal will rebuke thee, O accuser! yea, the Eternal will rebuke thee, who maketh choice of Jerusalem. Is not this a brand saved from the fire? (Zac. III, 2.)—Behold the couch of Solomon! sixty mighty men surround it from among the mighty men of Israel. All of them experienced in war, each with his sword upon his thigh, against the terrors of

מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃
יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ ׀
פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ ג״פ.

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ ג״פ.
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ.
יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי׃ ג״פ.

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימִינִי מִיכָאֵל.
וּמִשְּׂמֹאלִי גַּבְרִיאֵל. וּמִלְּפָנַי אוּרִיאֵל.
וּמֵאֲחוֹרַי רְפָאֵל. וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל׃ ג״פ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ. אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃ ג״פ.

the night. (Cant. III, 7.)—The Eternal bless and preserve thee! The Eternal cause his countenance to shine upon thee, and be gracious unto thee! The Eternal lift up his countenance towards thee, and grant thee peace. (Num. IV, 24.)

Behold! the Guardian of Israel nor slumbereth nor sleepeth.

For thy salvation have I hoped, O Eternal! (Gen. XLIX, 18.)—I have hoped, O Eternal! for thy salvation.—O Eternal! for thy salvation have I hoped.

In the name of the Eternal God of Israel, on my right hand be Michael! on my left, Gabriel! before me, Uriel! and behind me, Raphael! and above mine head, he glory of God!

(Ps. CXXVIII.) A Song of Ascents. Happy is every one that feareth the Lord, that walketh in His ways. When thou eatest the labour of thy hands, happy shalt thou be, and it shall be well with thee. Thy wife shall be as a fruitful vine, in the innermost parts of thy house; thy children like olive plants, round about thy table. Behold, surely thus shall the man be blessed that feareth the Lord. The Lord bless thee out of Zion; and see thou the good of Jerusalem all the days of thy life; and see thy children's children. Peace be upon Israel!

Tremble and sin not; commune with your heart upon your couch, and be silent, Selah!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם, חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם, שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת־תַּפְקִידָם: שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם, פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת, וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן, שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ, וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

Blessing said on the appearance of the New-Moon.

Blessed art thou, Eternal, our God! King of the Universe, who with his edict created the skies, and by the word of his mouth all their host. Laws and seasons did he appoint them, that they should not swerve from the course prescribed them, glad and rejoicing to perform the will of their Creator, the true Worker, whose work is truth. And the moon did he charge to renew her radiance, to be an emblem of glory unto those whom he hath sustained from their very birth, that they too shall be renewed like her, to adore their Maker, for the sake of the glory of his sovereignty. Blessed art thou, O Eternal, who renewest the months.

ג״פ בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

ומרקד כנגד הלבנה ואומר ג״פ. (ויזהר שלא יכרע בברכיו רק זוקף באצבעותיו.)

ג״פ כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ. וְאֵינִי יָכוֹל לִגַּע בָּךְ. כַּךְ לֹא יוּכְלוּ כָּל־אוֹיְבַי לִגַּע בִּי לְרָעָה:

ג״פ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן:
כָּאָבֶן יִדְּמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל:

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

שואל לחברו ג״פ שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם: וחברו משיב ג״פ עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

ג״פ סִמָּן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא. מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים: מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי. אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים. הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ. מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים:

תָּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. אִלְמָלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ דַּיָּם: אָמַר אַבַּיֵי הִלְכָּךְ צָרִיךְ לְמֵימְרָא מְעֻמָּד:

מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלֹּאת פְּגִימַת הַלְּבָנָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מִעוּט. וִיהִי אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה, וּכְאוֹר שִׁבְעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה קֹדֶם מִעוּטָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים. וְיִתְקַיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב

וּבִקְשׁוּ אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מַלְכָּם. אָמֵן.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

כאן אומרים מזמור ס״ז למנצח בנגינות דף 432.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַנְחֵנוּ אֶל־מְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף כָּל־אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ וּמִכָּל־מִינֵי פֻרְעָנִיּוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא לָעוֹלָם. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ. וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

Prayer before entering on a journey.

May it be acceptable in thy presence, O Eternal! our God and the God of our fathers, that thou mayest lead, support, and guide us unto peace; and cause us to reach the goal of our destination in life, joy and peace, and deliver us from the power of every foe, and of him who lieth in wait by the way, and from every kind of evil occurences that beset the world; and mayest thou confer a blessing upon the work of our hands, and grant us grace, mercy and compassion in thy sight, and in that of all who behold us; and hearken unto the voice of our supplications; for a God who giveth heed to prayer and supplication art thou. Blessed art thou, O Eternal! who hearkenest unto prayer.

יאמר ג"פ וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם:

ויאמר ג"פ וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב: ויאמר ג"פ פסוק הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל וכו'. ג"פ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: ג"פ הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי:

ויאמר ג"פ ברכת כהנים' ז"פ וִיהִי נֹעַם וכו' יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן וכו' כל המזמור. ויאמר אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי־עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא וכו'.

מִגְדַּל־עֹז שֵׁם יְיָ בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב: בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימִינִי מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאלִי גַּבְרִיאֵל. וּמִלְּפָנַי אוּרִיאֵל. וּמֵאֲחוֹרַי רְפָאֵל. וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל:

וילך לדרכו לשלום.

"And as Jacob went his way, there met him angels of God. And Jacob said, when he saw them: A godly encampment is this; and he called the name of that place: Machanaim" [Twofold Encampment], (Gen. XXXII, 2.)

"And they journeyed onward, and the dread of God was upon the cities that were round about them, and they did not pursue the sons of Jacob." (Gen, XXXV, 5.)

"For thy salvation do I wait, O Eternal!"

"Lo! I will send an angel before thee, to guard thee by the way, and to bring thee unto the place that I have prepared." (Exod. XXIII, 20.)

(Here insert יברכך and ויהי נועם)

Thou art my Shelter, thou art pleased to protect me from sorrow; the jubilant cries of the saved encompass me, Selah! Trust ye in the Eternal evermore, for in Jah, the Eternal, is an everlasting Rock. The Eternal will grant strength unto his people, the Eternal will bless his people with peace. The Eternal of Hosts is with us, the God of Jacob our stronghold, Selah! O Eternal of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Eternal, save! O King, answer us on the day when we call!

A tower of strength is the name of the Eternal, thereto runneth the righteous man, and is sheltered. In the name of the Eternal God of Israel; on my right hand, Michael; on my left hand, Gabriel; before me Uriel; behind me, Raphael; but above my head, the Divine Presence.

הנכנס לכרך קודם שיכנס יאמר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּכְנִיסֵנִי לַכְּרַךְ הַזֶּה לְשָׁלוֹם: נכנס בשלום יאמר מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהִכְנַסְתַּנִי לַכְּרַךְ הַזֶּה לְשָׁלוֹם: בקש לצאת יאמר יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתּוֹצִיאֵנִי מִן־הַכְּרַךְ הַזֶּה לְשָׁלוֹם: יצא כשלום יאמר מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהוֹצֵאתַנִי מִן־הַכְּרַךְ הַזֶּה לְשָׁלוֹם. וּכְמוֹ שֶׁהוֹצֵאתַנִי לְשָׁלוֹם כֵּן תּוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִכַּף כָּל־אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ: ולא ילך בע״ש יותר מן ג׳ פרסאות.

תפלת הים.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַמְּכֻתָּר בְּכֶתֶר הָאֱמוּנָה לְמַעַן קְדֻשַּׁת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל־רַחֲמִים וּלְמַעַן קְדֻשַּׁת שַׁעֲרֵי הָרַחֲמִים וּלְמַעַן זְכוּת יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲהוּבֶיךָ וּתְמִימֶיךָ וּלְמַעַן זְכוּת עֲקֵדָתוֹ שֶׁל־יִצְחָק יְחִידְךָ שֶׁנֶּעֱקַד עַל־גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה

May it be acceptable in thy presence, O Eternal! my God and the God of my fathers, that thou mayest lead me unto the place of my destination in peace. (after having safely arrived, say:) I give thanks unto thee, O Eternal! my God and the God of my fathers, for having caused me to enter this district in peace. (On leaving the same, say:) May it be acceptable before thee, O Eternal! my God and the God of my fathers, that thou mayest enable me to leave this place in peace. (After having left it in safety, say:) I give thanks unto thee, O Eternal! my God and the God of my fathers, for having enabled me to leave this district in peace; and as thou hast brought me forth in peace so mayest thou lead, sustain, and guide me in peace, and deliver me from the power of every foe, and him that lies in wait by the way.

PRAYER FOR A SEA-VOYAGE.

May it be acceptable before thee, O Eternal! my God and the God of my fathers, Abraham, Isaac, and Jacob; great, mighty, and awe-inspiring God, crowned with the diadem of faithfulness! for the sake of the sanctity of thy thirteen attributes of compassion, and for the sake of the sanctity of the gates of mercy; and for the sake of the merits of those who sleep in Chebron, Abraham, Isaac, and Jacob, thy beloved and perfect ones; and for the sake of the binding of Isaac, thine only one, who was bound upon the

עוֹלָה תְמִימָה קְדוֹשָׁה וּטְהוֹרָה וּלְמַעַן זְכוּתָם וּקְדֻשָּׁתָם וּנְבוּאָתָם שֶׁל־שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וְשֶׁל־אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וְשֶׁל־אֱלִישָׁע הַנָּבִיא נְבִיאֶיךָ נְבִיאֵי אֱמֶת וּלְמַעַן זְכוּת כָּל־הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל־דּוֹר הַמְּגִנִּים עַל־יִשְׂרָאֵל שֶׁתַּעֲמִיד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ וְיֶחֱשׁוּ גַלָּיו וְתַעֲשֶׂה רְצוֹן לְבָנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה אֶל־מְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְטוֹבָה כַּאֲשֶׁר בְּיָדְךָ לַעֲשׂוֹת. וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ וְתַאֲזִין תְּחִנָּתֵנוּ וַעֲנֵנוּ בְּשָׁעָה הַזֹּאת שֶׁאָנוּ מִתְפַּלְּלִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ וְתוֹלִיכֵנוּ בְּנַחַת רוּחַ טוֹב כְּפִי הַצֹּרֶךְ וְתִשְׁמְרֵנוּ מֵהֲמוֹן גַּלִּים וּמִשְׁאוֹן מִשְׁבְּרֵי־יָם מֵרוּחַ סוֹעָה מִסַּעַר וּמִצַּעַר וּמִבִּלְבּוּל עִתִּים וּמֵחִלּוּף זְמַנִּים וּמֵהַבְּרִיּוֹת הָרָעוֹת הַגְּדֵלוֹת בַּיָּם וּבַיַּבָּשָׁה וּמִכָּל־צַעַר וּמִכָּל־הֶפְסֵד וְאַל־יְעַכְּבֵנוּ לֹא מַשְׁבִּיעַ וְלֹא מַכְרִיעַ וְלֹא מַשְׂטִין וְלֹא מֵצַר וְלֹא מַזִּיק וְלֹא מְבַלְבֵּל וְלֹא מַפְחִיד וְלֹא מַחֲרִיד וְלֹא מְאַיֵּם וְתוֹצִיא רוּחַ טוֹב מֵאוֹצְרוֹתֶיךָ לְהַנְהִיג הַסְּפִינָה וְכָל־תּוֹפְשֵׂי מָשׁוֹט וּמַנְהִיגֶיהָ וּמַלָּחֶיהָ וְחוֹבְלֶיהָ וְאוּמְנֶיהָ שֶׁיְּנַהֲגוּ אוֹתָהּ כָּרָאוּי בְּלֹא עַצְלוּת וּבְלֹא חִשּׁוּל וּבְלֹא תַשּׁוּת כֹּחַ וְתַגִּיעֵנוּ אֶל־מְחוֹז חֶפְצֵנוּ בְּלִי שׁוּם הֶזֵּק וּבְלִי שׁוּם צַעַר וּבְלִי שׁוּם

altar, a perfect, holy, and pure sacrifice; and for the sake of the merits, the sanctity, and the prophecies of Samuel, Elijah, and Elisha, thy prophets of truth; and for the sake of the merits of all the righteous and pious ones who in all generations have protected Israel.—Cause thou the sea to cease from raging, and its waves to be calmed, accomplish the desire of our hearts, and enable us speedily to reach our destination in safety, as it is in thy power to do; hearken to our prayer, and give ear unto our supplication, and answer us in this hour wherein we pray and supplicate before thee. Lead us with the gentle breezes that we need, and preserve us from the turbulence of the waves, and the roaring of the billows of the sea, from the raging storm, and carking care, and from confusion of times, and change of seasons, and from the destructive monsters that abound in the sea and on the dry land, from all trouble and all loss. May no obstacle or hindrance, no adversity or opposition, loss or confusion, no source of fear, dread, and terror check our progress.

O mayest thou cause a prosperous gale to issue from thy treasure-houses to guide our vessel, and enable all her steersmen, pilots, rowers, sailors, and workmen to guide her aright without sluggishness, weariness, or weakness, and cause us to reach our destination without all detriment, sorrow, or loss; as it

הֶפְסֵד. כִּי אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם. הָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַלָּיו. שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָךְ. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סדר ספירת העומר.

קודם הברכה יש לומר:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י״ה בו״ה ביחודא שלים בשם כל ישראל: הנני מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה׳ וספרתם לכם ממחרת השבת וכו׳ תספרו חמשים יום.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־סְפִירַת הָעֹמֶר:

בליל ב׳ של פסח: הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעֹמֶר:

הָרַחֲמָן יַחֲזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לִמְקוֹמָהּ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

בליל י״ז ניסן: הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר:

ליל י״ח ניסן: הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לָעֹמֶר:

is thou who rulest the pride of the ocean, and wher his surge doth rise, thou quellest it; thou dost conver the raging gale into a gentle breeze, and its billows are assuaged. Guard thou my soul, and deliver me; I shall not be abashed, for I trust in thee. And as for us, we will bless the Eternal, from now and until evermore. Hallelujah!

PRAYER PRIOR TO COUNTING THE OMER.

Blessed art thou,—the Eternal, our God, King of the universe, who sanctified us whit his commandments, and charged us to count the Omer.

This is the first day of Omer. (So on daily up to 69)

May the Allmerciful restore the service of the sanctuary unto its pristine place.

May it be acceptable in thy presence, O Eternal! our God, and the God of our fathers, that the sanctuary may be speedily rebuilt in our days, and grant our portion in thy Law: ane there we will serve thee as in former days, and as in years of yore.

י״ט ניסן: הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:

כ׳ ניסן: הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר:

כ״א ניסן: הַיּוֹם שִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר:

וכן מכל שאר הלילות יספור יום יותר עד ה׳ סיון שנשלמו ז׳ שבועות.

הַיּוֹם שִׁבְעָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד לָעֹמֶר
הַיּוֹם שְׁמוֹנָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וְיוֹם אֶחָד לָעֹמֶר
הַיּוֹם תִּשְׁעָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם עֲשָׂרָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁלשָׁה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם אַחַד עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וַחֲמִשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם שְׁלשָׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וְשִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת לָעֹמֶר
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעֹמֶר
הַיּוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וּשְׁלשָׁה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם שְׁמֹנָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם תִּשְׁעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת לָעֹמֶר
הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעֹמֶר
הַיּוֹם שְׁלשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלשָׁה יָמִים לָעֹמֶר
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר

הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁמֹנָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת לָעֹמֶר :
הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם אֶחָד וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלשָׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁנַיִם וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁלשָׁה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שִׁשָּׁה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שִׁבְעָה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁמֹנָה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלשָׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם תִּשְׁעָה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁלשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעֹמֶר :
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלשָׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם שְׁמֹנָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר :
הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת לָעֹמֶר :

כשמביאים התינוק להמול צריכים הכל לקום מפניו׳ וגם בשעה שעוסקים במצות הברית יהיו עומדים. ובבואי אומרים כל חקהל בקול רם.

בָּרוּךְ הַבָּא.

אח״כ יקח המוהל את הנער מן המביא אותו ויאמר בשמחה:
אמר הקב״ה לאברהם אבינו התהלך לפני והיה תמים:
הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו הבורא יתברך למול.
ובשהאב מל את בנו יאמר: שצ ני למול את בני.
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו.
וישם את התינוק על הכסא אשר הכין לאליהו ויאמר:

זֶה הַכִּסֵּא שֶׁל־אֵלִיָּהוּ זָכוּר לַטּוֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: אֵלִיָּהוּ מַלְאַךְ הַבְּרִית. הִנֵּה שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ: עֲמוֹד עַל יְמִינִי וְסָמְכֵנִי: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ, כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ:

והקהל עונים: נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדשׁ הֵיכָלֶךָ:

ויקח המוהל את התינוק מכסא של אליהו ויניחנו על ברכי הסנדק ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

(The father of the child then says:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בִּבְרִיתוֹ שֶׁל־אַבְרָהָם אָבִינוּ:

(Those present then say:)

כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַבְּרִית. כֵּן יִכָּנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

(Holding in readiness a sum to the value of about fifteen shillings, according to the custom of the place, the father of the child presents him to the Cohen, saying:)

אִשְׁתִּי יָלְדָה לִי בֵּן זָכָר זֶה פֶּטֶר רֶחֶם:

(The Cohen then asks the father:)

אֵי־זֶה תִּרְצֶה יוֹתֵר, בִּנְךָ בְכוֹרְךָ זֶה, אוֹ חָמֵשׁ סְלָעִים שֶׁנִּתְחַיַּבְתָּ בִּפְדִיוֹנוֹ?

(The father, taking the redemption-money, then says:)

אֶת־בְּנִי בְכוֹרִי אֲנִי רוֹצֶה יוֹתֵר, וְהֵא לְךָ חָמֵשׁ סְלָעִים בִּפְדְיוֹנוֹ:

(The father hereupon pronounces the following blessing:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פִּדְיוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

(The money is then given to the Cohen, who restores the child to the father, saying thrice:)

בִּנְךָ פָּדוּי, בִּנְךָ פָּדוּי, בִּנְךָ פָּדוּי:

(The Cohen then, according to custom, takes the money in his hand, and placing it on the child's hand, says:)

זֶה תַּחַת זֶה, זֶה חִלּוּף זֶה, זֶה מָחוּל עַל־זֶה, יֵצֵא זֶה לַכֹּהֵן, וְנִכְנַס זֶה הַבֵּן לְחַיִּים לַתּוֹרָה וּלְיִרְאַת שָׁמָיִם: יְהִי רָצוֹן שֶׁכְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַפִּדְיוֹן כֵּן יִכָּנֵס לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

(Hereupon the כהן pronounces the following blessing:)

יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: כִּי־אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ. אָמֵן:

At the day of atonement and שלש רגלים, when כל הבכור is read, it is customary to say the following prayer for the peace of the souls of the deceased parents and relations.

(For the soul of the father the following is said;)

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אַבָּא מוֹרִי (פב"פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ. בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן. וְנֹאמַר אָמֵן:

(For the soul of the mother:)

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פב"פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ. בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן. וְנֹאמַר אָמֵן:

(For the souls of parents, grand parents and relatives:)

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דּוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וְאַחְיוֹתַי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם. בִּשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן. וְנֹאמַר אָמֵן:

At the day of atonement and שלש רגלים, when כל הבכור is read, it is customary to say the following prayer for the peace of the souls of the deceased parents and relations.

(For the soul of the father the following is said :)

Remember o God, my deceased father, for whom I promise to give alms to the poor. May therefore his soul be joined in eternity together with the godly, who walk in paradise. Amen.

(For the soul of the mother:)

Remember, O God in the hour of mercy my deceased mother, for whom I promise to give alms to the poor. Therefore may her soul be joined in eternity together with the righteous who walk in the paradise. Amen. Freidel Bas Aba Behr

(For the souls of parents, grand parents and relatives :)

Remember, o God, the souls of my deceased, grandparents, uncle and aunt, brothers and sisters by father's or by mother's side, for whom I promise to give alms to the poor. May therefore their souls be tied to the band of life together with the souls of Abraham, Isaac and Jacob, Sarah, Rebekah, Rachel and Leah and the other godly who walk in the paradise. Amen.

(קדיש אבל) Kaddish to be repeated by sons during the eleven months after the death of their parents, also on Jahrzeit, i. e., the anniversary of such death.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

(קַדִּישׁ אָבֵל) Kaddish to be repeated by sons during the eleven months after the death of their parents, also on Jahrzeit, i. e., the anniversary of such death.

Yisgadal Veyiskadash Sh'mey Rabbo Be'olmo Deevro Chiroosey Ve'yamlich Malchoosey Be'chayechown Uv'yowmeychown Uv'chaye Dechol Bais Yisroale Baagolo Uvisman Korrev We'imroo Omaine

Ye'hey Sh'mey Rabbo Me'vorach Le'olam Ul'olmey Olmayoh Yisborach Ve'yishtabach Ve'yispoar Ve'yisromam Ve'yisnaseh Ve'yishador Ve'yisallay Ve'yishallol Sh'mey De'koodsho Be'rich Hoo Le'eylo Min Kol Birchoso Ve'-sheeroso Tooshbe'choso Ve'nach'moso Daameron Be'olmo Ve'imroo Omaine

Je'hey Shl'omo Rabbo Min Sh'mayo Vecha'yim Oleynoo Ve'al Kol Yisroale Ve'imroo Omaine

Ousay Sholoum Bim'romov Hoo Yah'say Sholoum Oleynoo Ve'al Kol Yisroale Ve'imroo Omaine.

Div.Sch.
BM
674.243
S52
1922